

Zittingsdocument

A9-0030/2023

9.2.2023

*****I**

VERSLAG

over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft vereisten inzake kredietrisico, risico van aanpassing van de kredietwaardering, operationeel risico, marktrisico en de output floor
(COM(2021)0664 – C9-0397/2021 – 2021/0342(COD))

Commissie economische en monetaire zaken

Rapporteur: Jonás Fernández

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure (eerste lezing)
- ***II Gewone wetgevingsprocedure (tweede lezing)
- ***III Gewone wetgevingsprocedure (derde lezing)

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerptekst voorgestelde rechtsgrond.)

Amendementen op een ontwerphandeling

Amendementen van het Parlement in twee kolommen

Geschrapte tekstdelen worden in de linkerkolom in *vet cursief* aangegeven. Vervangen tekstdelen worden in beide kolommen in *vet cursief* aangegeven. Nieuwe tekst wordt in de rechterkolom in *vet cursief* aangegeven.

In de eerste en tweede regel van de koptekst boven elk amendement wordt verwezen naar het tekstdeel in kwestie van de ontwerphandeling. Indien een amendement betrekking heeft op een bestaande handeling, waarop in de ontwerphandeling wijzigingen worden voorgesteld, bevat de koptekst bovendien een derde en vierde regel, die verwijzen naar de bestaande handeling respectievelijk naar de bepaling in kwestie.

Amendementen van het Parlement in de vorm van een geconsolideerde tekst

Nieuwe tekstdelen worden in *vet cursief* aangegeven. Geschrapte tekstdelen worden aangegeven met het symbool **■** of worden doorgestreept. Waar tekstdelen vervangen worden, wordt de nieuwe tekst in *vet cursief* aangegeven, terwijl de vervangen tekst wordt geschrapt of doorgestreept. Bij wijze van uitzondering worden zuiver technische wijzigingen die de diensten aanbrenge met het oog op de opstelling van de definitieve tekst, niet gemarkeerd.

INHOUD

	Blz.
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....	5
PROCEDURE VAN DE BEVOEGDE COMMISSIE	239
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	240

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft vereisten inzake kredietrisico, risico van aanpassing van de kredietwaardering, operationeel risico, marktrisico en de output floor

(COM(2021)0664 – C9-0397/2021 – 2021/0342(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2021)0664),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C9-0397/2021),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van de Europese Centrale Bank van 24 maart 2022¹,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 23 maart 2022²,
 - gezien artikel 59 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken (A9-0030/2023),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt de Commissie om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien zij haar voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens is het ingrijpend te wijzigen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de nationale parlementen.

¹ PB C 233 van 16.6.2022, blz. 14.

² PB C 290 van 29.7.2022, blz. 40.

Amendement 1

AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT*

op het voorstel van de Commissie

2021/0342 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft vereisten inzake kredietrisico, risico van aanpassing van de kredietwaardering, operationeel risico, marktrisico en de output floor

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité³,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:(1) In reactie op de internationale financiële crisis heeft de Unie een ingrijpende hervorming van het prudentiële raamwerk voor instellingen op stapel gezet die de veerkracht van de banksector in de EU moet versterken. Een van de belangrijkste aspecten van die hervorming was de uitvoering van internationale standaarden die door het Bazels Comité voor banktoezicht (BCBS) zijn overeengekomen, meer bepaald de zgn. “Bazel III-hervorming”. Dankzij deze hervorming was de EU-banksector veerkrachtig genoeg om de COVID-19-crisis te doorstaan. Hoewel het totale kapitaalniveau bij EU-instellingen nu in doorsnee bevredigend is te noemen, bleek een aantal van de problemen die in de nasleep van de internationale financiële crisis aan het licht zijn gekomen, nog niet te zijn aangepakt.

(2) Om met een oplossing voor die problemen te komen, om rechtszekerheid te bieden en om het engagement van de EU aan haar partners in de G20 duidelijk te maken, is het van eminent belang dat de resterende aspecten van de Bazel III-hervorming getrouw worden uitgevoerd. Tegelijkertijd moet worden voorkomen dat die uitvoering de totale

* Amendementen: nieuwe of gewijzigde tekst staat in *vet en cursief*, schrappingen zijn met het symbool **■** aangegeven.

³ PB C xx van xx, blz. xx.

kapitaalvereisten voor het EU-bankensysteem als geheel doet toenemen en moet rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van de EU-economie, *wanneer er voldoende en solide bewijs is dat het internationale kader deze specifieke kenmerken niet weerspiegelt, zoals benadrukt in de resolutie van het Europees Parlement van 23 november 2016 over de afronding van Bazel III*⁴. Voor zover mogelijk moeten aanpassingen van de internationale standaarden overgangsmatregelen zijn. De uitvoering moet voorkomen dat EU-instellingen concurrentienadeel ondervinden, met name op het gebied van handelsactiviteiten, waar EU-instellingen rechtstreeks concurreren met hun internationale tegenspelers. Daarnaast moet de voorgestelde benadering ook sporen met de logica achter de bankenunie en moet *zij zorgen voor een harmonisering* van de interne bankenmarkt. Ten slotte moet ervoor worden gezorgd dat de regels evenredig zijn en inzetten op het verder verlagen van *compliance- en rapportagekosten*, met name voor *kleine en niet-complexe* instellingen, zonder dat de prudentiële standaarden worden versoepeld, *in overeenstemming met de studie over de kosten van naleving van de toezichtrappingvereisten, die de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit, EBA) in 2021 heeft gepubliceerd en die erop gericht is de rapportagekosten met 10 % tot 20 % terug te dringen*.

- (3) Verordening (EU) nr. 575/2013 staat instellingen toe om hun kapitaalvereisten te berekenen aan de hand van standaardbenaderingen of van internemodellenbenaderingen. Bij internemodellenbenaderingen *die zijn goedgekeurd door nationale bevoegde autoriteiten*, mogen instellingen zelf een raming maken van de meeste of alle parameters die nodig zijn om kapitaalvereisten te berekenen, terwijl bij standaardbenaderingen instellingen kapitaalvereisten moeten berekenen aan de hand van vaste parameters, die zijn gebaseerd op betrekkelijk voorzichtige aannames en in Verordening (EU) nr. 575/2013 zijn vastgelegd. In december 2017 heeft het Bazels Comité besloten een geaggregeerde output floor in te voeren. Dat besluit was gebaseerd op een analyse die in de nasleep van de financiële crisis van 2008-2009 was gemaakt en waaruit bleek dat interne modellen de risico's waaraan instellingen zijn blootgesteld, doorgaans onderschatten, met name voor bepaalde types blootstellingen en risico's, en dus doorgaans resulteren in ontoereikende kapitaalvereisten. Vergeleken met kapitaalvereisten die aan de hand van standaardbenaderingen worden berekend, leveren interne modellen in doorsnee lagere kapitaalvereisten op voor dezelfde blootstellingen.
- (4) De output floor is een van de centrale onderdelen van de Bazel III-hervormingen. Doel ervan is het beperken van de ongewenste variabiliteit in de wettelijke kapitaalvereisten die interne modellen veroorzaken, en de buitensporige verlaging van kapitaal die een instelling uit het gebruik van interne modellen kan halen, vergeleken met een instelling die de herziene standaardbenaderingen gebruikt. Die instellingen kunnen dat doen door voor de kapitaalvereisten die interne modellen van instellingen opleveren, een ondergrens te bepalen van 72,5 % van de kapitaalvereisten die van toepassing zouden zijn indien die instellingen standaardbenaderingen zouden gebruiken. Door een getrouwe uitvoering van de output floor zouden de kapitaalratio's van de instellingen beter vergelijkbaar moeten worden, zou de geloofwaardigheid van interne modellen moeten worden hersteld en zou er een gelijk speelveld moeten komen tussen instellingen die verschillende benaderingen hanteren om kapitaalvereisten te berekenen.

⁴ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0439.

- (5) Om de interne bankenmarkt **te harmoniseren**, moet de benadering voor de output floor coherent zijn met het beginsel van risicoaggregatie tussen verschillende entiteiten binnen dezelfde bankgroep en met de idee van geconsolideerd toezicht. Tegelijkertijd moet de output floor risico's tegengaan die voortvloeien uit interne modellen in zowel de lidstaat van herkomst als de lidstaat van ontvangst. Daarom moet de output floor op het hoogste niveau van consolidatie in de Unie worden berekend. ***Om onbedoelde effecten te voorkomen en een eerlijke verdeling van het kapitaal te waarborgen, kan een bevoegde autoriteit echter bij de consoliderende toezichthouder een voorstel tot herverdeling van het kapitaal indienen indien zij van oordeel is dat dit zou leiden tot een ongepaste verdeling van het kapitaal over de groepsentiteiten. De kennisgevende bevoegde autoriteit en de consoliderende toezichthouder moeten er vervolgens naar streven een gezamenlijk besluit te nemen over de toepassing van de output floor, en indien zij niet binnen drie maanden tot een besluit komen, moet de EBA een juridisch bindende bemiddelende rol spelen. De EBA moet het toepassingsniveau van de output floor uiterlijk op 31 december 2027 beoordelen in het licht van potentiële bezorgdheid over de financiële stabiliteit en de vooruitgang in de bankenunie.***
- (6) Het Bazels Comité is tot de bevinding gekomen dat de huidige standaardbenadering voor kredietrisico ("SA-CR") op een aantal punten onvoldoende risicogevoelig is, hetgeen resulteert in onnauwkeurige en onaangepaste – te hoge of te lage – metingen van kredietrisico – en dus van kapitaalvereisten. De bepalingen betreffende de SA-CR moeten dus worden herzien om deze benadering risicogevoeliger te maken voor diverse cruciale aspecten.
- (7) Voor blootstellingen met rating aan andere instellingen moet een aantal van de risicogewichten worden geherkalibreerd volgens de Bazel III-standaarden. Daarnaast moet de behandeling van het risicogewicht voor blootstellingen zonder rating aan instellingen fijnmaziger worden gemaakt en worden losgekoppeld van het risicogewicht dat van toepassing is op de centrale overheid van de lidstaat waar de bank is gevestigd, aangezien de aanname is dat er geen impliciete overheidssteun voor instellingen is.
- (8) Voor achtergestelde schuld en blootstellingen in aandelen is een fijnmazigere en stringenter behandeling van risicogewichten nodig om het hogere verliesrisico van achtergestelde schuld en blootstellingen in aandelen ten opzichte van schuldblootstellingen tot uiting te brengen, maar ook om regelgevingsarbitrage tussen de niet-handelsportefeuille en de handelsportefeuille te voorkomen. Instellingen in de Unie houden langlopende, strategische aandelenbelangen in financiële en niet-financiële vennootschappen aan. Aangezien het standaardrisicogewicht voor blootstellingen in aandelen toeneemt over een overgangperiode van vijf jaar, moeten er voor bestaande strategische aandelenbelangen in ondernemingen en verzekeringsondernemingen waarop de instelling aanzienlijke invloed heeft, grandfatheringbepalingen komen om disruptieve effecten te vermijden en de rol van instellingen in de Unie als strategische aandelenbeleggers op lange termijn veilig te stellen. Gezien de prudentiële waarborgen en het feit dat toezicht financiële integratie van de financiële sector bevordert, moet voor aandelenbelangen in andere instellingen binnen dezelfde groep of die onder hetzelfde institutionele protectiestelsel vallen, de huidige regeling gehandhaafd blijven. Voorts mogen beleggingen, om private en publieke initiatieven te versterken om voor de lange termijn eigen vermogen aan al dan niet beursgenoteerde EU-ondernemingen te verschaffen, niet als speculatief worden

beschouwd wanneer zij plaatsvinden met de vaste bedoeling van de directie van de instelling om deze voor drie jaar of langer te houden.

- (9) Om bepaalde economische sectoren te bevorderen, voorzien de Bazel III-standaarden in een discretie voor toezichthouders om instellingen de mogelijkheid te bieden binnen bepaalde limieten een preferente behandeling toe te kennen aan deelnemingen in eigen vermogen die zijn verworven in het kader van “wetgevingsprogramma’s” en die aanzienlijke subsidies voor de investering, alsmede overheidstoezicht en beperkingen op de investeringen in eigen vermogen met zich meebrengen. Die discretie in de Unie uitvoeren moet ook helpen om langetermijnbeleggingen in eigen vermogen te stimuleren.
- (10) In de Unie is de kredietverlening aan bedrijven in hoofdzaak afkomstig van instellingen die voor het berekenen van hun kapitaalvereisten gebruikmaken van interneratingbenaderingen (“IRB’s”) voor kredietrisico. Met de uitrol van de output floor zullen ook deze instellingen de SA-CR moeten toepassen, die van kredietbeoordelingen door externe kredietbeoordelingsinstellingen (“EKBI’s”) gebruikmaakt om de kredietkwaliteit van de zakelijke kredietnemer te bepalen. De mapping van externe ratings met risicogewichten voor ondernemingen met een rating moet fijnmaziger worden, om die mapping beter af te stemmen op de desbetreffende internationale standaarden.
- (11) De meeste EU-ondernemingen vragen echter geen externe kredietratings aan, met name vanwege de kosten. Om disruptieve effecten op bancaire kredietverlening aan ondernemingen zonder rating te vermijden en voldoende tijd te bieden om publieke of private initiatieven tot stand te laten komen die voor een bredere dekking van kredietratings moeten zorgen, moet worden voorzien in een overgangperiode om die dekking te verruimen. Tijdens die overgangperiode moeten instellingen die IRB-benaderingen gebruiken, een gunstige behandeling kunnen toepassen bij het berekenen van hun output floor voor investeringswaardige blootstellingen met betrekking tot ondernemingen zonder rating.■

(11 bis) Na afloop van de overgangperiode moeten instellingen voor de berekening van de kapitaalvereisten voor *een aanzienlijk deel* van hun blootstellingen met betrekking tot ondernemingen kunnen verwijzen naar kredietbeoordelingen door EKBI’s. *De EBA, de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) (Eiopa) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) (ESMA) moeten toezicht houden op het gebruik van de overgangsregeling en rekening houden met relevante ontwikkelingen en trends op de EKBI-markt. De overgangperiode moet worden gebruikt om de beschikbaarheid van ratings voor Europese ondernemingen aanzienlijk uit te breiden. Daartoe moeten ratingoplossingen worden ontwikkeld die verder gaan dan het huidige rating-ecosysteem om met name grotere ondernemingen te stimuleren om een rating te krijgen. Naast de positieve neveneffecten die het ratingproces met zich meebrengt, zal een bredere ratingdekking onder meer de kapitaalmarktenunie bevorderen. Om dit doel te bereiken, moet rekening worden gehouden met de vereisten in verband met externe kredietbeoordelingen of de oprichting van extra instellingen die dergelijke beoordelingen verrichten, en kunnen dus aanzienlijke uitvoeringsinspanningen nodig zijn. De lidstaten moeten, in nauwe samenwerking met hun centrale bank, beoordelen of een verzoek om erkenning van hun centrale bank als EKBI overeenkomstig artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1060/2009 van het*

Europees Parlement en de Raad⁵ en het verstrekken van bedrijfsratings door de centrale bank voor de toepassing van deze verordening wenselijk kan zijn om de dekking van externe ratings te vergroten.

- (11 *ter*) Om als mogelijke basis te kunnen dienen voor ***dergelijke*** toekomstige initiatieven voor het opzetten van publieke of private ratingregelingen, moet de Europese toezichthouders (ESA's) worden gevraagd een verslag op te stellen over de hinderpalen voor de beschikbaarheid van externe kredietratings door EKBI's, en met name voor ondernemingen, en over de vraag welke maatregelen hiervoor een oplossing kunnen bieden. In afwachting daarvan staat de Europese Commissie nu al klaar om lidstaten op dit gebied technische ondersteuning te bieden via haar instrument voor technische ondersteuning, om bijvoorbeeld strategieën uit te tekenen die het gebruik van ratings breder ingang kunnen doen vinden bij hun ondernemingen zonder notering, of om goede praktijken te verkennen voor het opzetten van entiteiten die ratings kunnen afgeven of om op dat punt houvast te bieden aan ondernemingen. ***De overgangperiode moet alleen worden verlengd als dat nodig en gerechtvaardigd is en met maximaal vier jaar.***
- (12) Voor zowel door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen als door zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen heeft het Bazels Comité risicogevoeligere benaderingen ontwikkeld die verschillende fundingmodellen en de verschillende fasen van het bouwproces beter weerspiegelen.
- (13) De financiële crisis van 2008-2009 heeft een aantal tekortkomingen in de huidige standaardbenaderingen van door onroerend goed gedekte blootstellingen aan het licht gebracht. Die tekortkomingen zijn weggewerkt in de Bazel III-standaarden. De Bazel III-standaarden hebben binnen de categorie zakelijke blootstellingen een nieuwe subcategorie "blootstelling gedekt door inkomstgenererend onroerend goed" (income producing real estate exposures – "IPRE") ingevoerd waarvoor een specifieke risicoweging van toepassing is die het aan die blootstellingen verbonden risico accurater weergeeft, maar die ook de consistentie met de IPRE-behandeling in het kader van de interneratingbenadering ("IRBA") van deel III, titel II, hoofdstuk 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 moet verbeteren.
- (14) Voor door niet-zakelijk en door zakelijk onroerend goed gedekte algemene blootstellingen moet de loan-splitting-benadering van de artikelen 124 tot en met 126 van de verordening behouden blijven, omdat die benadering gevoelig is voor het soort kredietnemer en de risicolimiterende effecten van de zekerheden in de vorm van onroerend goed tot uiting brengt in de toepasselijke risicogewichten, zelfs in het geval van hoge loan-to-value-ratio's (LTV-ratio's). De kalibratie van deze benadering moet echter worden aangepast in overeenstemming met de Bazel III-standaarden omdat deze te voorzichtig bleek te zijn voor hypotheek met zeer lage LTV-ratio's.
- (15) Om ervoor te zorgen dat de effecten van de output floor op laagrisicohypotheek die voor niet-zakelijk onroerend goed worden verstrekt door instellingen die IRB-benaderingen hanteren, over een voldoende lange periode worden gespreid – en om dus disrupties te vermijden die bij dat soort kredietverlening zouden worden veroorzaakt door plotse verhogingen van eigenvermogensvereisten –, moet worden voorzien in een

⁵ Verordening (EG) nr. 1060/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 inzake ratingbureaus (*PB L 302 van 17.11.2009, blz. 1*).

specifieke overgangsregeling. Zolang die regeling loopt zouden instellingen die IRB's toepassen, bij het berekenen van de output floor een lager risicogewicht moeten kunnen toepassen op het deel van hun blootstellingen met betrekking tot niet-zakelijke hypotheek dat in het kader van de herziene SA-CR wordt beschouwd als zeker gesteld door niet-zakelijk onroerend goed. Om ervoor te zorgen dat de overgangsregeling alleen beschikbaar is voor laagrisicoblootstellingen met betrekking tot hypotheek, moeten passende toelaatbaarheidscriteria worden vastgesteld, op basis van gangbare concepten die bij de SA-CR worden gebruikt. De inachtneming van die criteria moet door bevoegde autoriteiten worden gecontroleerd. Omdat markten voor niet-zakelijk onroerend goed tussen lidstaten kunnen verschillen, moet de beslissing over het al dan niet activeren van de overgangsregeling aan de individuele lidstaten worden overgelaten. Het gebruik van de overgangsregeling moet door de EBA worden gemonitord. ***De overgangsperiode moet alleen worden verlengd als dat nodig en gerechtvaardigd is en met maximaal vier jaar.***

- (16) Omdat het in de actuele behandeling van speculatieve onroerendgoedfinanciering aan duidelijkheid en risicogevoeligheid ontbreekt, worden kapitaalvereisten voor die blootstellingen momenteel vaak als te hoog of te laag beschouwd. Die behandeling moet dus worden vervangen door een specifieke behandeling voor ADC-blootstellingen, die leningen omvatten aan ondernemingen of special purpose vehicles die financiering verstrekken voor de verwerving van gronden voor ontwikkeling en bebouwing of voor de ontwikkeling en het bouwen van niet-zakelijk of zakelijk onroerend goed.
- (17) Het is van belang om de effecten te verminderen van conjuncturele effecten op de waardering van onroerend goed dat een lening dekt, en om de eigenvermogensvereisten voor hypothecaire leningen stabiel te maken. ***In het geval van een herwaardering boven de waarde op het tijdstip waarop de lening werd verstrekt, mag de voor prudentiële doeleinden in aanmerking genomen waarde van het onroerend goed*** ■ dus niet hoger liggen dan de over een voldoende lange monitoringperiode gemeten gemiddelde waarde van een vergelijkbaar onroerend goed, tenzij aanpassingen aan dat onroerend goed de waarde ervan ondubbelzinnig doen stijgen. Om onbedoelde gevolgen voor het functioneren van de markten voor gedekte obligaties te vermijden, kunnen bevoegde autoriteiten instellingen toestaan de waarde van onroerend goed op regelmatige basis aan te passen zonder die limieten toe te passen op waardeinstijgingen. Aanpassingen die de energie-efficiëntie en energieprestaties van panden en wooneenheden verbeteren ***of ze beter bestand maken en beschermen tegen of aanpassen aan fysieke risico's***, moeten als waardevermeerderend worden beschouwd.
- (18) Gespecialiseerde kredietverlening verloopt vooral via special purpose entities die doorgaans dienen als ontlensingentiteiten waarvoor het rendement op hun investeringen de belangrijkste bron is voor de terugbetaling van de verkregen financiering. In het model van de gespecialiseerde kredietverlening geven de contractuele regelingen de kredietgever een aanzienlijke mate van controle over de activa en zijn de inkomsten die worden gegenereerd door de activa die worden gefinancierd, de primaire bron voor de terugbetaling van de verplichting. Om het daaraan verbonden risico nauwkeuriger tot uiting te brengen, moeten voor die contractuele regelingen dus specifieke kapitaalvereisten voor kredietrisico gelden. In lijn met de internationaal overeengekomen Bazel III-standaarden over de toewijzing van risicogewichten aan blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening, moet in de SA-CR een specifieke categorie gespecialiseerde blootstellingen worden ingevoerd, om zo de

consistentie met de reeds bestaande specifieke behandeling van gespecialiseerde kredietverlening in het kader van de IRB-benaderingen te verbeteren. Er moet een specifieke behandeling van blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening worden ingevoerd waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen “projectfinanciering”, “objectfinanciering” en “grondstoffenfinanciering”, om zo de aan die subcategorieën binnen de categorie “blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening” verbonden risico’s beter tot uiting te brengen. Evenals bij blootstellingen met betrekking tot ondernemingen moeten er twee benaderingen voor het toewijzen van risicogewichten worden uitgevoerd: één voor rechtsgebieden die het gebruik van externe rating voor toezichtdoeleinden toestaan, en een tweede voor rechtsgebieden die zulks niet toestaan.

- (19) Hoewel de nieuwe standaardbehandeling voor blootstellingen met betrekking tot gespecialiseerde kredietverlening zonder rating zoals die in de Bazel III-standaarden is vastgesteld, fijnmaziger is dan de huidige standaardbenadering van blootstellingen met betrekking tot ondernemingen op grond van deze verordening, is eerstgenoemde benadering onvoldoende risicogevoelig om de effecten tot uiting te brengen van omvattende zekerheidspakketten en verpandingen die in de Unie doorgaans aan deze blootstellingen verbonden zijn en waarmee kredietgevers de toekomstige kasstromen zoals die over de looptijd van het project of het actief zullen worden gegenereerd, kunnen controleren. Doordat er in de Unie voor blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening geen externe ratings zijn, kan de behandeling voor blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening zonder rating zoals die in de Bazel III-standaarden is vastgelegd, voor instellingen ook prikkels doen ontstaan om de financiering van bepaalde projecten stop te zetten of hogere risico’s te nemen in voor het overige vergelijkbaar behandelde blootstellingen met andere risicoprofielen. Aangezien de blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening doorgaans worden gefinancierd door instellingen die de IRB-benadering gebruiken en voor deze blootstellingen over interne modellen beschikken, kan het effect daarvan bijzonder aanzienlijk zijn in het geval van blootstellingen met betrekking tot “objectfinanciering”, waarvoor het risico op stopzetting van de activiteiten kan dreigen, met name in het kader van de toepassing van de output floor. Om onbedoelde gevolgen te vermijden van het gebrek aan risicogevoeligheid van de behandeling in Bazel van blootstellingen met betrekking tot objectfinanciering zonder rating, moeten blootstellingen met betrekking tot objectfinanciering die voldoen aan een reeks criteria waarmee het risicoprofiel ervan kan worden teruggebracht tot “hoge kwaliteit”-standaarden die verenigbaar zijn met een prudent en voorzichtig beheer van financiële risico’s, een verlaagd risicogewicht kunnen krijgen. De EBA moet de opdracht krijgen om ontwerpen van technische reguleringsnormen uit te werken waarin voor instellingen de voorwaarden worden vastgesteld om een blootstelling uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening in de vorm van blootstellingen met betrekking tot objectfinanciering bij de categorie “hoge kwaliteit” in te delen met een risicogewicht dat vergelijkbaar is met blootstellingen van “hoge kwaliteit” aan projectfinanciering in het kader van de SA-CR. Instellingen die gevestigd zijn in rechtsgebieden die het gebruik van externe ratings toestaan, moeten aan hun blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening de risicogewichten toewijzen die uitsluitend op basis van de instrumentspecifieke (“issue specific”) externe ratings worden bepaald, zoals bepaald in het Bazel III-raamwerk.

- (20) De indeling in de SA-CR van blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen moet verder worden afgestemd op de IRB-benaderingen, zodat de overeenkomstige risicogewichten coherent worden toegepast op dezelfde groep blootstellingen. In lijn met de Bazel III-standaarden moeten regels worden vastgesteld voor een gedifferentieerde behandeling van revolverende blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die aan een reeks terugbetalings- of gebruiksvoorwaarden voldoen, waardoor het risicoprofiel daarvan kan worden verlaagd. Die blootstellingen moeten worden omschreven als “blootstellingen met betrekking tot een transactor”. Blootstellingen met betrekking tot één of meer natuurlijke personen die niet aan alle voorwaarden voldoen om als blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen te worden beschouwd, moeten onder de SA-CR een risicogewicht van 100 % krijgen.
- (21) Bazel III-standaarden introduceren in de SA-CR een omrekeningsfactor (CCF) van 10 % voor onvoorwaardelijk opzegbare kredietlijnen (“UCC”). Dit zal waarschijnlijk een aanzienlijk effect hebben op debiteuren die het flexibele karakter van de UCC gebruiken voor het financieren van hun activiteiten wanneer zij in hun bedrijfsvoering met seizoensfluctuaties te maken hebben of wanneer zij onverwachte veranderingen in hun behoefte aan werkkapitaal moeten opvangen, met name tijdens het herstel van de COVID-19-pandemie. Daarom dient er te worden voorzien in een overgangperiode waarin instellingen een nul-omrekeningsfactor op hun UCC zullen kunnen blijven toepassen en dient, nadien, te worden nagegaan of een eventuele geleidelijke verhoging van de toepasselijke omrekeningsfactoren raadzaam is om instellingen in staat te stellen hun operationele praktijken en hun producten aan te passen zonder dat de beschikbaarheid van krediet voor debiteuren van instellingen in het gedrang komt. Die overgangsregeling moet worden gekoppeld aan een verslag dat de Europese Bankautoriteit (“EBA”) opstelt.
- (22) De financiële crisis van 2008-2009 heeft aan het licht gebracht dat kredietinstellingen in sommige gevallen ook IRB-benaderingen hebben gebruikt voor portefeuilles die bij gebrek aan voldoende data ongeschikt waren voor modellering, hetgeen negatieve gevolgen heeft gehad voor de degelijkheid van de uitkomsten – en dus voor de financiële stabiliteit. Daarom is het passend instellingen niet te verplichten om voor al hun blootstellingen IRB-benaderingen te gebruiken en het uitrolvereiste op het niveau van blootstellingscategorieën toe te passen. Ook dient het gebruik van IRB-benaderingen te worden beperkt voor blootstellingscategorieën waarvoor robuust modelleren moeilijker is, om zodoende de vergelijkbaarheid en robuustheid van kapitaalvereisten voor kredietrisico in het kader van de IRB-benaderingen te vergroten.
- (23) Blootstellingen van instellingen aan andere instellingen, andere entiteiten uit de financiële sector en grote ondernemingen geven meestal geringe wanbetalingspercentages te zien. Voor dergelijke portefeuilles met lage wanbetalingspercentages, bleek het voor instellingen moeilijk te zijn om betrouwbare ramingen te verkrijgen voor een cruciale risicoparameter van de IRB-benadering – de loss given default (“LGD”) – omdat er in deze portefeuilles onvoldoende wanbetalingen vallen waar te nemen. Deze moeilijkheid leidde tot een onwenselijk niveau van dispersie over kredietinstellingen wat betreft het niveau van geraamd risico. Daarom moeten instellingen voor die portefeuilles met geringe wanbetaling wettelijke LGD-waarden gebruiken in plaats van interne LGD-ramingen.

- (24) Instellingen die interne modellen gebruiken om de eigenvermogensvereisten te ramen voor kredietrisico voortvloeiend uit blootstellingen in aandelen, baseren hun risico-inschatting meestal op publiek beschikbare data, waartoe alle instellingen, naar mag worden aangenomen, gelijke toegang hebben. Onder die omstandigheden vallen verschillen in eigenvermogensvereisten niet te verantwoorden. Bovendien maken blootstellingen in aandelen in de niet-handelsportefeuille een zeer klein deel uit van balansen van instellingen. Daarom moeten instellingen, om de eigenvermogensvereisten voor instellingen beter te kunnen vergelijken en om het toezichtraamwerk te vereenvoudigen, hun eigenvermogensvereisten voor kredietrisico voortvloeiend uit blootstellingen in aandelen berekenen aan de hand van de SA-CR en mag de IRB-benadering niet langer voor dat doel worden gebruikt.
- (25) Geborgd moet worden dat de ramingen van de Probability of Default (“PD”), de LGD en de omrekeningsfactoren (“CCF”) van individuele blootstellingen van instellingen die toestemming hebben om voor het berekenen van kapitaalvereisten voor kredietrisico interne modellen te gebruiken, geen te lage niveaus bereiken. Daarom dienen minimumwaarden te worden ingevoerd voor eigen ramingen en dienen instellingen te worden verplicht de hogere van hun eigen ramingen van risicoparameters en die minimumwaarden te gebruiken. Die “input floors” voor risicoparameters moeten een garantie bieden dat de kapitaalvereisten niet onder prudente niveaus dalen. Voorts moeten zij zorgen voor het beperken van het modelrisico als gevolg van factoren zoals incorrecte modelspecificatie, meetfouten en databeperkingen. Ook zouden hiermee kapitaalratio’s van instellingen beter onderling vergelijkbaar worden. Om die uitkomsten te behalen, moeten input floors voldoende voorzichtig worden gekalibreerd.
- (26) Vloeren voor risicoparameters die te voorzichtig zijn gekalibreerd, kunnen instellingen immers ontmoedigen om de IRB-benaderingen en de daaraan verbonden standaarden inzake risicobeheersing aan te nemen. De kans bestaat ook dat instellingen worden gestimuleerd om hun portefeuilles te verschuiven naar blootstellingen met een hoger risico, om zo aan de door vloeren voor risicoparameters opgelegde grenzen te ontkomen. Om dergelijke onbedoelde gevolgen te vermijden, moeten vloeren voor risicoparameters bepaalde risicokenmerken van de onderliggende blootstellingen passend weergeven, met name door in voorkomend geval verschillende waarden voor verschillende soorten blootstellingen te hanteren.
- (27) Blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening hebben risicokenmerken die verschillen van die van algemene blootstellingen met betrekking tot ondernemingen. Daarom is het passend om te voorzien in een overgangperiode waarin de LGD-input floor voor blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening wordt verlaagd. ***De overgangperiode moet alleen worden verlengd als dat nodig en gerechtvaardigd is en met maximaal vier jaar.***
- (28) Overeenkomstig de Bazel III-standaarden moet de IRB-behandeling van de categorie van blootstellingen met betrekking tot overheden grotendeels onveranderd blijven, gelet op het speciale karakter van en bijzondere risico’s verbonden aan de onderliggende debiteuren. Met name mogen voor blootstellingen met betrekking tot overheden niet de input floors voor risicoparameters gelden.
- (29) Om een coherente benadering voor alle RGLA-PSE-blootstellingen te verzekeren, moet er een nieuwe categorie RGLA-PSA-blootstellingen worden gecreëerd, die los staat van zowel de blootstellingscategorie overheden als de blootstellingscategorie instellingen

(30) Verduidelijkt moet worden hoe het effect van een garantie in aanmerking kan worden genomen voor een gegarandeerde blootstelling waarbij de onderliggende blootstelling wordt behandeld volgens de IRB-benadering waarin modellering voor PD en LGD is toegestaan, doch waarbij de garantiegever tot een soort blootstellingen behoort waarvoor modellering van de LGD of de IRB-benadering niet is toegestaan. Meer bepaald mag het gebruik van de substitutiebenadering waarbij de risicoparameters van de onderliggende blootstellingen worden vervangen door die van de garantiegever, of van een methodiek waarbij de PD of LGD van de onderliggende debiteur worden aangepast aan de hand van een specifieke modelleringsbenadering om het effect van de garantie in aanmerking te nemen, niet leiden tot een bijgesteld risicogewicht dat lager is dan het risicogewicht dat van toepassing is op een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de garantiegever. Bijgevolg moet, indien de garantiegever volgens de SA-CR wordt behandeld, het in aanmerking nemen van de garantie in de IRB-benadering ertoe leiden dat de gegarandeerde blootstelling het SA-CR-risicogewicht van de garantiegever krijgt toegewezen.

(30 bis) In het kader van het wegnemen van ongerechtvaardigde variabiliteit in kapitaalvereisten moeten de bestaande disconteringsregels voor kunstmatige kasstromen worden verduidelijkt om onbedoelde gevolgen weg te nemen. De EBA moet de opdracht krijgen haar richtsnoeren uiterlijk op 31 december 2025 bij te werken.

(30 ter) De invoering van de output floor kan een aanzienlijke impact hebben op de eigenvermogensvereisten voor securitisatieposities die worden aangehouden door instellingen die gebruikmaken van de op interne ratings gebaseerde securitisatiebenadering (SEC-IRBA). Hoewel dergelijke posities over het algemeen klein zijn in vergelijking met andere blootstellingen, kan de invoering van de output floor van invloed zijn op de economische levensvatbaarheid van de securitisatietransactie omdat het prudentiële voordeel van de risico-overdracht ontoereikend is. Dit zou op een moment komen waar de ontwikkeling van de securitisatiemarkt deel uitmaakt van het actieplan voor de kapitaalmarktenunie en waar de initiërende banken mogelijk intensiever gebruik moeten maken van securitisatie om hun portefeuilles actiever te beheren als zij door de output floor gebonden worden. De EBA moet de opdracht krijgen om aan de Commissie verslag uit te brengen over de noodzaak om op termijn te voorzien in een specifieke regeling die de risicogevoeligheid van de standaardbenadering van het doel van de berekening van de output floor verhoogt.

(31) Bij Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad⁶ is Verordening (EU) nr. 575/2013 gewijzigd om de finale FRTB-standaarden alleen voor rapportagedoeleinden te implementeren. De invoering van op die standaarden gebaseerde bindende kapitaalvereisten werd overgelaten aan een afzonderlijk gewoon wetgevingsinitiatief, na beoordeling van de effecten daarvan voor banken in de Unie.

⁶ Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de hefboomratio, de nettostabielefinancieringsratio, vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, tegenpartijkredietrisico, marktrisico, blootstellingen aan centrale tegenpartijen, blootstellingen aan instellingen voor collectieve belegging, grote blootstellingen, rapportage- en openbaarmakingsvereisten, en van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 1).

- (32) Om de hervormingsagenda te voltooien die na de financiële crisis van 2008-2009 is ingevoerd, en om de tekortkomingen in het huidige raamwerk voor marktrisico weg te werken, moeten bindende, op de finale FRTB-standaarden gebaseerde kapitaalvereisten voor marktrisico in Unierecht worden omgezet. Volgens recente schattingen van het effect van de finale FRTB-standaarden op banken in de Unie zal de uitvoering van die standaarden in de Unie de eigenvermogensvereisten voor marktrisico sterk doen toenemen voor bepaalde handels- en market-makingactiviteiten die voor de EU-economie van belang zijn. Om dat effect te beperken en om het goede functioneren van financiële markten in de Unie veilig te stellen, moeten gerichte aanpassingen worden doorgevoerd bij de omzetting van de finale FRTB-standaarden in Unierecht.
- (33) Zoals gevraagd in het kader van Verordening (EU) 2019/876, moet de Commissie het evenredigheidsbeginsel in aanmerking nemen bij de berekening van de kapitaalvereisten voor marktrisico voor instellingen met middelgrote handelsportefeuilleactiviteiten en moet zij die vereisten dienovereenkomstig kalibreren. Daarom moet het instellingen met middelgrote handelsportefeuilleactiviteiten worden toegestaan een vereenvoudigde standaardbenadering te gebruiken om eigenvermogensvereisten voor marktrisico te berekenen, in lijn met de internationaal overeengekomen standaarden. Daarnaast moeten de toelaatbaarheidscriteria om instellingen met middelgrote handelsportefeuilles te identificeren, consistent blijven met de criteria die in Verordening (EU) 2019/876 zijn bepaald om die instellingen vrij te stellen van de FRTB-rapportagevereisten zoals deze in die verordening zijn vastgelegd. ***Er is een afwijking opgenomen om de banken in staat te stellen verschillende soorten instrumenten die gewoonlijk in de handelsportefeuille worden aangehouden (met inbegrip van beursgenoteerde aandelen) in te delen als posities in de niet-handelsportefeuille, mits de bevoegde autoriteit daarmee instemt en wanneer die positie niet wordt ingenomen met de intentie om te handelen of geen posities afdekt die worden ingenomen met de intentie om te handelen.***
- (34) Handelsactiviteiten van instellingen op groothandelsmarkten kunnen gemakkelijk over de grens worden uitgevoerd, onder meer tussen lidstaten en derde landen. Bij de omzetting van de finale FRTB-standaarden moet er dus een zo groot mogelijke convergentie tussen rechtsgebieden zijn, wat betreft zowel inhoud als timing. Mocht dat niet het geval zijn, dan zou het onmogelijk zijn om voor die activiteiten een internationaal gelijk speelveld te borgen. Daarom moet de Commissie de omzetting van die standaarden in andere bij het Bazels Comité aangesloten rechtsgebieden monitoren en, zo nodig, stappen zetten om eventuele verstoringen van die regels tegen te gaan.
- (35) Het Bazels Comité heeft de internationale standaard inzake operationeel risico herzien om de zwakke punten weg te werken die in de nasleep van de financiële crisis van 2008-2009 aan het licht waren gekomen. In de standaardbenaderingen bleek het niet alleen aan risicogevoeligheid te ontbreken, maar ook aan vergelijkbaarheid als gevolg van een breed scala interne modelleringspraktijken in het kader van de geavanceerde meetbenadering (AMA). Daarom, en om het raamwerk voor operationeel risico te vereenvoudigen, zijn alle bestaande benaderingen voor het ramen van de kapitaalvereisten voor operationeel risico vervangen door één methodiek die niet op modellen is gebaseerd. Verordening (EU) nr. 575/2013 moet op de herziene Bazelse standaarden worden afgestemd om internationaal een gelijk speelveld te borgen voor instellingen die in de Unie zijn gevestigd, doch ook buiten de Unie actief zijn, en om te garanderen dat het raamwerk voor operationeel risico op Unieniveau doeltreffend blijft.

(36) De nieuwe standaardbenadering die het Bazels Comité heeft ingevoerd, combineert een indicator die berust op de omvang van de activiteiten van een instelling (Business Indicator Component of BIC), met een indicator die rekening houdt met de verliesgeschiedenis van die instelling. De herziene Bazelse standaarden bevatten een aantal discreties wat betreft de vraag hoe de indicator die rekening houdt met de verliesgeschiedenis van die instelling, mag worden uitgevoerd. Rechtsgebieden mogen historische verliezen bij de berekening van kapitaalvereisten voor operationeel risico voor alle betrokken instellingen buiten beschouwing laten, of zij kunnen zelfs voor instellingen waarvan de activiteiten een bepaald niveau onderschrijden, historische verliesgegevens in aanmerking nemen. Om een gelijk speelveld binnen de Unie te garanderen en de berekening van kapitaalvereisten voor operationeel risico te vereenvoudigen, moeten die discreties voor de minimale eigenvermogensvereisten geharmoniseerd worden uitgeoefend door historische data over operationele verliezen voor alle instellingen buiten beschouwing te laten.

(36 bis) Bij het meten van de kapitaalvereisten voor operationeel risico moet worden toegestaan dat verzekeringspolissen worden gebruikt als doeltreffende risicobeperkingstechnieken. Daartoe brengt de EBA binnen 24 maanden na de inwerkingtreding van de verordening aan de Commissie verslag uit over een gestandaardiseerde formule, gebaseerd op specifieke criteria, die moet worden gebruikt voor de berekening van de kapitaalvereisten voor operationeel risico. De Commissie moet de bevoegdheid krijgen om binnen de volgende 36 maanden een wetgevingsvoorstel in te dienen bij het Europees Parlement en de Raad van de EU om rekening te houden met verzekeringspolissen voor de berekening van de kapitaalvereisten voor operationeel risico. De EBA moet bepalen welke verzekeringscontracten in aanmerking komen.

(36 ter) De ernstige, dubbele economische schok die door de COVID-19-pandemie en de Russisch-Oekraïense oorlog is veroorzaakt, zou wel eens verstrekende gevolgen voor de Europese economie kunnen hebben en bedrijven in problemen kunnen brengen. Instellingen komt een sleutelrol toe bij het faciliteren van het herstel door tegemoet te komen aan kredietwaardige debiteuren die moeite hebben, of dreigen te krijgen, om aan hun verplichtingen te voldoen. De EBA moet met het oog hierop richtsnoeren vaststellen om te verduidelijken wat een materieel geringere financiële verplichting is in het geval van gedwongen herstructurering, en instellingen de nodige flexibiliteit bieden. Er moet met name passende aandacht worden besteed aan het soort tegemoetkoming dat wordt verleend, de resterende looptijd van de blootstelling, en de duur van de periode waarvoor betalingsuitstel wordt gegeven.

(37) Informatie over het bedrag en de kwaliteit van renderende, niet-renderende en respijtblootstellingen, alsmede een ouderdomsanalyse van het administratief verwerken van achterstallige blootstellingen moet ook worden openbaar gemaakt door kleine en niet-complexe instellingen en door andere niet-beursgenoteerde kredietinstellingen. Deze openbaarmakingsverplichting zadelt die kredietinstellingen niet met extra lasten op, aangezien de openbaarmaking van deze beperkte hoeveelheid informatie al door de EBA is doorgevoerd op basis van het actieplan van de Raad van 2017 over niet-renderende leningen (“NPL’s”)⁷, waarin de EBA werd gevraagd openbaarmakingsvereisten inzake activakwaliteit en niet-renderende leningen aan te

⁷ Raad Ecofin “Actieplan inzake niet-renderende leningen in Europa”, juli 2017. [Conclusies van de Raad over het Actieplan inzake niet-renderende leningen in Europa - Consilium \(europa.eu\)](#)

scherpen voor alle kredietinstellingen. Een en ander sluit ook naadloos aan bij de mededeling van de Commissie over de aanpak van niet-renderende leningen in de nasleep van de COVID-19-pandemie⁸.

- (38) De compliancelasten voor openbaarmakingsdoeleinden moeten worden verminderd en openbaarmakingen moeten beter vergelijkbaar worden. De EBA moet dus een centraal webplatform creëren voor de openbaarmaking van informatie en data die instellingen indienen. Dat centrale webplatform moet als enig toegangspunt voor openbaarmakingen van instellingen dienen, terwijl de eigendom van de informatie en data en de verantwoordelijkheid voor de nauwkeurigheid ervan bij de instellingen die deze produceren moet blijven berusten. De centralisatie van de publicatie van openbaar gemaakte informatie moet volledig stroken met het actieplan kapitaalmarktenunie en is een verdere stap naar de toekomstige ontwikkeling van een voor de gehele EU geldend centraal toegangspunt voor financiële informatie en informatie over duurzame investeringen van ondernemingen.
- (39) Om rapportage en openbaarmakingen voor toezichtdoeleinden beter te integreren, moet de EBA openbaarmakingen van instellingen centraal bekendmaken, doch wel het recht van alle instellingen om zelf data en informatie bekend te maken, in acht nemen. Met dergelijke centrale openbaarmakingen zou de EBA de openbaarmakingen van kleine en niet-complexe instellingen moeten kunnen bekendmaken op basis van de informatie die deze instellingen aan bevoegde autoriteiten rapporteren, en zou dus de regeldruk waarmee kleine en niet-complexe instellingen te maken krijgen, aanzienlijk moeten verminderen. Tegelijkertijd mag de centralisatie van openbaarmakingen geen effect hebben op de kosten voor andere instellingen, en moet deze de transparantie verhogen en de kosten van toegang tot prudentiële informatie voor marktdeelnemers doen dalen. Deze verhoogde transparantie moet data van instellingen onderling beter vergelijkbaar maken en de marktdiscipline versterken.
- (40) Om convergentie in de Unie en een uniforme interpretatie van de ecologische, sociale en governancefactoren en -risico's (ESG-factoren en -risico's) te borgen, moeten er algemene definities worden vastgesteld. ***Activa of activiteiten die aan effecten van ecologische en/of sociale factoren onderhevig zijn, moeten worden gedefinieerd onder verwijzing naar de ambitie van de Unie om uiterlijk in 2050 klimaatneutraal te worden, zoals uiteengezet in de EU-klimaatwet, de EU-wet inzake natuurherstel en de desbetreffende duurzaamheidsdoelstellingen van de Unie. De technische screeningcriteria voor "geen ernstige afbreuk doen aan" die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad⁹, alsook specifieke wetgeving van de Unie om klimaatverandering, aantasting van het milieu en biodiversiteitsverlies te voorkomen, moeten worden gebruikt om activa of blootstellingen te identificeren met het oog op de beoordeling van specifieke prudentiële behandelingen en risicoverschillen.*** De blootstelling aan ESG-risico's is niet noodzakelijkerwijs evenredig aan de omvang en complexiteit van een instelling. In de Unie is het niveau van blootstellingen ook vrij

⁸ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad en de Europese Centrale Bank – Aanpak van niet-renderende leningen in de nasleep van de COVID-19-pandemie, COM(2020) 822 final.

⁹ Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13).

heterogeen: sommige landen geven potentieel milde en andere potentieel sterke transitie-effecten te zien voor blootstellingen met betrekking tot activiteiten met een aanzienlijk negatief effect op het milieu. De transparantievereisten die voor instellingen gelden en de vereisten inzake duurzaamheidsrapportage die in de Unie in andere bestaande wetgevingsinstrumenten zijn vastgesteld, zullen over een paar jaar fijnmazigere data opleveren. Om de ESG-risico's waarmee instellingen te maken kunnen krijgen, goed te kunnen inschatten, is het echter van essentieel belang dat markten en toezichthouders voor alle entiteiten, ongeacht hun omvang, die aan deze risico's zijn blootgesteld, over afdoende data beschikken, **ook inzake de pool van onderliggende leningen van door die instellingen uitgegeven gedekte obligaties**. Willen bevoegde autoriteiten ten behoeve van een doeltreffend toezicht over data beschikken die fijnmazig, omvattend en vergelijkbaar zijn, dan moet er in de toezichtrapportage van instellingen informatie over blootstellingen aan ESG-risico's worden opgenomen. Hoe breed en fijnmazig die informatie moet zijn, moet stroken met het evenredigheidsbeginsel, gelet op de omvang en de complexiteit van de instellingen.

- (40 bis) *In de Unie is het niveau van blootstellingen ook vrij heterogeen: sommige landen geven potentieel milde en andere potentieel sterke transitie-effecten te zien voor blootstellingen met betrekking tot activiteiten met een aanzienlijk negatief effect op het milieu. De transparantievereisten die voor instellingen gelden en de vereisten inzake duurzaamheidsrapportage die in andere wetgevingsinstrumenten van de Unie zijn vastgesteld, zullen over een paar jaar fijnmazigere data opleveren. Om de ESG-risico's waarmee instellingen te maken zouden kunnen krijgen, goed te kunnen inschatten, is het echter van essentieel belang dat markten en toezichthouders voor alle entiteiten, ongeacht hun omvang, die aan deze risico's zijn blootgesteld, over afdoende data beschikken. Willen bevoegde autoriteiten ten behoeve van een doeltreffend toezicht over data beschikken die fijnmazig, omvattend en vergelijkbaar zijn, dan moet er in de toezichtrapportage van instellingen informatie over blootstellingen aan ESG-risico's worden opgenomen. Hoe breed en fijnmazig die informatie moet zijn, moet stroken met het evenredigheidsbeginsel, en in overeenstemming zijn met de omvang en de complexiteit van de instellingen.*
- (41) Aangezien de transitie van de EU-economie naar een duurzaam economisch model aan snelheid wint, komen duurzaamheidsrisico's steeds duidelijker in beeld en zal daarmee potentieel sterker rekening moeten worden gehouden. **Om de doelstelling van koolstofneutraliteit uiterlijk in 2050 te verwezenlijken mogen volgens het Internationaal Energieagentschap geen nieuwe exploratie en expansie van fossiele brandstoffen plaatsvinden. Dit betekent dat blootstellingen in verband met fossiele brandstoffen een hoger risico vormen, zowel op microniveau, aangezien de waarde van dergelijke activa mettertijd zal afnemen, als op macroniveau, aangezien de financiering van activiteiten op het gebied van fossiele brandstoffen de doelstelling om de wereldwijde temperatuurstijging onder 1,5 °C te houden in gevaar brengt en daardoor de financiële stabiliteit bedreigt.** Daarom moet de opdracht voor de EBA om na te gaan of een specifieke prudentiële behandeling van blootstellingen betreffende hoofdzakelijk met ecologische of sociale doelstellingen verband houdende activa en activiteiten **uit een risicogebaseerd perspectief** gerechtvaardigd is, en daarover verslag te doen, met twee jaar worden vervroegd. **Het zou echter pas na de voltooiing van dit versnelde verslag en de lopende klimaatstresstests gerechtvaardigd zijn om eventueel een specifieke prudentiële behandeling voor deze blootstellingen voor te stellen.**

(41 bis) Om ervoor te zorgen dat aanpassingen voor blootstellingen met betrekking tot infrastructuur de klimaatambities van de Unie niet ondermijnen, mag alleen worden afgeweken van de risicogebaseerde benadering van het bankkader wanneer dergelijke blootstellingen een positieve invloed blijken te hebben op de klimaatambities zoals vastgesteld in Verordening (EU) 2020/852.

(42) Het is voor toezichthouders van essentieel belang de nodige machtigingen te krijgen om een breed onderzoek te voeren naar de risico's waaraan een bankgroep op geconsolideerd niveau is blootgesteld, en deze risico's te meten, maar ook om over de flexibiliteit te beschikken om hun toezichtbenadering aan te passen aan nieuwe bronnen van risico. Het is van belang te voorkomen dat er tussen prudentiële en boekhoudkundige consolidatie mazen ontstaan die aanleiding kunnen geven tot transacties om activa buiten de prudentiële consolidatiekring te verplaatsen, ook al blijven de risico's binnen de bankgroep. Het gebrek aan coherentie in de definitie van de begrippen "moederonderneming", "dochteronderneming" en "zeggenschap" en het gebrek aan duidelijkheid in de definitie van "onderneming die nevendiensten verricht", "financiële holding" en "financiële instelling" maken het voor toezichthouders nog moeilijker om de toepasselijke regels coherent toe te passen in de Unie en om risico's op geconsolideerd niveau op te sporen en daar passende maatregelen tegen te nemen. Die definities moeten dus worden gewijzigd en verder verduidelijkt. Daarnaast wordt het passend geacht dat de EBA verder onderzoekt of deze machtigingen van de toezichthouders misschien onbedoeld worden ingeperkt door resterende discrepanties of lacunes in de reguleringsbepalingen of bij de interactie daarvan met het toepasselijke raamwerk voor financiële rapportage.

(42 bis) De snelle toename van de activiteiten van de financiële markten op het gebied van cryptoactiva en de mogelijk toenemende betrokkenheid van instellingen bij met cryptoactiva verband houdende activiteiten moeten duidelijk tot uiting komen in het prudentiële kader van de Unie, teneinde de risico's van deze instrumenten voor de financiële stabiliteit van de instellingen adequaat te beperken. Dit is des te dringender in het licht van de recente ongunstige ontwikkelingen op de markten voor cryptoactiva. De bestaande prudentiële voorschriften volstaan niet om de aan cryptoactiva verbonden risico's adequaat in beeld te brengen. De onlangs gepubliceerde standaarden van het Bazels Comité voor de prudentiële behandeling van blootstellingen aan cryptoactiva, die uiterlijk op 1 januari 2025 ten uitvoer moeten worden gelegd, voorzien in een specifieke prudentiële behandeling die tijdig in Unierecht moet worden omgezet. De Commissie moet deze ontwikkelingen volgen en, indien nodig, uiterlijk op 31 december 2024 een wetgevingsvoorstel goedkeuren om de verschillende elementen van de standaarden van het Bazels Comité in Unierecht om te zetten. Totdat het wetgevingsvoorstel is aangenomen, moeten instellingen bij hun blootstelling aan cryptoactiva prudente eigenvermogensvereisten toepassen.

(43) Het gebrek aan duidelijkheid over bepaalde aspecten van het raamwerk vloeren minimumhaircuts dat op effectenfinancieringstransacties (SFT's) van toepassing is, zoals het Bazels Comité dat in 2017 heeft ontwikkeld in het kader van de finale Bazel III-hervormingen, alsmede het voorbehoud ten aanzien van de economische verantwoording voor de toepassing daarvan op bepaalde soorten SFT's, hebben de vraag doen rijzen of de prudentiële doelstellingen van dit raamwerk konden worden bereikt zonder dat dit ongewenste gevolgen opleverde. De Commissie moet daarom de

uitvoering van het raamwerk vloeren minimumhaircuts voor SFT's in Unierecht uiterlijk [PB: in te voegen datum = 24 maanden na inwerkingtreding van deze verordening] opnieuw beoordelen. Om de Commissie voldoende bewijsmateriaal te verschaffen, moet de EBA, in nauwe samenwerking met de ESMA, aan de Commissie verslag uitbrengen over de effecten van dat raamwerk en over de geschiktste aanpak voor de omzetting daarvan in Unierecht.

- (44) De Commissie moet de herziene standaarden voor de kapitaalvereisten voor CVA-risico's, die het Bazels Comité in juli 2020 heeft bekendgemaakt, in Unierecht omzetten, omdat deze standaarden de berekening van het eigenvermogensvereiste voor CVA-risico al bij al verbeteren doordat diverse, eerder geconstateerde probleempunten worden aangepakt, en met name het feit dat het bestaande raamwerk voor CVA-kapitaalvereisten het CVA-risico onvoldoende in beeld brengt.
- (45) Bij de omzetting van de initiële Basel III-hervormingen in Unierecht via de VKV, werden bepaalde transacties vrijgesteld van de berekening van kapitaalvereisten voor CVA-risico. Deze vrijstellingen werden overeengekomen om een potentieel buitensporige toename te voorkomen van de kosten van bepaalde derivatentransacties als gevolg van de introductie van het kapitaalvereiste voor CVA-risico, en met name wanneer banken het CVA-risico van bepaalde cliënten die geen zekerheden konden uitwisselen, niet konden limiteren. Volgens de geschatte effecten zoals de EBA die heeft berekend, zouden de kapitaalvereisten voor CVA-risico onder de herziene Basel-standaarden voor de vrijgestelde transacties met deze cliënten, buitensporig hoog blijven. Om ervoor te zorgen dat cliënten van banken hun financiële risico's met derivatentransacties kunnen blijven afdekken, moeten deze vrijstellingen behouden blijven bij de omzetting van de herziene Bazelse standaarden.
- (46) Het daadwerkelijke CVA-risico van de vrijgestelde transacties kan echter een bron van aanzienlijk risico zijn voor banken die deze vrijstellingen toepassen: indien deze risico's zich materialiseren, zouden de betrokken banken aanzienlijke verliezen kunnen leiden. Zoals de EBA in februari 2015 in haar CVA-verslag heeft bevestigd, doen de CVA-risico's van de vrijgestelde transacties prudentiële bezwaren rijzen waarvoor in het kader van de VKV geen antwoord is gekomen. Om toezichthouders te helpen het CVA-risico te monitoren dat uit de vrijgestelde transacties voortvloeit, moeten instellingen voor de vrijgestelde transacties de berekening rapporteren van kapitaalvereisten voor CVA-risico's die nodig zouden zijn geweest indien deze transacties niet waren vrijgesteld. Voorts moet de EBA richtsnoeren ontwikkelen om toezichthouders te helpen buitensporig CVA-risico op te sporen en de toezichtmaatregelen op dit gebied in de Unie harmoniseren.
- (47) Verordening (EU) nr. 575/2013 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd, HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Verordening (EU) nr. 575/2013

Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt als volgt gewijzigd:

- (1) Artikel 4, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:
- a) punt 12 wordt geschrapt**

- a) de punten 15 en 16 worden vervangen door:
- “(15) “moederonderneming”: een onderneming die zeggenschap in de zin van punt 37 uitoefent over één of meer ondernemingen;
- (16) “dochteronderneming”: een onderneming die onder de zeggenschap in de zin van punt 37 van een andere onderneming staat;”;
- b) punt 18 wordt vervangen door:
- “(18) “onderneming die nevendiensten verricht”: een onderneming waarvan de hoofdactiviteit, ongeacht of deze wordt verricht ten behoeve van ondernemingen binnen de groep of cliënten buiten de groep, naar het oordeel van de bevoegde autoriteit uit volgende activiteiten bestaat:
- a) werkzaamheden die rechtstreeks in het verlengde van het bankbedrijf liggen;
- b) operationele leasing, factoring, het beheer van unit trusts, het eigendom of beheer van onroerend goed, het verrichten van diensten voor dataverwerking of iedere andere activiteit die een nevendienst van het bankbedrijf is;
- c) andere activiteiten die door de EBA als vergelijkbaar met die in de punten a) en b) worden beschouwd;”;
- c) punt 20 wordt vervangen door:
- “(20) “financiële holding”: een onderneming die aan alle volgende voorwaarden voldoet:
- a) de onderneming is een financiële instelling;
- b) de onderneming is geen gemengde financiële holding;
- c) ten minste één van de dochterondernemingen is een instelling;
- d) meer dan 50 % van volgende indicatoren is op regelmatige basis verbonden met dochterondernemingen die instellingen of financiële instellingen zijn, en met door de onderneming zelf uitgeoefende activiteiten die geen verband houden met het verwerven of houden van deelnemingen in dochterondernemingen wanneer die activiteiten van dezelfde aard zijn als die welke door instellingen of financiële instellingen worden uitgeoefend:
- i) het eigen vermogen van de onderneming op basis van haar geconsolideerde situatie;
- ii) de activa van de onderneming op basis van haar geconsolideerde situatie;
- iii) de inkomsten van de onderneming op basis van haar geconsolideerde situatie;
- iv) het personeel van de onderneming op basis van haar geconsolideerde situatie;
- v) een andere door de bevoegde autoriteit relevant geachte indicator;”;

- d) het volgende punt 20 bis wordt ingevoegd:
“(20 bis) ”beleggingsholding””: een beleggingsholding in de zin van artikel 4, lid 1, punt 23, van Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad¹⁰;”;
- e) punt 26 wordt vervangen door:
“(26) “financiële instelling””: een instelling die aan deze beide voorwaarden voldoet:
- a) de onderneming is geen instelling, zuiver industriële holding, verzekeringsholding of gemengde verzekeringsholding in de zin van artikel 212, lid 1, punten f) en g), van Richtlijn 2009/138/EG;
- b) de onderneming voldoet aan een of meer van de volgende voorwaarden:
- i) de hoofdactiviteit van de onderneming is het verwerven of houden van deelnemingen of het uitoefenen van een of meer van de in bijlage I, punten 2 tot en met 12 en punt 15, bij Richtlijn 2013/36/EU genoemde activiteiten, dan wel het verrichten van een of meer van de in bijlage I, deel A of B, bij Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad¹¹ genoemde diensten of activiteiten met betrekking tot in deel C van die bijlage bij die richtlijn vermelde financiële instrumenten;
- ii) de onderneming is een beleggingsonderneming, een gemengde financiële holding, een beleggingsholding, een betaaldienstverlener in de zin van Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad¹², een vermogensbeheerder of een onderneming die nevendiensten verricht;”;
- f) het volgende punt 26 bis wordt ingevoegd:
“(26 bis) “zuiver industriële holding””: een onderneming die aan alle volgende voorwaarden voldoet:
- a) de hoofdactiviteit van de onderneming is het verwerven of houden van deelnemingen;
- b) de onderneming noch een van de ondernemingen waarin zij deelnemingen heeft, is bedoeld in punt 27, a), d), e), f), g), h), k) en l);
- c) de onderneming noch een van de ondernemingen waarin zij deelnemingen heeft, oefent als hoofdactiviteit een of meer van de in bijlage I bij Richtlijn

¹⁰ Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 en (EU) nr. 806/2014 (PB L 314 van 5.12.2019, blz. 1).

¹¹ Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349).

¹² Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35).

2013/36/EU genoemde activiteiten, of een of meer van de in bijlage I, deel A of B, bij Richtlijn 2014/65/EU genoemde activiteiten met betrekking tot in deel C van die bijlage bij die richtlijn vermelde financiële instrumenten uit, of zijn beleggingsondernemingen, betaaldienstverleners in de zin van Richtlijn (EU) 2015/2366, vermogensbeheerders of ondernemingen die nevendiensten verrichten;”;

g) in punt 27 wordt punt c) geschrapt;

h) punt 28 wordt vervangen door:

“(28) “moederinstelling in een lidstaat”: een instelling in een lidstaat die een instelling of een financiële instelling als dochteronderneming heeft, of die een deelneming heeft in een instelling *of* financiële instelling ■ en zelf geen dochteronderneming is van een andere instelling waaraan in dezelfde lidstaat vergunning is verleend, of van een in dezelfde lidstaat opgerichte financiële holding of gemengde financiële holding;”;

i) de volgende punten 33 bis en 33 ter worden ingevoegd:

“(33 bis) “stand-alone-instelling in de EU”: een instelling die in de EU niet aan prudentiële consolidatie overeenkomstig deel een, titel II, hoofdstuk 2, onderworpen is en die geen EU-moederonderneming heeft die aan dit soort prudentiële consolidatie onderworpen is;

(33 ter) “stand-alone-dochterinstelling in een lidstaat”: een instelling die aan alle volgende criteria voldoet:

a) de instelling is de dochteronderneming van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding;

b) de instelling is gevestigd in een andere lidstaat dan die van haar moederinstelling, financiële moederholding of gemengde financiële moederholding;

c) de instelling heeft zelf geen dochteronderneming en houdt geen belang in een instelling of een financiële instelling;”;

j) in punt 37 wordt de verwijzing naar “artikel 1 van Richtlijn 83/349/EEG” vervangen door een verwijzing naar “artikel 22 van Richtlijn 2013/34/EU”;

k) punt 52 wordt vervangen door:

“(52) “operationeel risico”: het risico van verliezen als gevolg van ontoereikende of falende interne processen, personen en systemen of als gevolg van externe gebeurtenissen, met inbegrip van, *maar niet beperkt tot*, juridisch risico, modelrisico en ICT-risico, doch *uitgezonderd* strategisch risico en reputatierisico;”;

l) de volgende punten 52 bis tot en met 52 decies worden ingevoegd:

“(52 bis) “juridisch risico”: *het risico van* verliezen, met inbegrip van, *maar niet beperkt tot*, uitgaven, geldboeten, sancties of punitieve schadevergoedingen, *dat een instelling kan lijden als gevolg van* gebeurtenissen die juridische procedures tot gevolg hebben, met inbegrip van:

- a) toezichtmaatregelen en particuliere schikkingen;
- b) nalatigheid wanneer moet worden gehandeld om een juridische verplichting na te leven;
- c) handelingen verricht om naleving van een juridische verplichting te vermijden;
- d) wanbeleidgebeurtenissen, d.w.z. gebeurtenissen die voortvloeien uit opzettelijk of nalatig wanbeleid, met inbegrip van het op onbehoorlijke wijze verlenen van financiële diensten, **of waarbij de instelling niet voldoet aan de verplichting om haar niet-professionele cliënten correcte, duidelijke en niet-misleidende informatie te verstrekken overeenkomstig artikel 24, lid 3, van Richtlijn 2014/65/EU**;
- e) niet-nakoming van vereisten die uit nationale of internationale wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen voortvloeien;
- f) niet-nakoming van vereisten die voortvloeien uit contractuele regelingen of uit interne regels en gedragscodes die zijn opgesteld in overeenstemming met nationale of internationale standaarden en praktijken;
- g) niet-nakoming van ethische regels.

Juridisch risico omvat geen terugbetalingen aan derden of werknemers en goodwillbetalingen in verband met zakelijke kansen, wanneer er geen sprake is geweest van overtreding van regels of onethisch gedrag en de instelling tijdig aan haar verplichtingen heeft voldaan; en externe juridische kosten wanneer de gebeurtenis die tot die externe kosten aanleiding geeft, geen operationele risicogebeurtenis is.

(52 ter) “modelrisico”: het **risico van** verlies dat een instelling kan lijden als gevolg van beslissingen die hoofdzakelijk op de output van interne modellen zouden kunnen zijn gebaseerd, en dat te wijten is aan fouten in **het ontwerp**, de ontwikkeling, de implementatie, de aanwending **of de monitoring** van dergelijke modellen, waaronder:

- a) het slechte ontwerp van een geselecteerd model en zijn kenmerken;
- b) de ontoereikende verificatie of een geselecteerd intern model geschikt is voor het te evalueren financiële instrument of het te beprijzen product, dan wel of het geselecteerde interne model geschikt is voor de geldende marktomstandigheden;
- c) fouten bij de implementatie van een geselecteerd intern model;
- d) onjuiste waarderingen tegen marktwaarde en risicometing als gevolg van een fout bij het boeken van een transactie in het handelssysteem;
- e) het gebruik van een geselecteerd intern model, of de outputs ervan, voor een doel waarvoor dat model niet bestemd of ontworpen was, met inbegrip van manipulatie van de modelleringsparameters;
- f) de ontijdige en ineffectieve monitoring van de prestaties van het model waar het erom gaat te beoordelen of het model nog geschikt is voor het beoogde doel;

(52 quater) “ICT-risico”: het risico op verliezen of mogelijke verliezen in verband met *alle redelijkerwijs identificeerbare omstandigheden in verband met het gebruik van netwerk- en informatiesystemen die, indien zij zich voordoen, de beveiliging van de netwerk- en informatiesystemen, van een van technologie afhankelijk instrument of proces, van operaties en processen of van de verlening van diensten in gevaar kunnen brengen door het veroorzaken van nadelige effecten in de digitale of fysieke omgeving;*

(52 quinquies) “ecologisch, sociaal en governancerisico” (ESG-risico) ■: het risico op ■ negatieve financiële effecten op de instelling die voortvloeien uit de actuele of te verwachten effecten van ecologische, sociale of governancefactoren (ESG-factoren) op de tegenpartijen van de instelling of de activa waarin zij is belegd; *ESG-risico’s komen tot uiting in de traditionele categorieën van financiële risico’s, waaronder kredietrisico, marktrisico, operationele en reputatierisico’s, liquiditeits- en financieringsrisico’s;*

(52 sexes) “ecologisch risico”: het risico op ■ negatieve financiële effecten op de instelling die voortvloeien uit de actuele of te verwachten effecten van milieufactoren op de tegenpartijen van de instelling of de activa waarin zij is belegd, met inbegrip van factoren met betrekking tot de transitie naar de volgende milieudoelstellingen:

- a) klimaatmitigatie;
- b) klimaatadaptatie;
- c) duurzaam gebruik en bescherming van water en mariene hulpbronnen;
- d) transitie naar een circulaire economie;
- e) preventie en beheersing van verontreiniging;
- f) bescherming en herstel van biodiversiteit en ecosystemen;

Ecologisch risico omvat zowel fysiek risico als transitierisico;

(52 septies) “fysiek risico”, als onderdeel van het bredere ecologische risico: het risico op ■ negatieve financiële effecten op de instelling die uit de actuele of te verwachten effecten van de fysieke effecten van milieufactoren voortvloeien, op de tegenpartijen van de instelling of de activa waarin zij is belegd;

(52 octies) “transitierisico”, als onderdeel van het bredere ecologische risico: het risico op ■ negatieve financiële effecten op de instelling die uit de actuele of te verwachten effecten van de transitie ■ naar een ecologisch duurzame economie voortvloeien, op de tegenpartijen van de instelling of de activa waarin zij is belegd;

(52 nonies) “sociaal risico”: het risico op ■ negatieve financiële effecten op de instelling die uit de actuele of te verwachten effecten van sociale factoren voortvloeien, op de tegenpartijen van de instelling of de activa waarin zij is belegd;

(52 decies) “governancerisico”: het risico op ■ negatieve financiële effecten op de instelling die uit de actuele of te verwachten effecten van governancefactoren voortvloeien, op de tegenpartijen van de instelling of de activa waarin zij is belegd;”;

- m) de punten 54, 55 en 56 worden vervangen door:
- “(54) “kans op wanbetaling” (probability of default – PD): de kans op wanbetaling van een debiteur over een periode van één jaar en, in het kader van verwateringsrisico, de kans op verwatering over *een* periode van één jaar;
- (55) “verlies bij wanbetaling” (loss given default – LGD): de **■** verhouding tussen het verlies op een blootstelling met betrekking tot één faciliteit als gevolg van wanbetaling van een debiteur of faciliteit ten opzichte van het uitstaande bedrag bij wanbetaling en, in het kader van verwateringsrisico, het verlies bij verwatering, d.w.z. de **■** verhouding tussen het verlies op een blootstelling *met betrekking tot een gekochte vordering* als gevolg van verwatering en het uitstaande bedrag *van de* gekochte vordering;
- (56) “omrekeningsfactor” (CCF): de **■** verhouding tussen het momenteel niet-opgenomen bedrag van een kredietlijn van één faciliteit dat vóór wanbetaling zou kunnen worden opgenomen van één faciliteit – en daardoor zou openstaan bij wanbetaling – en het momenteel niet-opgenomen bedrag van die faciliteit, waarbij de omvang van de kredietlijn wordt bepaald door de toegestane limiet, tenzij de niet-toegestane limiet hoger ligt;”;
- n) het volgende punt 56 bis wordt ingevoegd:
- “(56 bis) “gerealiseerde CCF”: de verhouding tussen het opgenomen bedrag van een kredietlijn van één faciliteit dat niet was opgenomen op een bepaalde referentiedatum vóór wanbetaling – en daardoor zou openstaan bij wanbetaling – en het niet-opgenomen bedrag van de kredietlijn van die faciliteit op die referentiedatum;”;
- o) de punten 58, 59 en 60 worden vervangen door:
- “(58) “volgestorte kredietprotectie” (FCP): een techniek van kredietrisicolimitering waarbij het kredietrisico dat aan de blootstelling van een instelling is verbonden, wordt beperkt dankzij het recht van die instelling om, bij wanbetaling van de debiteur of bij andere specifieke kredietgebeurtenissen in verband met de debiteur, bepaalde activa of posten te liquideren, over te nemen, daarvan het eigendom te verwerven of te behouden dan wel het bedrag van de blootstelling te verlagen tot of die te vervangen door het verschil tussen het bedrag van de blootstelling zelf en het bedrag van een vordering op de instelling;
- (59) “niet-volgestorte kredietprotectie” (UFCP): een techniek van kredietrisicolimitering waarbij de beperking van het kredietrisico betreffende de blootstelling van een instelling voortvloeit uit de verplichting van een derde om een bepaald bedrag uit te keren bij wanbetaling van de debiteur of bij het plaatsvinden van andere specifieke kredietgebeurtenissen;
- (60) “met contanten vergelijkbaar instrument”: een certificaat van deposito, een obligatie met inbegrip van een gedekte obligatie of enig ander niet-achtergesteld instrument dat door de leningverstreckende instelling wordt uitgegeven, waarvoor de leningverstreckende instelling reeds volledige betaling heeft ontvangen en dat onvoorwaardelijk door de leningverstreckende instelling tegen de nominale waarde wordt terugbetaald;”;
- p) het volgende punt 60 bis wordt ingevoegd:

“(60 bis) “ongemunt goud”: goud in de vorm van een grondstof, met inbegrip van goudstaven, ingots en munten, breed geaccepteerd op de markt voor ongemunt goud, wanneer er liquide markten voor ongemunt goud bestaan, en waarvan de waarde wordt bepaald door de waarde van het goudgehalte, omschreven als de zuiverheid en dichtheid – in plaats van door het belang ervan voor numismaten;”;

q) het volgende punt 74 bis wordt ingevoegd:

“(74 bis) “onroerendgoedwaarde”: de overeenkomstig artikel 229, lid 1, bepaalde waarde van een onroerend goed;”;

r) punt 75 wordt vervangen door:

“(75) “niet-zakelijk onroerend goed”:

a) een onroerend goed dat naar zijn aard een woning is en voldoet aan alle toepasselijke wet- en regelgeving waardoor het onroerend goed mag worden bewoond;

b) een onroerend goed dat naar zijn aard een woning is en nog in aanbouw is, mits de verwachting is dat het onroerend goed aan alle toepasselijke wet- en regelgeving zal voldoen waardoor het onroerend goed mag worden bewoond;

c) het recht inzake bewoning van een appartement in woningcoöperaties die zich in Zweden bevinden;

d) voor nevengebruik bestemde gronden bij een in de punten a), b) of c) bedoeld onroerend goed;”;

s) de volgende punten 75 bis tot en met 75 octies worden ingevoegd:

“(75 bis) “zakelijk onroerend goed”: onroerend goed niet zijnde niet-zakelijk onroerend goed ■ ;

(75 ter) “blootstelling gedekt door inkomstgenererend onroerend goed” (IPRE-blootstelling): een door één of meer niet-zakelijke of zakelijke onroerende goederen gedekte blootstelling waarbij het vervullen van de kredietverplichtingen met betrekking tot de blootstelling materieel afhankelijk is van de kasstromen die worden gegenereerd door die onroerende goederen die deze blootstelling dekken – en niet door de mogelijkheden van de debiteur om de kredietverplichtingen uit andere bronnen na te komen; ***de primaire bron van deze kasstromen bestaat uit lease- of rentebetalingen, of opbrengsten van de verkoop van niet-zakelijk of zakelijk onroerend goed;***

(75 quater) “blootstelling niet gedekt door inkomstgenererend onroerend goed” (niet-IPRE-blootstelling): een door één of meer niet-zakelijke of zakelijke onroerende goederen gedekte blootstelling niet zijnde een IPRE-blootstelling;

(75 quinques) “niet-ADC-blootstelling”: een blootstelling gedekt door één of meer niet-zakelijke of zakelijke onroerende goederen die geen ADC-blootstelling is;

(75 sexes) “door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling” of “door een hypotheek op niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling” of “door zekerheden in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling”

of “door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling”: een blootstelling gedekt door ■ niet-zakelijk onroerend goed of *een blootstelling die als zodanig wordt beschouwd overeenkomstig artikel 108, lid 3*;

(75 septies) “door zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling” of “door een hypotheek op zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling” of “door zekerheden in de vorm van zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling”: een blootstelling gedekt door een ■ zakelijk onroerend goed ■ ;

(75 octies) “door onroerend goed gedekte blootstelling” of “door een hypotheek op onroerend goed gedekte blootstelling” of “door zekerheden in de vorm van onroerend goed gedekte blootstelling”: een blootstelling gedekt door ■ niet-zakelijk of zakelijk onroerend goed of *een blootstelling die als zodanig wordt beschouwd overeenkomstig artikel 108, lid 3*”;

t) de punten 78 en 79 worden vervangen door:

“(78) “jaarlijkse wanbetalingsgraad”: de verhouding tussen het aantal *debiteuren of, indien overeenkomstig artikel 178, lid 1, tweede alinea, de indeling als “in wanbetaling” wordt toegepast op facilitairniveau, faciliteiten ten aanzien waarvan een wanbetaling geacht wordt te hebben plaatsgevonden* tijdens een periode die loopt vanaf één jaar vóór waarnemingsdatum T, en het aantal debiteuren, dan wel, *indien overeenkomstig artikel 178, lid 1, tweede alinea, de indeling als “in wanbetaling” wordt toegepast op facilitairniveau, faciliteiten* dat één jaar vóór waarnemingsdatum T aan die klasse of groep is toegewezen;

(79) “ADC-blootstellingen” of “blootstellingen in de vorm van het verwerven, ontwikkelen en bebouwen van gronden”: *leningen* aan ondernemingen of special purpose entities die de verwerving van voor ontwikkeling en bebouwing bestemde gronden financieren of die de ontwikkeling en het bouwen van niet-zakelijk of zakelijk onroerend goed financieren;”;

u) punt 114 wordt vervangen door:

“(114) “indirect bezit”: elke blootstelling met betrekking tot een intermediaire entiteit die een blootstelling heeft met betrekking tot kapitaalinstrumenten uitgegeven door een entiteit uit de financiële sector of verplichtingen uitgegeven door een instelling indien, ingeval de door de entiteit uit de financiële sector uitgegeven kapitaalinstrumenten of de door de instelling uitgegeven verplichtingen permanent zouden worden afgeschreven, het verlies dat de instelling als gevolg daarvan zou lijden, niet materieel verschillend zou zijn van het verlies dat de instelling zou lijden vanwege een direct bezit van die door de entiteit uit de financiële sector uitgegeven kapitaalinstrumenten of van die door de instelling uitgegeven verplichtingen;”;

v) punt 126 wordt vervangen door:

“(126) “synthetisch bezit”: belegging door een instelling in een financieel instrument waarvan de waarde rechtstreeks verband houdt met de waarde van de door een entiteit uit de financiële sector uitgegeven kapitaalinstrumenten of de waarde van de door een instelling uitgegeven verplichtingen;”;

w) punt 144 wordt vervangen door:

“(144) “tradingafdeling”: een welomschreven groep van handelaren die door de instelling is opgezet om gezamenlijk een portefeuille van posities in de handelsportefeuille of de in artikel 104 ter, leden 5 en 6, bedoelde posities in de niet-handelsportefeuille te beheren volgens een welomschreven en coherente bedrijfsstrategie en die onder dezelfde risicobeheersstructuur functioneert;”;

x) **■** punt 145 wordt *als volgt gewijzigd*:

a) *punt f) wordt vervangen door:*

“f) de geconsolideerde activa of passiva van de instelling die verband houden met activiteiten met tegenpartijen die in de Europese Economische Ruimte gevestigd zijn, exclusief intragroepblootstellingen in de Europese Economische Ruimte, bedragen meer dan 75 % van de geconsolideerde totale activa en passiva van de instelling, in beide gevallen exclusief de intragroepblootstellingen,”;

b) de volgende alinea *wordt* toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt e) mag een instelling derivatenposities uitsluiten die zij is aangegaan met haar niet-financiële cliënten en de derivatenposities die zij voor het afdekken van die posities gebruikt, mits de gecombineerde waarde van de overeenkomstig artikel 273 bis, lid 3, berekende uitgesloten posities niet meer bedraagt dan 10 % van de totale activa van de instelling binnen en buiten de balanstelling;”;

y) de volgende punten **■** worden toegevoegd:

“(151) “revolverende blootstelling”: blootstelling waarbij de openstaande saldi van de kredietnemer naargelang van zijn beslissingen om te lenen en terug te betalen, mogen schommelen tot een *door de leningverstrekkende instelling bepaalde* limiet;

(152) “blootstelling met betrekking tot een transactor”: een revolverende blootstelling met een terugbetalingsgeschiedenis van ten minste twaalf maanden en die een van de volgende blootstellingen is:

a) een blootstelling waarvoor, op regelmatige basis ten minste om de twaalf maanden, het op de volgende geplande terugbetalingsdatum terug te betalen *bedrag* wordt bepaald als het op de vooraf bepaalde referentiedatum *of in de contractueel vastgelegde terugbetalingsregeling bepaald* opgenomen bedrag *of een aflossing, waarbij alle geplande terugbetalingsdata* uiterlijk na twaalf maanden vallen, mits *het bedrag dat of de aflossing die aan de leningverstrekkende instelling verschuldigd is*, bij elke geplande terugbetalingsdatum voor de twaalf voorgaande maanden volledig is terugbetaald;

b) een debetfaciliteit indien er in de twaalf voorgaande maanden geen opnemingen zijn geweest;

(152 bis) “entiteit uit de sector fossiele brandstoffen”: een vennootschap die, een bedrijf dat of een onderneming die zich voornamelijk toelegt op het verkrijgen van inkomsten uit de exploratie, ontginning, winning, productie, verwerking, opslag, raffinage of distributie, waaronder begrepen vervoer, opslag en handel, van fossiele brandstoffen zoals gedefinieerd in artikel 2,

punt 62, van Verordening (EU) 2018/1999 van het Europees Parlement en de Raad.*

De EBA vaardigt overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren uit tot nadere bepaling van de voorwaarden waaronder de vennootschap, het bedrijf of de onderneming moet worden geacht zich voornamelijk toe te leggen op het verkrijgen van inkomsten uit de exploratie, ontginning, winning, productie, verwerking, opslag, raffinage of distributie, waaronder begrepen vervoer, opslag en handel, van fossiele brandstoffen.

(152 ter) “activa of activiteiten die aan effecten van ecologische en/of sociale factoren onderhevig zijn”: activa of activiteiten die van invloed zijn op de ambitie van de Unie om klimaatneutraliteit te bereiken, zoals gespecificeerd in artikel 3, punt 69 bis, van Richtlijn 2013/36/EU.

(152 quater) “schaduwbankentiteit”: een entiteit die bankdiensten aanbiedt of bankactiviteiten verricht en die niet onderworpen is aan prudentiële vereisten die vergelijkbaar zijn met die van deze verordening.

** Verordening (EU) 2018/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 inzake de governance van de energie-unie en van de klimaatactie, tot wijziging van Richtlijn 94/22/EG, Richtlijn 98/70/EG, Richtlijn 2009/31/EG, Verordening (EG) nr. 663/2009, Verordening (EG) nr. 715/2009, Richtlijn 2009/73/EG, Richtlijn 2009/119/EG van de Raad, Richtlijn 2010/31/EU, Richtlijn 2012/27/EU, Richtlijn 2013/30/EU en Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 525/2013 (PB L 328 van 21.12.2018, blz. 1).”;*

(1 bis) Aan artikel 4 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“4 bis. Voor de toepassing van lid 1, punt 18), c), vaardigt de EBA uiterlijk op ... [PB: in te voegen datum = 1 jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] richtsnoeren uit tot nadere bepaling van de criteria op basis waarvan wordt bepaald welke activiteiten hieronder vallen.

Die richtsnoeren worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(2) Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 3 wordt vervangen door:

“(3) “verwacht verlies” (expected loss – EL): de verhouding, wat betreft één faciliteit, tussen het verlies op een positie:

i) dat bij een eventuele wanbetaling van een debiteur over een periode van één jaar te verwachten is, en het uitstaande bedrag bij wanbetaling;

ii) dat bij een eventuele verwateringsgebeurtenis over een periode van één jaar te verwachten is, en het uitstaande bedrag op de datum dat de verwateringsgebeurtenis zich voordoet;”;

b) de volgende punten 4 tot en met 10 worden toegevoegd:

“(4) “kredietverplichting”: uit een kredietovereenkomst voortvloeiende verplichting, met inbegrip van hoofdsom, opgelopen rente en provisies, die een debiteur aan een instelling verschuldigd is of, indien de instelling als garantieggever optreedt, door een debiteur aan een derde verschuldigd is;

(5) “kredietblootstelling”: een post binnen de balanstelling met inbegrip van hoofdsom, opgelopen rente en provisies, die de debiteur aan de instelling verschuldigd is, **of** posten buiten de balanstelling die in een kredietverplichting resulteren of kunnen resulteren;

(6) “faciliteit”: een kredietblootstelling die voortvloeit uit een overeenkomst tussen een debiteur en een instelling;

(7) “voorzichtigheidsmarge”: een in risicoschattingen opgenomen opslagfactor, die **geschikt** is om rekening te houden met de verwachte range van schattingsfouten als gevolg van geconstateerde tekortkomingen in data, methoden, modellen en veranderingen in overnemingsstandaarden, risicobereidheid, inning- en verhaalsbeleid en andere verdere bronnen van onzekerheid, alsmede van algemene schattingsfouten;

(8) “kleine en middelgrote onderneming” (kmo): een vennootschap die, een bedrijf dat of een onderneming die, volgens de laatste geconsolideerde jaarrekening, een jaaromzet van ten hoogste 50 000 000 EUR heeft;

(9) “kredietlijn”: een door een instelling aan een cliënt aangeboden en door deze cliënt geaccepteerde contractuele regeling om krediet toe te kennen, activa te verwerven of kredietvervangingen uit te geven. Regelingen die te allen tijde door de instelling onvoorwaardelijk zonder voorafgaande kennisgeving aan de debiteur kunnen worden opgezegd of regelingen die door de instelling kunnen worden opgezegd indien de debiteur de in de documentatie van de faciliteit opgenomen voorwaarden niet nakomt, met inbegrip van voorwaarden die door de debiteur moeten worden vervuld vóór een eerste of latere opname in het kader van de regeling, zijn een kredietlijn.

Contractuele regelingen die aan alle volgende voorwaarden voldoen, zijn geen kredietlijnen:

- a) contractuele regelingen waarbij de instelling geen vergoedingen of provisies ontvangt om die contractuele regelingen tot stand te brengen of in stand te houden;
- b) contractuele regelingen waarbij de cliënt zich tot de instelling moet wenden voor de eerste en iedere volgende opname in het kader van die contractuele regelingen;
- c) contractuele regelingen waarbij de instelling, ongeacht of de cliënt de in de documentatie van de contractuele regeling opgenomen voorwaarden nakomt, de volledige bevoegdheid heeft over de uitvoering van iedere opname;
- d) contractuele regelingen waarbij de instelling de kredietwaardigheid van de cliënt moet beoordelen onmiddellijk voordat zij beslist over de uitvoering van iedere opname;

e) contractuele regelingen die worden aangeboden aan een zakelijke entiteit, daaronder begrepen kmo's, die op doorlopende basis nauwgezet worden gemonitord;

(10) “onvoorwaardelijk opzegbare kredietlijn”: kredietlijnen waarvan de voorwaarden de instelling toestaan om die kredietlijn te allen tijde zonder voorafgaande kennisgeving aan de debiteur op te zeggen, met volledige inachtneming van de *toepasselijke* wetgeving inzake consumentenbescherming en aanverwante wetgeving, of die daadwerkelijk voorzien in automatische opzegging als gevolg van een verslechtering van de kredietwaardigheid van een kredietnemer.”.

(3) In artikel 6 wordt lid 3 vervangen door:

“3. Van een instelling die een moederonderneming of een dochteronderneming is en van een instelling die op grond van artikel 18 in de consolidatie wordt betrokken, wordt niet geëist dat zij op individuele basis aan de in artikel 92, leden 5 en 6, en deel acht bepaalde verplichtingen voldoet.”.

(3 bis) In artikel 7 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“3 bis. Uiterlijk op 31 december 2026 brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de mogelijkheid om toe te staan dat lid 1 ook wordt toegepast op een dochteronderneming die is onderworpen aan de verlening van een vergunning en aan toezicht door een andere lidstaat dan de lidstaat die een vergunning verleent aan en toezicht houdt op de instelling die de moederonderneming is. De Commissie besteedt bijzondere aandacht aan de vooruitgang die is geboekt bij de voltooiing van de bankenunie, en meer in het bijzonder aan verbeteringen in het kader voor bankencrisisbeheer en depositoverzekering waarmee een antwoord kan worden geboden op mogelijke problemen op het gebied van financiële stabiliteit die voortvloeien uit de grensoverschrijdende toepassing van lid 1.

De Commissie gaat ook na of met aanvullende prudentiële waarborgen en technische wijzigingen al dan niet eventuele problemen op het gebied van financiële stabiliteit als gevolg van de ontheffing van de toepassing van individuele vereisten op grensoverschrijdende basis kunnen worden aangepakt.

In het verslag wordt ingegaan op het geval van gedeeltelijke ontheffingen van prudentiële vereisten, rekening houdend met de vraag of de toepassing van ontheffingen op grensoverschrijdende basis vergezeld moet gaan van het vereiste dat de betrokken dochterondernemingen nog steeds over toereikende minimumniveaus van eigen vermogen beschikken om hun veerkracht te waarborgen, ook in noodsituaties. De bevoegde autoriteiten kunnen een passend bedrag vaststellen, rekening houdend met de efficiëntie van het risicobeheer van de groep en de doeltreffendheid van de regeling voor financiële steun binnen de groep bij afwikkeling.

Dat verslag kan in voorkomend geval vergezeld gaan van een wetsvoorstel. Indien de Commissie van oordeel is dat nog niet is voldaan aan de voorwaarden om een wetgevingsvoorstel in te dienen, brengt zij om de twee jaar verslag uit over de vooruitgang die is geboekt inzake de bankenunie, totdat de Commissie het passend acht een dergelijk wetgevingsvoorstel te presenteren.”.

(3 ter) Artikel 8 wordt vervangen door:

“Artikel 8

Afwijking van de toepassing van liquiditeitsvereisten op individuele basis

1. De bevoegde autoriteiten kunnen volledig of ten dele ontheffing verlenen van de toepassing van deel 6 op een instelling en op alle of sommige van haar dochterondernemingen in de Unie, en daarop toezicht uitoefenen als op één enkele liquiditeitssubgroep, zolang zij aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- a) de moederinstelling voldoet op geconsolideerde basis of een dochteronderneming op gesubconsolideerde basis aan de in deel 6 bepaalde verplichtingen;*
- b) de moederinstelling houdt op geconsolideerde basis - of de dochteronderneming op gesubconsolideerde basis - voortdurend toezicht op de liquiditeitsposities van alle instellingen binnen de groep of subgroep die onder de ontheffing vallen, monitort en houdt te allen tijde toezicht op de financieringsposities van alle instellingen binnen de groep of subgroep die ontheven zijn van het in deel zes, titel IV, beschreven vereiste inzake de nettostabiele financieringsratio (NSFR), en staat garant voor een toereikend niveau van liquiditeit en, indien ontheffing wordt verleend van de in deel zes, titel IV, beschreven NSFR, van stabiele financiering van al deze instellingen;*
- c) alle entiteiten die tot de enkele liquiditeitssubgroep behoren, hebben een overeenkomst voor financiële steun binnen de groep gesloten als omschreven in Richtlijn 2014/59/EU, of een andere overeenkomst voor financiële steun binnen de groep die de bevoegde autoriteiten bevredigend achten, op grond waarvan de moederonderneming liquiditeitssteun moet verlenen en er geen bovengrens is vastgesteld voor het niveau van de steun dat kan worden verleend en dat niet op korte termijn kan worden ingetrokken;*
- d) de instellingen zijn ten genoeg van de bevoegde autoriteiten overeenkomsten aangegaan die voorzien in het vrije verkeer van middelen tussen hen onderling om hen in staat te stellen aan hun individuele en gezamenlijke verplichtingen te voldoen wanneer deze komen te vervallen;*
- e) de instelling die de liquiditeitssubgroep leidt, verstrekt de bevoegde autoriteiten een onafhankelijk juridisch advies over de afdwingbaarheid van deze overeenkomst voor financiële steun binnen de groep, waarin wordt bevestigd dat er geen juridische belemmeringen zijn voor de overdracht van liquiditeit tussen de entiteiten die tot de enkele liquiditeitssubgroep behoren;*
- f) de enkele liquiditeitssubgroep valt onder één groepsherstelplan met indicatoren voor het herstelplan voor elke entiteit van de liquiditeitssubgroep, met inbegrip van de moederonderneming, die consistent zijn met het interne beleid inzake liquiditeitsbeheer van de liquiditeitssubgroep;*
- g) de enkele liquiditeitssubgroep behoort tot een bankgroep die onderworpen is aan een groepsafwikkelingsregeling overeenkomstig artikel 92 van Richtlijn 2014/59/EU.*

De overeenkomst voor financiële steun binnen de groep kan ook worden gebruikt om te voldoen aan de voorwaarde van punt d) van dit lid.

3. Indien aan de instellingen van die enkele liquiditeitssubgroep in verschillende lidstaten een vergunning is verleend, wordt lid 1 uitsluitend toegepast nadat de in artikel 21 vastgestelde procedure is gevolgd en de bevoegde autoriteiten kunnen volledig of ten dele ontheffing van de toepassing van de vereisten van deel 6 verlenen.

4. De bevoegde autoriteiten kunnen de leden 1 en 3 ook toepassen op instellingen die aangesloten zijn bij hetzelfde, in artikel 113, lid 7, bedoelde institutioneel protectiestelsel, mits zij aan alle voorwaarden daarvan voldoen, alsook op andere instellingen waarmee een band bestaat in de zin van artikel 113, lid 6, mits zij aan alle in dat artikel gestelde voorwaarden voldoen. In dat geval wijzen de bevoegde autoriteiten een van de instellingen aan als ontheven van de toepassing van deel 6 op basis van de geconsolideerde situatie van alle instellingen van de enkele liquiditeitssubgroep.

5. Als er uit hoofde van lid 1 of lid 3 ontheffing is verleend, kunnen de bevoegde autoriteiten tevens artikel 86 van Richtlijn 2013/36/EU of delen daarvan op het niveau van de enkele liquiditeitssubgroep toepassen, en op individuele basis ontheffing van de toepassing van artikel 86 van Richtlijn 2013/36/EU of delen daarvan verlenen.

6. Indien een bevoegde autoriteit overeenkomstig dit artikel geheel of gedeeltelijk aan een instelling ontheffing van de toepassing van deel 6 verleent, kan zij aan die instelling ook ontheffing van de toepassing van de verband houdende rapportagevereisten inzake liquiditeit uit hoofde van artikel 430, lid 1, punt d), verlenen.

6 bis. Ontheffingen die vóór [de datum van toepassing van de VKV 3 (d.w.z. 1.1.2025)] uit hoofde van dit artikel zijn verleend, blijven tot [[24 maanden] na de datum van toepassing van de VKV 3] van kracht, mits nog steeds voldaan is aan de voorwaarden in de versie van dit artikel die gold vóór [de datum van toepassing van de VKV 3 (d.w.z. 1.1.2025)]. Na [datum [24 maanden] na de datum van toepassing van de VKV 3] blijven die ontheffingen van kracht, mits is voldaan aan de toepasselijke voorwaarden van artikel 8, leden 1 of 2.

6 ter. Uiterlijk op 31 december 2025 brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de rechtsvorm en de specifieke prudentiële behandeling van overeenkomsten voor financiële steun binnen de groep. Dat verslag gaat in voorkomend geval vergezeld van een wetgevingsvoorstel.

Uiterlijk op 31 december 2026 evalueert de Commissie de werking van lid 1 van dit artikel en dient zij daarover bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in. In de evaluatie en het verslag van de Commissie wordt met name beoordeeld of de in dit artikel genoemde elementen en voorwaarden de bevoegde autoriteiten voldoende flexibiliteit bieden om instellingsspecifieke vereisten vast te stellen die nodig zijn om af te zien van de toepassing van liquiditeitsvereisten, indien dit gerechtvaardigd is door de efficiëntie van het risicobeheer van de groep en de doeltreffendheid van de regeling voor financiële steun binnen de groep bij afwikkeling. In de evaluatie en het verslag van de Commissie wordt ook rekening gehouden met eventuele problemen op het gebied van financiële stabiliteit en de

voortgang die is geboekt bij de voltooiing van de bankenunie, en meer in het bijzonder met de verbeteringen die zijn aangebracht in het kader voor bankencrisisbeheer en het depositogarantiekader van de Unie, die de samenhang in het liquiditeitsbeheer in normale omstandigheden en in crisistijden verder kunnen versterken. Dat verslag gaat in voorkomend geval vergezeld van een wetgevingsvoorstel.

(4) In artikel 10 bis wordt de enige alinea als volgt gewijzigd:

“Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden beleggingsondernemingen en beleggingsholdings als financiële moederholdings in een lidstaat of financiële EU-moederholdings beschouwd indien die beleggingsondernemingen of beleggingsholdings moederondernemingen van een instelling of van een onder de onderhavige verordening vallende beleggingsonderneming als bedoeld in artikel 1, lid 2 of lid 5, van Verordening (EU) 2019/2033 zijn.”.

(5) In artikel 11, lid 1, wordt de eerste zin vervangen door:

“Moederinstellingen in een lidstaat voldoen, in de mate en op de wijze als bepaald in artikel 18, aan de in de delen twee, drie, vier, zeven en zeven bis neergelegde verplichtingen op basis van hun geconsolideerde situatie, met uitzondering van artikel 92, lid 3, punt a), en artikel 430, lid 1, punt d).”.

(5 bis) In artikel 13, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

“Grote dochterondernemingen van EU-moederinstellingen maken de in de artikelen 437, 438, 440, 442, 449 bis, 450, 451, 451 bis en 453 genoemde informatie openbaar op individuele basis of, wanneer van toepassing, overeenkomstig deze verordening en Richtlijn 2013/36/EU, op gesubconsolideerde basis.”.

(6) Artikel 18 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt geschrapt;

b) in lid 7, eerste alinea, wordt de eerste zin vervangen door:

“Indien een instelling een dochteronderneming heeft die een onderneming niet zijnde een instelling of een financiële instelling is, of een deelneming in een dergelijke onderneming heeft, past zij op die dochteronderneming of die deelneming de vermogensmutatiemethode toe.”;

c) een nieuw lid 10 wordt ingevoegd:

“10. De EBA brengt uiterlijk [OP: in te voegen datum = 1 jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] aan de Commissie verslag uit over de volledigheid en de adequaatheid van de reeks definities en bepalingen van de onderhavige verordening betreffende het toezicht op alle soorten risico's waaraan instellingen op geconsolideerd niveau zijn blootgesteld. De EBA beoordeelt met name eventuele nog resterende discrepanties in die definities en bepalingen, samen met de interactie ervan met het toepasselijke raamwerk voor financiële verslaggeving, en alle resterende aspecten die onbedoelde restricties kunnen vormen voor een geconsolideerd toezicht dat omvattend is en kan worden aangepast aan nieuwe bronnen of soorten van risico of structuren die tot regelgevingsarbitrage kunnen leiden. De EBA actualiseert haar verslag op halfjaarlijkse basis.

In het licht van de bevindingen van de EBA kan de Commissie, in voorkomend geval, overeenkomstig artikel 462 gedelegeerde handelingen vaststellen om de betrokken definities of de consolidatiekring aan te passen.”;

(6 bis) In artikel 19, lid 1, wordt het inleidende deel vervangen door:

“1. Een instelling of financiële instelling die een dochteronderneming is of een onderneming waarin een deelneming wordt gehouden, hoeft niet in de consolidatie te worden betrokken indien het totale bedrag van de actiefposten en de posten buiten de balanstelling van de betrokken onderneming lager is dan het laagste van de twee volgende bedragen:”;

(7) Artikel 20 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt a) wordt vervangen door:

“a) als een EU-moederinstelling met haar dochterondernemingen of de gezamenlijke dochterondernemingen van een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding een aanvraag indienen voor de in artikel 143, lid 1, artikel 151, leden 4 en 9, artikel 283 en artikel 363 bedoelde toestemmingen, om te beslissen of de aanvraag al dan niet wordt ingewilligd en welke voorwaarden eventueel aan een dergelijke toestemming moeten worden verbonden;”;

ii) de derde alinea wordt geschrapt;

b) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Indien een EU-moederinstelling en haar dochterondernemingen, de dochterondernemingen van een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding de IRB-benadering uit artikel 143 centraal toepassen, staan de bevoegde autoriteiten toe dat de moederonderneming en haar dochterondernemingen samen aan de in deel drie, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6, genoemde criteria om in aanmerking te komen voldoen, op een wijze die samenhang vertoont met de structuur van de groep en zijn systemen, processen en methoden voor risicobeheer.”;

(7 bis) Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:

a) **in lid 1 wordt de eerste alinea vervangen door:**

“1. Na de aanvraag van een EU-moederonderneming, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding, dan wel een gesubconsolideerde dochteronderneming van een EU-moederinstelling of van een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding stellen de consoliderend toezichthouder en de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op dochterondernemingen van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding in een lidstaat alles in het werk om tot een gezamenlijke beslissing te komen over de vraag of is voldaan aan de voorwaarden van artikel 8, lid 1, punt a) tot en met g), en tot het bepalen van één enkele liquiditeitssubgroep voor de toepassing van artikel 8.”;

b) *in lid 2 wordt de tweede alinea vervangen door:*

Eender welke van de bevoegde autoriteiten, met inbegrip van de consoliderend toezichthouder, kan de vraag of aan de voorwaarden van artikel 8, lid 1, punten a) tot en met g), is voldaan, evenwel binnen de termijn van zes maanden aan de EBA voorleggen. In dat geval kan de EBA overeenkomstig artikel 31, punt c), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 haar niet-bindende bemiddeling verrichten en alle betrokken bevoegde autoriteiten stellen hun beslissingen uit in afwachting van de conclusie van de niet-bindende bemiddeling. Als er tijdens de bemiddeling binnen drie maanden door de bevoegde autoriteiten geen gezamenlijke beslissing wordt bereikt, neemt elke bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op individuele basis, haar eigen beslissing, rekening houdend met de evenredigheid van baten en risico's op het niveau van de lidstaat van de moederinstelling en de evenredigheid van baten en risico's op het niveau van de lidstaat van de dochteronderneming. De zaak wordt niet meer doorverwezen naar de EBA na het einde van de termijn van zes maanden of nadat een gezamenlijke beslissing is genomen.”;

c) *lid 3 wordt vervangen door:*

“3. Eender welke van de betrokken bevoegde autoriteiten kan ook binnen de termijn van zes maanden de EBA raadplegen in geval van een geschil over de voorwaarden van artikel 8, lid 1, punten a) tot en met g). In dat geval kan de EBA overeenkomstig artikel 31 quater Verordening (EU) nr. 1093/2010 haar niet-bindende bemiddeling verrichten en alle betrokken bevoegde autoriteiten stellen hun beslissingen uit in afwachting van de conclusie van de niet-bindende bemiddeling. Als er tijdens de bemiddeling binnen drie maanden door de bevoegde autoriteiten geen gezamenlijke beslissing wordt bereikt, neemt elke bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op individuele basis, haar eigen beslissing.”;

(8) In artikel 27, lid 1, wordt punt a), v), geschrapt;

(9) Aan artikel 34 worden de volgende alinea's toegevoegd:

“In afwijking van de eerste alinea van dit artikel mogen instellingen, in uitzonderlijke omstandigheden waarvan het bestaan in een advies van de EBA moet worden bevestigd, bij de berekening van het totale van het tier 1-kernkapitaal af te trekken bedrag de totale aanvullende waardeaanpassingen verlagen.

Om het in de tweede alinea bedoelde advies te kunnen uitbrengen, monitort de EBA de marktomstandigheden om na te gaan of zich uitzonderlijke omstandigheden hebben voorgedaan en stelt zij de Commissie onmiddellijk dienovereenkomstig in kennis.

De EBA ontwikkelt *in overleg met de ECB en de ESMA* ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de indicatoren en voorwaarden die de EBA zal gebruiken om de in de tweede alinea bedoelde uitzonderlijke omstandigheden te identificeren en om de in die alinea bedoelde verlaging van de totale geaggregeerde aanvullende waardeaanpassingen vast te stellen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 2 jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de

Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de derde alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

(10) Artikel 36 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt punt d) vervangen door:

“d) voor instellingen die risicogewogen posten met behulp van de interneratingbenadering (IRB-benadering) berekenen, wordt het IRB-tekort in voorkomend geval overeenkomstig artikel 159 berekend;”;

b) in lid 1, wordt punt k), *vi*), **toegevoegd**:

“vi) blootstellingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in een icb waaraan overeenkomstig artikel 132, lid 2, tweede alinea, een risicogewicht van 1250 % is toegekend.”;

b bis) in lid 1 wordt punt m) vervangen door:

“m) het toepasselijke bedrag van ontoereikende dekking voor niet-renderende blootstellingen anders dan blootstellingen die zijn gekocht door een gespecialiseerde herstructureerder van schulden en die op het moment van aankoop niet-renderend waren.”;

(11) In artikel 46, lid 1, wordt punt a), ii), vervangen door:

“ii) de in artikel 36, lid 1, punten a) tot en met g), artikel 36, lid 1, punt k), ii), iii) en iv), en artikel 36, lid 1, punten l), m) en n), bedoelde aftrekkingen, exclusief het af te trekken bedrag voor uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten en uit tijdelijke verschillen voortvloeien;”;

(11 bis) Aan artikel 47 bis worden de volgende alinea's toegevoegd:

“7 bis. Voor toepassing van artikel 36, lid 1, punt m), betekent “gespecialiseerde herstructureerder van schulden” een instelling die het voorgaande boekjaar heeft voldaan aan de volgende voorwaarden:

i) de belangrijkste activiteit van de instelling is het kopen van blootstellingen van andere instellingen en haar bestuursorgaan heeft hiertoe een duidelijk en effectief intern besluitvormingsproces ingevoerd;

ii) de boekwaarde van de door de instelling zelf geïnitieerde leningen bedraagt niet meer dan 15 % van de geaggregeerde boekwaarde van haar leningen, inclusief gekochte renderende en niet-renderende blootstellingen; en

iii) haar totale activa bedragen niet meer dan 30 000 000 000 EUR.

7 ter. De EBA ontwikkelt, met inachtneming van de criteria uit punten i) tot en met iii) van lid 7 bis, technische reguleringsnormen om de voorwaarden te specificeren waaronder een instelling kan worden beschouwd als een gespecialiseerde herstructureerder van schulden.

De EBA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [12 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

(11 ter) Artikel 47 quater wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 4, punt b), wordt vervangen door:

“b) 1 voor het gedekte deel van de niet-renderende blootstelling, toe te passen vanaf de eerste dag van het achtste jaar na de classificatie ervan als niet-renderend, tenzij de instelling de garantie of verzekering heeft ingeroepen en de toelaatbare protectiegever alle betalingsverplichtingen van de debiteur jegens de instelling volledig en in overeenstemming met het toepasselijke betalingsschema nakomt, in overeenstemming met artikel 213, lid 1, in welk geval een factor 0 voor het gedekte deel van de niet-renderende blootstelling van toepassing is.”;

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

“4 bis. In afwijking van lid 3 van dit artikel wordt het deel van de niet-renderende blootstelling dat wordt gegarandeerd of verzekerd door een officiële exportkredietinstelling uitgesloten van de vereisten van dit artikel.”;

(12) Artikel 48, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) punt a), ii), wordt vervangen door:

“ii) artikel 36, lid 1, punten a) tot en met h), artikel 36, lid 1, punt k), ii), iii) en iv), en artikel 36, lid 1, punten l), m) en n), exclusief uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten en uit tijdelijke verschillen voortvloeien.”;

b) punt b), ii), wordt vervangen door:

“ii) artikel 36, lid 1, punten a) tot en met h), artikel 36, lid 1, punt k), ii), iii) en iv), en artikel 36, lid 1, punten l), m) en n), exclusief uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten en uit tijdelijke verschillen voortvloeien.”; In artikel 49 wordt lid 4 vervangen door:

*“4. **Bezit** ten aanzien waarvan er geen aftrek **uit hoofde van** lid 1 wordt verricht, wordt **altijd** als blootstelling aangemerkt en daarop wordt een risicogewicht toegepast overeenkomstig deel drie, titel II, hoofdstuk 2, **van deze verordening**.*

Het bezit ten aanzien waarvan er geen aftrek overeenkomstig lid 2 of lid 3 wordt verricht, wordt als blootstelling aangemerkt en daarop wordt een risicogewicht van 100 % toegepast.”;

(14) in artikel 60, lid 1, wordt punt a), ii), vervangen door:

“ii) artikel 36, lid 1, punten a) tot en met g), artikel 36, lid 1, punt k), ii), iii) en iv), en artikel 36, lid 1, punten l), m) en n), exclusief uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten en uit tijdelijke verschillen voortvloeien.”;

(15) In lid 62, eerste alinea, wordt punt d) vervangen door:

“d) voor instellingen die de risicogewogen posten overeenkomstig deel drie, titel II, hoofdstuk 3, berekenen: in voorkomend geval het IRB-overschot, exclusief belastingeffecten, berekend overeenkomstig artikel 159, tot maximaal 0,6 % van de risicogewogen posten, berekend overeenkomstig deel drie, titel II, hoofdstuk 3.”;

(16) In artikel 70, lid 1, punt a), wordt ii), vervangen door:

“ii) artikel 36, lid 1, punten a) tot en met g), artikel 36, lid 1, punt k), ii), iii) en iv), en artikel 36, lid 1, punten l), m) en n), exclusief het af te trekken bedrag voor uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten en uit tijdelijke verschillen voortvloeien;”;

(17) In artikel 72 ter, lid 3, eerste alinea, wordt de inleidende zin vervangen door:

“Naast de in lid 2 van dit artikel bedoelde verplichtingen kan de afwikkelingsautoriteit toestaan dat verplichtingen als in aanmerking komende passiva-instrumenten worden aangemerkt tot een totaalbedrag dat niet meer bedraagt dan 3,5 % van het totaal van de risicoposten, berekend overeenkomstig artikel 92, lid 3, op voorwaarde dat:”;

(18) In artikel 72 decies, lid 1, wordt punt a), ii), vervangen door:

“ii) artikel 36, lid 1, punten a) tot en met g), artikel 36, lid 1, punt k), ii), iii) en iv), en artikel 36, lid 1, punten l), m) en n), exclusief het af te trekken bedrag voor uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten en uit tijdelijke verschillen voortvloeien;”;

(19) In artikel 84, lid 1, wordt punt a) vervangen door:

“a) het tier 1-kernkapitaal van de dochteronderneming, verminderd met het laagste van de volgende twee bedragen:

- i) het bedrag van het tier 1-kernkapitaal van die dochteronderneming dat nodig is om aan het volgende te voldoen:
 - indien de dochteronderneming een **onderneming is als bedoeld in artikel 81, lid 1, punt a), i) t/m iii), en punt a), v), van deze verordening**: de som van het in artikel 92, lid 1, punt a), vastgestelde vereiste, de in de artikelen 458 en 459 bedoelde vereisten, de in artikel 104 van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde specifieke eigenvermogensvereisten, het gecombineerd buffervereiste in de zin van artikel 128, punt 6, van die richtlijn, of eventuele aanvullende lokale toezichtvereisten in derde landen, voor zover daaraan met tier 1-kernkapitaal moet worden voldaan, naargelang het geval;
 - indien de dochteronderneming een beleggingsonderneming is **of een beleggingstussenholding**: de som van het in artikel 11 van Verordening (EU) 2019/2033 vastgestelde vereiste, het in artikel 39, lid 2, punt a), van Richtlijn (EU) 2019/2034 bedoelde specifieke eigenvermogensvereiste, of eventuele aanvullende lokale toezichtvereisten in derde landen, voor zover daaraan met tier 1-kernkapitaal moet worden voldaan, naargelang het geval;
- ii) het bedrag van het geconsolideerde tier 1-kernkapitaal dat op die

dochteronderneming betrekking heeft en dat op geconsolideerde basis nodig is om te voldoen aan de som van het in artikel 92, lid 1, punt a), vastgestelde vereiste, de in de artikelen 458 en 459 bedoelde vereisten, de in artikel 104 van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde specifieke eigenvermogensvereisten en het gecombineerd buffervereiste in de zin van in artikel 128, punt 6, van die richtlijn;

Als afwijking van dit punt a), kan de bevoegde autoriteit instellingen toestaan de in punt i), of punt ii), of dit punt bedoelde bedragen af te trekken;”

(20) In artikel 85, lid 1, wordt punt a) vervangen door:

- “a) het tier 1-kapitaal van de dochteronderneming, verminderd met het laagste van de volgende twee bedragen:
- i) het bedrag van het tier 1-kapitaal van de dochteronderneming dat nodig is om aan het volgende te voldoen:
 - indien de dochteronderneming ***een onderneming is als bedoeld in artikel 81, lid 1, punt a), i) t/m iii), en punt a), v), van deze verordening***: de som van het in artikel 92, lid 1, punt a), vastgestelde vereiste, de in de artikelen 458 en 459 bedoelde vereisten, de in artikel 104 van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde specifieke eigenvermogensvereisten, het gecombineerd buffervereiste in de zin van artikel 128, punt 6, van die richtlijn, of eventuele aanvullende lokale toezichtvereisten in derde landen, voor zover daaraan met tier 1-kernkapitaal moet worden voldaan, naargelang het geval;
 - indien de dochteronderneming een beleggingsonderneming is ***of een beleggingstussenholding***: de som van het in artikel 11 van Verordening (EU) 2019/2033 vastgestelde vereiste, het in artikel 39, lid 2, punt a), van Richtlijn (EU) 2019/2034 bedoelde specifieke eigenvermogensvereiste, of eventuele aanvullende lokale toezichtvereisten in derde landen, voor zover daaraan met tier 1-kernkapitaal moet worden voldaan, naargelang het geval;
 - ii) het bedrag van het geconsolideerde tier 1-kapitaal dat op die dochteronderneming betrekking heeft en dat op geconsolideerde basis nodig is om te voldoen aan de som van het in artikel 92, lid 1, punt b), vastgestelde vereiste, de in de artikelen 458 en 459 bedoelde vereisten, de in artikel 104 van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde specifieke eigenvermogensvereisten en het gecombineerd buffervereiste in de zin van in artikel 128, punt 6, van die richtlijn;

Als afwijking van dit punt a), kan de bevoegde autoriteit instellingen toestaan de in punt i), of punt ii), of dit punt bedoelde bedragen af te trekken;”

(20 bis) in artikel 87, lid 1, wordt punt a) vervangen door:

“a) het eigen vermogen van de dochteronderneming, verminderd met het laagste van de volgende twee bedragen:

- i) het bedrag van het eigen vermogen van de dochteronderneming dat nodig is om te voldoen aan:***

- *indien de dochteronderneming een onderneming is als bedoeld in artikel 81, lid 1, punt a), i) t/m iii), en punt a), v), van deze verordening: de som van het in artikel 92, lid 1, punt c), van deze verordening vastgestelde vereiste, de in de artikelen 458 en 459 van deze verordening bedoelde vereisten, de in artikel 104 van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde specifieke eigenvermogensvereisten, het in artikel 128, punt 6), van die richtlijn gedefinieerde gecombineerde buffervereiste, of eventuele lokale toezichtvereisten in derde landen, voor zover daaraan met het eigen vermogen moet worden voldaan, naargelang het geval;*
 - *indien de dochteronderneming een beleggingsonderneming is of een beleggingstussenholding: de som van het in artikel 11 van Verordening (EU) 2019/2033 vastgestelde vereiste, het specifieke eigenvermogensvereiste bedoeld in artikel 39, lid 2, punt a), van Richtlijn (EU) 2019/2034, of eventuele lokale toezichtvereisten in derde landen, voor zover daaraan met het eigen vermogen moet worden voldaan, naargelang het geval;*
- ii) *het bedrag van het eigen vermogen dat op die dochteronderneming betrekking heeft en dat op geconsolideerde basis nodig is om te voldoen aan de som van het in artikel 92, lid 1, punt c), van deze verordening vastgestelde vereiste, de in de artikelen 458 en 459 van deze verordening bedoelde vereisten, de in artikel 104 van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde specifieke eigenvermogensvereisten en het in artikel 128, punt 6), van die richtlijn gedefinieerde gecombineerde buffervereiste;*

In afwijking van dit punt a), kan de bevoegde autoriteit instellingen toestaan de in punt i), punt ii), of dit punt bedoelde bedragen af te trekken.”;

(21) Het volgende artikel 88 ter wordt ingevoegd:

“Artikel 88 ter

Ondernemingen in derde landen

Voor de toepassing van deze titel worden de termen “beleggingsonderneming” en “instelling” geacht ook in derde landen gevestigde ondernemingen te omvatten die, mochten zij in de Unie zijn gevestigd, onder de definities van die termen in artikel 4, lid 1, punten 2 en 3, zouden vallen.”;

(22) In artikel 89 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Een in aanmerking komende deelneming ten belope van een bedrag dat hoger is dan 15 % van het in aanmerking komende kapitaal van een onderneming niet zijnde een entiteit uit de financiële sector, is aan het bepaalde in lid 3 onderworpen.”;

(23) Artikel 92 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 3 en 4 worden vervangen door:

“3. Het totaal van de risicoposten wordt als volgt berekend:

a) *Wat* betreft de inachtneming van de verplichtingen uit hoofde van de onderhavige verordening *berekenen instellingen* het totaal van de risicoposten als volgt:

$$TREA = \max \{U - TREA; x \cdot S - TREA\}$$

waarbij:

TREA = het totaal van de risicoposten van de entiteit;

U-TREA = het totaal van de risicoposten van de entiteit zonder ondergrens, berekend overeenkomstig lid 4;

S-TREA = het standaardtotaal van de risicoposten van de entiteit, berekend overeenkomstig lid 5;

$x = 72,5 \%$;

Instellingen voldoen aan dit artikel overeenkomstig het in artikel 92-bis bepaalde niveau van toepassing.

4. Het totaal van de risicoposten zonder ondergrens wordt berekend als de som van de punten a) tot en met f) van dit lid, na inaanmerkingneming van het bepaalde in lid 7:

- a) de risicogewogen posten voor kredietrisico, met inbegrip van tegenpartijrisico, en verwateringsrisico, berekend overeenkomstig titel II en artikel 379, met betrekking tot alle bedrijfsactiviteiten van een instelling, met uitsluiting van risicogewogen posten voor tegenpartijrisico in verband met de handelsportefeuilleactiviteiten van de instelling;
- b) de eigenvermogensvereisten voor de handelsportefeuilleactiviteiten van een instelling, voor het volgende:
 - i) marktrisico, berekend overeenkomstig titel IV van dit deel;
 - ii) grote blootstellingen die de in de artikelen 395 tot en met 401 bepaalde limieten overschrijden, voor zover een instelling die limieten mag overschrijden, als bepaald overeenkomstig deel vier;
- c) de eigenvermogensvereisten voor marktrisico, berekend overeenkomstig titel IV van dit deel voor alle bedrijfsactiviteiten die onderhevig zijn aan valuta- of grondstoffenrisico;
- c bis) de eigenvermogensvereisten voor afwikkelingsrisico, berekend overeenkomstig titel V van dit deel, met uitzondering van artikel 379;
- d) de eigenvermogensvereisten voor risico van aanpassing van de kredietwaardering (CVA), berekend overeenkomstig titel VI van dit deel;
- e) de eigenvermogensvereisten voor operationeel risico, berekend overeenkomstig titel III van dit deel;
- f) de risicogewogen posten voor tegenpartijrisico dat voortvloeit uit de handelsportefeuilleactiviteiten van de instelling, voor de volgende soorten transacties en overeenkomsten, berekend overeenkomstig titel II van dit deel:
 - i) in de lijst in bijlage II vermelde contracten en kredietderivaten;
 - ii) retrocessietransacties, transacties inzake opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen op basis van effecten of grondstoffen;
 - iii) margeleningstransacties op basis van effecten of grondstoffen;

- iv) transacties met afwikkeling op lange termijn.”;
- b) de volgende leden 5 ■ en 7 worden toegevoegd:

“5. Het standaardtotaal van de risicoposten wordt berekend als de som van lid 4, punten a) tot en met f), na inaanmerkingneming van het bepaalde in lid 7 en van de volgende vereisten:

 - a) de voor kredietrisico en verwateringsrisico risicogewogen posten als bedoeld in lid 4, punt a), en het in punt f) van dat lid bedoelde tegenpartijrisico dat uit de handelsportefeuilleactiviteiten van de instelling voortvloeit, wordt berekend aan de hand van de volgende benaderingen:
 - i) de in artikel 221 uiteengezette internemodellenbenadering voor kaderverrekeningsovereenkomsten;
 - ii) de in hoofdstuk 3 bepaalde interneratingbenadering;
 - iii) de op interne ratings gebaseerde securitisatiebenadering (SEC-IRBA) van de artikelen 258 tot en met 260 en de internebeoordelingsbenadering (IAA) van artikel 265;
 - iv) de benadering van dit deel, titel II, hoofdstuk 6, afdeling 6;
 - b) de eigenvermogensvereisten voor marktrisico voor de handelsportefeuilleactiviteiten als bedoeld in lid 3, punt b), i), en voor al haar bedrijfsactiviteiten die onderhevig zijn aan het in punt c) van dat lid bedoelde valuta- of grondstoffenrisico, worden berekend zonder gebruik te maken van de alternatieve internemodellenbenadering van deel drie, titel IV, hoofdstuk 1 ter.

■

7. De volgende bepalingen zijn van toepassing op de in lid 4 bedoelde berekeningen van het totaal van de risicoposten zonder ondergrens en op de in lid 5 bedoelde standaardrisicoposten:

- a) de in lid 4, punten c), c bis), d) en e), bedoelde eigenvermogensvereisten omvatten ook die welke voortvloeien uit alle bedrijfsactiviteiten van een instelling;
- b) de instellingen vermenigvuldigen de in lid 4, punten b) tot en met e), vermelde eigenvermogensvereisten met 12,5.”;

(23 bis) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 92 -bis

Niveau van toepassing van de output floor

1. Instellingen berekenen de in artikel 92, lid 3, bedoelde totale risicogewogen post op geconsolideerde basis overeenkomstig deel 1, titel II, hoofdstuk 2 van deze verordening.

2. Onverminderd lid 1 kan, indien de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op een dochterkredietinstelling van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding in

een lidstaat van oordeel is dat de toepassing van artikel 92, lid 3, van deze verordening zou leiden tot een ongepaste verdeling van kapitaal over de groepsentiteiten, die bevoegde autoriteit bij de consoliderend toezichthouder een voorstel tot herverdeling van het kapitaal indienen.

Na ontvangst van de kennisgeving streven de kennisgevende bevoegde autoriteit en de consoliderend toezichthouder naar het vaststellen van een gezamenlijk besluit over de toepassing van de output floor op het niveau van de dochterkredietinstelling, of een gezamenlijk besluit over elk ander verdelingsmechanisme dat een passende verdeling van de kapitaalvereisten zou waarborgen. Indien de autoriteiten niet binnen drie maanden geen gezamenlijk besluit vaststellen heeft de EBA een juridisch bindende bemiddelende rol bij het beslechten van geschillen tussen bevoegde autoriteiten overeenkomstig de procedure van artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

(24) In artikel 92 bis, lid 1, wordt punt a) vervangen door:

“a) een risicogebaseerde ratio van 18 %, die het eigen vermogen en in aanmerking komende passiva van de instelling vertegenwoordigt, uitgedrukt als percentage van het totaal van de risicoposten, berekend overeenkomstig artikel 92, lid 3;”;

(25) In artikel 102 wordt lid 4 vervangen door:

“4. Voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico volgens de in artikel 325, lid 1, punt b), bedoelde benadering, worden posities in de handelsportefeuille toegewezen aan overeenkomstig artikel 104 ter opgerichte tradingafdelingen.”;

(26) Artikel 104 wordt vervangen door:

“Artikel 104

Opneming in de handelsportefeuille

1. Een instelling beschikt over duidelijk omschreven beleidslijnen en procedures om te bepalen welke posities voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten in de handelsportefeuille worden opgenomen, overeenkomstig artikel 102 en dit artikel, rekening houdende met de capaciteiten en praktijken van de instelling op het gebied van risicobeheer. De naleving van deze beleidslijnen en procedures wordt volledig door de instelling gedocumenteerd, wordt ten minste op jaarbasis aan een interne audit onderworpen en de uitkomsten van die audit worden aan de bevoegde autoriteiten beschikbaar gesteld.

Een instelling beschikt over een onafhankelijke afdeling risicobeheersing die de instrumenten in en buiten de handelsportefeuille doorlopend evalueert en beoordeelt of haar instrumenten naar behoren als handels- of niet-handelsinstrumenten worden aangemerkt.

2. Instellingen wijzen posities in de volgende instrumenten aan de handelsportefeuille toe:

- a) instrumenten die voldoen aan de in artikel 325, leden 6, 7 en 8, bepaalde criteria voor opneming in de alternatieve correlatiehandelsportefeuille (“ACHP”);
- b) instrumenten die tot een netto short credit- of aandelenpositie in de niet-

handelsportefeuille zouden leiden, met uitzondering van de eigen verplichtingen van de instelling, tenzij die laatste posities voldoen aan de in lid 2, punt e), vermelde criteria;

- c) instrumenten die voortvloeien uit verbintenissen voor het overnemen van effecten, indien die overnameverbintenissen uitsluitend betrekking hebben op effecten waarvan de verwachting is dat die op de afwikkelingsdatum door de instelling daadwerkelijk zullen worden gekocht;
- d) **instrumenten** die in het op de instelling toepasselijke raamwerk voor financiële verslaggeving ondubbelzinnig zijn ingedeeld als “aangehouden voor handelsdoeleinden”;
- e) instrumenten die voortvloeien uit market-making-activiteiten;
- f) instellingen voor collectieve belegging (icb’s) die worden aangehouden met de intentie om te handelen, op voorwaarde dat die instellingen voor collectieve belegging aan ten minste één van de in lid 7 vastgestelde voorwaarden voldoen;
- g) beursgenoteerde aandelen;
- h) effectenfinancieringstransacties (SFT’s) voor handelsdoeleinden;
- i) opties of andere derivaten ingebouwd in de eigen verplichtingen van de instelling ■ in de niet-handelsportefeuille die met krediet- of aandelenrisico verband houden.

Voor de toepassing van punt b) heeft een instelling een netto short aandelenpositie wanneer een daling in de koers van een aandeel resulteert in winst voor de instelling. Een instelling heeft een netto short credit-positie wanneer de verruiming van de creditspread of de verslechtering van de kredietwaardigheid van een uitgevende instelling of groep van uitgevende instellingen resulteert in winst voor de instelling. Instellingen monitoren voortdurend waar instrumenten aanleiding kunnen geven tot een netto short credit- of aandelenpositie in de niet-handelsportefeuille.

Voor de toepassing van punt i) splitst een instelling de ingebouwde optie af van haar eigen verplichting ■ in de niet-handelsportefeuille dat met krediet- of aandelenrisico verband houdt. **Zij wijst de ingebouwde optie toe aan de handelsportefeuille en laat haar eigen verplichting ■ in de niet-handelsportefeuille ■.**

3. Instellingen wijzen posities in de volgende instrumenten niet aan de handelsportefeuille toe:

- a) instrumenten aangewezen voor securitisation warehousing;
- b) instrumenten met betrekking tot vastgoedposities;
- c) niet-beursgenoteerde aandelen;
- d) instrumenten met betrekking tot krediet aan particulieren en kleine partijen en aan kmo’s;
- e) instellingen voor collectieve belegging niet zijnde die vermeld in lid 2, punt f);
- f) derivatencontracten en instellingen voor collectieve belegging met één of meer van de in de punten a) tot en met d) genoemde onderliggende instrumenten;

- g) instrumenten gehouden voor het afdekken van een bepaald risico van één of meer posities in een in de punten a) tot en met f), genoemd instrument;
- h) eigen verplichtingen van de instelling, tenzij die instrumenten aan de criteria van lid 2, punt e), voldoen.

4. In afwijking van lid 2 mag een instelling aan de niet-handelsportefeuille een positie in een in de punten d) tot en met i) van dat lid genoemd instrument toewijzen, op voorwaarde dat zij daarvoor van haar bevoegde autoriteit toestemming krijgt. De bevoegde autoriteit geeft toestemming indien de instelling ten genoegen van de autoriteit heeft aangetoond dat de positie niet wordt ingenomen met de intentie om te handelen of geen posities afdekt die worden ingenomen met de intentie te handelen.

5. Wanneer een instelling aan de handelsportefeuille een positie in een instrument niet zijnde de in lid 2, punten a), b) of c), bedoelde instrumenten heeft toegewezen, kan de bevoegde autoriteit van de instelling aan die instelling vragen bewijsmateriaal te verstrekken dat deze toewijzing kan verantwoorden. Wanneer de instelling onvoldoende bewijzen kan verstrekken, kan haar bevoegde autoriteit die instelling verplichten om die positie opnieuw aan de niet-handelsportefeuille toe te wijzen.

6. Wanneer een instelling aan de niet-handelsportefeuille een positie in een instrument niet zijnde de in lid 3 bedoelde instrumenten heeft toegewezen, kan de bevoegde autoriteit van de instelling aan die instelling vragen bewijsmateriaal te verstrekken dat deze toewijzing kan verantwoorden. Wanneer de instelling onvoldoende bewijzen kan verstrekken, kan haar bevoegde autoriteit die instelling verplichten om die positie opnieuw aan de handelsportefeuille toe te wijzen.

7. Een instelling wijst aan de handelsportefeuille een positie in een instelling voor collectieve belegging (icb) toe **die niet wordt vermeld in lid 3, punt f), van dit artikel, en** die wordt ingenomen met de intentie om te handelen, en indien de instelling aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

- a) de instelling is in staat voldoende informatie te verkrijgen over de individuele onderliggende blootstellingen van de icb;
- b) de instelling is niet in staat voldoende informatie te verkrijgen over de individuele onderliggende blootstellingen van de icb, doch de instelling heeft kennis van de inhoud van het mandaat van de icb en is in staat dagelijkse koersnoteringen voor de icb te verkrijgen.

8. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de procedure die instellingen moeten gebruiken om in lid 2, punt b), bedoelde netto short credit- of aandelenposities in de niet-handelsportefeuille te berekenen en te monitoren.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 24 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

(27) Artikel 104 bis wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1 wordt de tweede alinea vervangen door:
“De EBA monitort de diverse toezichtpraktijken en brengt uiterlijk 28 juni 2024 richtsnoeren uit over de vraag wat “uitzonderlijke omstandigheden” inhouden voor de toepassing van de eerste alinea en van lid 5. Die richtsnoeren worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010. Totdat de EBA die richtsnoeren heeft verstrekt, stellen de bevoegde autoriteiten de EBA in kennis van en verstrekken zij een motivering voor hun besluiten om aan een instelling al dan niet toestemming te verlenen om een positie herin te delen als bedoeld in lid 2 van dit artikel.”;
- b) lid 5 wordt vervangen door:
“5. De herindeling van een positie overeenkomstig dit artikel is onherroepelijk, behalve in de in lid 1 bedoelde uitzonderlijke omstandigheden.”;
- c) het volgende lid 6 wordt toegevoegd:
“6. In afwijking van lid 1 kan een instelling overeenkomstig artikel 104, lid 2, punt d), een positie in de niet-handelsportefeuille herindelen als een positie in de handelsportefeuille zonder dat zij daarvoor toestemming hoeft te vragen aan haar bevoegde autoriteit. In dat geval blijven de in lid 3 en 4 bepaalde vereisten op de instelling van toepassing. De instelling stelt haar bevoegde autoriteit onmiddellijk in kennis zodra die herindeling heeft plaatsgevonden.”;

(28) Artikel 104 ter wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 1 wordt vervangen door:
“1. Om hun eigenvermogensvereisten voor marktrisico te berekenen volgens de in artikel 325, lid 1, punt b), bedoelde benadering, richten instellingen tradingafdelingen op en wijzen zij elk van hun posities in de handelsportefeuille en niet-handelsportefeuille als bedoeld in lid 5 en 6 toe aan een van die tradingafdelingen. Posities in een handelsportefeuille worden enkel aan dezelfde tradingafdeling toegewezen indien die posities aan de voor de tradingafdeling overeengekomen bedrijfsstrategie voldoen en coherent worden beheerd en gemonitord overeenkomstig lid 2 van dit artikel.”;
- b) de volgende leden 5 en 6 worden toegevoegd:
“5. Om hun eigenvermogensvereisten voor marktrisico te berekenen, wijzen instellingen elk van hun posities in de niet-handelsportefeuille die aan valuta- of grondstoffenrisico onderhevig zijn, toe aan overeenkomstig lid 1 opgerichte tradingafdeling die risico's beheren die met die posities vergelijkbaar zijn.
6. In afwijking van lid 5 mogen instellingen, wanneer zij hun eigenvermogensvereisten voor marktrisico berekenen, een of meer tradingafdelingen oprichten waaraan zij uitsluitend posities in de niet-handelsportefeuille toewijzen die aan valuta- of grondstoffenrisico onderhevig zijn. Die tradingafdelingen zijn niet onderworpen aan de vereisten van de leden 1, 2 en 3.”;

(29) Het volgende artikel 104 quater wordt ingevoegd:

“Artikel 104 quater

Behandeling van afdekkingen van kapitaalratio's tegen valutarisico

1. Een instelling die er bewust voor heeft gekozen om een risicopositie in te nemen om – minstens ten dele – haar in artikel 92, lid 1, punten a), b) en c), bedoelde kapitaalratio's af te dekken tegen ongunstige wisselkoersbewegingen, kan, met toestemming van de bevoegde autoriteiten, die risicopositie van de eigenvermogensvereisten voor valutarisico als bedoeld in artikel 325, lid 1, uitsluiten, mits aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) het maximumbedrag van de van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico uitgesloten risicopositie is beperkt tot het bedrag van de risicopositie dat de gevoeligheid van de kapitaalratio's voor ongunstige wisselkoersbewegingen neutraliseert;
- b) de risicopositie wordt voor ten minste zes maanden uitgesloten van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico;
- c) de instelling heeft voor het afdekken van haar kapitaalratio's tegen ongunstige wisselkoersbewegingen een passend kader voor risicobeheer ingevoerd, met onder meer een heldere afdekkingsstrategie en governancestructuur;
- d) de instelling heeft de bevoegde autoriteiten een verantwoording verschaft waarom een risicopositie wordt uitgesloten van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico, de nadere gegevens van die risicopositie en het van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico uit te sluiten bedrag.

2. Uitsluitingen van risicoposities van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico overeenkomstig lid 1 worden consistent toegepast.

3. De bevoegde autoriteiten geven goedkeuring voor wijzigingen door de instelling van het in lid 1, punt c), bedoelde kader voor risicobeheer en van de in lid 1, punt d), bedoelde nadere gegevens van die risicoposities.

4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen voor het bepalen van:

- a) de risicoposities die een instelling doelbewust kan innemen om – minstens ten dele – in lid 1, eerste alinea, bedoelde kapitaalratio's van een instelling af te dekken tegen ongunstige wisselkoersbewegingen;
- b) de wijze waarop het in lid 1, punt a), bedoelde maximumbedrag moet worden bepaald en de wijze waarop een instelling dit bedrag van elk van de in artikel 325, lid 1, genoemde benaderingen moet uitsluiten;
- c) de criteria waaraan het in lid 1, punt c), bedoelde kader voor risicobeheer van een instelling moet voldoen om als passend voor de toepassing van dit artikel te kunnen worden beschouwd.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 2 jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

(30) Artikel 106 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 3 wordt de laatste alinea vervangen door:

“Zowel een overeenkomstig de eerste alinea opgenomen interne afdekking als een met de externe protectiegever aangegaan kredietderivaat wordt bij het berekenen van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico in de handelsportefeuille opgenomen. Voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico volgens de benadering in artikel 325, lid 1, punt b), worden beide posities toegewezen aan dezelfde overeenkomstig artikel 104 ter, lid 1, opgerichte tradingafdeling die vergelijkbare risico's beheert.”

b) in lid 4 wordt de laatste alinea vervangen door:

“Zowel een overeenkomstig de eerste alinea opgenomen interne afdekking als een met de in aanmerking komende externe protectiegever aangegaan aandelenderivaat wordt bij het berekenen van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico in de handelsportefeuille opgenomen. Voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico volgens de benadering in artikel 325, lid 1, punt b), worden beide posities toegewezen aan dezelfde overeenkomstig artikel 104 ter, lid 1, opgerichte tradingafdeling die vergelijkbare risico's beheert.”

c) lid 5 wordt vervangen door:

“5. Wanneer een instelling een blootstelling aan renterisico in de niet-handelsportefeuille afdekt met een in haar handelsportefeuille opgenomen renterisicopositie, wordt deze renterisicopositie voor de beoordeling overeenkomstig de artikelen 84 en 98 van Richtlijn 2013/36/EU van het uit posities in de niet-handelsportefeuille voortvloeiende renterisico beschouwd als een interne afdekking indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) om de eigenvermogensvereisten voor marktrisico aan de hand van de in artikel 325, lid 1, punten a), b) en c), genoemde benaderingen te berekenen, wordt de renterisicopositie toegewezen aan een portefeuille die gescheiden is van de andere posities in de handelsportefeuille, waarvan de bedrijfsstrategie uitsluitend bestaat uit het beheren en limiteren van het marktrisico van interne afdekkingen van blootstellingen aan renterisico;
- b) voor het berekenen van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico aan de hand van de in artikel 325, lid 1, punt b), genoemde benaderingen, wordt de positie toegewezen aan de overeenkomstig artikel 104 ter opgerichte tradingafdeling waarvan de bedrijfsstrategie uitsluitend bestaat uit het beheren en limiteren van het marktrisico van interne afdekkingen van blootstellingen aan renterisico;
- c) de instelling heeft volledig gedocumenteerd hoe de positie het uit posities in de niet-handelsportefeuille voortvloeiende renterisico limiteert ten behoeve van de in de artikelen 84 en 98 van Richtlijn 2013/36/EU vastgestelde vereisten.”;

d) de volgende leden 5 bis en 5 ter worden ingevoegd:

“5 bis. Voor de toepassing van lid 5, punt a), mag de instelling aan die portefeuille andere renterisicoposities toewijzen die zijn aangegaan met derden of met haar eigen niet-handelsportefeuille, mits de instelling het marktrisico van die met haar eigen handelsportefeuille aangegane renterisicoposities volkomen compenseert door met derden tegengestelde renterisicoposities aan te gaan.

5 ter. De volgende vereisten zijn van toepassing op de in lid 5, punt b), bedoelde tradingafdeling:

- a) die tradingafdeling mag andere met derden of met andere tradingafdelingen van de instelling aangegane renterisicoposities opnemen, mits die posities voldoen aan de in artikel 104 genoemde vereisten voor opname in de handelsportefeuille en mits die andere tradingafdelingen het marktrisico van die andere renterisicoposities volkomen compenseren door tegengestelde renterisicoposities aan te gaan met derden;
 - b) alleen in punt a) bedoelde posities in de handelsportefeuille worden aan die tradingafdeling toegewezen;
 - c) in afwijking van artikel 104 ter is die tradingafdeling niet aan de vereisten van de leden 1, 2 en 3 van dit artikel onderworpen.
- e) de leden 6 en 7 worden vervangen door:

“6. De eigenvermogensvereisten voor het marktrisico van alle posities die zijn toegewezen aan de in lid 5, punt a), bedoelde gescheiden portefeuille of aan de in punt b) van dat lid bedoelde tradingafdeling, worden afzonderlijk berekend, in aanvulling op de eigenvermogensvereisten voor de andere posities in de handelsportefeuille.

7. Wanneer een instelling een blootstelling aan CVA-risico afdekt met een met haar handelsportefeuille aangegaan derivaat, wordt dat derivaat ten behoeve van de berekening van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico's volgens de benaderingen van de artikelen 383 of 384 in aanmerking genomen als een interne afdekking voor de blootstelling aan CVA-risico indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de derivatenpositie wordt in aanmerking genomen als een overeenkomstig artikel 386 toelaatbare afdekking;
- b) wanneer voor de derivaten vereisten van artikel 325 quater, lid 2, punten b) of c), of van artikel 325 sexies, lid 1, punt c), gelden, compenseert de instelling het marktrisico van die derivatenpositie volkomen door met derden tegengestelde posities aan te gaan;

De tegengestelde positie in de handelsportefeuille van de overeenkomstig de eerste alinea in aanmerking genomen afdeling wordt voor het berekenen van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico in de handelsportefeuille opgenomen.”

(31) In artikel 107 worden de leden 1, 2 en 3 vervangen door:

“1. Voor de berekening van hun risicogewogen posten met het oog op de toepassing

van artikel 92, lid 4, punten a) en f), volgen de instellingen ofwel de standaardbenadering als beschreven in hoofdstuk 2, ofwel – mits de bevoegde autoriteiten daarvoor overeenkomstig artikel 143 toestemming hebben verleend – de interneratingbenadering als beschreven in hoofdstuk 3.

2. Voor transactieblootstellingen en voor bijdragen aan het wanbetalingsfonds met betrekking tot een centrale tegenpartij passen de instellingen de behandeling uit hoofdstuk 6, afdeling 9, toe om hun risicogewogen posten te berekenen voor de toepassing van artikel 92, lid 4, punten a) en f). Alle andere soorten blootstellingen met betrekking tot een centrale tegenpartij behandelen instellingen als volgt:

- a) als blootstellingen met betrekking tot een instelling voor andere soorten blootstellingen met betrekking tot een gekwalificeerde centrale tegenpartij;
- b) als blootstellingen met betrekking tot een onderneming voor andere soorten blootstellingen met betrekking tot een niet-gekwalificeerde centrale tegenpartij.

3. Voor de toepassing van de onderhavige verordening worden blootstellingen met betrekking tot beleggingsondernemingen uit een derde land, blootstellingen met betrekking tot kredietinstellingen uit een derde land en blootstellingen met betrekking tot clearinginstituten en effectenbeurzen uit een derde land, alsmede blootstellingen met betrekking tot financiële instellingen uit een derde land waaraan een vergunning is verleend door en die onder toezicht staan van autoriteiten van derde landen, en die onderworpen zijn aan prudentiële vereisten die qua robuustheid vergelijkbaar zijn met die welke op instellingen worden toegepast, alleen als blootstellingen met betrekking tot een instelling behandeld voor zover het derde land op die entiteit toezicht- en reguleringsvereisten toepast die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke in de Unie worden toegepast.”.

(32) Artikel 108 wordt vervangen door:

“Artikel 108

Gebruik van kredietrisicolimiteringstechnieken in het kader van de standaardbenadering en de IRB-benadering voor kredietrisico en verwateringsrisico

1. Voor een blootstelling waarop een instelling de standaardbenadering op basis van hoofdstuk 2 of de interneratingbenadering op basis van hoofdstuk 3 toepast, doch geen gebruik maakt van eigen ramingen van het verlies bij wanbetaling (LGD) op grond van artikel 143, kan de instelling overeenkomstig hoofdstuk 4 het effect van volgestorte kredietprotectie in aanmerking nemen bij de berekening van de risicogewogen posten voor de toepassing van artikel 92, lid 4, punten a) en f), of, in voorkomend geval, de verwachte verliesposten voor de toepassing van de in artikel 36, lid 1, punt d), en in artikel 62, punt d), bedoelde berekening.

2. Voor een blootstelling waarop een instelling de interneratingbenadering toepast door op grond van artikel 143 haar eigen LGD-ramingen te gebruiken, mag de instelling overeenkomstig hoofdstuk 3 het effect van volgestorte kredietprotectie in aanmerking nemen bij de berekening van de risicogewogen posten **voor de toepassing van artikel 92, lid 4, punten a) en f)** en de verwachte verliesposten **voor de toepassing van de in artikel 36, lid 1, punt d), en artikel 62, punt d), bedoelde berekening**.

2 bis. Wanneer een instelling de interneratingbenadering toepast door op grond van artikel 143 haar eigen LGD-ramingen te gebruiken voor zowel de oorspronkelijke blootstelling als vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever, mag de instelling overeenkomstig hoofdstuk 3 het effect van volgestorte kredietprotectie in aanmerking nemen bij de berekening van de risicogewogen posten **voor de toepassing van artikel 92, lid 4, punten a) en f)** en de verwachte verliesposten **voor de toepassing van de in artikel 36, lid 1, punt d), en artikel 62, punt d), bedoelde berekening**. In alle overige gevallen mag de instelling overeenkomstig hoofdstuk 4 het effect van niet-volgestorte kredietprotectie in aanmerking nemen bij de berekening van de risicogewogen posten en de verwachte verliesposten voor die toepassingen.

3. Mits de voorwaarden van lid 4 in acht worden genomen, mogen **leningen aan natuurlijke personen** worden beschouwd als door een hypotheek op onroerend goed gedekte blootstelling – in plaats van te worden behandeld als gegarandeerde blootstellingen – voor de toepassing van deel drie, titel II, hoofdstukken 2, 3 en 4, naargelang het geval, indien in een lidstaat de volgende voorwaarden voor die leningen **aan natuurlijke personen** zijn vervuld:

- a) het merendeel van de leningen aan natuurlijke personen voor de aankoop van niet-zakelijk onroerend goed in die lidstaat wordt niet verstrekt in de juridische vorm van een hypothecaire lening;
- b) het merendeel van de leningen aan **natuurlijke** personen voor de aankoop van niet-zakelijk onroerend goed in die lidstaat wordt door een garantieggever gegarandeerd met een door een aangewezen EKBI afgegeven kredietbeoordeling die overeenstemt met een kredietkwaliteitscategorie 1 of 2, die vereist is om de instelling volledig terug te betalen bij wanbetaling van de oorspronkelijke kredietnemer;
- c) de instelling heeft juridisch het recht een hypotheek te vestigen op het niet-zakelijk onroerend goed ingeval de in punt b) bedoelde garantieggever **zich niet houdt aan zijn verplichtingen uit hoofde van de gegeven garantie**.

De bevoegde autoriteiten informeren de EBA wanneer de in de punten a), b) en c) bedoelde voorwaarden zijn vervuld op het nationale grondgebied van hun rechtsgebied en verschaffen de namen van voor die behandeling in aanmerking komende garantieggevers die aan de voorwaarden van dit lid en van lid 4 voldoen.

De EBA maakt de lijst van al die in aanmerking komende garantieggevers op haar website bekend en actualiseert die lijst jaarlijks.

4. Voor de toepassing van lid 3 mogen in dat lid bedoelde leningen worden behandeld als door een hypotheek op niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen – in plaats van te worden behandeld als gegarandeerde blootstellingen – indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) voor een blootstelling die volgens de standaardbenadering wordt behandeld, voldoet de blootstelling aan alle vereisten om te worden toegewezen aan de blootstellingscategorie van de artikelen 124 en 125 “Blootstellingen die gedekt zijn door hypotheek op onroerend goed” uit de standaardbenadering, met dien verstande dat de instelling die de lening verstrekt, geen hypotheek op het niet-zakelijk onroerend goed heeft;

- b) voor een blootstelling die volgens de interneratingbenadering wordt behandeld, voldoet de blootstelling aan alle vereisten om te worden toegewezen aan de blootstellingscategorie van artikel 147, lid 2, punt d), ii), “Blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die gedekt zijn door niet-zakelijk onroerend goed” uit de interneratingbenadering, met dien verstande dat de instelling die de lening verstrekt, geen hypotheek op het onroerend goed heeft;
- c) op het niet-zakelijk onroerend goed zijn bij de toekenning van de lening geen hypothecaire pandrechten gevestigd en **voor leningen die worden toegekend na 1 januari 2014 mag de kredietnemer** contractueel geen hypothecaire pandrechten vestigen zonder de toestemming van de instelling die de lening oorspronkelijk heeft toegekend;
- d) de garantieggever is een toelaatbare protectieggever in de zin van artikel 201 en de garantieggever heeft een kredietbeoordeling van een EKBI die overeenstemt met een kredietkwaliteitscategorie 1 of 2;
- e) de garantieggever is een instelling of een entiteit uit de financiële sector waarvoor kapitaalvereisten gelden die ten minste **vergelijkbaar** zijn met die welke van toepassing zijn op instellingen of verzekeringsondernemingen;
- f) de garantieggever heeft voorzien in een volledig gefinancierd onderling garantiefonds of een vergelijkbare protectie voor verzekeringsondernemingen om verliezen door kredietrisico op te vangen, waarvan de kalibratie regelmatig door de bevoegde autoriteiten wordt getoetst en die **periodiek en ten minste om de twee jaar** aan stresstests worden onderworpen;
- g) de instelling heeft contractueel en juridisch het recht een hypotheek te vestigen op het niet-zakelijke onroerend goed ingeval de garantieggever **zich niet houdt aan zijn verplichtingen uit hoofde van de gegeven garantie**;

4 bis. Instellingen die de optie van lid 3 uitoefenen voor een bepaalde toelaatbare garantieggever op grond van het in dat lid bedoelde mechanisme, doen dit voor al hun blootstellingen met betrekking tot natuurlijke personen die op grond van dat mechanisme door die garantieggever worden gegarandeerd.”;

- (33) Het volgende artikel 110 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 110 bis

Monitoring van contractuele regelingen niet zijnde kredietlijnen

Instellingen monitoren contractuele regelingen die aan alle voorwaarden van artikel 5, punt 9, tweede alinea, punten a) tot en met e), voldoen en documenteren ten genoegen van hun bevoegde autoriteiten hun inachtneming van al die voorwaarden.”;

- (34) Artikel 111 wordt vervangen door:

“Artikel 111

Blootstellingswaarde

“1. De blootstellingswaarde van een actiefpost bestaat uit de boekwaarde ervan die overblijft na toepassing van specifieke kredietrisicoaanpassingen overeenkomstig artikel 110, in artikel 34 bedoelde aanvullende waardeaanpassingen met betrekking tot de activiteiten in de niet-handelsportefeuille van de instelling, overeenkomstig

artikel 36, lid 1, punt m), afgetrokken bedragen, en andere eigenvermogensverlagingen in samenhang met de actiefpost.

2. De blootstellingswaarde van een in bijlage I vermelde post buiten de balanstelling is het volgende percentage van de nominale waarde ervan na aftrek van specifieke kredietrisicoaanpassingen overeenkomstig artikel 110 en overeenkomstig artikel 36, lid 1, punt m), afgetrokken bedragen:

- a) 100 % voor posten in subklasse 1;
- b) 50 % voor posten in subklasse 2;
- c) 40 % voor posten in subklasse 3;
- d) 20 % voor posten in subklasse 4;
- e) 10 % voor posten in subklasse 5.

3. De blootstellingswaarde van een kredietlijn ten aanzien van een in lid 2 bedoelde post buiten de balanstelling is het laagste van de volgende percentages van de nominale waarde van de kredietlijn na aftrek van specifieke kredietrisicoaanpassingen en overeenkomstig artikel 36, lid 1, punt m), afgetrokken bedragen:

- a) het in lid 2 bedoelde percentage dat van toepassing is op de post ten aanzien waarvan de kredietlijn geldt;
- b) het in lid 2 bedoelde percentage dat van toepassing is op het soort kredietlijn.

4. Voor door een instelling aangeboden, maar door de cliënt nog niet geaccepteerde contractuele regelingen die kredietlijnen zouden worden indien deze door de cliënt zouden worden geaccepteerd, **is het toepasselijke percentage het percentage dat overeenkomstig lid 2 is bepaald. Voor contractuele regelingen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 5, punt 9), tweede alinea, is het toepasselijke percentage 0 %.**

5. Indien een instelling van de in artikel 223 bedoelde Financial Collateral Comprehensive Method (FCCM) gebruikmaakt, wordt de blootstellingswaarde van effecten of grondstoffen die in het kader van een retrocessietransactie, een transactie inzake opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen of een margeleningstransactie worden verkocht, gedeponereerd of uitgeleend, verhoogd met de volatiliteitsaanpassing die op die effecten of grondstoffen is afgestemd overeenkomstig de artikelen 223 en 224.

6. De blootstellingswaarde van een in bijlage II vermeld derivaat wordt overeenkomstig hoofdstuk 6 bepaald, waarbij rekening wordt gehouden met de effecten van schuldvernieuwingsovereenkomsten en andere verrekeningsovereenkomsten als gespecificeerd in dat hoofdstuk. De blootstellingswaarde van retrocessietransacties, transacties inzake verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen, transacties met afwikkeling op lange termijn en margeleningstransacties kan worden bepaald overeenkomstig hoofdstuk 4 of hoofdstuk 6.

7. Indien een blootstelling door volgestorte kredietprotectie wordt gegarandeerd, kan de blootstellingswaarde van die post op basis van hoofdstuk 4 worden gewijzigd.

8. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen voor het

bepalen van:

- a) de criteria die instellingen moeten gebruiken om posten buiten de balansstelling – met uitzondering van de reeds in bijlage I opgenomen posten – toe te wijzen aan de in bijlage I genoemde categorieën 1 tot en met 5;
- b) de factoren die de mogelijkheden van instellingen kunnen beperken om in bijlage I bedoelde onvoorwaardelijk opzegbare kredietlijnen op te zetten;
- c) de procedure om de EBA kennis te geven van de indeling door instellingen van andere posten buiten de balansstelling met een risico dat vergelijkbaar is met dat van de in bijlage I bedoelde posten.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 1 jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

- (35) In artikel 112 *worden de punten i) en k)* vervangen door:

“i) blootstellingen die gedekt zijn door hypotheek op onroerend goed en ADC-blootstellingen;

k) blootstellingen met betrekking tot achtergestelde schulden;”;

- (36) Artikel 113 wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Voor de berekening van de risicogewogen posten worden risicogewichten toegepast op alle blootstellingen, tenzij die blootstellingen, overeenkomstig het bepaalde in afdeling 2, van het eigen vermogen zijn afgetrokken, op basis van de blootstellingscategorie waarbij die blootstellingen worden ingedeeld en, voor zover in afdeling 2 bepaald, op basis van de kredietkwaliteit van die blootstellingen. Voor de bepaling van de kredietkwaliteit mogen de kredietbeoordelingen van EKBI's of de kredietbeoordelingen van exportkredietverzekeringsmaatschappijen overeenkomstig afdeling 3 worden gebruikt. Met uitzondering van de blootstellingen die zijn ondergebracht in de in artikel 112, punten a), b), c) en e), vastgestelde blootstellingscategorieën, indien de beoordeling overeenkomstig artikel 79, punt b), van Richtlijn 2013/36/EU, hogere risicokenmerken oplevert dan die welke uit de kredietbeoordeling van de aangewezen EKBI of exportkredietverzekeringsmaatschappij blijken, wijst de instelling een risicogewicht toe dat ten minste één kredietkwaliteitscategorie hoger is dan het risicogewicht volgens de kredietbeoordeling van de aangewezen EKBI of exportkredietverzekeringsmaatschappij.”;

- b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Indien een blootstelling door kredietprotectie wordt gegarandeerd, kan de blootstellingswaarde of het toepasselijke risicogewicht van die blootstelling, al naargelang, overeenkomstig dit hoofdstuk en hoofdstuk 4 worden gewijzigd.”;

(36 bis) Artikel 115, lid 3, wordt vervangen door:

“3. Indien een blootstelling door kredietprotectie wordt gegarandeerd, kan de blootstellingswaarde of het toepasselijke risicogewicht van die blootstelling, al naargelang, overeenkomstig dit hoofdstuk en hoofdstuk 4 worden gewijzigd.

Blootstellingen met betrekking tot kerken of godsdienstige gemeenschappen die een rechtspersoon van publiek recht zijn, worden, voor zover deze instellingen belastingen heffen overeenkomstig de wetgeving die hun daartoe het recht verleent, behandeld als blootstellingen met betrekking tot regionale en lokale overheden. In dit geval is lid 2 niet van toepassing.”;

(36 ter) Aan artikel 116, lid 4, wordt de volgende alinea toegevoegd:

“De EBA houdt een openbaar toegankelijke databank bij met alle publiekrechtelijke lichamen in de Unie die volgens de relevante bevoegde autoriteiten geen ander risico hebben dan blootstellingen aan de centrale overheid, de regionale overheid of de plaatselijke autoriteit van de jurisdictie waar de entiteit uit de publieke sector gevestigd is.”;

(37) In artikel 119 worden de leden 2 en 3 geschrapt;

(38) In artikel 120 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

“1. Aan blootstellingen waarvoor een kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt overeenkomstig tabel 3 een risicogewicht toegekend dat overeenstemt met de kredietbeoordeling van de EKBI overeenkomstig artikel 136.

Tabel 3

Kredietkwaliteitscategorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Blootstellingen met een oorspronkelijke looptijd van drie maanden of minder waarvoor een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, en door de beweging van goederen over nationale grenzen ontstane blootstellingen met een oorspronkelijke looptijd van zes maanden of minder en waarvoor een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, krijgen een risicogewicht overeenkomstig tabel 4 toegekend dat overeenstemt met de kredietbeoordeling van de EKBI overeenkomstig artikel 136.

Tabel 4

Kredietkwaliteitscategorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

(39) Artikel 121 wordt vervangen door:

“Artikel 121

Blootstellingen met betrekking tot instellingen zonder rating

1. Blootstellingen met betrekking tot instellingen waarvoor geen kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, worden in een van de volgende klassen

ondergebracht:

- a) indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan, worden blootstellingen met betrekking tot instellingen ondergebracht in klasse A:
 - i) de instelling beschikt over afdoende capaciteit om tijdig aan haar financiële verplichtingen, met inbegrip van terugbetalingen van hoofdsom en rente, te voldoen voor de verwachte levensduur van de activa of blootstellingen en ongeacht de conjunctuurcycli en zakelijke omstandigheden;
 - ii) de instelling voldoet aan of overtreft het in artikel 92, lid 1, vastgestelde vereiste, de in artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde specifieke eigenvermogensvereisten, het gecombineerde buffervereiste in de zin van artikel 128, punt 6, van Richtlijn 2013/36/EU en gelijkwaardige of aanvullende lokale toezicht- of regelgevingsvereisten in derde landen, voor zover die vereisten zijn bekendgemaakt en daaraan met tier 1-kernkapitaal, tier 1-kapitaal of eigen vermogen moet worden voldaan;
 - iii) informatie over de in punt ii) bedoelde vereisten wordt publiek openbaar gemaakt of anderszins beschikbaar gesteld;
 - iv) uit de beoordeling overeenkomstig artikel 79 van Richtlijn 2013/36/EU is niet gebleken dat de instelling niet aan de voorwaarden van de punten i) en ii) voldoet;
- b) indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan en ten minste één van de voorwaarden in punt a) niet is vervuld, worden blootstellingen met betrekking tot instellingen ondergebracht in klasse B:
 - i) de instelling is onderhevig aan substantieel kredietrisico, met inbegrip van terugbetalingscapaciteiten die afhankelijk zijn van stabiele of gunstige economische of zakelijke omstandigheden;
 - ii) de instelling voldoet aan of overtreft het in artikel 92, lid 1, vastgestelde vereiste, de in de artikelen 458, **lid 2, punt d) i) en artikel 459, punt a)**, bedoelde vereisten, de in artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde specifieke eigenvermogensvereisten, **of** gelijkwaardige of aanvullende lokale toezicht- of regelgevingsvereisten **in derde landen**, voor zover die vereisten zijn bekendgemaakt en daaraan met tier 1-kernkapitaal, tier 1-kapitaal of eigen vermogen moet worden voldaan;
 - iii) informatie over de in punt ii) bedoelde vereisten wordt publiek openbaar gemaakt of anderszins beschikbaar gesteld;
 - iv) uit de overeenkomstig artikel 79 van Richtlijn 2013/36/EU uitgevoerde beoordeling is niet gebleken dat de instelling niet aan de voorwaarden van de punten i) en ii) voldoet.

Voor de toepassing van punt ii) omvatten gelijkwaardige lokale toezicht- of regelgevingsvereisten geen kapitaalbuffers die gelijkwaardig zijn aan die welke in artikel 128 van Richtlijn 2013/36/EU worden omschreven.
- c) indien niet aan de voorwaarden voor onderbrenging in klasse A of klasse B

wordt voldaan of indien geen van de volgende voorwaarden is vervuld, worden blootstellingen met betrekking tot instellingen ondergebracht in klasse C:

- i) de instelling heeft materiële wanbetalingsrisico's en beperkte veiligheidsmarges;
- ii) het is zeer waarschijnlijk dat ongunstige zakelijke, financiële of economische voorwaarden leiden of hebben geleid tot de onmogelijkheid voor de instelling om haar financiële verplichtingen na te komen;
- iii) indien gecontroleerde financiële overzichten bij wet voor de instelling verplicht zijn: de externe accountant heeft een afkeurende controleverklaring afgegeven of heeft in de twaalf voorgaande maanden substantiële twijfel geformuleerd in zijn financiële verklaringen of gecontroleerde verslagen over de mogelijkheden van de instelling om als instelling in going concern door te gaan.

1 bis. Voor blootstellingen met betrekking tot financiële instellingen die overeenkomstig artikel 119, lid 5, als blootstellingen met betrekking tot instellingen worden behandeld, beoordelen de instellingen, om te vast te stellen of deze financiële instellingen voldoen aan de voorwaarden van lid 1, punt a), ii), en punt b), ii), van dit artikel, of deze financiële instellingen aan vergelijkbare prudentiële vereisten voldoen of overschrijden.

2. Blootstellingen die overeenkomstig lid 1 in de klassen A, B of C zijn ondergebracht, krijgen als volgt een risicogewicht toegekend:

- a) blootstellingen die in de klassen A, B of C zijn ondergebracht, krijgen een risicogewicht voor kortlopende blootstellingen toegekend overeenkomstig tabel 5:
 - i) de blootstelling heeft een oorspronkelijke looptijd van drie maanden of minder;
 - ii) de blootstelling heeft een oorspronkelijke looptijd van zes maanden of minder en ontstaat door de beweging van goederen over nationale grenzen.
- b) in klasse A ondergebrachte blootstellingen niet zijnde kortlopende blootstellingen krijgen een risicogewicht van 30 % toegekend indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - i) de blootstelling voldoet aan geen van de in punt a) vastgestelde voorwaarden;
 - ii) de tier 1-kernkapitaalratio van de instelling is gelijk aan of hoger dan 14 %;
 - iii) de hefboomratio van de instelling is groter dan 5 %.
- c) in de klassen A, B of C ondergebrachte blootstellingen die niet aan de voorwaarden van punt a) of b) voldoen, krijgen een risicogewicht toegekend overeenkomstig tabel 5.

Wanneer een blootstelling met betrekking tot een instelling niet luidt in de nationale valuta van het rechtsgebied waar die instelling haar statutaire zetel heeft, of indien de instelling de kredietverplichting in een bijkantoor in een ander rechtsgebied heeft

geboekt en de blootstelling niet luidt in de nationale valuta van het rechtsgebied waar het bijkantoor actief is, is het risicogewicht dat overeenkomstig de punten a), b) of c), al naargelang, aan blootstellingen niet zijnde blootstellingen met een looptijd van één jaar of minder die voortvloeien uit zelfliquiderende, handelsgerelateerde voorwaardelijke posten die ontstaan door de beweging van goederen over nationale grenzen, wordt toegekend, niet lager dan het risicogewicht van een blootstelling met betrekking tot de centrale overheid van het land waar de instelling haar statutaire zetel heeft.

Tabel 5

Kredietrisicobeoordeling	Klasse A	Klasse B	Klasse C
Risicogewicht voor kortlopende blootstellingen	20 %	50 %	150 %
Risicogewicht	40 %	75 %	150 %

“.

(40) Artikel 122 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt tabel 6 vervangen door:

“Tabel 6

Kredietkwaliteitscategorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

“.

b) lid 2 wordt vervangen door:

“Blootstellingen waarvoor geen kredietbeoordeling beschikbaar is, krijgen een risicogewicht van 100 % toegekend.”;

(41) Het volgende artikel 122 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 122 bis

Blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening

1. Binnen de in artikel 112, punt g), vastgestelde categorie blootstellingen met betrekking tot ondernemingen registreren instellingen blootstellingen die alle volgende kenmerken vertonen, als blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening:

- a) de blootstelling heeft betrekking op een entiteit die speciaal is opgericht om materiële activa te financieren of te exploiteren, of vormt een in economisch opzicht daarmee vergelijkbare blootstelling;
- b) de blootstelling **houdt geen verband met de financiering van onroerend goed en valt binnen de definities van blootstellingen uit hoofde van objectfinanciering, projectfinanciering of grondstoffenfinanciering van lid 3**;
- c) de voor de verplichting met betrekking tot de blootstelling geldende contractuele regelingen geven de instelling een substantiële mate van zeggenschap over de activa en de inkomsten die daarmee worden gegenereerd;
- d) de belangrijkste bron van terugbetaling van de verplichting ten aanzien van de

blootstelling zijn de inkomsten die met de gefinancierde activa worden gegenereerd, en niet zozeer de individuele capaciteit van een in breder verband opererende commerciële onderneming.

2. Aan blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening waarvoor een direct toepasbare kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een risicogewicht overeenkomstig tabel 6 aa toegekend:

Tabel 6 aa

Kredietkwaliteitscategorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

3. Op blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening waarvoor geen direct toepasbare kredietbeoordeling beschikbaar is, wordt volgende risicoweging toegepast:

- a) indien een blootstelling uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening tot doel heeft de verwerving te financieren van materiële activa, met inbegrip van schepen, luchtvaartuigen, satellieten, spoorvoertuigen en vloten rollend materieel, en de door die activa gegenereerde inkomsten de vorm hebben van kasstromen die worden gegenereerd door specifieke materiële activa die zijn gefinancierd en verpand of toegewezen aan de kredietverlener (‘blootstellingen met betrekking tot objectfinanciering’), passen instellingen de volgende risicogewichten toe:
- i) 80 % indien de blootstelling geacht wordt van hoge kwaliteit te zijn, rekening houdende met alle volgende criteria:
- de debiteur kan zelfs onder omstandigheden van ernstige stress aan zijn financiële verplichtingen voldoen doordat alle volgende kenmerken voorhanden zijn:
 - afdoende exposure-to-value (ETV) van de blootstelling;
 - voorzichtig terugbetalingsprofiel van de blootstelling;
 - evenredige resterende levensduur van de activa bij volledige uitbetaling van de blootstelling, subsidiair het beroep op een protectiegever met een hoge kredietwaardigheid;
 - laag herfinancieringsrisico van de blootstelling door de debiteur, of dat risico wordt afdoende gelimiteerd door een evenredige resterende activawaarde of het beroep op een protectiegever met een hoge kredietwaardigheid;
 - voor de debiteur gelden contractuele restricties voor zijn activiteit en financieringsstructuur;
 - de debiteur gebruikt derivaten alleen om risico’s te limiteren;
 - materiële operationele risico’s worden correct beheerd;

- de contractuele regelingen voor de activa bieden kredietverleners een hoge mate van bescherming, met onder meer de volgende kenmerken:
 - de kredietverleners hebben een juridisch afdwingbaar recht van eerste rang op de gefinancierde activa en, in voorkomend geval, op de inkomsten die deze genereren;
 - er gelden contractuele beperkingen voor de mogelijkheden van de debiteur om iets te veranderen aan het actief dat de waarde ervan negatief zou beïnvloeden;
 - indien het actief in aanbouw is, hebben de kredietverleners een juridisch afdwingbaar recht van eerste rang op de activa en op de onderliggende bouwovereenkomsten;
 - de activa die worden gefinancierd, voldoen aan alle volgende normen voor een veilig en doeltreffend functioneren:
 - de technologie en het ontwerp van de activa zijn getest;
 - alle noodzakelijke vergunningen en toestemmingen voor het opereren van de activa zijn verkregen;
 - indien het actief in aanbouw is, heeft de debiteur afdoende waarborgen wat betreft overeengekomen specificaties, budget en voltooiingsdatum van het actief, met inbegrip van stevige voltooiingsgaranties of de betrokkenheid van een ervaren bouwbedrijf en adequate contractbepalingen voor schadevergoedingen;
- ii) 100 % indien de blootstelling niet geacht wordt van de in punt i) bedoelde hoge kwaliteit te zijn;
- b) indien een blootstelling uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening tot doel heeft kortlopende financiering te verstrekken voor reserves, voorraden of vorderingen van beursverhandelde grondstoffen, met inbegrip van aardolie, metalen of gewassen, en de door die reserves, voorraden of vorderingen te genereren inkomsten de inkomsten uit de verkoop van grondstoffen (“blootstellingen uit hoofde van grondstoffenfinanciering”) moeten zijn, passen instellingen een risicogewicht van 100 % toe;
- c) indien het doel van de blootstelling uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening **bestaat in de financiering van één enkel project, bijvoorbeeld de financiering van de bouw van een nieuwe kapitaalinstallatie of de herfinanciering van een bestaande installatie, met of zonder verbeteringen, waarbij dat project gericht is op de ontwikkeling of verwerving van grote, complexe en dure installaties, met inbegrip van energiecentrales, chemische procesinstallaties, mijnen, vervoersinfrastructuur, milieu- en telecommunicatie-infrastructuur, waarbij de leningverstrekking eerst kijkt naar de door het gefinancierde project gegenereerde inkomsten, zowel als belangrijkste bron voor terugbetaling alsook als zekerheid voor de lening** (“blootstellingen uit hoofde van projectfinanciering”), passen instellingen de volgende risicogewichten toe:

- i) 130 % indien het project waarmee de blootstelling verband houdt, in de pre-operationele fase verkeert;
- ii) op voorwaarde dat de in artikel 501 bis bedoelde aanpassing van eigenvermogensvereisten voor kredietrisico niet wordt toegepast: 80 % indien het project waarmee de blootstelling verband houdt in de operationele fase verkeert en de blootstelling aan alle volgende criteria voldoet:
- de mogelijkheden van de debiteur om activiteiten uit te oefenen die nadelig kunnen zijn voor de kredietverleners, zijn contractueel beperkt, en met name kan de uitgifte van nieuwe schuld alleen plaatsvinden indien de bestaande verschaffers van vreemd vermogen daarmee instemmen;
 - de debiteur beschikt over voldoende volledig gefinancierde reservemiddelen in contanten of andere financiële regelingen met garantiegivers **met een EKBI-rating met een kredietkwaliteitscategorie van ten minste 3 of, indien deze geen externe rating hebben, een rating die gelijkwaardig is aan categorie 3 of hoger volgens het door de bank gevalideerde interne ratingmodel** ter dekking van de noodfinanciering en werkkapitaalvereisten gedurende de levensduur van het project dat wordt gefinancierd;
 - **de door het gefinancierde project gegeneerde inkomsten zijn afhankelijk van de beschikbaarheid, of onderworpen aan regelgeving op het gebied van kapitaalrendement, of aan take-or-pay-contract; voor de toepassing hiervan betekent “afhankelijk van de beschikbaarheid” dat de debiteur, zodra de bouw is voltooid en voor zolang als aan de contractvoorwaarden wordt voldaan, recht heeft op betalingen van zijn contractuele tegenpartijen die de operationele en de onderhoudskosten, de schuldaflossingskosten en het rendement op eigen vermogen dekken in de periode dat hij het project uitvoert, en deze betalingen niet onderhevig zijn aan schommelingen in de vraag, zoals vervoersniveaus, en doorgaans alleen worden aangepast bij tekortschietende prestaties of wanneer het activum in onvoldoende mate voor het publiek beschikbaar is;**
 - **indien de inkomsten van de debiteur niet worden gefinancierd uit betalingen van een groot aantal gebruikers, hangt de afbetaling van de verplichting af van één belangrijke tegenpartij en is die belangrijke tegenpartij** **■** een van de volgende entiteiten:
 - een centrale bank, een centrale overheid, een regionale overheid of een lokale overheid, mits hun overeenkomstig de artikelen 114 en 115 een risicogewicht van 0 % wordt toegekend, of hun een EKBI-rating is toegekend met een kredietkwaliteitscategorie van ten minste 3;
 - een publiekrechtelijk lichaam, mits aan die entiteit overeenkomstig artikel 116 een risicogewicht van 20 % of minder wordt toegekend, of daaraan een EKBI-rating is

toegekend met een kredietkwaliteitscategorie van ten minste 3 *of, indien zij geen externe rating heeft, een rating is toegekend die gelijkwaardig is aan categorie 3 of hoger volgens het door de bank gevalideerde interne ratingmodel;*

- een bedrijfsentiteit waaraan een EKBI-rating met een kredietkwaliteitscategorie van ten minste 3 is toegekend *of, indien zij geen externe rating heeft, een rating is toegekend die gelijkwaardig is aan categorie 3 of hoger volgens het door de bank gevalideerde interne ratingmodel.*
 - de voor de blootstelling met betrekking tot de debiteur geldende contractuele bepalingen bieden de leningverstreckende instelling bij wanbetaling van de debiteur een hoge mate van bescherming;
 - de **belangrijkste tegenpartij of de andere tegenpartijen die voor de belangrijkste tegenpartij aan de subsidiabiliteitscriteria voldoen** beschermen de leningverstreckende instelling daadwerkelijk tegen verliezen als gevolg van de stopzetting van het project;
 - alle voor de uitvoering van het project vereiste activa en contracten zijn aan de leningverstreckende instelling verpand voor zover dat door toepasselijk recht is toegestaan;
 - **de leningverstreckende instelling kan in geval van een wanbetalingsgebeurtenis** de leiding van de debiteur-entiteit in handen nemen;
- iii) 100 % indien het project waarmee de blootstelling verband houdt, in de operationele fase verkeert en de blootstelling niet aan de voorwaarden van punt ii) van deze alinea voldoet;
- d) voor de toepassing van punt c), ii), derde streepje, worden de gegenereerde kasstromen slechts als voorspelbaar beschouwd indien een substantieel deel van de inkomsten voldoet aan een of meer van de volgende voorwaarden:
 - i) de inkomsten zijn afhankelijk van de beschikbaarheid;
 - ii) de inkomsten zijn onderworpen aan regelgeving op het gebied van kapitaalrendement;
 - iii) de inkomsten zijn onderworpen aan een take-or-pay-contract;
- e) voor de toepassing van punt c) wordt met “operationele fase” de fase bedoeld waarin de entiteit die specifiek voor de financiering van het project is opgericht, **of die in economisch opzicht vergelijkbaar is**, voldoet aan deze beide voorwaarden:
 - i) de entiteit heeft een positieve nettokasstroom die voldoende is om resterende contractverplichtingen te dekken;
 - ii) de entiteit heeft een afnemende langlopende schuld.

4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de omstandigheden waarin aan de in lid 3, punt a), i), en punt c), ii), genoemde criteria is voldaan.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 1 jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

(42) Artikel 123 wordt vervangen door:

“Artikel 123

Blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen

1. Blootstellingen die alle volgende criteria in acht nemen, worden als blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen beschouwd:

a) ***de blootstelling is een blootstelling met betrekking tot een of meer natuurlijke personen of een blootstelling met betrekking tot een kmo in de zin van artikel 5, punt 8;***

a bis) het totale bedrag dat de debiteur of de groep van verbonden cliënten aan de instelling, haar moederondernemingen en dochterondernemingen, met inbegrip van blootstellingen in wanbetaling, doch exclusief blootstellingen die tot aan de waarde van het onroerend goed worden gedekt door zekerheden in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed, is voor zover de instelling weet en redelijke stappen heeft gezet om bevestiging van die situatie te krijgen, niet hoger dan 1 miljoen EUR;

b) de blootstelling vertegenwoordigt een van een aanzienlijk aantal blootstellingen met vergelijkbare kenmerken, zodat de risico's die aan die blootstelling zijn verbonden, substantieel worden beperkt;

c) de betrokken instelling behandelt de blootstelling binnen haar raamwerk voor risicobeheer en beheert de blootstelling intern als een blootstelling met betrekking tot particulieren en kleine partijen op een wijze die consistent is in de tijd en vergelijkbaar is met de wijze waarop de instelling andere blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen behandelt.

De actuele waarde van de minimale leasebetalingen in verband met leasing aan particulieren en kleine partijen komt voor indeling bij de categorie “blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen” in aanmerking.

De EBA vaardigt, overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010, uiterlijk [OP: in te voegen datum = 1 jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] richtsnoeren uit om te bepalen volgens welke evenredige diversificatiemethoden een blootstelling moet worden beschouwd als een van een in punt b) bedoeld aanzienlijk aantal vergelijkbare blootstellingen.

Indien voor een blootstelling aan één of meerdere natuurlijke personen niet aan al deze criteria wordt voldaan, wordt de blootstelling beschouwd als blootstelling met betrekking tot particulieren en kleine partijen en bedraagt het risicogewicht 100 %.

2. De volgende blootstellingen worden niet als blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen beschouwd:

a) blootstellingen niet zijnde schulden die een achtergestelde restvordering op de

activa of de inkomsten van de uitgevende instelling vormen;

- b) blootstellingen in de vorm van schulden, en andere effecten, partnerschappen, derivaten of andere vehikels waarvan de belangrijkste economische kenmerken overeenkomen met die van de in punt a) bedoelde blootstellingen;
- c) alle overige blootstellingen in de vorm van effecten.

3. Aan de in lid 1 bedoelde blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen wordt een risicogewicht van 75 % toegekend, behalve voor blootstellingen met betrekking tot transactors, waaraan een risicogewicht van 45 % wordt toegekend.

4. In afwijking van lid 3 wordt aan blootstellingen als gevolg van door een instelling aan gepensioneerden of werknemers met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur verstrekte leningen tegen de onvoorwaardelijke overdracht van een deel van het pensioen of het salaris van de kredietnemer aan die kredietinstelling een risicogewicht van 35 % toegekend, mits aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) voor het terugbetalen van de lening geeft de kredietnemer het pensioenfonds of de werkgever de onvoorwaardelijke toestemming directe betalingen aan de instelling te verrichten, zulks door de maandelijkse afbetalingen van de lening in mindering te brengen op het maandelijkse pensioen of salaris van de kredietnemer;
- b) de risico's op sterfte, arbeidsongeschiktheid, werkloosheid of vermindering van het nettomaandpensioen of -salaris van de kredietnemer zijn afdoende ondervangen door een verzekeringspolis ten behoeve van de kredietinstelling;
- c) de door de kredietnemer te verrichten maandelijkse afbetalingen voor alle leningen die aan de voorwaarden uit de punten a) en b) voldoen, bedragen gezamenlijk maximaal 20 % van het nettomaandpensioen of -salaris van de kredietnemer;
- d) de oorspronkelijke maximumlooptijd van de lening bedraagt ten hoogste tien jaar.”;

(43) Het volgende artikel 123 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 123 bis

Blootstellingen met betrekking tot valutamismatch

1. Voor **een blootstelling** met betrekking tot **een natuurlijke persoon of** natuurlijke personen die zijn ondergebracht in de blootstellingscategorieën van artikel 112, punt h), **of, indien deze wordt gedekt door niet-zakelijk onroerend goed, in de blootstellingscategorie van artikel 112, punt i),** wordt het overeenkomstig hoofdstuk 2 **aan dergelijke blootstellingen** toegekende risicogewicht vermenigvuldigd met een factor 1,5, waarbij het verkregen risicogewicht niet hoger is dan 150 % indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de blootstelling is **■** een lening die luidt in een andere valuta dan die van de inkomstenbron van de debiteur;
- b) de debiteur beschikt niet over een afdekking voor zijn betalingsrisico als gevolg van de valutamismatch – via hetzij met een financieel instrument, hetzij valuta-inkomsten die de valuta van de blootstelling matchen –, of het totaal van

die voor de kredietnemer beschikbare afdekking bestrijkt minder dan 90 % van tranches voor deze blootstelling.

Indien een instelling die blootstellingen met een valutamismatch niet kan identificeren, is de multiplicator van 1,5 voor risicogewicht van toepassing op alle niet-afgedekte blootstellingen waarbij de valuta van de blootstellingen verschilt van de nationale valuta van het land van verblijf van de debiteur.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt met “inkomstenbron” iedere bron bedoeld die kasstromen voor de debiteur genereert, onder meer uit overmakingen, huurinkomsten of salarissen, doch met uitsluiting van opbrengsten uit de verkoop van activa of andere regresvorderingen van de instelling.”;

(44) Artikel 124 wordt vervangen door:

“Artikel 124

Door hypothekeken op onroerend goed gedekte blootstellingen

1. Een niet-ADC-blootstelling die niet aan alle voorwaarden van lid 3 voldoet, wordt als volgt behandeld:

- a) een niet-IPRE-blootstelling wordt behandeld als een blootstelling die niet door het betrokken onroerend goed wordt gedekt;
- b) een IPRE-blootstelling krijgt een risicogewicht van 150 % toegekend.

2. Een door onroerend goed gedekte niet-ADC-blootstelling die aan alle voorwaarden van lid 3 voldoet, wordt als volgt behandeld:

- a) indien de blootstelling **wordt gedekt door een niet-IPRE-niet-zakelijk onroerend goed of wordt gedekt door een IPRE-niet-zakelijk onroerend goed dat aan een of meer van de volgende voorwaarden voldoet, kwalificeert de blootstelling niet als een IPRE-blootstelling** en wordt zij overeenkomstig artikel 125, lid 1, behandeld, indien de blootstelling aan een van de volgende voorwaarden voldoet:
 - i) het **inkomstengenererende** onroerend goed dat de blootstelling dekt, is de hoofdverblijfplaats van de debiteur, ongeacht of het onroerend goed als geheel één wooneenheid vormt, dan wel of het onroerend goed dat de blootstelling dekt, een wooneenheid is die een afgescheiden deel binnen een onroerend goed is;
 - ii) de blootstelling betreft een **natuurlijke** persoon en wordt gedekt door een inkomstengenererende wooneenheid, hetzij wanneer het onroerend goed als geheel één wooneenheid vormt, hetzij wanneer de wooneenheid een afgescheiden deel binnen het onroerend goed is, en de totale blootstellingen van de instelling met betrekking tot die **natuurlijke** persoon worden niet door meer dan vier onroerende goederen gedekt, met inbegrip van die welke geen niet-zakelijk onroerend goed zijn of die niet aan een of meer criteria uit dit punt voldoen, of vier afzonderlijke wooneenheden binnen onroerende goederen;
 - iii) de door **inkomstengenererend** niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling betreft verenigingen of coöperaties van **natuurlijke** personen die bij wet zijn geregeld en die uitsluitend bestaan om hun

leden het gebruik toe te kennen van een hoofdverblijfplaats in het onroerend goed dat als zekerheid dient voor de leningen;

- iv) de door **inkomstengenererend** niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling betreft woningcorporaties of non-profit-verenigingen die bij wet zijn geregeld, en die bestaan om maatschappelijke doelen te dienen en huurders huisvesting voor langere termijn te bieden;
- b) indien de blootstelling door niet-zakelijk onroerend goed wordt gedekt **en ofwel een IPRE-blootstelling is of indien** de blootstelling niet aan een of meer van de voorwaarden van punt a), i) tot en met iv), voldoet, wordt de blootstelling overeenkomstig artikel 125, lid 2, behandeld;
- c) indien de blootstelling door een zakelijk onroerend goed wordt gedekt, wordt de blootstelling als volgt behandeld:
 - i) een niet-IPRE-blootstelling wordt overeenkomstig artikel 126, lid 1, behandeld;
 - ii) een IPRE-blootstelling wordt overeenkomstig artikel 126, lid 2, behandeld.

3. Om voor de in **artikel 125, lid 1, punt a), of artikel 126, lid 1, punt a)**, vastgestelde behandeling in aanmerking te komen, voldoet een door een onroerend goed gedekte blootstelling aan alle volgende voorwaarden:

- a) het onroerend goed dat de blootstelling dekt, voldoet aan een of meer van de volgende voorwaarden:
 - i) het onroerend goed is volledig afgewerkt;
 - ii) het onroerend goed is bos- of landbouwgrond;
 - iii) **de lening wordt aan een natuurlijke persoon verstrekt en** het onroerend goed is **hetzij** een niet-zakelijk onroerend goed in aanbouw of is grond waarop volgens planning een niet-zakelijk onroerend goed zal worden gebouwd indien dat plan door alle **relevante** autoriteiten **juridisch** is goedgekeurd, **naargelang het geval**, en indien een of meer van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - het onroerend goed heeft niet meer dan vier wooneenheden en zal de hoofdverblijfplaats van de debiteur zijn en met de aan die **natuurlijke** persoon toegekende lening worden niet indirect ADC-blootstellingen gefinancierd;
 - een centrale overheid, regionale overheid of lokale autoriteit of een publiekrechtelijk lichaam, waarbij de blootstellingen met betrekking tot die entiteiten worden behandeld overeenkomstig, respectievelijk, artikel 115, lid 2, en artikel 116, lid 4, heeft de juridische bevoegdheid en de mogelijkheid om te borgen dat het onroerend goed in aanbouw binnen een redelijke termijn zal zijn afgewerkt, en is verplicht of heeft zich er op een juridisch bindende manier toe verbonden om in die zin te handelen indien de bouwwerkzaamheden anders niet binnen een redelijke termijn zouden zijn voltooid. **als alternatief is er een gelijkwaardig**

wettelijk mechanisme om ervoor te zorgen het onroerend goed in aanbouw binnen een redelijke termijn wordt voltooid;

- b) de blootstelling wordt gedekt door een eerste pandrecht dat de instelling op het onroerend goed heeft, of de instelling heeft het eerste pandrecht en verdere lagere pandrechten op dat onroerend goed;
- c) de onroerendgoedwaarde hangt niet materieel af van de kredietkwaliteit van de debiteur;
- d) alle voor het initiëren van de blootstelling en voor de monitoring vereiste informatie is afdoende gedocumenteerd, met onder meer informatie over de terugbetalingsmogelijkheden van de debiteur en over de waardering van het onroerend goed;
- e) er wordt voldaan aan de vereisten van artikel 208 en aan de waarderingsregels van artikel 229, lid 1.

Voor de toepassing van punt c) mogen instellingen situaties uitsluiten waarin louter macro-economische factoren zowel op de waarde van het onroerend goed als op de prestaties van de debiteur van invloed zijn.

4. In afwijking van lid 3, punt b), kunnen in rechtsgebieden waar lager gerangschikte pandrechten de houder een vordering op de zekerheid geven die juridisch afdwingbaar is en een daadwerkelijke kredietlimiterende factor zijn, ook lager gerangschikte pandrechten die worden gehouden door een instelling niet zijnde de instelling die het hoger gerangschikte pandrecht houdt, in aanmerking worden genomen, onder meer wanneer de instelling niet de hoger gerangschikte pandhouder is noch een pandrecht houdt dat gerangschikt is tussen een hoger en een lager gerangschikt pandrecht die beide door die instelling worden gehouden.

Voor de toepassing van het eerste lid borgen de regels inzake pandrechten al de volgende punten:

- a) elke instelling die een pandrecht houdt, kan de verkoop van het onroerend goed initiëren, onafhankelijk van andere entiteiten die een pandrecht op het onroerend goed houden;
- b) indien de verkoop van het onroerend goed niet via een openbare veiling plaatsvindt, zetten entiteiten met een hoger pandrecht redelijke stappen om een reële marktwaarde te verkrijgen of de beste prijs die, gegeven de omstandigheden waarin zij verkoopbevoegdheden zelf uitoefenen, te verkrijgen is;

5. Voor de toepassing van artikel 125, lid 2, en artikel 126, lid 2, wordt de exposure-to-value-ratio (“ETV-ratio”) berekend door het brutoblootstellingsbedrag te delen door de waarde van het onroerend goed, met inachtneming van de volgende voorwaarden:

- a) het brutoblootstellingsbedrag wordt berekend als het uitstaande bedrag van een kredietverplichting met betrekking tot de door het onroerend goed gedekte blootstelling en niet-opgenomen doch toegezegde bedragen die, wanneer deze worden opgenomen, de blootstellingswaarde zouden doen toenemen van de blootstelling die door het onroerend goed wordt gedekt;

- b) het brutoblootstellingsbedrag wordt berekend zonder rekening te houden met kredietrisicoaanpassingen **overeenkomstig artikel 110, in artikel 34 bedoelde aanvullende waardeaanpassingen met betrekking tot de activiteiten in de niet-handelsportefeuille van de instelling, overeenkomstig artikel 36, lid 1, punt m), afgetrokken bedragen**, en andere aftrekkingen van eigen vermogen met betrekking tot de blootstelling of enige vorm van volgestorte of niet-volgestorte kredietprotectie, met uitzondering van bij de leningverstrekking instelling in pand gegeven depositorekeningen die voldoen aan alle vereisten voor verrekening van balansposten – hetzij uit hoofde van kaderverrekeningsovereenkomsten overeenkomstig de artikelen 196 en 206, hetzij uit hoofde van andere overeenkomsten voor verrekening van balansposten overeenkomstig de artikelen 195 en 205 – en die onvoorwaardelijk en onherroepelijk in pand zijn gegeven met als uitsluitend doel het vervullen van de kredietverplichting met betrekking tot de door het onroerend goed gedekte blootstelling;
- c) blootstellingen die overeenkomstig artikel 125, lid 2, of artikel 126, lid 2, moeten worden behandeld: indien een partij niet zijnde de instelling een hoger gerangschikt pandrecht houdt en een door de instelling gehouden lager gerangschikt pandrecht overeenkomstig lid 4 in aanmerking wordt genomen, wordt het brutoblootstellingsbedrag berekend als de som van het brutoblootstellingsbedrag van het pandrecht van de instelling en van de brutoblootstellingsbedragen van alle overige pandrechten die gelijk of hoger gerangschikt zijn dan het pandrecht van de instelling. Indien er voor het bepalen van de rangorde van de andere pandrechten onvoldoende informatie is, dient de instelling deze pandrechten te behandelen als hadden zij dezelfde rang (pari passu) als het lager gerangschikte pandrecht dat de instelling houdt. De instelling bepaalt eerst het risicogewicht overeenkomstig artikel 125, lid 2, of artikel 126, lid 2 (“basisrisicogewicht”), al naargelang. Vervolgens past zij dit risicogewicht aan met een multiplicator van 1,25 ten behoeve van de berekening van de risicogewogen bedragen van lager gerangschikte pandrechten. Indien het basisrisicogewicht overeenstemt met de laagste ETV-subklasse, wordt de multiplicator niet toegepast. Het door vermenigvuldiging van het basisrisicogewicht met 1,25 verkregen risicogewicht wordt gemaximeerd op het risicogewicht dat op de blootstelling zou worden toegepast indien niet aan de vereisten van lid 3 was voldaan.

Voor de toepassing van punt a) worden de blootstellingen, wanneer een instelling meer dan één blootstelling heeft die door hetzelfde onroerend goed wordt gedekt en deze blootstellingen worden gedekt door pandrechten op dit onroerend goed die lager zijn gerangschikt zonder dat die rangorde wordt doorbroken door een pandrecht van een derde partij, behandeld als één gecombineerde blootstelling en worden de brutoblootstellingsbedragen voor de individuele blootstellingen samengeteld ten behoeve van de berekening van het brutoblootstellingsbedrag voor de ene gecombineerde blootstelling.

6. De lidstaten wijzen een autoriteit aan die verantwoordelijk is voor de toepassing van lid 7. Die autoriteit is de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit.

Indien de autoriteit die voor de toepassing van dit artikel door de lidstaat is aangewezen, de bevoegde autoriteit is, dient deze ervoor te zorgen dat de betrokken

nationale instanties en autoriteiten die over een macroprudentieel mandaat beschikken, afdoende worden geïnformeerd over het voornemen van de bevoegde autoriteit om van dit artikel gebruik te maken, en op passende wijze te worden betrokken bij de beoordeling van punten van zorg met betrekking tot de financiële stabiliteit in haar lidstaat, overeenkomstig lid 6.

Indien de autoriteit die voor de toepassing van dit artikel door de lidstaat is aangewezen, een autoriteit niet zijnde de bevoegde autoriteit is, neemt de lidstaat de nodige maatregelen om, met het oog op de correcte toepassing van dit artikel, te zorgen voor goede coördinatie en informatie-uitwisseling tussen de bevoegde autoriteit en de aangewezen autoriteit. De autoriteiten werken met name nauw samen en wisselen alle informatie uit die nodig kan zijn voor de correcte uitoefening door de aangewezen autoriteit van de haar op grond van dit artikel toegewezen taken. In het kader van die samenwerking wordt getracht elke vorm van overlappend of inconsistent optreden van de bevoegde autoriteit en de aangewezen autoriteit te vermijden, en naar behoren rekening te houden met de interactie met andere maatregelen, en met name maatregelen krachtens artikel 458 van de onderhavige verordening en artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU.

7. Op basis van de krachtens artikel 430 bis verzamelde data en van andere relevante indicatoren beoordeelt de overeenkomstig lid 6 van dit artikel aangewezen autoriteit periodiek en ten minste jaarlijks of de in de artikelen 125 en 126 vastgestelde wegingen voor blootstellingen met betrekking tot onroerend goed dat op hun grondgebied is gesitueerd, voldoende zijn gebaseerd op:

- a) de ervaring met verliezen op blootstellingen die door onroerend goed worden gedekt;
- b) de toekomstige ontwikkelingen op de markten voor onroerend goed.

Indien de overeenkomstig lid 6 van dit artikel aangewezen autoriteit op basis van de in de eerste alinea bedoelde beoordeling tot de conclusie komt dat de in artikel 125 of artikel 126 vermelde risicogewichten geen adequate afspiegeling vormen van de werkelijke risico's die verbonden zijn aan blootstellingen met betrekking tot een of meer onroerendgoedsegmenten die gedekt zijn door hypotheek op in een of meer delen van het grondgebied van de lidstaat van de betrokken autoriteit gelegen niet-zakelijk onroerend goed of zakelijk onroerend goed, en indien zij van oordeel is dat de ontoereikendheid van de risicogewichten ongunstig kan uitwerken op de huidige of toekomstige financiële stabiliteit in de eigen lidstaat, kan zij de risicogewichten die op deze blootstellingen van toepassing zijn, binnen de in de vierde alinea van dit lid vastgestelde marges verhogen of strengere criteria opleggen dan die welke in lid 3 van dit artikel zijn vastgesteld.

De overeenkomstig lid 6 van dit artikel aangewezen autoriteit stelt de EBA en het ESRB in kennis van de aanpassingen die op grond van dit lid in de risicogewichten en de toegepaste criteria zijn aangebracht. Uiterlijk één maand na ontvangst van bovengenoemde kennisgeving verstrekken de EBA en het ESRB hun advies aan de betrokken lidstaat ***en geven zij aan of zij van oordeel zijn dat de aanpassingen van de risicogewichten en -criteria ook aan andere lidstaten worden aanbevolen.*** De EBA en het ESRB publiceren de risicogewichten en criteria voor de in artikel 125, artikel 126 en artikel 199, lid 1, punt a), bedoelde blootstellingen zoals geïmplementeerd door de betrokken autoriteit.

Voor de toepassing van de tweede alinea van dit lid kan de overeenkomstig lid 6 aangewezen autoriteit de in artikel 125, lid 1, punt a), artikel 125, lid 1, punt a), *de eerste alinea van artikel 125, lid 2*, artikel 126, lid 1, punt a), *of artikel 126, lid 2, eerste alinea vastgestelde risicogewichten verhogen, of strengere criteria hanteren dan die als bedoeld in lid 3 van dit artikel voor blootstellingen met betrekking tot één of meerdere onroerendgoedsegmenten die gedekt zijn door hypotheek op in een of meer delen van het grondgebied van de lidstaten gelegen niet-zakelijk onroerend goed*. De autoriteit verhoogt die risicogewichten met maximaal 150 %.

Indien de aangewezen autoriteit de in de eerste alinea van artikel 125, lid 2, of artikel 126, lid 2, bedoelde risicogewichten verhoogd, verplaatst zij de volledige in tabel 6 aaa in artikel 125, lid 2, of in tabel 6 c in artikel 126, lid 2, vastgestelde ETV-risicogewichtsladder dienovereenkomstig.

8. Indien de overeenkomstig lid 6 aangewezen autoriteit op grond van lid 7 hogere risicogewichten of striktere criteria vaststelt, krijgen de instellingen een overgangperiode van zes maanden om deze toe te passen.

9. De EBA ontwikkelt, in nauwe samenwerking met het ESRB, ontwerpen van technische reguleringsnormen tot bepaling van de soorten factoren die in aanmerking moeten worden genomen bij de in lid 7 bedoelde beoordeling van de geschiktheid van de risicogewichten.

De EBA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december 2024 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

10. Het ESRB *verstrekt* door middel van aanbevelingen overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1092/2010, en in nauwe samenwerking met de EBA, aan de overeenkomstig lid 6 van dit artikel aangewezen autoriteiten handvatten

betreffende de volgende twee punten:

- a) factoren die “ongunstig zouden kunnen uitwerken op de huidige of toekomstige financiële stabiliteit” als bedoeld in lid 7, tweede alinea;
- b) indicatieve benchmarks waarmee de overeenkomstig lid 6 aangewezen autoriteit rekening dient te houden bij het bepalen van hogere risicogewichten.

11. In een lidstaat gevestigde instellingen passen de door de autoriteiten van een andere lidstaat overeenkomstig lid 7 vastgestelde hogere risicogewichten en criteria toe op al hun overeenkomstige blootstellingen die gedekt worden door hypotheek op niet-zakelijk onroerend goed of op zakelijk onroerend goed dat in een of meer delen van die andere lidstaat is gesitueerd.”;

(45) Artikel 125 wordt vervangen door:

“Artikel 125

Door hypotheek op niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen

1. Een door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling die aan *de definitie van niet-IPRE-blootstelling of aan* één of meer van de voorwaarden van artikel 124,

lid 2, punt a), i) tot en met iv), voldoet, wordt als volgt behandeld:

- a) het deel van de blootstelling tot 55 % van de onroerendgoedwaarde dat overblijft na aftrek van niet door de instelling gehouden hoger of gelijk gerangschikte pandrechten, krijgt een risicogewicht van 20 % toegekend.

Voor de toepassing van dit punt gebruiken instellingen, wanneer de bevoegde of aangewezen autoriteit, al naargelang, overeenkomstig artikel 124, lid 7, een hoger risicogewicht of een lager percentage van de onroerendgoedwaarde heeft bepaald dan in dit punt vermeld, het overeenkomstig artikel 124, lid 7, bepaalde risicogewicht en percentage.

- b) het eventueel resterende deel van de blootstelling wordt behandeld als een blootstelling die niet door niet-zakelijk onroerend goed wordt gedekt, **in de op de tegenpartij van toepassing zijnde blootstellingscategorie**.

2. Een **IPRE-blootstelling of een** door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling die niet aan een van de voorwaarden van artikel 124, lid 2, punt a), i) tot en met iv), voldoet, krijgt het hoogste van deze beide risicogewichten toegekend: het overeenkomstig de volgende tabel 6 aaa bepaalde risicogewicht of het overeenkomstig artikel 124, lid 7, bepaalde risicogewicht;

Tabel 6 aaa

ETV	$ETV \leq 50\%$	$50\% < ETV < 60\%$	$60\% < ETV < 80\%$	$80\% < ETV < 90\%$	$90\% < ETV < 100\%$	$ETV > 100\%$
Risicogewicht	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

In afwijking van de eerste alinea van dit lid mogen instellingen de in lid 1 bedoelde behandeling toepassen op blootstellingen die worden gedekt door op het grondgebied van een lidstaat gesitueerd niet-zakelijk vastgoed, indien de door de bevoegde autoriteiten van die lidstaat overeenkomstig artikel 430 bis, lid 3, bekendgemaakte verliespercentages de volgende maxima voor over alle instellingen met dergelijke blootstellingen in het voorgaande jaar heen geaggregeerde verliezen niet overschrijden:

- a) de verliezen op het deel van de blootstellingen tot 55 % van de onroerendgoedwaarde bedragen, voor al die blootstellingen samen, niet meer dan 0,3 % van het totale bedrag van in dat jaar uitstaande kredietverplichtingen.

Voor de toepassing van dit punt gebruiken instellingen, wanneer de bevoegde of aangewezen autoriteit, al naargelang, overeenkomstig artikel 124, lid 7, een lager percentage van de onroerendgoedwaarde heeft bepaald dan in dit punt vermeld, het overeenkomstig artikel 124, lid 7, bepaalde percentage;

- b) de verliezen op het deel van de blootstellingen tot 100 % van de onroerendgoedwaarde bedragen, voor al die blootstellingen samen, niet meer dan 0,5 % van het totale bedrag van in dat jaar uitstaande kredietverplichtingen.”.

2 bis. Instellingen kunnen de in lid 2, tweede alinea, bedoelde afwijking ook toepassen in gevallen waarin de bevoegde autoriteiten van een derde land met een toezicht- en reguleringsstelsel dat ten minste gelijkwaardig is aan de stelsels die in de Unie worden toegepast, zoals besloten overeenkomstig artikel 107, lid 4, overeenkomstige verliespercentages publiceren voor blootstellingen die worden gedekt door op het grondgebied van hun land gelegen niet-zakelijk onroerend, of waarin een bevoegde autoriteit van een lidstaat dergelijke informatie bekendmaakt voor een rechtsgebied van een derde land, mits er geldige statistische gegevens beschikbaar zijn.”;

(46) Artikel 126 wordt vervangen door:

“Artikel 126

Door hypotheke op zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen

1. Een in artikel 124, lid 2, punt c), i), bedoelde blootstelling wordt als volgt behandeld:

- a) het deel van de blootstelling tot 55 % van de onroerendgoedwaarde dat overblijft na aftrek van niet door de instelling gehouden hoger of gelijk gerangschikte pandrechten, krijgt een risicogewicht van 60 % toegekend, tenzij overeenkomstig artikel 124, lid 7, is beslist dat op dat deel van de blootstelling een hoger risicogewicht of een lager percentage van de onroerendgoedwaarde van toepassing is;
- b) het eventueel resterende deel van de blootstelling wordt behandeld als een blootstelling die niet door onroerend goed wordt gedekt.

De EBA beoordeelt of het passend is de behandeling van blootstellingen die gedekt zijn door hypotheke op zakelijk onroerend goed, met inbegrip van IPRE- en niet-IPRE-blootstellingen, aan te passen, rekening houdend met de geschiktheid van de risicogewichten voor blootstellingen die gedekt zijn door hypotheke op niet-zakelijk onroerend goed als bedoeld in de eerste alinea en de relatieve verschillen in risico en zoals uiteengezet in de aanbevelingen van de ESRB inzake kwetsbaarheden in de zakelijk onroerendgoedsector in de Europese Economische Ruimte(ESRB/2022/9), en brengt uiterlijk op 31 december 2027 verslag uit aan de Commissie.

Op basis van dat verslag en terdege rekening houdende met de daarmee samenhangende internationaal overeengekomen standaarden die het BCBS ontwikkelt, dient de Commissie, in voorkomend geval, uiterlijk 31 december 2028 een wetgevingsvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad.

2. Een in artikel 124, lid 2, punt c), ii), bedoelde blootstelling krijgt het hoogste van deze beide risicogewichten toegekend: het overeenkomstig de volgende tabel 6 c bepaalde risicogewicht of het overeenkomstig artikel 124, lid 7, bepaalde risicogewicht.

Tabel 6 c

	ETV ≤ 60 %	60 % < ETV ≤ 80 %	ETV > 80 %
Risicogewicht	70 %	90 %	110 %

In afwijking van de eerste alinea van dit lid mogen instellingen de in lid 1 bedoelde behandeling toepassen op een blootstelling die wordt gedekt door op het grondgebied van een lidstaat gesitueerd zakelijk vastgoed, indien de door de bevoegde autoriteiten van die lidstaat overeenkomstig artikel 430 bis, lid 3, bekendgemaakte verliespercentages de volgende maxima voor over alle instellingen met dergelijke blootstellingen in het voorgaande jaar heen geaggregeerde verliezen niet overschrijden:

- a) de verliezen op het deel van de blootstellingen tot 55 % van de onroerendgoedwaarde bedragen niet meer dan 0,3 % van het totale bedrag van in dat jaar uitstaande kredietverplichtingen.

Voor de toepassing van dit punt gebruiken instellingen, wanneer de bevoegde of aangewezen autoriteit, al naargelang, overeenkomstig artikel 124, lid 7, een lager percentage van de onroerendgoedwaarde heeft bepaald dan in dit punt vermeld, het overeenkomstig artikel 124, lid 7, bepaalde percentage;

- b) de verliezen op het deel van de blootstellingen tot 100 % van de onroerendgoedwaarde bedraagt niet meer dan 0,5 % van het totale bedrag van in dat jaar uitstaande kredietverplichtingen.

2 bis. Instellingen kunnen de in lid 2, tweede alinea, bedoelde afwijking ook toepassen in gevallen waarin de bevoegde autoriteiten van het rechtsgebied van een derde land die regelingen op toezicht- en regelgevingsgebied toepassen, die ten minste gelijkwaardig zijn aan de regelingen die in de Unie worden toegepast, zoals besloten in overeenstemming met artikel 107, lid 4, overeenkomstige verliespercentages openbaar maken voor blootstellingen die gedekt zijn door zakelijk onroerend goed dat zich op het grondgebied van hun land bevindt. Indien een bevoegde autoriteit van een rechtsgebied van een derde land geen overeenkomstige verliespercentages publiceert voor blootstellingen die gedekt zijn door zakelijk onroerend goed dat zich op het grondgebied van haar land bevindt, kan de EBA dergelijke informatie voor een rechtsgebied van een derde land publiceren, mits correcte statistische gegevens beschikbaar zijn die representatief zijn voor de overeenkomstige commerciële vastgoedmarkt.”;

- (47) Een nieuw artikel 126 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 126 bis

Blootstellingen met betrekking tot de verwerving, ontwikkeling en bebouwing van gronden

1. Een ADC-blootstelling krijgt een risicogewicht van 150 % toegekend.
2. ADC-blootstellingen met betrekking tot niet-zakelijk vastgoed kunnen echter een risicogewicht van 100 % krijgen op voorwaarde dat de instelling solide initiërings- en monitoringnormen toepast die aan de vereisten van de artikelen 74 en 79 van Richtlijn 2013/36/EU voldoen en indien ten minste aan één van de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) juridisch bindende voorverkoop- of voorverhuurovereenkomsten, waarvoor de koper of huurder een aanzienlijk bedrag in contanten heeft gestort dat niet-restitueerbaar is bij ontbinding van de overeenkomst, ***of waarbij de financiering op gelijkwaardige wijze is gegarandeerd***, maken een aanzienlijk

percentage uit van het totale aantal overeenkomsten;

- b) de debiteur heeft een aanzienlijke equity-at-risk, die wordt weergegeven als een in verhouding tot de taxatiewaarde bij voltooiing van het niet-zakelijke onroerend goed passend bedrag aan door de debiteur bijgedragen eigen vermogen.

3. De EBA vaardigt uiterlijk [OP: in te voegen datum = 1 jaar na inwerkingtreding] richtsnoeren uit waarin de begrippen “storting van een aanzienlijk bedrag in contanten”, “passend bedrag aan door de debiteur bijgedragen eigen vermogen”, “aanzienlijk percentage van het totale aantal overeenkomsten” en “aanzienlijke equity-at-risk”, **en wat kan worden beschouwd als “financiering op gelijkwaardige wijze”**.

Die richtsnoeren worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

(48) Artikel 127 wordt als volgt gewijzigd:

- a) aan lid 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“Bij het berekenen van het in dit lid bedoelde totaal van de specifieke kredietrisicoaanpassingen nemen instellingen in de berekening het positieve verschil op tussen ■ het door de debiteur met betrekking tot **die** blootstelling verschuldigde bedrag en ■ de som van:

- i) de aftrekking van aanvullend eigen vermogen indien **die** blootstelling volledig werd afgeschreven; alsook

- ii) reeds bestaande aftrekkingen van eigen vermogen met betrekking tot die blootstelling.”

- b) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Voor de bepaling van het gedekte gedeelte van een blootstelling in wanbetaling zijn zekerheden en garanties toelaatbaar voor kredietrisicolimitering overeenkomstig hoofdstuk 4.”;

- c) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Aan de resterende blootstellingswaarde na specifieke kredietrisicoaanpassingen van niet-IPRE-blootstellingen die overeenkomstig, respectievelijk, artikel 125 en artikel 126 gedekt zijn door niet-zakelijk of zakelijk onroerend goed, wordt een risicogewicht toegekend van 100 % indien er zich een wanbetaling overeenkomstig artikel 178 heeft voorgedaan.”;

- d) lid 4 wordt geschrapt;

(49) Artikel 128 wordt vervangen door:

“Artikel 128

Blootstellingen met betrekking tot achtergestelde schulden

1. De volgende blootstellingen worden als blootstellingen met betrekking tot achtergestelde schulden behandeld:

- a) blootstellingen met betrekking tot schulden die achtergesteld zijn aan

vorderingen van *andere gewone niet door zekerheden gedekte schuldeisers*;

- b) eigenvermogensinstrumenten voor zover die instrumenten niet worden beschouwd als blootstellingen in aandelen in de zin van artikel 133, lid 1; en
- c) passiva-instrumenten die aan de voorwaarden van artikel 72 ter voldoen.

2. Blootstellingen met betrekking tot achtergestelde schulden krijgen een risicogewicht van 150 % toegekend tenzij die blootstellingen met betrekking tot achtergestelde schulden moeten worden afgetrokken overeenkomstig deel twee van de onderhavige verordening.”;

(50) Artikel 129 wordt *als volgt gewijzigd*:

a) Aan lid 3 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“In afwijking van de eerste alinea mogen de overeenkomstig artikel 18, lid 2, van Richtlijn (EU) 2019/2162 aangewezen bevoegde autoriteiten, ten behoeve van de waardering van onroerend goed, toestaan dat dat onroerend goed wordt gewaardeerd tegen of onder de marktwaarde of, in de lidstaten die in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen strikte criteria hebben vastgesteld voor de berekening van de hypotheekwaarde, de hypotheekwaarde van dat onroerend goed zonder dat de in artikel 208, lid 3, punt b), vastgestelde plafonds worden toegepast.”

b) in lid 4 wordt de eerste alinea vervangen door:

“4. Aan gedekte obligaties waarvoor een direct toepasbare kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een risicogewicht overeenkomstig tabel 6 bis toegekend dat overeenstemt met de kredietbeoordeling door de EKBI overeenkomstig artikel 136.”;

c) lid 5 wordt vervangen door:

5. Bij de toekenning van een risicogewicht aan gedekte obligaties waarvoor geen direct toepasbare kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt uitgegaan van het risicogewicht dat is toegekend aan preferente niet-gedekte blootstellingen met betrekking tot de instelling die deze obligaties uitgeeft. Daarbij geldt tussen de betrokken risicogewichten het volgende verband:

a) indien aan de blootstellingen met betrekking tot de instelling een risicogewicht van 20 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 10 % toegekend;

a bis) indien aan de blootstellingen met betrekking tot de instelling een risicogewicht van 30 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 15 % toegekend;

a ter) indien aan de blootstellingen met betrekking tot de instelling een risicogewicht van 40 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 20 % toegekend;

b) indien aan de blootstellingen met betrekking tot de instelling een risicogewicht van 50 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 25 % toegekend;

b bis) indien aan de blootstellingen met betrekking tot de instelling een risicogewicht van 75 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 35 % toegekend;

c) indien aan de blootstellingen met betrekking tot de instelling een risicogewicht van 100 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 50 % toegekend;

*d) indien aan de blootstellingen met betrekking tot de instelling een risicogewicht van 150 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 100 % toegekend.”; (51 bis)
Artikel 132 quater, lid 2, eerste alinea, wordt vervangen door:*

“Instellingen berekenen de blootstellingswaarde van een minimumwaardeverplichting die voldoet aan de voorwaarden van lid 3 van dit artikel als de met behulp van een van een risicovrije rente afgeleide disconteringsfactor gediscoteerde huidige waarde van het gegarandeerde bedrag. Instellingen mogen eventuele volgens de toepasselijke normen voor jaarrekeningen opgenomen verliezen in verband met de minimumwaardeverplichting in mindering brengen op de blootstellingswaarde van de minimumwaardeverplichting.”;

(52) Artikel 133 wordt vervangen door:

“Artikel 133

Blootstellingen in aandelen

1. Alle volgende blootstellingen worden ingedeeld als blootstellingen in aandelen:

- a) blootstellingen die aan alle volgende voorwaarden voldoen:
 - i) de blootstelling is niet-aflosbaar in die zin dat restitutie van de belegde middelen alleen mogelijk is door de verkoop van de belegging of de verkoop van de rechten op de belegging of door de liquidatie van de uitgevende instelling;
 - ii) de blootstelling houdt geen verplichting in hoofde van de uitgevende instelling in; en
 - iii) de blootstelling verleent een restvordering op de activa of de inkomsten van de uitgevende instelling;
- b) de instrumenten die als tier 1-bestanddelen zouden kwalificeren indien zij door een instelling waren uitgegeven;
- c) instrumenten die een verplichting voor de uitgevende instelling inhouden, en aan één of meer van de volgende voorwaarden voldoen:
 - i) de uitgevende instelling kan de afwikkeling van de verplichting onbeperkt uitstellen;
 - ii) de verplichting vereist, of staat naar discretie van de uitgevende instelling toe, de afwikkeling door de uitgifte van een vast aantal gewone aandelen van de uitgevende instelling;
 - iii) de verplichting vereist, of staat naar discretie van de uitgevende instelling toe, de afwikkeling door de uitgifte van een variabel aantal gewone

aandelen van de uitgevende instelling en, in overigens gelijke omstandigheden, veranderingen in de waarde van de verplichting zijn toe te schrijven aan, vergelijkbaar met en gaan in dezelfde richting als de verandering in de waarde van een vast aantal gewone aandelen van de uitgevende instelling;

- iv) de houder van het instrument heeft de optie om te verlangen dat de verplichting wordt afgewikkeld in gewone aandelen, tenzij een van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - in het geval van een verhandelbaar instrument: de instelling heeft ten genoegen van de bevoegde autoriteit aangetoond dat het instrument op de markt meer als de schuld van de uitgevende instelling dan als haar eigen vermogen wordt verhandeld;
 - in het geval van niet-verhandelbare instrumenten: de instelling heeft ten genoegen van de bevoegde autoriteit aangetoond dat het instrument als een schuldbetaling moet worden behandeld.

Voor de toepassing van punt c), iii), worden verplichtingen opgenomen die afwikkeling vereisen of toestaan door de uitgifte van een variabel aantal gewone aandelen van de uitgevende instelling, waarvan de verandering in de monetaire waarde van de verplichting gelijk is aan de verandering van de reële waarde van een vast aantal gewone aandelen vermenigvuldigd met een vastgestelde factor, waarbij zowel de factor als het aantal aandelen waarnaar wordt verwezen, vast is.

Voor de toepassing van punt iv) mag, wanneer aan een van de in dat punt vastgestelde voorwaarden wordt voldaan, de instelling het risico voor toezichtdoeleinden uitsplitsen, op voorwaarde dat zij daarvoor vooraf toestemming van de bevoegde autoriteit heeft gekregen;

- d) schuldverplichtingen en andere effecten, partnerschappen, derivaten of andere vehikels die zodanig zijn gestructureerd dat de economische kenmerken overeenkomen met die van de in de punten a), b), en c), bedoelde blootstellingen, met inbegrip van verplichtingen waarvan het rendement aan dat van aandelen is gekoppeld;
- e) blootstellingen in aandelen die als lening worden geboekt, doch voortvloeien uit een debt-for-equity-swap in het kader van de gecontroleerde realisatie of herstructurering van de schuld.

2. Beleggingen in aandelen worden in de volgende gevallen niet als blootstellingen in aandelen behandeld:

- a) de beleggingen in aandelen zijn zodanig gestructureerd dat de economische kenmerken ervan overeenkomen met de economische kenmerken van schuldinstrumenten die niet aan de criteria uit een van de punten in lid 1 voldoen;
- b) de beleggingen in aandelen vormen securitisatieblootstellingen.

3. Blootstellingen in aandelen niet zijnde die als bedoeld in de leden 4 tot en met 7 krijgen een risicogewicht van 250 % toegekend, tenzij die blootstellingen overeenkomstig deel twee moeten worden afgetrokken of daarop een risicoweging

moet worden toegepast.

4. De volgende blootstellingen met betrekking tot niet-beursgenoteerde ondernemingen krijgen een risicogewicht van 400 % toegekend, tenzij die blootstellingen overeenkomstig deel twee moeten worden afgetrokken of daarop een risicoweging moet worden toegepast:

- a) beleggingen bestemd voor wederverkoop op korte termijn;
- b) beleggingen in durfkapitaalbedrijven of vergelijkbare beleggingen die worden verworven in afwachting van aanzienlijke kapitaalwinst op korte termijn.

In afwijking van de eerste alinea krijgen langetermijnbeleggingen in aandelen, met inbegrip van beleggingen in aandelen van zakelijke cliënten waarmee de instelling voor de lange termijn een zakelijke relatie is aangegaan of voornemens is aan te gaan, ■ en debt-for-equity-swaps ten behoeve van de herstructurering van ondernemingen, overeenkomstig lid 3 of lid 5, al naargelang, een risicogewicht toegekend. Voor de toepassing van dit artikel is een langetermijnbelegging in aandelen een belegging in aandelen die voor drie jaar of langer wordt gehouden of die wordt gedaan met de bedoeling te worden gehouden voor drie jaar of langer zoals goedgekeurd door de directie van de instelling.

5. Instellingen die de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteiten hebben gekregen, mogen een risicogewicht van 100 % toekennen aan blootstellingen in aandelen die zijn ingenomen in het kader van wetgevingsprogramma's waarmee steun wordt verleend aan specifieke economische sectoren, **tot het deel van dergelijke blootstellingen in aandelen dat gezamenlijk maximaal 10 % van het eigen vermogen van de instelling bedraagt**, en die aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- a) de wetgevingsprogramma's verstrekken de instelling aanzienlijke subsidies of garanties, onder meer ■ door multilaterale ontwikkelingsbanken, publiekrechtelijke ontwikkelingskredietinstellingen in de zin van artikel 429 bis, lid 2, of internationale organisaties, ten behoeve van de belegging;
- b) de wetgevingsprogramma's omvatten een bepaalde mate van toezicht door de overheid;

b bis) wetgevingsprogramma's of garanties brengen beperkingen op de beleggingen in aandelen met zich mee, zoals met betrekking tot de omvang en het soort bedrijven waarin de instelling belegt, de toegestane bedragen van eigendomsbelangen, de geografische locatie en andere relevante factoren die het potentieel van de belegging voor de beleggende instelling beperken;

6. Blootstellingen in aandelen met betrekking tot centrale banken krijgen een risicogewicht van 0 % toegekend.

7. Blootstellingen in aandelen die als lening worden geboekt, doch voortvloeien uit een debt-for-equity-swap in het kader van de gecontroleerde realisatie of herstructurering van de schuld, krijgen een risicogewicht toegekend dat niet lager is dan het risicogewicht dat van toepassing zou zijn indien de deelnemingen in de

schuldportefeuille waren gebleven.”.

(53) Artikel 134 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Aan liquide middelen in de inningsfase wordt een risicogewicht van 20 % toegekend. Aan kasmiddelen in het bezit van en aangehouden door de instelling of vervoerd met geldtransporten en aan gelijkwaardige liquide middelen wordt een risicogewicht van 0 % toegekend.”;

b) het volgende lid 8 wordt toegevoegd:

“8. De blootstellingswaarde van andere posten waarvoor in het kader van hoofdstuk 2 geen risicogewicht is bepaald, krijgen een risicogewicht van 100 % toegekend.”.

(54) Aan artikel 135 *worden de* volgende *leden* toegevoegd:

“3. De EBA, de Eiopa en de ESMA stellen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 1 jaar na inwerkingtreding] een verslag op over de hinderpalen voor de beschikbaarheid van kredietbeoordelingen door EKBI’s, en met name voor ondernemingen, en over mogelijke maatregelen om die weg te werken, rekening houdende met verschillen tussen economische sectoren en geografische gebieden. ***De EBA, de Eiopa en de ESMA leggen dit verslag voor aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.***

3 bis. De ESMA stelt uiterlijk [OP: in te voegen datum = 1 jaar na inwerkingtreding] een verslag op over de vraag of in de EKBI-kredietratingmethoden op passende wijze rekening wordt gehouden met ESG-risico’s. Op basis van dit verslag en indien nodig dient de Commissie uiterlijk [OP: in te voegen datum = 18 maanden na inwerkingtreding] een wetgevingsvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad.”

(55) Artikel 138 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende punt g) wordt toegevoegd:

“g) een instelling gebruikt geen EKBI-kredietbeoordeling voor een instelling waarin aannames van impliciete overheidssteuning worden meegenomen, tenzij de betrokken EKBI-kredietbeoordeling een instelling betreft die in handen is van of ■ wordt gefinancierd door centrale overheden, regionale overheden of lokale autoriteiten.”;

b) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt g) worden in het geval van instellingen niet zijnde instellingen die in handen zijn van of ■ worden gefinancierd door centrale overheden, regionale overheden of lokale autoriteiten en waarvoor alleen EKBI-kredietbeoordelingen voorhanden zijn die aannames van impliciete overheidssteuning meenemen, blootstellingen met betrekking tot dergelijke instellingen overeenkomstig artikel 121 behandeld als blootstellingen met betrekking tot instellingen zonder rating.

Impliciete overheidssteuning betekent dat de centrale overheid, regionale

overheid of lokale autoriteit **wordt geacht** te handelen om te beletten dat schuldeisers van de instelling verliezen lijden bij wanbetaling of moeilijkheden van de instelling.”.

(56) In artikel 139, lid 2, worden de punten a) en b) vervangen door:

“a) de kredietbeoordeling levert een hoger risicogewicht op dan het geval zou zijn wanneer de blootstelling wordt behandeld als zijnde zonder rating en de betrokken blootstelling in kwestie:

- i) geen blootstelling uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening is;
- ii) in alle opzichten dezelfde rang heeft als of een lagere rang dan het specifieke uitgifteprogramma of de specifieke uitgiftefaciliteit, of dan niet-achtergestelde niet door zekerheden gedekte blootstellingen van die uitgevende instelling, al naargelang;

b) de kredietbeoordeling levert een hoger risicogewicht op en de betrokken blootstelling:

- i) is geen blootstelling uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening;
- ii) heeft in alle opzichten dezelfde rang als of een hogere rang dan het specifieke uitgifteprogramma of de specifieke uitgiftefaciliteit, of dan niet-achtergestelde niet door zekerheden gedekte blootstellingen van die uitgevende instelling, al naargelang.”.

(57) Artikel 141 wordt vervangen door:

“Artikel 141

In nationale en buitenlandse valuta luidende posten

1. Een kredietbeoordeling die betrekking heeft op een post die in de nationale valuta van de debiteur luidt, wordt niet gebruikt voor het bepalen van een risicogewicht van een in een buitenlandse valuta luidende blootstelling met betrekking tot dezelfde debiteur.

2. In afwijking van lid 1 mag, wanneer een blootstelling ontstaat als gevolg van de deelneming van een instelling aan een lening die is verstrekt of tegen convertibiliteit- en transferrisico gegarandeerd door een in artikel 117, lid 2, vermelde multilaterale ontwikkelingsbank waarvan de status van preferente crediteur op de markt wordt erkend, de kredietbeoordeling van de in de nationale valuta van de debiteur luidende post worden gebruikt om een risicogewicht te bepalen voor een in een buitenlandse valuta luidende blootstelling met betrekking tot diezelfde debiteur.

Voor de toepassing van de eerste alinea mag, wanneer de in een buitenlandse valuta luidende blootstelling tegen convertibiliteits- en transferrisico wordt gegarandeerd, de kredietbeoordeling voor de in de nationale valuta van de debiteur luidende post alleen worden gebruikt ten behoeve van de risicoweging van het gegarandeerde deel van die blootstelling. Het deel van die blootstelling dat niet wordt gegarandeerd, krijgt een risicoweging op basis van een kredietbeoordeling van de debiteur waarop een in die buitenlandse valuta luidende post betrekking heeft.”.

(58) Artikel 142, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

- a) de volgende punten 1 bis tot en met 1 sexies worden ingevoegd:

“(1 bis) “blootstellingscategorie”: een van de blootstellingscategorieën als bedoeld in artikel 147, lid 2, punt a), punt a1), i) en ii), punt b), punt c), i), ii) en iii), punt d), i), ii), iii), en iv), en punten e), e1), f) en g);

(1 ter) “categorie blootstellingen met betrekking tot ondernemingen”: blootstellingscategorieën als bedoeld in artikel 147, lid 2, punt c), i), ii) en iii);

(1 quater) “blootstellingen met betrekking tot ondernemingen”: blootstelling ondergebracht in *een van* de blootstellingscategorieën als bedoeld in artikel 147, lid 2, punt c), i), ii) en iii);

(1 quinquies) “categorie blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen”: blootstellingscategorieën als bedoeld in artikel 147, lid 2, punt d), i), ii), iii) en iv);

(1 sexies) “blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen”: blootstelling ondergebracht in *een van* de blootstellingscategorieën als bedoeld in artikel 147, lid 2, punt d), i), ii), iii) en iv);”;

b) punt 2 wordt vervangen door:

“(2) “soort blootstellingen”: een groep homogeen beheerde blootstellingen , die beperkt kunnen zijn tot een enkele entiteit of een enkele subgroep van entiteiten binnen een groep, op voorwaarde dat dezelfde soort blootstellingen anders wordt beheerd in andere entiteiten van de groep;”;

c) de punten 4 en 5 worden vervangen door:

“(4) “grote gereguleerde entiteit uit de financiële sector”: een entiteit uit de financiële sector die aan alle volgende voorwaarden voldoet:

a) de totale activa van de entiteit, of de totale activa van haar moederonderneming indien de entiteit een moederonderneming heeft, berekend op individuele of geconsolideerde basis, zijn groter dan of gelijk aan 70 miljard EUR, waarbij het meest recente gecontroleerde financiële overzicht of geconsolideerde financiële overzicht wordt gebruikt om de omvang van de activa te bepalen;

b) de entiteit is onderworpen aan prudentiële vereisten, hetzij direct op individuele of geconsolideerde basis, hetzij indirect via de prudentiële consolidatie van haar moederonderneming, overeenkomstig de onderhavige verordening, Verordening (EU) 2019/2033 of Richtlijn 2009/138/EG, of wettelijke prudentiële vereisten van een derde land die ten minste gelijkwaardig zijn aan die Uniehandelingen;

(5) “niet-gereguleerde entiteit uit de financiële sector”: een entiteit uit de financiële sector die niet aan de voorwaarde van punt 4, b), voldoet;”;

d) het volgende punt 5 bis wordt ingevoegd:

“(5 bis) een onderneming met een geconsolideerde jaaromzet van meer dan 500 miljoen EUR of die deel uitmaakt van een groep waar de totale jaaromzet voor de geconsolideerde groep meer dan 500 miljoen EUR bedraagt;”;

e) de volgende punten 8 tot en met 12 worden toegevoegd:

“(8) “modelleringsbenadering PD/LGD-aanpassing”: modellering van een

aanpassing van de LGD of modellering van een aanpassing van zowel de PD als de LGD van de onderliggende blootstelling overeenkomstig artikel 183, lid 1 bis;

(9) “RW-vloer ten aanzien van de protectiegever”: het risicogewicht dat van toepassing is op een vergelijkbare, directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever;

(10) “in aanmerking genomen” niet-volgestorte kredietprotectie bij een blootstelling waarvoor een instelling de IRB-benadering toepast met gebruikmaking van haar eigen LGD-ramingen op grond van artikel 143: een niet-volgestorte kredietprotectie waarvan het effect op de berekening van risicogewogen posten of verwachte verliesposten van de onderliggende blootstelling in aanmerking wordt genomen aan de hand van een van de volgende methoden, overeenkomstig artikel 108, lid 2 bis:

- a) modelleringsbenadering PD/LGD-aanpassing;
- b) benadering met substitutie van risicoparameters in de A-IRB, overeenkomstig artikel 192, punt 8;

(11) “SA-CCF”: het krachtens hoofdstuk 2 toepasselijke percentage waarmee de nominale waarde van een post buiten de balanstelling wordt vermenigvuldigd om de blootstellingswaarde ervan overeenkomstig artikel 111, lid 2, te berekenen;

(12) “IRB-CCF”: eigen CCF-ramingen.”.

(59) Artikel 143 wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Voor elke categorie blootstellingen, voor elk ratingsysteem en voor elke benadering voor het ramen van gebruikte LGD’s en CCF’s is voorafgaandelijk toestemming vereist voor het gebruik van de IRB-benadering, met inbegrip van de eigen ramingen van LGD’s en CCF’s.”;

- b) in lid 3, eerste alinea, worden de punten a) en b) vervangen door:

“a) materiële wijzigingen in het toepassingsbereik van een ratingsysteem voor het gebruik waarvan de instelling toestemming heeft gekregen;

b) materiële wijzigingen in een ratingsysteem voor het gebruik waarvan de instelling toestemming heeft gekregen.”;

- c) de leden 4 en 5 worden vervangen door:

“4. De instellingen stellen de bevoegde autoriteiten van alle wijzigingen in ratingsystemen in kennis.

5. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de voorwaarden voor het beoordelen van de materialiteit van het gebruik van een bestaand ratingsysteem voor andere blootstellingen die nog niet onder dat ratingsysteem vallen, en wijzigingen van ratingsystemen in het kader van de IRB-benadering.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 18 maanden na de inwerkingtreding van deze

wijzigingsverordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(60) In artikel 144, lid 1, wordt de eerste alinea als volgt gewijzigd:

a) punt f) wordt vervangen door:

“f) de instelling heeft elk ratingsysteem binnen een passende periode vóór de toestemming tot het gebruik van dat ratingsysteem gevalideerd, heeft tijdens deze periode beoordeeld of het ratingsysteem geschikt is voor het toepassingsbereik van het ratingsysteem en heeft naar aanleiding van haar beoordeling de nodige wijzigingen in die ratingsystemen aangebracht;”;

b) punt h) wordt vervangen door:

“h) de instelling heeft elke blootstelling binnen het toepassingsbereik van een ratingsysteem in een ratingklasse of -groep van dit ratingsysteem ondergebracht en blijft dat doen.”;

c) lid 2 wordt vervangen door:

“2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de beoordelingsmethode die de bevoegde autoriteiten moeten volgen wanneer zij beoordelen of een instelling aan de vereisten van het gebruik van de IRB-benadering voldoet.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december 2025 bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(61) Artikel 147 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Elke blootstelling wordt in een van de volgende categorieën ondergebracht:

a) blootstellingen met betrekking tot centrale overheden en centrale banken;

a 1) blootstellingen met betrekking tot regionale en lokale overheden en publiekrechtelijke lichamen (“RGLA-PSE”), die in de volgende blootstellingscategorieën worden ingedeeld:

i) blootstellingen met betrekking tot regionale en lokale overheden (“RGLA’s”);

ii) blootstellingen met betrekking tot publiekrechtelijke lichamen (“PSE’s”);

b) blootstellingen met betrekking tot instellingen;

c) blootstellingen met betrekking tot ondernemingen **worden** in de volgende blootstellingscategorieën **ondergebracht**:

i) general corporates;

- ii) blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening (“SL”);
- iii) gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen;
- d) blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen **worden** in de volgende blootstellingscategorieën **ondergebracht**:
 - i) gekwalificeerde revolverende blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen (“QRRE’s”);
 - ii) door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen;
 - iii) gekochte kortlopende vorderingen op particulieren en kleine partijen;
 - iv) overige blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen;
- e) blootstellingen in aandelen;
- e 1) blootstellingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in een icb;
- f) posten die securitisatieposities vertegenwoordigen;
- g) andere activa die geen kredietverplichting vertegenwoordigen.”;
- b) in lid 3 wordt punt a) geschrapt;
- c) het volgende lid 3 bis wordt ingevoegd:

“3 bis. Blootstellingen met betrekking tot regionale overheden, lokale autoriteiten of publiekrechtelijke lichamen worden **ondergebracht** in de in lid 2, punt a 1), **i) of ii) respectievelijk**, bedoelde **blootstellingscategorieën, tenzij ze worden behandeld als blootstellingen met betrekking tot de centrale overheid overeenkomstig artikel 115 of artikel 116. Blootstellingen die overeenkomstig artikel 115 of artikel 116 als blootstellingen met betrekking tot centrale overheden worden behandeld, worden in de in lid 2, punt a), bedoelde blootstellingscategorie ondergebracht.**”;
- d) in lid 4 worden de punten a) en b) geschrapt;
- e) lid 5 wordt als volgt gewijzigd:
 - i) punt a), ii), wordt vervangen door:
 - “ii) blootstellingen ten aanzien van een kmo in de zin van artikel 5, punt 8, mits in dat geval het totale bedrag dat de debiteur-cliënt of de groep van verbonden cliënten verschuldigd is aan de instelling en aan moederondernemingen en hun dochterondernemingen, met inbegrip van blootstellingen in wanbetaling, doch exclusief blootstellingen die tot aan de waarde van het onroerend goed worden gedekt door zekerheden in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed, voor zover de instelling **dit** weet en redelijke stappen heeft gezet om zich van het bedrag van die blootstelling te vergewissen niet hoger is dan 1 miljoen EUR;
 - iii) door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen, met

inbegrip van eerste en volgende pandrechten, termijnleningen, revolverende home equity-kredietlijnen (HELOC's) en in artikel 108, leden 3 en 4, bedoelde blootstellingen, ongeacht de omvang van de blootstelling, mits het om een van volgende blootstellingen gaat:

- een blootstelling met betrekking tot een natuurlijke persoon;
- een blootstelling met betrekking tot verenigingen of coöperaties van personen die bij nationaal recht zijn geregeld en die uitsluitend bestaan om hun leden het gebruik toe te kennen van een hoofdverblijfplaats in het onroerend goed dat als zekerheid voor de lening dient;”;

ii) de volgende alinea's worden toegevoegd:

“Blootstellingen die aan alle voorwaarden van punt a), iii), en de punten b), c), en d), voldoen, worden ondergebracht in de in lid 2, punt d), ii), bedoelde blootstellingscategorie “door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen”.

In afwijking van de derde alinea mogen bevoegde autoriteiten leningen aan natuurlijke personen die een hypotheek op meer dan vier onroerende goederen of wooneenheden hebben lopen, uitsluiten van de in lid 2, punt d), ii), bedoelde blootstellingscategorie “door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen” en die leningen indelen bij de categorie “blootstellingen met betrekking tot ondernemingen”.”;

iii) het volgende lid 5 bis wordt ingevoegd:

“5 bis. Blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die behoren tot een soort blootstellingen die aan alle volgende voorwaarden voldoen, **worden** in de QRRE-blootstellingscategorie **■** ondergebracht:

- a) bij dat soort blootstellingen gaat het om blootstellingen met betrekking tot **een of meerdere natuurlijke** personen;
- b) bij dat soort blootstellingen gaat het om revolverende, niet door zekerheden gedekte blootstellingen die, voor zover de kredietlijnen niet worden aangesproken, onmiddellijk en onvoorwaardelijk door de instelling kunnen worden opgezegd;
- c) de maximale blootstelling van dat soort blootstellingen met betrekking tot **een natuurlijke** persoon bedraagt 100 000 EUR **■** ;
- d) dat soort blootstellingen wordt gekenmerkt door lage volatiliteit van de verliespercentages in vergelijking met het gemiddelde niveau van hun verliespercentages, vooral in de lage PD-bandbreedtes;
- e) de behandeling **van blootstellingen die in de categorie van dat soort blootstellingen zijn ondergebracht** als gekwalificeerde revolverende blootstelling met betrekking tot particulieren en

kleine partijen, spoort met de onderliggende risicokenmerken van *dat* soort blootstellingen

In afwijking van punt b) is het vereiste dat de blootstellingen niet gedekt zijn, niet van toepassing ten aanzien van door een zekerheid gedekte kredietfaciliteiten die aan een salarisrekening zijn gekoppeld. In dat geval wordt in de LGD-raming geen rekening gehouden met op de zekerheid verhaalde bedragen.

Instellingen onderscheiden binnen de QRRE-blootstellingscategorie blootstellingen met betrekking tot een transactor (“QRRE-transactors”), in de zin van artikel 4, lid 1, punt 152, en blootstellingen niet zijnde blootstellingen met betrekking tot een transactor (“QRRE-revolvers”). Meer bepaald worden QRRE’s met een terugbetalingsgeschiedenis van minder dan twaalf maanden aangemerkt als QRRE-revolvers.”;

f) de leden 6 en 7 worden vervangen door:

“6. Tenzij zij in de in lid 2, punt e 1), vastgestelde blootstellingscategorie zijn ondergebracht, worden de in artikel 133, lid 1, bedoelde blootstellingen ondergebracht in de in lid 2, punt e), vastgestelde categorie “blootstelling in aandelen”.

7. Kredietverplichtingen die niet in een van de in lid 2, punten a), a 1), b), d), e) en f), vastgestelde categorieën zijn ondergebracht, worden ondergebracht in een van de in punt c) van dat lid bedoelde categorie blootstellingen.”;

g) aan lid 8 worden de volgende alinea’s toegevoegd:

“Die blootstellingen worden ondergebracht in de in lid 2, punt c), ii), bedoelde blootstellingscategorie en worden in de volgende categorieën onderverdeeld: “projectfinanciering” (PF), “objectfinanciering” (OF), “grondstoffenfinanciering” (CF) en “inkomstengenererend onroerend goed” (IPRE).

De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van:

- a) de indeling in PF, OF en CF, in overeenstemming met de definities van hoofdstuk 2;
- b) de invulling van de IPRE-categorie, door met name te bepalen welke ADC-blootstellingen en door onroerend goed gedekte blootstellingen als IPRE kunnen of moeten worden ingedeeld, indien die blootstellingen voor de terugbetaling ervan niet materieel afhankelijk zijn van door het onroerend goed gegenereerde kasstromen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december 2025 bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

h) een nieuw lid 11 wordt toegevoegd:

“11. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen om,

waar nodig, de in lid 2 genoemde **blootstellingscategorieën** verder in te vullen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december 2026 bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(62) Artikel 148 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 en 2 worden vervangen door:

“1. Een instelling die overeenkomstig artikel 107, lid 1, de IRB-benadering mag toepassen, implementeert, samen met haar eventuele moederonderneming en dochterondernemingen, de IRB-benadering voor ten minste één van de blootstellingscategorieën als bedoeld in artikel 147, lid 2, punt a), punt a 1), i) en ii), punt b), punt c), i), ii), iii), punt d), i), ii), iii) en iv), en punten e 1) en g). Wanneer een instelling de IRB-benadering **heeft geïmplementeerd** voor een **bepaalde blootstellingscategorie**, doet zij dit voor alle blootstellingen binnen die blootstellingscategorie, tenzij zij van de bevoegde autoriteiten toestemming heeft gekregen om overeenkomstig artikel 150 permanent de standaardbenadering te hanteren.

Na voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteiten mag de implementatie van de IRB-benadering stapsgewijs worden uitgevoerd voor de verschillende soorten blootstellingen binnen **een bepaalde** blootstellingscategorie **of** bedrijfseenheid, **of** voor verschillende bedrijfseenheden binnen dezelfde groep, of voor het gebruik van eigen ramingen van LGD's of **het gebruik van** IRB-CCF's.

2. De bevoegde autoriteiten bepalen binnen welke termijn een instelling, haar eventuele moederonderneming en dochterondernemingen de IRB-benadering voor alle blootstellingen binnen een **bepaalde** blootstellingscategorie moeten implementeren voor **verschillende soorten blootstellingen binnen dezelfde bedrijfseenheid, voor verschillende** bedrijfseenheden binnen dezelfde groep of voor het gebruik van eigen ramingen van LGD's of **het gebruik van** IRB-CCF's, **naargelang het geval**. Die termijn is de termijn die de bevoegde autoriteiten geschikt achten op grond van de aard en de schaal van de activiteiten van de betrokken instelling, of van haar eventuele moederonderneming en dochterondernemingen, en het aantal en de aard van de te implementeren ratingsystemen.”;

a bis) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De instellingen voeren de implementatie van de IRB-benadering uit in overeenstemming met de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde voorwaarden. De bevoegde autoriteit formuleert die voorwaarden zodanig dat de in lid 1 geboden flexibiliteit niet selectief kan worden gebruikt om lagere eigenvermogensvereisten te verkrijgen voor die soorten blootstellingen of voor bedrijfseenheden die nog niet onder de IRB-benadering vallen, of bij het gebruik van eigen ramingen van LGD's of het gebruik van IRB-CCF's.”;

b) de leden 4, 5 en 6 worden geschrapt.

(63) Artikel 150 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De instellingen passen de standaardbenadering toe voor alle volgende blootstellingen:

a) blootstellingen ondergebracht in de in artikel 147, lid 2, punt e), genoemde categorie “blootstellingen in aandelen”;

■
c) blootstellingen **die in een bepaalde blootstellingscategorie zijn ondergebracht** waarvoor instellingen van de bevoegde autoriteiten geen voorafgaande toestemming hebben gekregen om de IRB-benadering te gebruiken voor de berekening van de risicogewogen posten en verwachte verliesposten.

Een instelling die voor een bepaalde blootstellingscategorie de IRB-benadering mag toepassen voor de berekening van de risicogewogen posten en verwachte verliesposten, mag, op voorwaarde dat zij daarvoor voorafgaandelijk van de bevoegde autoriteit toestemming krijgt, de standaardbenadering toepassen op bepaalde soorten blootstellingen binnen die blootstellingscategorie indien deze blootstellingen immaterieel zijn in termen van omvang en gepercipieerd risicoprofiel.

Behalve voor de in de tweede alinea bedoelde blootstellingen mag een instelling, mits de bevoegde autoriteiten daar vooraf toestemming voor geven, de standaardbenadering toepassen voor de volgende blootstellingen indien de IRB-benadering wordt toegepast voor andere soorten blootstellingen binnen de respectieve blootstellingscategorie:

a) bepaalde soorten blootstellingen binnen die blootstellingscategorie, met inbegrip van blootstellingen van bijkantoren uit derde landen en verschillende productgroepen, indien die soorten blootstellingen immaterieel zijn in termen van omvang en gepercipieerd risicoprofiel;

b) blootstellingen met betrekking tot centrale overheden en centrale banken van de lidstaten en hun regionale overheden, lokale overheden, administratieve organen en publiekrechtelijke lichamen, mits:

i) er op grond van specifieke publiekrechtelijke regelingen geen verschil in risico bestaat tussen de blootstellingen met betrekking tot die centrale overheid en centrale bank en die andere blootstellingen; en

ii) aan blootstellingen met betrekking tot centrale overheden en centrale banken waaraan overeenkomstig artikel 114, lid 2 of lid 4, een risicogewicht van 0 % wordt toegekend;

c) blootstellingen van een instelling met betrekking tot een tegenpartij die haar moederonderneming, dochteronderneming of een dochteronderneming van haar moederonderneming is, mits het bij deze tegenpartij om een instelling of een financiële holding, een gemengde financiële holding, een financiële instelling, een vermogensbeheerder of

een onderneming die nevendiensten verricht gaat waarop passende prudentiële vereisten van toepassing zijn of een onderneming waarmee een band bestaat in de zin van artikel 22, lid 7, van Richtlijn 2013/34/EU;

d) blootstellingen tussen instellingen die voldoen aan de vereisten van artikel 113, lid 7;

Een instelling die de IRB-benadering voor de berekening van de risicogewogen posten ■ voor *de in de tweede alinea bedoelde* blootstellingen ■ mag toepassen, past voor de overige soorten blootstellingen binnen die blootstellingscategorie de standaardbenadering toe.”;

a bis) lid 2 wordt vervangen door:

“De EBA vaardigt overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 en ten laatste op 31 december 2025 richtsnoeren uit over wat wordt verstaan onder soorten blootstellingen die in termen van omvang en gepercipieerd risicoprofiel immaterieel zijn.”;

b) de leden ■ 3 en 4 worden geschrapt.

(64) Artikel 151 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 4 wordt geschrapt;

b) de leden 7, 8 en 9 worden vervangen door:

“7. Voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen verstrekken de instellingen overeenkomstig artikel 143 en afdeling 6 eigen LGD-ramingen en, wanneer dat volgens artikel 166, leden 8 en 8 ter, van toepassing is, IRB-CCF. Instellingen gebruiken SA-CCF wanneer artikel 166, leden 8 en 8 ter, het gebruik van IRB-CCF niet toestaat.

8. Voor de volgende blootstellingen passen instellingen de in artikel 161, lid 1, vermelde LGD-waarden en SA-CCF overeenkomstig artikel 166, leden 8, 8 bis en 8 ter, toe:

a) blootstellingen ondergebracht in de in artikel 147, lid 2, punt b), genoemde blootstellingscategorie “blootstellingen met betrekking tot instellingen”;

b) blootstellingen met betrekking tot entiteiten uit de financiële sector;

c) blootstellingen met betrekking tot grote ondernemingen *die niet zijn ondergebracht in de blootstellingscategorie als bedoeld in artikel 147, lid 2, punt c), ii).*

Voor blootstellingen uit de in artikel 147, lid 2, punten a), a 1) en c), bedoelde blootstellingscategorieën, met uitzondering van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde blootstellingen, passen instellingen de in artikel 161, lid 1, vermelde LGD-waarden en de SA-CCF overeenkomstig artikel 166, leden 8, 8 bis en 8 ter, toe, tenzij zij toestemming hebben gekregen om voor die blootstellingen hun eigen ramingen voor LGD's en CCF's te gebruiken overeenkomstig artikel 9 van dit artikel.

9. Voor de in lid 8, tweede alinea, bedoelde blootstellingen staat de bevoegde autoriteit instellingen het gebruik toe van eigen LGD-ramingen en, wanneer dat

volgens artikel 166, leden 8 en 8 ter, van toepassing is, IRB-CCF overeenkomstig artikel 143 en afdeling 6.”;

- c) de volgende leden ■ 12 en 13 worden toegevoegd:

■

12. Voor blootstellingen in de vorm van aandelen of rechten van deelneming in een icb die tot de in artikel 147, lid 2, punt e 1), bedoelde blootstellingscategorie behoren, passen instellingen de in artikel 152 vervatte behandeling toe, **tenzij die blootstellingen zijn afgetrokken van het eigen vermogen, en worden de risicogewogen posten voor kredietrisico berekend in overeenstemming met artikel 152, tenzij die blootstellingen zijn afgetrokken van tier 1-kernkapitaalbestanddelen, aanvullend-tier 1-bestanddelen of tier 2-bestanddelen.**

13. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot **nadere** vaststelling van de **in dit hoofdstuk vermelde** behandeling die van toepassing is op blootstellingen **in de vorm van de in de artikelen 153 en 154 bedoelde** gekochte kortlopende vorderingen ■ bij de berekening van risicogewogen posten voor het wanbetalingsrisico en voor het verwateringsrisico van die blootstellingen, met inbegrip van de inaanmerkingneming van kredietrisicolimiteringstechnieken.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december 2025 bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

- (65) In artikel 152 wordt lid 4 vervangen door:

“4. Instellingen die overeenkomstig de leden 2 en 3 van dit artikel de doorkijkbenadering toepassen en die de in dit hoofdstuk of in hoofdstuk 5, al naargelang, beschreven methoden niet gebruiken voor alle of een deel van de onderliggende blootstellingen van de icb, berekenen de risicogewogen posten en verwachte verliesposten **voor die delen van de onderliggende blootstellingen** in overeenstemming met de volgende beginselen:

- a) voor onderliggende blootstellingen die in de in artikel 147, lid 2, punt e), bedoelde categorie blootstellingen in aandelen zouden worden ondergebracht, passen instellingen de standaardbenadering uit hoofdstuk 2 toe;
- b) voor blootstellingen die zijn ondergebracht in de in artikel 147, lid 2, punt f), bedoelde categorie posten die securitisatieposities vertegenwoordigen, passen instellingen de in artikel 254 beschreven behandeling toe alsof die blootstellingen rechtstreeks door die instellingen werden aangehouden;
- c) voor alle overige onderliggende blootstellingen passen instellingen de in hoofdstuk 2 vastgestelde standaardbenadering toe.”.

- (66) Artikel 153 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1 wordt punt iii) vervangen door:
“iii) als $0 < PD < 1$, dan:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5$$

waarbij:

N = de cumulatieve verdelingsfunctie van een standaardnormale willekeurige variabele, d.w.z. $N(x)$ is gelijk aan de kans dat een normale willekeurige variabele met een gemiddelde van 0 en een variantie van 1, kleiner is dan of gelijk is aan x ;

G = de inverse cumulatieve verdelingsfunctie van een standaardnormale willekeurige variabele, d.w.z. indien $x = G(z)$, heeft x een zodanige waarde dat $N(x) = z$;

R = staat voor de correlatiecoëfficiënt, die als volgt wordt berekend:

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = de looptijdaanpassingsfactor, die als volgt is gedefinieerd:

$$b = [0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(PD)]^2$$

M = de looptijd, uitgedrukt in jaar en **bepaald** overeenkomstig artikel 162.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Voor blootstellingen met betrekking tot grote gereguleerde entiteiten uit de financiële sector en niet-gereguleerde entiteiten uit de financiële sector, wordt bij het berekenen van de risicogewichten van die blootstellingen de correlatiecoëfficiënt R uit lid 1, punt iii), of lid 4, al naargelang, vermenigvuldigd met 1,25.”;

c) lid 3 wordt geschrapt;

d) lid 9 wordt vervangen door:

“9. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de wijze waarop instellingen de in lid 5, tweede alinea, bedoelde factoren in aanmerking nemen wanneer er risicogewichten aan blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening worden toegekend.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december 2025 bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(67) Artikel 154 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt punt iii) vervangen door:

“ii) als $PD < 1$, dan:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5$$

waarbij:

N = de cumulatieve verdelingsfunctie van een standaardnormale willekeurige variabele, d.w.z. $N(x)$ is gelijk aan de kans dat een normale willekeurige variabele met een gemiddelde van 0 en een variantie van 1, kleiner is dan of gelijk is aan x ;

G = de inverse cumulatieve verdelingsfunctie van een standaardnormale willekeurige variabele, d.w.z. indien $x = G(z)$, heeft x een zodanige waarde dat $N(x) = z$;

R = staat voor de correlatiecoëfficiënt, die als volgt wordt berekend:

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

”;

- b) lid 2 wordt geschrapt;
- c) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die niet in wanbetaling zijn en die worden gedeeltelijk of gedeeltelijk worden gedeelt door niet-zakelijk onroerend goed, vervangt een correlatiecoëfficiënt R van 0,15 het cijfer dat met de formule voor de correlatiecoëfficiënt in lid 1 wordt verkregen.

Het risicogewicht dat **wordt berekend voor** een gedeeltelijk door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling **overeenkomstig lid 1, punt ii), rekening houdend met een correlatiecoëfficiënt R als bedoeld in de eerste alinea van dit lid, wordt toegepast op zowel het gedekte als het niet-gedekte deel van de onderliggende blootstelling.**”;

- d) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Voor QRRE’s die niet in wanbetaling zijn, vervangt een correlatiecoëfficiënt R van 0,04 het cijfer dat met de formule voor de correlatiecoëfficiënt in lid 1 wordt verkregen.

De bevoegde autoriteiten toetsen verliespercentages voor alle tot hetzelfde soort blootstellingen behorende QRRE’s en voor de geaggregeerde QRRE-blootstellingscategorie op hun relatieve volatiliteit en wisselen tussen de lidstaten en met de EBA informatie uit over de typische kenmerken van verliespercentages van gekwalificeerde revolverende blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen.”.

(68) Artikel 155 wordt geschrapt.

(69) Aan artikel 157 wordt het volgende lid 6 toegevoegd:

“6. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van:

- a) de methodiek voor het berekenen van de risicogewogen posten voor verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen, met inbegrip van de inaanmerkingneming van ▯ kredietrisicolimitering overeenkomstig artikel 160, lid 4, en de voorwaarden voor het gebruik van eigen ramingen en parameters uit de fall-back-benadering;
- b) de beoordeling van het criterium “immaterialiteit” voor de in lid 5 bedoelde soorten blootstellingen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december **2025** bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(70) Artikel 158 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 5 wordt de laatste alinea geschrapt;
- b) de leden 7, 8 en 9 worden geschrapt.

(71) Artikel 159 wordt vervangen door:

“Artikel 159

Behandeling van verwachte verliesposten, IRB-tekort en IRB-overschot

Instellingen trekken de verwachte verliesposten van in artikel 158, leden 5, 6 en 10, bedoelde blootstellingen af van de som van alle volgende elementen:

- a) de algemene en specifieke kredietrisicoaanpassingen met betrekking tot die blootstellingen, berekend overeenkomstig artikel 110;
- b) overeenkomstig artikel 34 bepaalde aanvullende waardeaanpassingen in verband met de activiteiten in de niet-handelsportefeuille van de instelling, met betrekking tot die blootstellingen;
- c) andere aftrekkingen van eigen vermogen met betrekking tot die blootstellingen niet zijnde de aftrekkingen overeenkomstig artikel 36, lid 1, punt m).

Indien de overeenkomstig de eerste alinea uitgevoerde berekening een positief bedrag oplevert, wordt het verkregen bedrag “IRB-overschot” genoemd. Indien de overeenkomstig de eerste alinea uitgevoerde berekening een negatief bedrag oplevert, wordt het verkregen bedrag “IRB-tekort” genoemd.

Bij de in de eerste alinea bedoelde berekening behandelen instellingen overeenkomstig artikel 166, lid 1, bepaalde disagio’s ▯ op in de balans opgenomen blootstellingen die in staat van wanbetaling zijn gekocht, op dezelfde wijze als specifieke kredietrisicoaanpassingen. Disagio’s of agio’s op in de balans opgenomen blootstellingen die niet in staat van wanbetaling zijn gekocht, worden niet in de berekening van het IRB-tekort of het IRB-overschot opgenomen. Specifieke kredietrisicoaanpassingen ten aanzien van blootstellingen in wanbetaling worden niet gebruikt om verwachte verliesposten op andere blootstellingen te dekken. Verwachte verliesposten voor gesecuritiseerde blootstellingen en met die blootstellingen samenhangende algemene en specifieke kredietrisicoaanpassingen worden niet in de

berekening van het IRB-tekort of het IRB-overschot opgenomen.”.

(72) In afdeling 4 wordt de volgende onderafdeling 0 ingevoegd:

“Onderafdeling 0

Blootstellingen gedekt door garanties afgegeven door centrale overheden en centrale banken van lidstaten of door de ECB

Artikel 159 bis

Niet-toepassing van PD- en LGD-input floors

Voor de toepassing van hoofdstuk 3, en met name wat betreft artikel 160, lid 1, artikel 161, lid 4, artikel 164, lid 4, en artikel 166, lid 8 quater, zijn, wanneer een blootstelling wordt gedekt door een toelaatbare garantie die is afgegeven door de centrale overheid of centrale bank van een lidstaat of door de ECB, de PD-, LGD- en CCF-input floors niet van toepassing op het door die garantie gedekte deel van de blootstelling. Op het deel van de blootstelling dat niet door die garantie wordt gedekt, zijn de betrokken PD-, LGD- en CCF-input floors echter wel van toepassing.”.

(73) Artikel 160 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Voor blootstellingen die zijn ondergebracht in de in artikel 147, lid 2, punt b), bedoelde blootstellingscategorie “blootstellingen met betrekking tot instellingen” of de in artikel 147, lid 2, punt c), bedoelde blootstellingscategorie “blootstellingen met betrekking tot ondernemingen”, **onderschrijdt** – uitsluitend voor het berekenen van risicogewogen posten en verwachte verliesposten van die blootstellingen, en met name voor de toepassing van artikel 153, artikel 157, artikel 158, leden 1, 5 en 10 – de **PD voor elke blootstelling die** als input voor de formules voor risicogewicht en verwacht verlies **wordt gebruikt** de volgende waarde niet: 0,05 % (“PD-input floor”).”;

a bis) het volgende lid wordt ingevoegd:

1 bis. Voor blootstellingen die zijn ondergebracht in de in artikel 147, lid 2, punt a 1), bedoelde blootstellingscategorie “blootstellingen met betrekking tot regionale en lokale overheden en publiekrechtelijke lichamen (RGLA-PSE)”, onderschrijven – uitsluitend voor het berekenen van risicogewogen posten en verwachte verliesposten van die blootstellingen – de PD-waarden die als input voor de formules voor risicogewicht en verwacht verlies worden gebruikt de volgende waarde niet: 0,03 % (“PD-input floor”).”;

b) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Voor een door een niet-volgestorte kredietprotectie gedekte blootstelling mag een instelling die op grond van artikel 143 eigen LGD-ramingen gebruikt voor zowel de oorspronkelijke blootstelling als voor direct vergelijkbare blootstellingen met betrekking tot de protectiegever, mag een instelling de niet-volgestorte kredietprotectie overeenkomstig artikel 183 in aanmerking nemen in de PD.”;

c) lid 5 wordt geschrapt;

d) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen is de PD gelijk aan de EL-raming van de instelling voor het verwateringsrisico. Een instelling die overeenkomstig artikel 143 van de bevoegde autoriteit toestemming heeft gekregen om eigen LGD-ramingen voor vorderingen op ondernemingen te gebruiken en haar EL-ramingen voor verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen in PD's en LGD's kan ontbinden op een wijze die de bevoegde autoriteit betrouwbaar acht, mag de uit deze ontbinding resulterende PD-raming gebruiken. Instellingen kunnen niet-volgestorte kredietprotectie in de PD in aanmerking nemen overeenkomstig hoofdstuk 4.”;

e) lid 7 wordt vervangen door:

“7. Een instelling die overeenkomstig artikel 143 van de bevoegde autoriteit toestemming heeft gekregen om voor verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen eigen LGD-ramingen te gebruiken, kan niet-volgestorte kredietprotectie in aanmerking nemen door de PD's aan te passen, met inachtneming van artikel 161, lid 3.”.

(74) Artikel 161 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt a) wordt vervangen door:

“a) niet-achtergestelde blootstellingen zonder *toelaatbare* volgestorte kredietprotectie (FCP) met betrekking tot centrale overheden en centrale banken en entiteiten uit de financiële sector: 45 %;”;

ii) het volgende punt a bis) wordt ingevoegd:

“a bis) niet-achtergestelde blootstellingen zonder *toelaatbare* volgestorte kredietprotectie (FCP) met betrekking tot ondernemingen niet zijnde entiteiten uit de financiële sector: 40 %;”;

iii) punt c) wordt geschrapt;

iv) punt e) wordt vervangen door:

“e) voor blootstellingen in de vorm van niet-achtergestelde gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen waarbij een instelling niet in staat is PD's te ramen of de PD-ramingen van een instelling niet aan de vereisten van afdeling 6 voldoen: 40 %;”;

v) punt g) wordt vervangen door:

“g) voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen: 100 %;”;

b) de leden 3 en 4 worden vervangen door:

“3. Voor een door een niet-volgestorte kredietprotectie gedekte blootstelling mag een instelling die overeenkomstig artikel 143 eigen LGD-ramingen gebruikt voor zowel de oorspronkelijke blootstelling als voor direct vergelijkbare blootstellingen met betrekking tot de protectiegever, de niet-volgestorte kredietprotectie overeenkomstig artikel 183 in aanmerking nemen

in de LGD.

4. Voor blootstellingen die zijn ondergebracht in de ■ blootstellingscategorie “blootstellingen met betrekking tot ondernemingen”, onderschrijven – uitsluitend voor het berekenen van risicogewogen posten en verwachte verliesposten van die blootstellingen, en met name voor de toepassing van artikel 153, lid 1, punt iii), artikel 157, artikel 158, leden 1, 5 en 10 – indien eigen LGD-ramingen worden gebruikt, de **voor elke blootstelling** als input voor de formules voor risicogewicht en verwacht verlies gebruikte LGD de volgende LGD-input floor-waarden niet, en berekend overeenkomstig lid 5:

Tabel 2 a

LGD-input floors (LGD_{floor}) voor blootstellingen uit de blootstellingscategorie “blootstelling met betrekking tot ondernemingen”		
Blootstelling zonder FCP ($LGD_{U-floor}$)	Blootstelling volledig gedekt door FCP ($LGD_{S-floor}$)	
25 %	Financiële zekerheden	0 %
	Kortlopende vorderingen	10 %
	Niet-zakelijk of zakelijk onroerend goed	10 %
	Andere fysieke zekerheden	15 %

,”;

c) de volgende leden ■ worden toegevoegd:

“5. Voor de toepassing van lid 4 zijn de in tabel 2 a in dat lid vermelde LGD-input floors voor volledig door volgestorte kredietprotectie gedekte blootstellingen van toepassing wanneer de waarde van de volgestorte kredietprotectie, na toepassing van de betrokken volatiliteitsaanpassingen H_c en H_{fx} overeenkomstig artikel 230, gelijk aan of groter dan de waarde van de onderliggende blootstelling. Daarnaast zijn die waarden van toepassing op overeenkomstig dit hoofdstuk toelaatbare volgestorte kredietprotectie. **In dat geval wordt het soort van volgestorte kredietprotectie “Andere fysieke zekerheden” in tabel 2 aaa van artikel 230 begrepen als “Andere fysieke en andere toelaatbare zekerheden”.**

De toepasselijke LGD-input floor (LGD_{floor}) voor een gedeeltelijk door volgestorte kredietprotectie gedekte blootstelling wordt berekend als het gewogen gemiddelde van $LGD_{U-floor}$ voor het gedeelte van de blootstelling zonder volgestorte kredietprotectie en van $LGD_{S-floor}$ voor het volledig gedekte gedeelte, en wel als volgt:

$$LGD_{\text{floor}} = LGD_{U\text{-floor}} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S\text{-floor}} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

waarbij:

$LGD_{U\text{-floor}}$ en $LGD_{S\text{-floor}}$ de betrokken vloerwaarden van tabel 2 a zijn;
 E , E_S , E_U en H_E worden bepaald overeenkomstig artikel 230.

5 bis. Voor zover een instelling de volgestorte kredietprotectie in het kader van de IRB-benadering in aanmerking neemt, is het de instelling toegestaan de volgestorte kredietprotectie in aanmerking te nemen bij de berekening van de LGD-input floor voor gedekte blootstellingen. Anders wordt de LGD-input floor voor ongedekte blootstellingen toegepast.

6. Indien een instelling die voor een bepaald soort ongedekte blootstellingen met betrekking tot ondernemingen eigen LGD-ramingen gebruikt, niet in staat is om het effect van de volgestorte kredietprotectie die een van de blootstellingen van dat soort blootstellingen dekt, in aanmerking te nemen in de eigen LGD-ramingen **vanwege een gebrek aan gegevens**, is het de instelling toegestaan de formule uit artikel 230 te gebruiken, met dien verstande dat de term LGD_U in die formule de eigen LGD-raming van de instelling is **voor ongedekte blootstellingen**. In dat geval is de volgestorte kredietprotectie toelaatbaar overeenkomstig hoofdstuk 4 en wordt de als LGD_U -term gebruikte eigen LGD-raming van de instelling berekend op basis van data over de onderliggende verliezen, met uitsluiting van op die volgestorte kredietprotectie verhaalde bedragen.

6 bis. Voor blootstellingen die zijn ondergebracht in de in artikel 147, lid 2, punt a 1), bedoelde blootstellingscategorie “Blootstellingen met betrekking tot regionale overheden, lokale autoriteiten en publiekrechtelijke lichamen (RGLA-PSE)”, onderschrijven – uitsluitend voor het berekenen van de risicogewogen posten en verwachte verliesposten van die blootstellingen – indien eigen LGD-ramingen worden gebruikt, de LGD-waarden die als input voor de formules voor risicogewicht en verwacht verlies worden gebruikt de volgende waarde niet: 5 %.”

(75) Artikel 162 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Voor blootstellingen waarvoor een instelling geen toestemming van de bevoegde autoriteit heeft gekregen om eigen LGD-ramingen te gebruiken, **wordt** de looptijdwaarde (“M”) **ofwel op 2,5 jaar vastgesteld**, behalve voor blootstellingen die voortvloeien uit effectenfinancieringstransacties, waar M 0,5 jaar bedraagt, **ofwel, bij wijze van alternatief, berekend in overeenstemming met lid 2.**

■ ”;

b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) in punt 2 wordt de inleidende zin vervangen door:

“Voor blootstellingen waarvoor een instelling eigen LGD-ramingen toepast, wordt de looptijdwaarde (“M”) berekend in perioden uitgedrukt

in jaar, zoals beschreven in dit lid en met inachtneming van de leden 3 tot en met 5 van dit artikel. M bedraagt niet meer dan vijf jaar, behalve in de in artikel 384, lid 2, vermelde gevallen waarin de daar vermelde M wordt gebruikt. M wordt in elk van de volgende gevallen als volgt berekend:”;

ii) de volgende punten d bis) en d ter) worden ingevoegd:

“d bis) voor gedekte leningstransacties die aan een kaderverrekeningsovereenkomst zijn onderworpen, is M de gewogen gemiddelde resterende looptijd van de transacties, waarbij M ten minste gelijk is aan 20 dagen. Voor de weging van de looptijd wordt het notionele bedrag van elke transactie gebruikt;

d ter) voor een kaderverrekeningsovereenkomst die meer dan *een van de soorten* transacties omvat die overeenstemmen met de punten c), d) of d bis), is M de gewogen gemiddelde resterende looptijd van de transacties, waarbij M ten minste gelijk is aan de langste aanhoudingsperiode (uitgedrukt in jaar) *die geldt* voor in artikel 224, lid 2, genoemde transacties (10 dagen of 20 dagen, afhankelijk van het geval). Voor de weging van de looptijd wordt het notionele bedrag van elke transactie gebruikt;”;

iii) punt f) wordt vervangen door:

“f) voor instrumenten niet zijnde die welke in dit lid worden genoemd of indien een instelling niet in staat is M op de in punt a) beschreven wijze te berekenen, is M gelijk aan de maximale resterende periode (in jaren) die de debiteur mag wachten om zijn contractuele verplichtingen (hoofdsom, rentebetalingen en provisies) volledig na te komen, waarbij M ten minste gelijk is aan één jaar;”;

iv) punt i) wordt vervangen door:

“i) voor instellingen die de in artikel 382 bis, lid 1, punt a) of b), bedoelde benadering gebruiken om eigenvermogensvereiste voor CVA-*risico's* van transacties met een bepaalde tegenpartij te berekenen, is M niet groter dan 1 in de in artikel 153, lid 1, beschreven formule voor het berekenen van risicogewogen posten voor tegenpartijrisico voor diezelfde transacties, als bedoeld in artikel 92, lid 4, punt a) of f), al naargelang;”;

v) punt j) wordt vervangen door:

“j) voor revolverende blootstellingen wordt M bepaald aan de hand van de maximale contractuele beëindigingsdatum van de faciliteit. Instellingen gebruiken de terugbetalingsdatum van de actuele opneming niet indien deze datum niet de maximale *contractuele* beëindigingsdatum van de faciliteit is.”;

c) lid 3 wordt als volgt gewijzigd:

i) in de eerste alinea wordt de inleidende zin vervangen door:

“Indien volgens de documentatie dagelijkse margestortingen en dagelijkse herwaardering vereist zijn en die documentatie bepalingen

bevat die de prompte uitwinning of saldering van zekerheden bij wanbetaling of het uitblijven van een margestorting mogelijk maken, is M de gewogen gemiddelde resterende looptijd van de transacties en is M ten minste gelijk aan één dag voor.”;

ii) de tweede alinea wordt als volgt gewijzigd:

– punt b) wordt vervangen door:

“b) zelfliquiderende kortlopende handelsfinancieringstransacties in verband met de handel in goederen en diensten ■ als bedoeld in artikel 4, lid 1, punt 80, **en gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen, op voorwaarde dat de respectieve blootstellingen een resterende looptijd hebben van ten hoogste één jaar;**”;

– het volgende punt e) wordt toegevoegd:

“e) uitgegeven en geconfirmeerde accreditieven die een korte looptijd hebben, d.w.z. van minder dan één jaar, en zelfliquiderend zijn.”;

d) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Voor blootstellingen met betrekking tot in de Unie gevestigde ondernemingen niet zijnde grote ondernemingen mogen instellingen ervoor kiezen om voor al die blootstellingen M te bepalen overeenkomstig lid 1 – in plaats van lid 2 toe te passen.”;

e) het volgende nieuwe lid 6 wordt toegevoegd:

“6. Om het in lid 2, punten c) tot en met d ter), en lid 3 genoemde minimumaantal dagen in jaar uit te drukken, wordt het minimumaantal dagen gedeeld door 365,25.”.

(76) Artikel 163 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Uitsluitend voor het berekenen van risicogewogen posten en verwachte verliesposten voor die blootstellingen, en met name voor de toepassing van artikel 154, artikel 157 en artikel 158, leden 1, 5 en 10, **bedraagt de PD voor elke blootstelling met betrekking tot particulieren en kleine partijen die als input wordt gebruikt** voor de formules voor risicogewicht en verwacht verlies, ten minste **de éénjaars-PD in verband met de interne kredietnemersgraad waar de blootstelling met betrekking tot particulieren en kleine partijen bij is ondergebracht en:**

a) 0,1 % voor QRRE-revolvers;

b) 0,05 % voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen niet zijnde QRRE-revolvers.”;

b) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Voor een door een niet-volgestorte kredietprotectie gedekte blootstelling mag een instelling die overeenkomstig artikel 143 eigen LGD-ramingen gebruikt voor direct vergelijkbare blootstellingen met betrekking tot de protectiegever, de niet-volgestorte kredietprotectie overeenkomstig artikel 183

in aanmerking nemen in de PD.”.

(77) Artikel 164 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 en 2 worden vervangen door:

“1. Instellingen verstrekken eigen LGD-ramingen, met inachtneming van de vereisten van afdeling 6 van dit hoofdstuk en met toestemming van de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 143. Voor verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen wordt een LGD-waarde van 100 % gebruikt. Indien een instelling haar EL-ramingen voor verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op betrouwbare wijze in PD's en LGD's kan uitsplitsen, mag de instelling haar eigen LGD-raming gebruiken.

2. Instellingen die overeenkomstig artikel 143 eigen LGD-ramingen gebruiken voor direct vergelijkbare blootstellingen met betrekking tot de protectiegever, mogen de niet-volgestorte kredietprotectie overeenkomstig artikel 183 in aanmerking nemen in de LGD.”;

b) lid 3 wordt geschrapt;

c) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Uitsluitend voor het berekenen van risicogewogen posten en verwachte verliesposten voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen, en met name voor de toepassing van artikel 154, lid 1, artikel 157 en artikel 158, leden 1 en 10, onderschrijft de **LGD voor elke blootstelling die** als input voor de formules voor risicogewicht en verwacht verlies **wordt gebruikt** niet de in tabel 2 aa vastgestelde LGD-input floor-waarden en overeenkomstig de leden 4 bis en 4 ter:

Tabel 2 aa

LGD-input floors (LGD_{floor}) voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen			
Blootstelling zonder FCP ($LGD_{\text{U-floor}}$)		Blootstelling gedekt door FCP ($LGD_{\text{S-floor}}$)	
Door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling m.b.t. particulieren en kleine partijen	(n.v.t.)	Door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling m.b.t. particulieren en kleine partijen	5 %
QRRE	50 %	QRRE	(n.v.t.)
Andere blootstelling m.b.t. particulieren en kleine partijen	30 %	Andere door financiële zekerheden gedekte	0 %

		blootstelling m.b.t. particulieren en kleine partijen	
		Andere door kortlopende vorderingen gedekte blootstelling m.b.t. particulieren en kleine partijen	10 %
		Andere door niet-zakelijk of zakelijk onroerend goed gedekte blootstelling m.b.t. particulieren en kleine partijen	10 %
		Door andere fysieke zekerheden gedekte blootstelling m.b.t. particulieren en kleine partijen	15 %

”;

d) de volgende leden 4 bis en 4 ter worden ingevoegd:

“4 bis. Voor de toepassing van lid 4 is het volgende van toepassing:

- a) LGD-input floors uit lid 4, tabel 2 aa, zijn van toepassing voor door volgestorte kredietprotectie gedekte blootstellingen indien de volgestorte kredietprotectie overeenkomstig dit hoofdstuk toelaatbaar is;
- b) met uitzondering van door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen zijn de LGD-input floors uit lid 4, tabel 2 aa, van toepassing op volledig door volgestorte kredietprotectie gedekte blootstellingen indien de waarde van de volgestorte kredietprotectie, na toepassing van de desbetreffende volatiliteitsaanpassing overeenkomstig artikel 230, gelijk is aan of groter

dan de waarde van de onderliggende blootstelling;

- c) behalve voor door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen wordt de toepasselijke LGD-input floor voor een gedeeltelijk door volgestorte kredietprotectie gedekte blootstelling berekend volgens de formule uit artikel 161, lid 5;
- d) voor door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen wordt de toepasselijke LGD-input floor vastgesteld op 5 %, ongeacht de omvang van de door het niet-zakelijke onroerend goed gestelde zekerheid.

Voor de toepassing van punt b) wordt het soort volgestorte kredietprotectie “Andere fysieke zekerheden” in tabel 2 aaa van artikel 230 begrepen als “Andere fysieke en andere toelaatbare zekerheden”.

4 ter. ***Voor zover een instelling de volgestorte kredietprotectie in het kader van de IRB-benadering in aanmerking neemt, is het de instelling toegestaan de volgestorte kredietprotectie in aanmerking te nemen bij de berekening van de LGD-input floor voor gedekte blootstellingen. Anders wordt de LGD-input floor voor ongedekte blootstellingen toegepast.***”.

(78) Deel drie, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 4, onderafdeling 3, wordt geschrapt.

(79) Artikel 166 wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 8 wordt vervangen door:

“8. De blootstellingswaarde voor posten buiten de balanstelling niet zijnde in bijlage II genoemde contracten wordt berekend aan de hand van ofwel IRB-CCF ofwel SA-CCF, overeenkomstig de leden 8 bis en 8 ter en artikel 151, lid 8.

Indien ***uitsluitend*** de opgenomen saldi van revolverende faciliteiten zijn gesecuritiseerd, zorgen de instellingen ervoor dat zij het vereiste bedrag aan eigen vermogen blijven aanhouden voor de niet-opgenomen saldi in verband met de securitisatie.

Een instelling die ***geen toestemming heeft gekregen om*** de IRB-CCF ***te gebruiken***, berekent de blootstellingswaarde als het toegezegde, doch niet-opgenomen bedrag vermenigvuldigd met de betrokken SA-CCF.

Een instelling die de IRB-CCF ***gebruikt***, berekent de blootstellingswaarde voor onbenutte kredietlijnen als het onbenutte bedrag vermenigvuldigd met een IRB-CCF.”;

- b) de volgende leden 8 bis, 8 ter en 8 quater worden ingevoegd:

“8 bis. Voor een blootstelling waarvoor ***een instelling geen toestemming heeft gekregen om*** de IRB-CCF ***te gebruiken***, is de toepasselijke CCF de in hoofdstuk 2 bepaalde SA-CCF voor dezelfde types posten als bepaald in artikel 111. Het bedrag waarop de SA-CCF wordt toegepast, is de laagste van deze beide waarden: de waarde van de ***onbenutte*** toegezegde kredietlijn of de waarde die mogelijke beperkingen ten aanzien van de beschikbaarheid van de faciliteit tot uiting brengt, met inbegrip van het bestaan van een bovengrens voor het potentiële leningbedrag dat verband houdt met de gerapporteerde

kasstromen van een debiteur. Indien een faciliteit op die wijze wordt beperkt, beschikt de instelling voor het monitoren en beheren van de kredietlijn over afdoende procedures om het bestaan van die beperking te onderbouwen.

8 ter. Met toestemming van bevoegde autoriteiten gebruiken instellingen die aan de vereisten voor het gebruik van IRB-CCF als bepaald in afdeling 6 voldoen, IRB-CCF voor blootstellingen die voortvloeien uit onbenutte revolverende kredietlijnen die volgens de IRB-benadering worden behandeld, op voorwaarde dat voor die blootstellingen geen SA-CCF van 100 % van toepassing zou zijn onder de standaardbenadering. SA-CCF wordt gebruikt voor:

- a) alle overige posten buiten de balansstelling, en met name onbenutte niet-revolverende kredietlijnen;
- b) blootstellingen indien de instelling niet aan de in afdeling 6 bepaalde minimumvereisten voor het berekenen van IRB-CCF voldoet of indien de bevoegde autoriteit het gebruik van IRB-CCF's niet heeft toegestaan.

Voor de toepassing van dit artikel wordt een kredietlijn als “revolverend” beschouwd indien een debiteur daarmee een lening kan krijgen waarbij de debiteur de flexibiliteit heeft om te beslissen hoe vaak hij van die lening bedragen opneemt en met welke tijdsintervallen, zodat de debiteur de mogelijkheid heeft om hem verstrekte leningen op te nemen, terug te betalen en opnieuw op te nemen. Contractuele regelingen die de mogelijkheid bieden om bedragen af te lossen en die afgeloste bedragen nadien opnieuw op te nemen, worden als revolverend beschouwd.

8 quater. **Indien IRB-CCF's worden gebruikt**, uitsluitend voor het berekenen van risicogewogen posten en verwachte verliesposten voor blootstellingen die voortvloeien uit revolverende kredietlijnen **en die geen blootstellingen zijn die zijn ondergebracht in de blootstellingscategorie overeenkomstig artikel 147, lid 2, punt a)**, en met name overeenkomstig artikel 153, lid 1, artikel 157 en artikel 158, leden 1, 5 en 10, onderschrijft de **voor elke blootstelling** als input voor de formules voor **risicogewogen posten** en verwacht verlies gebruikte blootstellingswaarde niet de som van:

- a) het opgenomen bedrag van de revolverende kredietlijn;
- b) 50 % van het blootstellingsbedrag buiten de balansstelling van het resterende onbenutte deel van de revolverende kredietlijn als berekend aan de hand van de in artikel 111 bepaalde toepasselijke SA-CCF.

De som van de punten a) en b) wordt de “CCF-input floor” genoemd.”;

- c) lid 10 wordt geschrapt.

(80) Artikel 167 wordt geschrapt.

(81) In artikel 169 wordt aan lid 3 de volgende alinea toegevoegd:

“De EBA vaardigt richtsnoeren uit over de wijze waarop in de praktijk de vereisten moeten worden toegepast inzake opzet van modellen, risicokwantificering, validatie en toepassing van risicoparameters waarbij voor elke risicoparameter continue of zeer fijnmazige ratingschalen worden gebruikt. Die richtsnoeren worden vastgesteld

overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(82) In artikel 170, lid 4, wordt punt b) vervangen door:

“b) transactierisicokenmerken, zoals die van het product en van de volgestorte kredietprotectie, in aanmerking genomen niet-volgestorte kredietprotectie, loan-to-value-maatstaven, seasoning en rangorde. De instellingen gaan uitdrukkelijk in op gevallen waarin voor verschillende blootstellingen dezelfde *volgestorte of niet-volgestorte kredietprotectie geldt*.”.

(83) Aan artikel 171 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

“3. Hoewel de tijdshorizon die voor de PD-ramingen wordt gebruikt één jaar bedraagt, gebruiken de instellingen een langere tijdshorizon bij het toekennen van ratings. De rating van een kredietnemer moet een weerspiegeling zijn van de beoordeling door de instelling van het vermogen en de bereidheid van de kredietnemer om zich ongeacht de ongunstige economische omstandigheden of onverwachte gebeurtenissen aan zijn contractuele verplichtingen te houden. Ratingsystemen worden zodanig vormgegeven dat individuele of sectorspecifieke veranderingen een bepalende factor zijn voor migraties van een klasse naar een andere. Daarnaast worden effecten van conjunctuurcycli in aanmerking genomen als bepalende factor voor migraties van debiteuren en faciliteiten van een klasse of groep naar een andere.”.

(84) Artikel 172, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) de inleidende zin wordt vervangen door:

“Voor blootstellingen met betrekking tot ondernemingen, instellingen, centrale overheden en centrale banken vindt de onderbrenging van blootstellingen overeenkomstig de volgende criteria plaats:”;

b) punt d) wordt vervangen door:

“d) aan elke individuele rechtspersoon met betrekking waartoe de instelling een blootstelling heeft, wordt een afzonderlijke rating toegekend;”;

c) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt d) beschikt een instelling over passende beleidslijnen voor de behandeling van individuele debiteuren-cliënten en groepen verbonden cliënten. Die beleidslijnen bevatten een procedure voor het identificeren van specifiek wrong-way-risico voor elke rechtspersoon met betrekking waartoe de instelling een blootstelling heeft. **Voor de toepassing van hoofdstuk 6 worden transacties met tegenpartijen waarvoor specifiek wrong-way-risico is geconstateerd** ■ bij het berekenen van hun blootstellingswaarde anders behandeld. **Voor de toepassing van hoofdstuk 3 worden transacties met tegenpartijen waarvoor specifiek wrong-way-risico is geconstateerd bij het berekenen van hun verlies bij wanbetaling anders behandeld.**”.

(85) Artikel 173 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt de inleidende zin vervangen door:

“Voor blootstellingen met betrekking tot ondernemingen, instellingen, centrale overheden en centrale banken voldoet de onderbrenging aan de volgende

vereisten.”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen met daarin de methoden voor de bevoegde autoriteiten voor het beoordelen van de integriteit van het onderbrengingsproces en de regelmatige en onafhankelijke beoordeling van risico’s.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december 2025 bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(86) Artikel 174 wordt als volgt gewijzigd:

a) de inleidende zin wordt vervangen door:

Indien een instelling voor het onderbrengen van blootstellingen in debiteuren- of faciliteitsklassen of -groepen **gebruikmaakt** van statistische **of** andere wiskundige methoden (“modellen”), **voldoen die** aan de volgende vereisten **■** .”;

b) punt a) wordt vervangen door:

“a) het model heeft een goede voorspelkracht en de kapitaalvereisten worden niet vertekend door het gebruik van het model;”;

c) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt a) vormen de inputvariabelen een redelijke en effectieve basis voor de daaruit resulterende prognoses. Het model wordt niet gekenmerkt door materiële vertekeningen. Er is een functioneel verband tussen de inputs en de outputs van het model, die in voorkomend geval worden bepaald aan de hand van expert judgement.”.

(87) Artikel 176 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2 wordt de inleidende zin vervangen door:

“Voor blootstellingen met betrekking tot ondernemingen, instellingen, centrale overheden en centrale banken verzamelen en slaan de instellingen de volgende gegevens op.”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Voor blootstellingen waarvoor dit hoofdstuk **het gebruik** van eigen ramingen van LGD’s of **het gebruik van** IRB-CCF’s toestaat, maar waarvoor de instellingen geen eigen ramingen van LGD’s of IRB-CCF’s gebruiken, verzamelen instellingen data over vergelijkingen tussen gerealiseerde LGD’s en de in artikel 161, lid 1, bepaalde waarden en tussen gerealiseerde CCF’s en de in artikel 166, lid 8 bis, bepaalde SA-CCF’s, en slaan zij deze data op.”.

(88) **■** Artikel 177 wordt **als volgt gewijzigd**:

a) **het volgende lid wordt ingevoegd**:

“2 bis. De overeenkomstig lid 2 gebruikte scenario’s moeten ook ESG-risicofactoren omvatten, met name fysieke risico’s en transitierisico’s als gevolg van klimaatverandering.

De EBA vaardigt richtsnoeren betreffende de toepassing van lid 2 bis van dit artikel uit. Die richtsnoeren worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

b) lid 3 wordt geschrapt.

(89) Artikel 178 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Wanbetaling door een debiteur of faciliteit”;

b) in lid 1 wordt punt b) vervangen door:

“b) de debiteur is meer dan 90 dagen achterstallig bij het nakomen van een materiële kredietverplichting jegens de instelling, de moederonderneming of haar dochterondernemingen.”;

c) in lid 3 wordt punt d) vervangen door:

“d) de instelling stemt in met een gedwongen herstructurering van de kredietverplichting indien deze herstructurering wellicht zal resulteren in een geringere financiële verplichting als gevolg van de kwijtschelding van, dan wel de verlening van betalingsuitstel voor de hoofdsom, de rente of, in voorkomend geval, provisies. Een gedwongen herstructurering wordt geacht te hebben plaatsgevonden indien aan de debiteur in artikel 47 ter bedoelde respijtmaatregelen zijn toegekend.”.

c bis) lid 7 wordt vervangen door:

“7. Uiterlijk op 30 juni 2024 publiceert de EBA geactualiseerde richtsnoeren betreffende de toepassing van dit artikel, en met name over wat voor de toepassing van lid 3, punt d), wordt verstaan onder een materieel “geringere financiële verplichting” in het geval van gedwongen herstructurering. Die richtsnoeren worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(90) Artikel 180 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) de inleidende zin wordt vervangen door:

“Bij de kwantificering van de risicoparameters die met ratingklassen of -groepen samenhangen, passen de instellingen bij PD-ramingen voor blootstellingen met betrekking tot ondernemingen, instellingen, centrale overheden en centrale banken de volgende specifieke vereisten toe:”;

ii) punt h) wordt vervangen door:

“h) ongeacht of een instelling voor haar PD-raming gebruikmaakt van externe, interne of gepoolde databronnen, of een combinatie van deze drie bronnen, bedraagt de duur van de gebruikte onderliggende historische

waarnemingsperiode voor ten minste één bron minimaal vijf jaar.”;

iii) het volgende punt i) wordt toegevoegd:

“i) ongeacht de voor het ramen van PD gebruikte methodiek ramen instellingen een PD voor elke ratingklasse op basis van de waargenomen historisch gemiddelde wanbetalingsgraad op één jaar die een eenvoudig gemiddelde is op basis van het aantal debiteuren (gewogen naar aantal), terwijl andere benaderingen, zoals naar blootstelling gewogen gemiddelden, niet zijn toegestaan.”;

iv) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt h) wordt, wanneer de waarnemingsperiode voor bronnen een langere periode omspant en deze data relevant zijn, van deze langere periode gebruikgemaakt. De data *vormen* een voor het soort blootstellingen representatieve mix van goede en slechte jaren. Met toestemming van de bevoegde autoriteiten kunnen de instellingen die niet overeenkomstig artikel 143 van de bevoegde autoriteit toestemming hebben gekregen om eigen LGD-ramingen of *IRB-CCF's* te gebruiken, bij de implementatie van de IRB-benadering relevante data gebruiken die een periode van twee jaar bestrijken. De te bestrijken periode neemt elk jaar met één jaar toe totdat de relevante data een periode van vijf jaar bestrijken.”;

b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt a) wordt vervangen door:

“a) instellingen ramen PD's per debiteuren- of faciliteitenklasse of -groep op basis van langlopende gemiddelden van wanbetalingsgraden op één jaar, en wanbetalingsgraden worden alleen op faciliteitsniveau berekend indien de definitie van wanbetaling op het niveau van een individuele kredietfaciliteit wordt toegepast overeenkomstig artikel 178, lid 1, tweede alinea;”;

ii) punt e) wordt vervangen door:

“e) ongeacht of een instelling voor haar PD-raming gebruikmaakt van externe, interne of gepoolde databronnen, of een combinatie van deze drie bronnen, bedraagt de duur van de gebruikte onderliggende historische waarnemingsperiode voor ten minste één bron minimaal vijf jaar.”;

iii) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt e) wordt, wanneer de waarnemingsperiode voor een van de bronnen een langere periode omspant en die data relevant zijn, van deze langere periode gebruikgemaakt. De data *vormen* een voor het soort blootstellingen representatieve mix van goede en slechte jaren van de conjunctuurcyclus. De PD *voor elke ratingklasse* is gebaseerd op het waargenomen historisch gemiddelde van de wanbetalingsgraad op één jaar *die een eenvoudig gemiddelde is op basis van het aantal debiteuren (gewogen naar aantal), of op basis van het aantal faciliteiten, uitsluitend wanneer de definitie van wanbetaling*

wordt toegepast op het niveau van de afzonderlijke kredietfaciliteit overeenkomstig artikel 178, lid 1, tweede alinea, en andere benaderingen, zoals naar blootstelling gewogen gemiddelden, niet zijn toegestaan. Met toestemming van de bevoegde autoriteiten kunnen de instellingen bij de invoering van de IRB-benadering relevante data gebruiken die een periode van twee jaar bestrijken. De te bestrijken periode neemt elk jaar met één jaar toe totdat de relevante data een periode van vijf jaar bestrijken.”;

c) lid 3 wordt vervangen door:

“De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot bepaling van de methoden waarmee de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 143 de methodiek van een instelling voor het ramen van de PD moeten beoordelen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december 2025 bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(91) Artikel 181 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) de punten c) tot en met g) worden vervangen door:

“c) een instelling houdt rekening met de mate van afhankelijkheid tussen, enerzijds, het debiteurenrisico en, anderzijds, het risico van volgestorte kredietprotectie niet zijnde kaderverrekeningsovereenkomsten en verrekening op de balans van leningen en deposito’s, of de verstrekker daarvan;

d) valutamismatches tussen de onderliggende verplichting en de volgestorte kredietprotectie niet zijnde kaderverrekeningsovereenkomsten en verrekening op de balans van leningen en deposito’s worden op voorzichtige wijze behandeld bij de beoordeling van de LGD door de instelling;

e) voor zover LGD-ramingen rekening houden met het bestaan van volgestorte kredietprotectie niet zijnde kaderverrekeningsovereenkomsten en verrekening op de balans van leningen en deposito’s, worden die ramingen niet uitsluitend gebaseerd op de geraamde marktwaarde van de volgestorte kredietprotectie;

f) voor zover LGD-ramingen rekening houden met het bestaan van volgestorte kredietprotectie niet zijnde kaderverrekeningsovereenkomsten en verrekening op de balans van leningen en deposito’s, stellen de instellingen interne vereisten vast voor beheer, rechtszekerheid en risicobeheer van die volgestorte kredietprotectie, en zijn die vereisten over het geheel genomen coherent met de vereisten in hoofdstuk 4, afdeling 3;

g) voor zover een instelling volgestorte kredietprotectie niet zijnde kaderverrekeningsovereenkomsten en verrekening op de balans van leningen en deposito's in aanmerking neemt voor het bepalen van de blootstellingswaarde voor tegenpartijkredietrisico overeenkomstig hoofdstuk 6, afdeling 5 of 6, wordt met bedragen waarvan de verwachting is dat deze op die volgestorte kredietprotectie kunnen worden verhaald, geen rekening gehouden bij de LGD-ramingen;”;

ii) punt i) wordt vervangen door:

“i) “i) voor zover provisies voor achterstallige betalingen die vóór het tijdstip van wanbetaling aan de debiteur worden opgelegd, in de winst-en-verliesrekening van de instelling zijn geactiveerd, worden zij bij de waarde van de blootstelling en het verlies van de instelling geteld;”;

■

iv) de volgende alinea's worden toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt a) houden de instellingen afdoende rekening met in de loop van de betrokken verhaalprocedure op enige vorm van volgestorte kredietprotectie en op niet-volgestorte kredietprotectie die niet onder de definitie van artikel 142, punt 10, valt, verhaalde bedragen.

Voor de toepassing van punt c) worden gevallen waarin van een aanzienlijke mate van afhankelijkheid sprake is, op voorzichtige wijze benaderd.

Voor de toepassing van punt e) houden LGD-ramingen rekening met de gevolgen van het potentiële onvermogen van instellingen om vlot zeggenschap over hun zekerheden te verkrijgen en deze te liquideren.”;

b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) in de eerste alinea wordt punt b) *vervangen door*:

“b) toekomstige opnemingen ofwel in hun omrekeningsfactoren, ofwel in hun LGD-ramingen verwerken. Indien instellingen toekomstige verdere opnemingen in hun omrekeningsfactoren opnemen, moet hiermee zowel in de teller als de noemer in de LGD rekening worden gehouden. Indien instellingen toekomstige verdere opnemingen niet in hun omrekeningsfactoren opnemen, moet hiermee alleen in de teller in de LGD rekening worden gehouden;”

ii) de tweede alinea wordt vervangen door:

“Voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen worden LGD-ramingen gebaseerd op data over een periode van ten minste vijf jaar. Met toestemming van de bevoegde autoriteiten kunnen de instellingen bij de invoering van de IRB-benadering relevante data gebruiken die een periode van twee jaar bestrijken. De te bestrijken periode neemt elk jaar met één jaar toe totdat de relevante data een periode van vijf jaar bestrijken.”;

c) *de volgende leden worden toegevoegd*:

“4. De EBA vaardigt overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren uit om de behandeling te verduidelijken van vormen van volgestorte en niet-volgestorte kredietbescherming ten behoeve van lid 1, punt a), en de toepassing van de LGD-parameters.

4 bis. Voor de berekening van verliezen in overeenstemming met artikel 5, punt 2, met betrekking tot gevallen die terugkeren naar de status van niet-wanbetaling publiceert de EBA uiterlijk op 31 december 2025, in overeenstemming met artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010, geactualiseerde richtsnoeren tot nadere bepaling van de wijze waarop kunstmatige kasstromen moeten worden behandeld, en overweegt zij de mogelijkheid dat instellingen alleen de kunstmatige kasstromen gedurende de werkelijke periode van wanbetaling disconteren.”;

(92) Artikel 182 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt c) wordt vervangen door:

“c) IRB-CCF van instellingen houden rekening met de mogelijkheid dat de debiteur nog opnemingen verricht tot en na het plaatsvinden van een gebeurtenis waardoor wanbetaling ontstaat”;

ii) de volgende punten g) en h) worden toegevoegd:

“g) IRB-CCF van instellingen worden **geraamd** aan de hand van een benadering met een twaalfmaands vaste tijdshorizon”;

h) IRB-CCF van instellingen zijn gebaseerd op referentiedata die, voor de blootstellingen waarop de ramingen worden toegepast, de kenmerken van de debiteur, de faciliteit en beheerspraktijk van de bank weerspiegelen.”;

iii) de volgende alinea’s worden toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt c) wordt in de IRB-CCF een ruimere voorzichtigheidsmarge ingebouwd wanneer er redelijkerwijze een sterkere positieve correlatie kan worden verwacht tussen de wanbetalingsfrequentie en de omvang van de omrekeningsfactor.

Voor de toepassing van punt g) **wordt iedere wanbetaling** gekoppeld aan de betrokken debiteur- en faciliteitkenmerken op **de** vaste referentiedatum die bepaald is als twaalf maanden vóór de wanbetalingsdatum.

Voor de toepassing van punt h) worden op specifieke blootstellingen toegepaste IRB-CCF niet gebaseerd op data die de effecten van disparate kenmerken of data van blootstellingen met **materieel** verschillende risicokenmerken vermengen. IRB-CCF zijn gebaseerd op afdoende homogene segmenten. Daartoe zijn de volgende praktijken niet toegestaan, **tenzij deze worden voorafgegaan door een gedetailleerd onderzoek en een verantwoording**:

a) onderliggende kmo-/midmarketdata die worden toegepast op **grote**

- zakelijke debiteuren;
- b) data over kredietlijnen met “beperkte” onbenutte beschikbare limieten die worden toegepast op faciliteiten met “grote” onbenutte beschikbare limieten;
- c) data over op de referentiedatum achterstallige debiteuren of waarvan verdere opnemingen zijn geblokkeerd, die worden toegepast op debiteuren zonder bekende achterstand of relevante restricties;
- d) data die zijn beïnvloed door veranderingen in de mix van leningen en andere kredietproducten van de debiteuren over de waarnemingsperiode, tenzij die data daadwerkelijk zijn aangepast door de effecten van de veranderingen in de productmix uit te schakelen.

Voor de toepassing van de vierde alinea, punt d), tonen de instellingen ten genoegen van de bevoegde autoriteiten aan dat zij een gedetailleerd inzicht hebben van de effecten van veranderingen in de productmix van cliënten op de referentiedatasets voor blootstellingen en daarmee samenhangende CCF-ramingen en dat de effecten immaterieel zijn of dat deze daadwerkelijk worden gemitigeerd binnen hun ramingsproces. In dat verband wordt het volgende niet passend geacht:

- a) het bepalen van vloeren *of plafonds* voor *gerealiseerde* CCF of voor *gerealiseerde* blootstellingswaarden;
- b) het gebruik van ramingen op debiteurenniveau die de transformatieopties van een betrokken product niet volledig dekken of die ten onrechte producten met zeer verschillende kenmerken combineren;
- c) het aanpassen van uitsluitend materiële waarnemingen waarop producttransformatie van invloed is;
- d) het uitsluiten van waarnemingen waarop transformatie van het productieprofiel van invloed is.”;

a bis) de volgende leden worden ingevoegd:

“1 bis. Instellingen zorgen ervoor dat hun CCF-ramingen effectief worden losgekoppeld van de potentiële effecten van een regio van instabiliteit als gevolg van het feit dat zo goed als alle bedragen van een faciliteit op de referentiedatum opgenomen zijn.

1 ter. Referentiedata mogen niet geplafonneerd zijn op de uitstaande hoofdsom van een faciliteit of de beschikbare limiet van een faciliteit. Opgelopen rente, andere verschuldigde betalingen en opnemingen die de limieten van een faciliteit overschrijden, moeten in de referentiedata worden opgenomen.”;

- c) het volgende lid 5 wordt toegevoegd:

“5. De EBA vaardigt overeenkomstig artikel 16 van

Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren uit waarin de methodiek wordt vastgelegd die instellingen moeten toepassen om IRB-CCF te ramen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december 2026 bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(93) Artikel 183 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Vereisten voor de beoordeling van het effect van niet-volgestorte kredietprotectie voor blootstellingen met betrekking tot ondernemingen, centrale overheden en centrale banken waarbij van eigen LGD-ramingen gebruik wordt gemaakt, en voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen”;

b) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt c) wordt vervangen door:

“c) de garantie wordt schriftelijk bevestigd, is niet opzegbaar en niet aanpasbaar door de garantieggever, is van kracht totdat de verplichting volledig is nagekomen (rekening houdende met het bedrag en de geldigheidsduur van de garantie) en is juridisch afdwingbaar jegens de garantieggever in een rechtsgebied waar de garantieggever beslag kan leggen op activa en een beslissing ten uitvoer kan laten leggen;”;

ii) de volgende punten d) en e) worden toegevoegd:

“d) de garantie is onvoorwaardelijk;

e) first-to-default-kredietderivaten mogen als toelaatbare niet-volgestorte kredietprotectie in aanmerking worden genomen, doch second-to-default- of meer algemeen nth-to-default-kredietderivaten mogen niet als toelaatbare kredietprotectie in aanmerking worden genomen.”;

iii) de volgende alinea wordt toegevoegd:

■

“Garanties waarbij de betaling door de garantieggever afhankelijk is van het feit dat de leningverstrekende instelling eerst tegen de debiteur een vordering moet instellen, en die alleen verliezen dekken die overblijven nadat de instellingen het debt workout-proces hebben afgerond, worden als onvoorwaardelijk beschouwd.”;

c) het volgende lid 1 bis wordt toegevoegd:

“1 bis. Instellingen mogen niet-volgestorte kredietprotectie in aanmerking nemen door gebruik te maken van ofwel de PD-/LGD-modelleringsbenadering, overeenkomstig dit artikel en met in achtneming van het vereiste uit lid 4, ofwel de benadering met substitutie van risicoparameters in de A-IRB als bedoeld in artikel 236 bis en met inachtneming van de

toelaatbaarheidsvereisten van hoofdstuk 4. Instellingen beschikken over duidelijke beleidslijnen voor het beoordelen van de effecten van niet-volgestorte kredietprotectie op risicoparameters. De beleidslijnen van de instellingen zijn consistent met hun interne risicobeheerpraktijken en zijn een afspiegeling van de vereisten van dit artikel. Die beleidslijnen bepalen duidelijk welke in deze alinea beschreven specifieke methoden voor elk ratingsysteem worden gebruikt, en instellingen passen die beleidslijnen consistent in de tijd toe.”;

d) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Indien instellingen niet-volgestorte kredietprotectie in aanmerking nemen door middel van de PD-/LGD-modelleringsbenadering, **moeten zij het risicoverminderende effect van de niet-volgestorte kredietprotectie voor een gegeven soort blootstellingen tot uitdrukking brengen door middel van een aanpassing van hetzij de PD- hetzij de LGD-raming, en** krijgt het gedeelte van de onderliggende blootstelling geen risicogewicht toegekend dat lager is dan de RW-vloer ten aanzien van de protectiegever. Daartoe wordt de RW-vloer ten aanzien van de protectiegever berekend aan de hand van dezelfde PD, dezelfde LGD en dezelfde risicogewichtfunctie als die welke worden gebruikt voor vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever als bedoeld in artikel 236 bis.”;

e) lid 6 wordt geschrapt.

(94) Deel drie, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6, onderafdeling 4, wordt geschrapt.

(95) In artikel 192 worden de volgende punten 5 tot en met 8 toegevoegd:

“(5) “benadering met substitutie van risicogewicht in de SA”: de substitutie **■** van het risicogewicht van de onderliggende blootstelling door het risicogewicht dat in de standaardbenadering van toepassing is op een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever, **overeenkomstig artikel 235, wanneer de gegarandeerde blootstelling wordt behandeld in de standaardbenadering en vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever worden behandeld in de standaardbenadering of de IRB-benadering;**

(6) “benadering met substitutie van risicogewicht in de IRB-benadering”: de substitutie **■** van het risicogewicht van de onderliggende blootstelling door het risicogewicht dat in de standaardbenadering van toepassing is op een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever, **overeenkomstig artikel 235 bis, wanneer de gegarandeerde blootstelling wordt behandeld in de IRB-benadering en vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever worden behandeld in de standaardbenadering;**

(7) “benadering met substitutie van risicoparameters in de F-IRB”: de substitutie, overeenkomstig artikel 236, van zowel de PD- als de LGD-risicoparameters van de onderliggende blootstelling door de overeenkomstige PD en LGD die in de IRB-benadering aan een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever zouden zijn toegekend zonder gebruikmaking van eigen LGD-ramingen;

(8) “benadering met substitutie van risicoparameters in de A-IRB”: de substitutie, overeenkomstig artikel 236 bis, van zowel de PD- als de LGD-risicoparameters van

de onderliggende blootstelling door de overeenkomstige PD en LGD die in de IRB-benadering aan een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever zouden zijn toegekend met gebruikmaking van eigen LGD-ramingen.”.

(96) Aan artikel 193 **worden de leden 7 en 7 bis** toegevoegd:

“7. Zekerheden die aan alle in dit hoofdstuk bepaalde toelaatbaarheidsvereisten voldoen, kunnen als dusdanig in aanmerking worden genomen, zelfs voor blootstellingen met betrekking tot onbenutte faciliteiten. Wanneer de opneming in het kader van de faciliteit afhankelijk is gesteld van de voorafgaande of gelijktijdige koop of ontvangst van zekerheden in verhouding tot het zekerheidsrecht van de instelling zodra de faciliteit wordt benut – in die zin dat de instelling geen zekerheidsrecht heeft indien de faciliteit niet wordt benut –, kan die zekerheid in aanmerking worden genomen voor de blootstelling die uit de onbenutte faciliteit voortvloeit.

7 bis. Indien instellingen risicogewogen posten in het kader van de standaardbenadering berekenen of indien instellingen risicogewogen posten en verwachte verliesposten in het kader van de IRB-benadering berekenen in overeenstemming met de bepalingen van dit hoofdstuk, moeten zij hierbij rekening houden met de ESG-risico's waaraan de zekerheid onderhevig is.

In overeenstemming met artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 verstrekt de EBA richtsnoeren over wat wordt verstaan onder het zich materialiseren van een fysiek klimaatrisico en hoe de instellingen bij de berekening van de risicogewogen posten rekening moeten houden met dit risico.”;

(97) In artikel 194 wordt lid 10 geschrapt.

(98) Artikel 197, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) de punten b) tot en met e) worden vervangen door:

“b) schuldtitels die aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- i) de schuldtitels zijn uitgegeven door centrale overheden of centrale banken;
- ii) die schuldtitels hebben een door een EKBI of exportkredietverzekeringsmaatschappij uitgevoerde kredietbeoordeling die **aan alle volgende voorwaarden voldoet**:
 - **de EKBI of de exportkredietverzekeringsmaatschappij** is erkend als toelaatbaar voor de toepassing van hoofdstuk 2;
 - **de kredietbeoordeling** door de EBA is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 1, 2, 3 of 4 in het kader van de voorschriften in hoofdstuk 2 voor het toekennen van risicogewichten aan blootstellingen met betrekking tot centrale overheden en centrale banken;

c) schuldtitels die aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- i) die schuldtitels zijn uitgegeven door instellingen;

- ii) die schuldtitels hebben een door een EKBI **■** uitgevoerde kredietbeoordeling die ***aan alle volgende voorwaarden voldoet***:
 - ***de EKBI*** is erkend als toelaatbaar voor de toepassing van hoofdstuk 2;
 - ***de kredietbeoordeling*** door de EBA is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 1, 2 of 3 in het kader van de voorschriften in hoofdstuk 2 voor het toekennen van risicogewichten aan blootstellingen met betrekking tot ***instellingen***;
- d) schuldtitels die aan alle volgende voorwaarden voldoen:
 - i) die schuldtitels zijn uitgegeven door andere entiteiten;
 - ii) die schuldtitels hebben een door een EKBI of exportkredietverzekeringsmaatschappij uitgevoerde kredietbeoordeling die aan alle volgende voorwaarden voldoet:
 - de EKBI is erkend als toelaatbaar voor de toepassing van hoofdstuk 2;
 - ***de kredietbeoordeling*** door de EBA ***is*** ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 1, 2 of 3 in het kader van de voorschriften in hoofdstuk 2 voor het toekennen van risicogewichten aan blootstellingen met betrekking tot ***ondernemingen***;
- e) schuldtitels met een kredietbeoordeling voor de korte termijn die is uitgevoerd door een EKBI die aan alle volgende voorwaarden voldoet:
 - i) de EKBI is erkend als toelaatbaar voor de toepassing van hoofdstuk 2; en
 - ii) ***de kredietbeoordeling*** door de EBA ***is*** ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 1, 2 of 3 in het kader van de voorschriften in hoofdstuk 2 voor het toekennen van risicogewichten aan kortlopende blootstellingen;”;
- b) punt g) wordt vervangen door:
 - “g) ongemunt goud;”.

(98 bis) In artikel 197, lid 6, wordt de eerste alinea vervangen door:

“Voor de toepassing van lid 5, indien een icb (“de oorspronkelijke icb”) of een van haar onderliggende icb’s er niet toe gehouden is alleen te beleggen in instrumenten die overeenkomstig de leden 1 en 4 als toelaatbaar kunnen worden aangemerkt:

- mogen de instellingen, indien zij de doorkijkbenadering kunnen toepassen, rechten van deelneming of aandelen in die icb als zekerheid gebruiken tot een bedrag dat gelijk is aan de waarde van de door de icb gehouden instrumenten die overeenkomstig de leden 1 en 4 als toelaatbaar kunnen worden aangemerkt;

- mogen de instellingen, indien zij de beleidsbenadering kunnen toepassen, de rechten van deelneming of aandelen in die icb als zekerheid gebruiken tot een bedrag dat gelijk is aan de waarde van de door die icb gehouden instrumenten die overeenkomstig de leden 1 en 4 als toelaatbaar kunnen

worden aangemerkt, waarbij wordt aangenomen dat die icb of een van haar onderliggende icb's tot de in hun respectieve mandaten toegestane limiet in niet-toelaatbare instrumenten heeft belegd.”.

(98 ter) In artikel 198 wordt lid 2 vervangen door:

“2. Indien de icb of een van haar onderliggende icb's er niet toe gehouden is alleen te beleggen in instrumenten die overeenkomstig artikel 197, leden 1 en 4, als toelaatbaar kunnen worden aangemerkt en in de in lid 1, punt a), van dit artikel bedoelde instrumenten:

- mogen de instellingen, indien zij de doorkijkbenadering kunnen toepassen, rechten van deelneming of aandelen in die icb als zekerheid gebruiken tot een bedrag dat gelijk is aan de waarde van de door de icb gehouden instrumenten die overeenkomstig de leden 1 en 4 van artikel 197 als toelaatbaar kunnen worden aangemerkt, en de in lid 1, punt a), van dit artikel bedoelde instrumenten;*
- mogen de instellingen, indien zij de beleidsbenadering kunnen toepassen, rechten van deelneming of aandelen in die icb als zekerheid gebruiken tot een bedrag dat gelijk is aan de waarde van de door die icb gehouden instrumenten die overeenkomstig de leden 1 en 4 van artikel 197 als toelaatbaar kunnen worden aangemerkt, en de in punt a), van dit artikel bedoelde instrumenten, waarbij wordt aangenomen dat die icb of een van haar onderliggende icb's tot de in hun respectieve mandaten toegestane limiet in niet-toelaatbare instrumenten heeft belegd.*

Indien niet-toelaatbare instrumenten als gevolg van uit eigendom voortvloeiende verplichtingen of voorwaardelijke verplichtingen een negatieve waarde kunnen hebben, passen de instellingen elk van beide volgende bepalingen toe:

- a) zij berekenen de totale waarde van de niet-toelaatbare instrumenten;*
- b) indien het overeenkomstig punt a) verkregen bedrag negatief is, trekken zij de absolute waarde van dat bedrag af van de totale waarde van de toelaatbare instrumenten.”.*

(99) Artikel 199 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Tenzij in artikel 124, lid 7, anders is bepaald, kunnen de instellingen niet-zakelijk onroerend goed dat wordt of zal worden bewoond of verhuurd door de eigenaar, of de economisch rechthebbende in geval van personal investment companies, en zakelijk onroerend goed, waaronder kantoorpanden en andere bedrijfspanden, als toelaatbare zekerheid gebruiken wanneer beide volgende voorwaarden vervuld zijn:

- a) de waarde van het onroerend goed hangt niet materieel af van de kredietkwaliteit van de debiteur;*
- b) het risico van de kredietnemer hangt niet materieel af van het rendement van het onderliggende onroerend goed of project, doch van het*

onderliggende vermogen van de kredietnemer om de schuld uit andere bronnen terug te betalen, en bijgevolg hangt de terugbetaling van de faciliteit niet materieel af van kasstromen die worden gegenereerd door het onderliggende onroerend goed dat als zekerheid fungeert.

Voor de toepassing van punt a) mogen instellingen situaties uitsluiten waarin louter macro-economische factoren zowel op de waarde van het onroerend goed als op de prestaties van de kredietnemer van invloed zijn.”;

b) in lid 3 wordt punt a) vervangen door:

“a) verliezen ten gevolge van verstrekte leningen die tot maximaal 55 % van de overeenkomstig artikel 229 bepaalde waarde worden gedekt door zekerheden in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed, bedragen, tenzij in artikel 124, lid 7, anders is bepaald, niet meer dan 0,3 % van de in een gegeven jaar uitstaande leningen die door zekerheden in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed worden gedekt;”;

c) in lid 4 wordt punt a) vervangen door:

“a) de verliezen ten gevolge van verstrekte leningen die tot maximaal 55 % van de overeenkomstig artikel 229 bepaalde waarde worden gedekt door zekerheden in de vorm van zakelijk onroerend goed, bedragen, tenzij in artikel 124, lid 7, anders is bepaald, niet meer dan 0,3 % van de in een gegeven jaar uitstaande leningen die door zekerheden in de vorm van zakelijk onroerend goed worden gedekt;”;

d) aan lid 5 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“Wanneer een publiekrechtelijke ontwikkelingskredietinstelling in de zin van artikel 429 bis, lid 2, een stimuleringslening in de zin van artikel 429 bis, lid 3, verstrekt aan een andere instelling of aan een financiële instelling die een vergunning heeft om in punt 2 of 3 van bijlage I bij Richtlijn 2013/36/EU vermelde activiteiten uit te oefenen en die aan de voorwaarden van artikel 119, lid 5, van de onderhavige verordening voldoet, en indien die andere instelling of financiële instelling die stimuleringslening direct of indirect doorgeeft aan een uiteindelijke debiteur en de vordering van de stimuleringslening als zekerheid aan de publiekrechtelijke ontwikkelingskredietinstelling cedeert, mag de publiekrechtelijke ontwikkelingskredietinstelling de gecedeerde vordering als toelaatbare zekerheid gebruiken, ongeacht de oorspronkelijke looptijd van de gecedeerde vordering.”;

e) in lid 6, eerste alinea, wordt punt d) vervangen door:

“d) de instelling toont aan dat de gerealiseerde opbrengst van de zekerheid bij ten minste 90 % van alle liquidaties voor een bepaald soort zekerheid niet minder dan 70 % van de waarde van de zekerheid bedraagt. Indien er sprake is van materiële volatiliteit van de marktprijzen, toont de instelling ten genoegen van de bevoegde autoriteiten aan dat haar waardering van de zekerheid voldoende voorzichtig is.”.

(100) Artikel 201 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

- i) punt d) wordt vervangen door:
 “d) internationale organisaties waaraan overeenkomstig artikel 118 een risicogewicht van 0 % wordt toegekend;”;
 - ii) het volgende punt f bis) wordt ingevoegd:
 “f bis) gereguleerde entiteiten uit de financiële sector;”;
 - iii) punt g) wordt vervangen door:
 “g) indien de kredietprotectie niet wordt verschaft voor een securitisatieblootstelling: andere ondernemingen met een kredietbeoordeling door een *aangewezen* EKBI, met inbegrip van moederondernemingen, dochterondernemingen en verbonden entiteiten van de debiteur indien *een directe blootstelling met betrekking tot* die moederondernemingen, dochterondernemingen of verbonden entiteiten een lager risicogewicht *heeft* dan *de blootstelling met betrekking tot* de debiteur;”;
 - iv) het volgende punt g bis) wordt ingevoegd:
 “g bis) indien de kredietprotectie wordt verschaft voor een securitisatieblootstelling: andere ondernemingen die een kredietbeoordeling door een *aangewezen* EKBI van kredietkwaliteitscategorie 1, 2 of 3 hebben en die een kredietbeoordeling van kredietkwaliteitscategorie 1 of 2 hadden op het tijdstip dat de kredietprotectie is verschaft, met inbegrip van moederondernemingen, dochterondernemingen en verbonden entiteiten van de debiteur indien *een directe blootstelling met betrekking tot* die moederondernemingen, dochterondernemingen en verbonden entiteiten een lager risicogewicht *heeft* dan dat van de *securitisatieblootstelling*;”;
 - v) de volgende alinea wordt toegevoegd:
 “Voor de toepassing van punt f bis) wordt onder “gereguleerde entiteit uit de financiële sector” verstaan een entiteit uit de financiële sector die aan de voorwaarde van artikel 142, lid 1, punt 4, b), voldoet.”;
- b) lid 2 wordt vervangen door:
 “2. Naast de in lid 1 vermelde protectiegevers zijn ondernemingen die van de instelling een interne rating overeenkomstig hoofdstuk 3, afdeling 6, krijgen, toelaatbare protectiegevers van niet-volgestorte kredietprotectie indien de instelling *de IRB-benadering gebruikt voor blootstellingen met betrekking tot* die ondernemingen■.”;
- (101) Artikel 202 wordt geschrapt.
- (102) Aan artikel 204 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:
 “3. First-to-default- en alle overige nth-to-default-kredietderivaten zijn geen toelaatbare vormen van niet-volgestorte kredietprotectie in het kader van dit hoofdstuk.
 ■”;
- (103) Artikel 208 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt als volgt gewijzigd:

i) aan punt b) worden de volgende zinnen toegevoegd:

“In het geval van een herwaardering boven de waarde op het moment dat de lening is verstrekt, bedraagt de waarde van het onroerend goed ■ niet meer dan de gemiddelde waarde die voor dat onroerend goed of voor een vergelijkbaar onroerend goed is gemeten tijdens de laatste vier jaar in het geval van zakelijk onroerend goed en tijdens de laatste acht jaar in het geval van niet-zakelijk onroerend goed. De waarde van het onroerend goed kan deze waarde overschrijden indien aan het onroerend goed wijzigingen worden aangebracht die de waarde ervan ondubbelzinnig verhogen, zoals verbeteringen van de energieprestatie of verbeteringen van de bestendigheid en bescherming tegen en aanpassing aan fysieke risico’s van het pand of de wooneenheid ■ .”;

ii) de tweede alinea wordt geschrapt;

b) het volgende lid 3 bis wordt ingevoegd:

“3 bis. Overeenkomstig lid 3 ■ mogen instellingen de monitoring van de onroerendgoedwaarde en de identificatie van onroerend goed dat geherwaardeerd moet worden, uitvoeren aan de hand van geavanceerde statistische of andere wiskundige methoden (“modellen”), die onafhankelijk van het kredietacceptatieproces zijn ontwikkeld en die aan de volgende voorwaarden moeten voldoen:

a) de instellingen zetten in hun beleidslijnen en procedures de criteria uiteen voor het gebruik van modellen voor het ■ monitoren van de waarde van zekerheden **en het identificeren van onroerend goed dat geherwaardeerd moet worden**. In die beleidslijnen en procedures zijn het bewezen trackrecord van die modellen, de voor het onroerend goed specifieke variabelen waarmee wordt rekening gehouden, het gebruik van minimaal beschikbare en accurate informatie en de onzekerheid van de modellen verwerkt;

b) de instellingen zien erop toe dat de gebruikte modellen:

i) op een voldoende fijnmazig niveau specifiek zijn voor het onroerend goed en de locatie;

ii) geldig en accuraat zijn, en dat daarvoor robuuste en regelmatige backtesting tegen de daadwerkelijk waargenomen transactiepreizen plaatsvindt;

iii) op een voldoende ruime en representatieve steekproef zijn gebaseerd, die op waargenomen transactiepreizen berust;

iv) op actuele hoogkwalitatieve data zijn gebaseerd;

c) de instellingen zijn uiteindelijk verantwoordelijk voor het passende karakter en de prestaties van de modellen, de in lid 3, punt b), bedoelde taxateur is verantwoordelijk voor de waardering **van onroerend goed waarvan** aan de hand van de modellen **is vastgesteld dat het geherwaardeerd moet worden**, en de instellingen begrijpen de

methodiek, inputdata en aannames van de gebruikte modellen;

- d) de instellingen zien erop toe dat de documentatie van de modellen actueel is;
- e) de instellingen beschikken over adequate IT-processen, -systemen en -capaciteit en beschikken over voldoende en accurate data voor op modellen gebaseerde **monitoring van de waarde van zekerheden in de vorm van onroerend goed en identificatie van onroerend goed dat geherwaardeerd moet worden**;
- f) de schattingen van modellen worden onafhankelijk gevalideerd en de validatie is over het geheel genomen consistent met de in artikel 185 geformuleerde beginselen, **indien van toepassing**, en de in lid 3, punt b), bedoelde onafhankelijke taxateur is verantwoordelijk voor de uiteindelijke waarden die de instelling voor de toepassing van dit hoofdstuk gebruikt.”;

b bis) het volgende lid 3 ter wordt ingevoegd:

“3 ter. Bij de monitoring en herwaardering van de onroerendgoedwaarde zoals bedoeld in dit artikel wordt rekening gehouden met de waarderingscriteria van artikel 229, lid 1.”;

c) lid 5 wordt vervangen door:

“5. Het onroerend goed dat als kredietprotectie wordt geaccepteerd, is adequaat verzekerd tegen schaderisico en de instellingen beschikken over procedures om te monitoren dat de verzekering adequaat is.”.

(104) **Artikel 210 wordt als volgt gewijzigd:**

a) aan lid 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“Wanneer algemene zekerheidsovereenkomsten, of andere vormen van vlottende zekerheidsrechten, de leningverstreckende instelling een aangemelde vordering op activa van een onderneming toekennen en wanneer die vordering zowel activa omvat die volgens de IRB-benadering niet toelaatbaar zijn als zekerheid, als activa die volgens de IRB-benadering wel als zekerheid toelaatbaar zijn, mag de instelling die laatste activa als toelaatbare volgestorte kredietprotectie in aanmerking nemen. In dat geval geldt voor die inaanmerkingneming de voorwaarde dat die activa voldoen aan de vereisten om volgens de IRB-benadering als zekerheid toelaatbaar te zijn zoals bepaald in dit hoofdstuk.”;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

“2. Voor fysieke zekerheden omvat de waardedaling door veroudering van zekerheden ook overwegingen inzake ESG-gerelateerde waardering die verband houden met verboden of beperkingen die zijn opgelegd door de betrokken lidstaten en de juridische en regelgevingsdoelstellingen en wetgeving van de Unie, alsook, indien relevant voor internationaal actieve instellingen, doelstellingen en regelgeving van derde landen.”;

(105) In artikel 213 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Met inachtneming van artikel 214, lid 1, kwalificeert een kredietprotectie in de vorm van een garantie of kredietderivaat als toelaatbare niet-volgestorte

kredietprotectie indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) het gaat om een rechtstreekse kredietprotectie;
- b) de omvang van de kredietprotectie is duidelijk omschreven en onbetwistbaar;
- c) de kredietprotectieovereenkomst bevat geen enkele clause waarvan de naleving buiten de directe controle van de leningverstrekking instelling valt en die:
 - i) de protectiegever in staat zou stellen de kredietprotectie eenzijdig op te zeggen of aan te passen;
 - ii) tot een toename van de effectieve kosten van de kredietprotectie zou leiden door een verslechtering van de kredietkwaliteit van de beschermde blootstelling;
 - iii) zou kunnen verhinderen dat de protectiegever verplicht is zo spoedig mogelijk uit te keren ingeval de oorspronkelijke debiteur verschuldigde betalingen niet verricht of indien de leasingovereenkomst is verstrekt met het oog op de inaanmerkingneming van de gegarandeerde restwaarde krachtens artikel 134, lid 7, en artikel 166, lid 4;
 - iv) het mogelijk kan maken dat de protectiegever de looptijd van de kredietprotectie vermindert;
- d) de kredietprotectieovereenkomst is rechtsgeldig en afdwingbaar in alle op het tijdstip van de sluiting van de leningovereenkomst relevante rechtsgebieden.

Voor de toepassing van punt c) betekent een clause in de kredietprotectieovereenkomst die bepaalt dat bij een gebrekkig boekenonderzoek of bij fraude door de leningverstrekking instelling *of door de debiteur* de door de garantiegever afgegeven kredietprotectie vervalft of de omvang daarvan afneemt, niet dat die kredietprotectie niet als toelaatbaar kan kwalificeren.

I

Voor de toepassing van punt c) mag de protectiegever een eenmalige betaling doen van alle op grond van de vordering verschuldigde gelden, of mag hij de door de kredietprotectieovereenkomst bestreken toekomstige betalingsverplichtingen van de debiteur op zich nemen.”.

(106) Artikel 215 wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:
 - i) punt a) wordt vervangen door:

“a) bij de kwalificerende wanbetaling van of niet-betaling door de debiteur heeft de leningverstrekking instelling het recht zo spoedig mogelijk een vordering in te stellen tegen de garantiegever voor gelden die verschuldigd zijn uit hoofde van de vordering waarvoor de protectie is verstrekt;”;
 - ii) de volgende alinea's worden toegevoegd:

“De leningverstrekking kredietinstelling hoeft niet eerst een vordering tegen de debiteur in te stellen opdat de garantiegever tot betaling

overgaat.

Bij niet-volgestorte kredietprotectie met betrekking tot hypothecaire leningen op niet-zakelijk onroerend goed hoeft slechts binnen 24 maanden te zijn voldaan aan de in artikel 213, lid 1, punt c), iii), en de in de eerste alinea van dit punt gestelde vereisten.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Wat betreft garanties die in het kader van onderlinge garantiesystemen zijn verstrekt of die zijn verstrekt door of waarvoor een tegengarantie is afgegeven door de in artikel 214, lid 2, vermelde entiteiten, worden de in lid 1, punt a), van dit artikel en in artikel 213, lid 1, punt c), iii) vervatte vereisten geacht te zijn voldaan indien er aan een van deze beide voorwaarden wordt voldaan:

- a) ingevolge de wanbetaling van de debiteur of het feit dat de oorspronkelijke debiteur verschuldigde betalingen niet doet, heeft de leningverstrekking instelling recht op een zo spoedig mogelijk door de garantiegiver te verrichten voorlopige betaling die aan deze beide voorwaarden voldoet:
 - i) de voorlopige betaling is een robuuste schatting van het bedrag aan verliezen dat de leningsverstrekking betaling dreigt op te lopen, met inbegrip van verliezen als gevolg van de niet-betaling van rente en andere types betalingen die de kredietnemer verplicht is te doen;
 - ii) de voorlopige betaling is evenredig aan de dekking van de garantie;
- b) de leningverstrekking instelling kan ten genoegen van de bevoegde autoriteiten aantonen dat de effecten van de garantie, die ook verliezen dekt die voortvloeien uit de niet-betaling van rente en andere types betalingen die de kredietnemer verplicht is te doen, een dergelijke behandeling rechtvaardigt.”.

(107) Aan artikel 216 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

“3. In afwijking van lid 1 hoeft voor een door een kredietderivaat gedekte blootstelling met betrekking tot een onderneming de in punt a), iii), van dat lid bedoelde kredietgebeurtenis niet in het derivatencontract te worden bepaald, mits aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) 100 % van de stemmen is vereist om de looptijd, hoofdsom, coupon, valuta of rangorde van de onderliggende blootstelling met betrekking tot ondernemingen te wijzigen;
- b) de wettelijke verblijfplaats waarvan de voorschriften de blootstelling met betrekking tot ondernemingen beregelen, heeft een goed uitgebouwde faillissementswetgeving die de mogelijkheid biedt om een onderneming te reorganiseren en te herstructureren, en voorziet in een gecontroleerde afwikkeling van vorderingen van schuldeisers.

Indien niet aan de voorwaarden van punt a) en b) is voldaan, kan de kredietprotectie niettemin toch toelaatbaar zijn, mits een verlaging van de waarde plaatsvindt overeenkomstig artikel 233, lid 2.”.

(108) Artikel 217 wordt geschrapt.

(109) Artikel 219 wordt vervangen door:

“Artikel 219

Verrekening van balansposten

Leningen en deposito's bij de leningverstreckende instelling die op de balans worden verrekend, worden door die instelling als zekerheden in de vorm van contanten behandeld voor de berekening van het effect van volgestorte kredietprotectie voor die leningen en deposito's van de leningverstreckende instelling die op de balans worden verrekend.”.

(110) Artikel 220 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Het gebruik van de toezichhoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen voor kaderverrekeningsovereenkomsten”;

b) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Instellingen die de “volledig aangepaste blootstellingswaarde van de post” (E^*) berekenen met betrekking tot de blootstellingen die vallen onder een toelaatbare kaderverrekeningsovereenkomst met betrekking tot effectenfinancieringstransacties of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties, berekenen de toe te passen volatiliteitsaanpassingen aan de hand van de in de artikelen 223 tot en met 227 beschreven toezichhoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen voor de uitgebreide benadering van financiële zekerheden (FCCM).”;

c) in lid 2 wordt punt c) vervangen door:

“c) zij passen de waarde van de volatiliteitsaanpassing of, in voorkomend geval, de absolute waarde van de volatiliteitsaanpassing die voor een bepaalde groep effecten of voor een bepaald type grondstoffen passend wordt geacht, toe op de absolute waarde van de positieve of de negatieve nettopositie in de effecten binnen die groep effecten, of op de grondstoffen van dat soort grondstoffen;”;

d) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De instellingen berekenen E^* volgens de onderstaande formule:

$$E^* = \max\left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0,4 \cdot E_{\text{net}} + 0,6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k |E_k^{\text{fx}}| \cdot H_k^{\text{fx}}\right)$$

waarbij:

i = de index die alle onder de overeenkomst vallende afzonderlijke effecten, grondstoffen of kasposities aangeeft, die ofwel zijn uitgeleend, verkocht met een overeenkomst om deze terug te kopen, of die door de instelling bij de tegenpartij worden gedeponerd;

j = de index die voor alle onder de overeenkomst vallende afzonderlijke effecten, grondstoffen of kasposities aangeeft, die ofwel zijn ontleend, gekocht met een overeenkomst om deze opnieuw te verkopen, of die door de instelling

worden gehouden;

k = de index die alle afzonderlijke valuta aangeeft waarin onder de overeenkomst vallende effecten, grondstoffen of kasposities luiden;

E_i = de blootstellingswaarde van effect, grondstof of kaspositie i die ofwel is uitgeleend, verkocht met een overeenkomst om deze terug te kopen, of bij de tegenpartij is gedeponneerd op grond van de overeenkomst die bij gebreke van kredietprotectie van toepassing zou zijn indien instellingen de risicogewogen posten berekenen overeenkomstig hoofdstuk 2 of hoofdstuk 3, al naargelang;

C_j = de waarde van effect, grondstof of kaspositie j die ofwel is ontleend, gekocht met een overeenkomst om deze opnieuw te verkopen, of die door de instelling wordt gehouden krachtens de overeenkomst;

E_k^{fx} = de nettopositie (positief of negatief) in een bepaalde valuta k niet zijnde de vereffeningsvaluta van de overeenkomst, als berekend overeenkomstig lid 2, punt b);

H_k^{fx} = wisselkoersvolatiliteitsaanpassing voor valuta k ;

E_{net} = de nettoblootstelling van de overeenkomst, als volgt berekend:

$$E_{net} = \left| \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot H_l^{sec} \right|$$

waarbij:

l = de index die alle onderscheiden groepen van dezelfde effecten en alle onderscheiden types van dezelfde grondstoffen aangeeft die onder de overeenkomst vallen;

E_l^{sec} = de nettopositie (positief of negatief) in een bepaalde onder de overeenkomst vallende groep effecten l of soort grondstoffen l , berekend overeenkomstig lid 2, punt a);

H_l^{sec} = de volatiliteitsaanpassing die passend is voor een bepaalde groep effecten l of voor een bepaalde soort grondstoffen l , bepaald overeenkomstig lid 2, punt c). Het teken van H_l^{sec} wordt als volgt bepaald:

- a) het teken is positief indien de groep effecten l wordt uitgeleend, verkocht met een overeenkomst om deze terug te kopen, of de transacties daarin vergelijkbaar zijn met ofwel verstrekte effectenleningen of een retrocessieovereenkomst;
- b) het teken is negatief indien de groep effecten l wordt ontleend, gekocht met een overeenkomst om deze terug te verkopen, of de transacties daarin vergelijkbaar zijn met ofwel opgenomen effectenleningen of een omgekeerde retrocessieovereenkomst;

N = het totale aantal onderscheiden groepen van dezelfde effecten en onderscheiden soorten dezelfde grondstoffen die onder de overeenkomst vallen. Ten behoeve van deze berekening worden groepen en soorten E_l^{sec}

waarvoor $|E_l^{\text{sec}}|$ minder dan $\frac{1}{10} \max_l (|E_l^{\text{sec}}|)$ bedraagt, niet meegerekend;

E_{gross} = de brutoblootstelling van de overeenkomst, als volgt berekend:

$$E_{\text{gross}} = \sum_{l=1}^N |E_l^{\text{sec}}| \cdot |H_l^{\text{sec}}| .”;$$

(111) Artikel 221 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1, 2 en 3 worden vervangen door:

“1. Voor het berekenen van risicogewogen posten en verwachte verliesposten voor effectenfinancieringstransacties of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties niet zijnde derivatentransacties die vallen onder een toelaatbare kaderverrekeningsovereenkomst die aan de vereisten van hoofdstuk 6, afdeling 7, voldoet, mag een instelling de volledig aangepaste blootstellingswaarde van de post (E^*) in het kader van de overeenkomst berekenen aan de hand van de internemodellenbenadering, mits de instelling voldoet aan de in lid 2 bepaalde voorwaarden.

2. Een instelling mag de internemodellenbenadering gebruiken indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

a) de instelling gebruikt die benadering alleen voor blootstellingen waarvan de risicogewogen posten worden berekend volgens de IRB-benadering van hoofdstuk 3;

b) de instelling heeft van haar bevoegde autoriteiten de toestemming gekregen om die benadering te gebruiken.

3. Indien een instelling van een internemodellenbenadering gebruikmaakt, gebruikt zij deze benadering voor alle tegenpartijen en effecten, met uitzondering van niet-materiële portefeuilles waarvoor zij de toezichthoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen uit artikel 220 mag gebruiken.”;

b) lid 8 wordt geschrapt.

(111 bis) *Artikel 222, lid 1, wordt vervangen door:*

“1. Instellingen mogen de eenvoudige benadering van financiële zekerheden gebruiken wanneer zij de risicogewogen posten in het kader van de standaardbenadering berekenen. Instellingen mogen niet zowel de eenvoudige benadering van financiële zekerheden als de uitgebreide benadering van financiële zekerheden gebruiken, behalve voor de toepassing van artikel 148, lid 1, en artikel 150, lid 1. Instellingen gebruiken deze uitzondering niet selectief om lagere eigenvermogensvereisten te bewerkstelligen of voor regelgevingsarbitrage.”;

(112) Artikel 223 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 4 wordt punt b) vervangen door:

“b) voor posten buiten de balanstelling niet zijnde derivaten die volgens de IRB-benadering worden behandeld, berekenen instellingen hun blootstellingswaarden aan de hand CCF's van 100 % in plaats van de in artikel 166, leden 8, 8 bis en 8 ter, vastgestelde SA-CCF's of IRB-CCF's.”;

b) lid 6 wordt vervangen door:

“6. De instellingen berekenen de volatiliteitsaanpassingen aan de hand van de in de artikelen 224 tot en met 227 bedoelde toezichthoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen.”.

(113) In artikel 224, lid 1, worden de tabellen 1 tot en met 4 vervangen door:

“Tabel 1

Kredietkw aliteitscate gorie waarin de kredietbeo ordeling van de schuldtitle is ondergebr acht	Rest eren de loop tijd (m) (in jare n)	Volatiliteitsaanpassingen voor schuldtitels, uitgegeven door in artikel 197, lid 1, punt b), bedoelde entiteiten			Volatiliteitsaanpassingen voor schuldtitels, uitgegeven door in artikel 197, lid 1, punten c) en d), bedoelde entiteiten			Volatiliteitsaanpassingen voor securitisatieposities die voldoen aan de criteria van artikel 197, lid 1, punt h)		
		Liquid atieper iode van 20 dagen (%)	Liquid atieper iode van 10 dagen (%)	Liquid atieper iode van 5 dagen (%)	Liquid atieper iode van 20 dagen (%)	Liquid atieper iode van 10 dagen (%)	Liquid atieper iode van 5 dagen (%)	Liquid atieper iode van 20 dagen (%)	Liquid atieper iode van 10 dagen (%)	Liquid atieper iode van 5 dagen (%)
1	$m \leq 1$	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	$1 < m \leq 3$	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	$3 < m \leq 5$	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	$5 < m \leq 10$	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	$m > 10$	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2-3	$m \leq 1$	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	$1 < m \leq 3$	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	$3 < m \leq 5$	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	$5 < m \leq 10$	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971

	m > 10	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971
4	Alle	21,213	15	10,607	(n.v.t.)	(n.v.t.)	(n.v.t.)	(n.v.t.)	(n.v.t.)	(n.v.t.)

Tabel 2

Kredietkw aliteitscate gorie waarin de kredietbeo ordeling van een kortlopend e schuldtitle is ondergebr acht	Rest eren de loop tijd (m) (in jare n)	Volatiliteitsaanpassingen voor schuldtitels, uitgegeven door in artikel 197, lid 1, punt b), bedoelde entiteiten met kredietbeoordelingen voor de korte termijn			Volatiliteitsaanpassingen voor schuldtitels, uitgegeven door in artikel 197, lid 1, punten c) en d), bedoelde entiteiten met kredietbeoordelingen voor de korte termijn			Volatiliteitsaanpassingen voor securitisatieposities die voldoen aan de criteria van artikel 197, lid 1, punt h), met kredietbeoordelingen voor de korte termijn		
		Liquid atieper iode van 20 dagen (%)	Liquid atieper iode van 10 dagen (%)	Liquid atieper iode van 5 dagen (%)	Liquid atieper iode van 20 dagen (%)	Liquid atieper iode van 10 dagen (%)	Liquid atieper iode van 5 dagen (%)	Liquid atieper iode van 20 dagen (%)	Liquid atieper iode van 10 dagen (%)	Liquid atieper iode van 5 dagen (%)
1		0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2-3		1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabel 3

Andere soorten zekerheden of blootstellingen

	Liquidatieperiode van 20 dagen (%)	Liquidatieperiode van 10 dagen (%)	Liquidatiep erioder van 5 dagen (%)
In een hoofdindex opgenomen aandelen en converteerbare obligaties	28,284	20	14,142
Andere aan een erkende beurs genoteerde aandelen of converteerbare obligaties	42,426	30	21,213
Contanten	0	0	0
Ongemunt goud	28,284	20	14,142

Tabel 4

Volatiliteitsaanpassing voor valutamismatch (H_{fx})

Liquidatieperiode	Liquidatieperiode van	Liquidatieperiode
-------------------	-----------------------	-------------------

van 20 dagen (%)	10 dagen (%)	van 5 dagen (%)
11,314	8	5,657

”;

(114) Artikel 225 wordt geschrapt.

(115) Artikel 226 wordt vervangen door:

“Artikel 226

Verhoging van volatiliteitsaanpassingen volgens de uitgebreide benadering van financiële zekerheden

De volatiliteitsaanpassingen als bedoeld in artikel 224 worden door een instelling toegepast in geval van dagelijkse herwaardering. Indien de herwaardering op minder frequent dan eenmaal per dag plaatsvindt, passen de instellingen grotere volatiliteitsaanpassingen toe. Instellingen berekenen deze volatiliteitsaanpassingen door deze bij dagelijkse herwaardering te verhogen op basis van de volgende formule voor de vierkantswortel uit de tijd:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

waarbij:

H = de toe te passen volatiliteitsaanpassing;

H_M = de volatiliteitsaanpassing bij dagelijkse herwaardering;

N_R = het feitelijke aantal werkdagen tussen twee herwaarderingen;

T_M = de liquidatieperiode voor het betrokken soort transactie.”.

(116) In artikel 227 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Instellingen die de in artikel 224 bedoelde toezichthoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen gebruiken, mogen bij retrocessietransacties en transacties inzake verstrekte of opgenomen effectenleningen, een volatiliteitsaanpassing van 0 % toepassen in plaats van de overeenkomstig de artikelen 224 tot en met 226 berekende volatiliteitsaanpassingen, mits aan de in lid 2, punten a) tot en met h), bepaalde voorwaarden wordt voldaan. Instellingen die de internemodellenbenadering van artikel 221 hanteren, maken geen gebruik van de in dit artikel vervatte behandeling.”.

(117) Artikel 228 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Berekening van risicogewogen posten volgens de uitgebreide benadering van financiële zekerheden voor blootstellingen in de standaardbenadering”;

b) lid 2 wordt geschrapt.

(118) Artikel 229 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Waarderingsbeginselen voor toelaatbare zekerheden niet zijnde financiële zekerheden”;

b) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De waardering van onroerend goed voldoet aan alle volgende vereisten:

- a) de waarde wordt, onafhankelijk van de procedures van de instelling voor hypotheekacceptatie, behandeling van de aanvraag voor en de acceptatie van een lening, getaxeerd door een onafhankelijke taxateur die over de nodige kwalificaties, bekwaamheid en ervaring beschikt om een taxatie uit te voeren;
- b) de waarde wordt getaxeerd aan de hand van voorzichtige conservatieve waarderingscriteria die aan alle volgende vereisten voldoen:
 - i) de waarde laat verwachtingen over prijsstijgingen buiten beschouwing;
 - ii) de waarde wordt aangepast om rekening te houden met de mogelijkheid dat de huidige marktprijs aanzienlijk hoger ligt dan de waarde die over de looptijd van de lening houdbaar zou zijn;
- c) de waarde is niet hoger dan een marktwaarde voor het onroerend goed indien die marktwaarde kan worden bepaald.

In de waarde van de zekerheid komen de uitkomsten van de overeenkomstig artikel 208, lid 3, vereiste monitoring tot uiting en wordt rekening gehouden met eerdere aanspraken op het onroerend goed.”.

(119) Artikel 230 wordt vervangen door:

“Artikel 230

Berekening van risicogewogen posten en verwachte verliesposten voor een blootstelling met een toelaatbare volgestorte kredietprotectie in het kader van de IRB-benadering

1. In het kader van de IRB-benadering gebruiken instellingen, behalve voor blootstellingen die onder artikel 220 vallen, de effectieve LGD (LGD*) als de LGD voor de toepassing van hoofdstuk 3 om overeenkomstig dit hoofdstuk toelaatbare volgestorte kredietprotectie (FCP) in aanmerking te nemen. Instellingen berekenen LGD* als volgt:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

waarbij:

E = de blootstellingswaarde vóór inaanmerkingneming van het effect van de volgestorte kredietprotectie. Voor een door overeenkomstig dit hoofdstuk toelaatbare financiële zekerheid gedekte blootstelling wordt dat bedrag berekend overeenkomstig artikel 223, lid 3. In het geval van uitgeleende of als zekerheid gedeponeerde effecten, is dat bedrag gelijk aan de uitgeleende contanten of de uitgeleende of gedeponeerde effecten. Voor effecten die worden uitgeleend of gedeponeed, wordt de blootstellingswaarde verhoogd door de

volatiliteitsaanpassing (H_E) toe te passen overeenkomstig de artikelen 223 tot en met 227;

E_S = de actuele waarde van de volgestorte kredietprotectie die is ontvangen na de toepassing van voor dat type volgestorte kredietprotectie (H_C) toepasselijke volatiliteitsaanpassing en de toepassing van de volatiliteitsaanpassing voor valutamismatches (H_{fx}) tussen de blootstelling en de volgestorte kredietprotectie, overeenkomstig de leden 2 en 2 bis. E_S wordt gemaximeerd op de volgende waarde: $E \cdot (1 + H_E)$;

$E_U = E \cdot (1 + H_E) - E_S$;

LGD_U = de toepasselijke LGD voor een in artikel 161, lid 1, bedoelde niet-gedekte blootstelling;

LGD_S = de toepasselijke LGD voor blootstellingen die worden gedekt door het bij de transactie gebruikte type toelaatbare volgestorte kredietprotectie, zoals vermeld in lid 2, tabel 2 aaa.

2. Tabel 2 aaa geeft de in de formule in lid 1 te gebruiken LGD_S - en H_C -waarden.

Tabel 2 aaa

Type FCP	LGD_S	Volatiliteitsaanpassing (H_C)
Financiële zekerheden	0 %	Volatiliteitsaanpassing H_C zoals beschreven in de artikelen 224 t/m 227
Kortlopende vorderingen	20 %	40 %
Niet-zakelijk en zakelijk onroerend goed	20 %	40 %
Andere fysieke zekerheden	25 %	40 %
Niet-toelaatbare FCP	(n.v.t.)	100 %

2 bis. Wanneer een toelaatbare volgestorte kredietprotectie in een andere valuta dan die van de blootstelling luidt, is de volatiliteitsaanpassing voor valutamismatch (H_{fx}) dezelfde als die welke overeenkomstig de artikelen 224 tot en met 227 van toepassing is.

3. Als alternatief voor de in de leden 1 en 2 uiteengezette behandeling, en met inachtneming van artikel 124, lid 7, kunnen de instellingen, indien alle voorwaarden

van artikel 199, lid 3 of lid 4, zijn vervuld, een risicogewicht van 50 % toekennen aan het gedeelte van de blootstelling dat, binnen de in artikel 125, lid 2, punt a), respectievelijk in artikel 126, lid 2), punt a), bepaalde maxima, volledig gedekt is door op het grondgebied van een lidstaat gelegen niet-zakelijk of zakelijk onroerend goed.

4. Om de risicogewogen posten en verwachte verliesposten te berekenen voor IRB-blootstellingen die onder artikel 220 vallen, gebruiken instellingen E^* overeenkomstig artikel 220, lid 4, en gebruiken zij LGD voor ongedekte blootstellingen, zoals bepaald in artikel 161, lid 1, punten a), a bis), en b).”.

(120) Artikel 231 wordt vervangen door:

“Artikel 231

Berekening van risicogewogen posten en verwachte verliesposten bij pools van toelaatbare volgestorte kredietprotecties voor een blootstelling in het kader van de IRB-benadering

Instellingen die meerdere types volgestorte kredietprotecties hebben ontvangen, kunnen, voor blootstellingen die volgens de IRB-benadering worden behandeld, de formule uit artikel 230 toepassen, stapsgewijs voor elk individueel type zekerheid. Daartoe verminderen die instellingen, na iedere stap van inaanmerkingneming van één individueel type volgestorte kredietprotectie, de resterende waarde van de ongedekte blootstelling (E_U) met de gecorrigeerde waarde van de in die stap in aanmerking genomen zekerheid (E_S). Overeenkomstig artikel 230, lid 1, wordt het totaal van E_S voor alle types volgestorte kredietprotectie gemaximeerd op de waarde van $E \cdot (1 + H_E)$, hetgeen de volgende formule oplevert:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

waarbij:

$LGD_{S,i}$ = de LGD van toepassing op FCP i , overeenkomstig artikel 230, lid 2;

$E_{S,i}$ = de actuele waarde van FCP i ontvangen na de toepassing van de volatiliteitsaanpassing die van toepassing is op het type FCP (H_c) overeenkomstig artikel 230, lid 2.”.

(121) In artikel 232 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Indien de voorwaarden van artikel 212, lid 1, vervuld zijn, kunnen in het kader van een bewaringsovereenkomst en aan de leningverstrekking instelling in pand gegeven deposito's bij, of met contanten gelijk te stellen instrumenten gehouden door, een derde instelling, als een door de derde instelling afgegeven garantie worden behandeld.”.

(122) In artikel 233 wordt lid 4 vervangen door:

“4. Instellingen baseren de volatiliteitsaanpassingen voor valutamismatches op een liquidatieperiode van tien werkdagen, waarbij wordt uitgegaan van een dagelijkse herwaardering, en berekenen die aanpassingen op basis van de toezichthoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen zoals beschreven in artikel 224. Instellingen verhogen de volatiliteitsaanpassingen overeenkomstig artikel

226.”.

(123) Artikel 235 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt als volgt gewijzigd:

“Berekening van risicogewogen posten in het kader van de substitutiebenadering indien het een gegarandeerde blootstelling in de standaardbenadering betreft”;

b) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Voor de toepassing van artikel 113, lid 3, berekenen instellingen de risicogewogen posten voor blootstellingen met niet-volgestorte kredietprotectie waarop die instellingen de standaardbenadering toepassen, ongeacht de behandeling van vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever, volgens de onderstaande formule:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

waarbij:

E = de blootstellingswaarde, berekend overeenkomstig artikel 111. Daartoe bedraagt de blootstellingswaarde van een in bijlage I vermelde post buiten de balanstelling 100 % van zijn waarde – in plaats van de in artikel 111, lid 1, vermelde blootstellingswaarde;

G_A = het bedrag aan kredietrisicoprotectie als berekend overeenkomstig artikel 233, lid 3, (G^*) en nader gecorrigeerd voor looptijd mismatches als beschreven in afdeling 5;

r = het risicogewicht van blootstellingen met betrekking tot de debiteur als gespecificeerd in hoofdstuk 2;

g = het risicogewicht *dat toepasselijk is voor een directe blootstelling* met betrekking tot de protectiegever als gespecificeerd in hoofdstuk 2.”;

c) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De instellingen kunnen de in artikel 114, leden 4 en 7, vervatte voorkeursbehandeling uitbreiden tot blootstellingen of delen van blootstellingen die door de centrale overheid of de centrale bank worden gegarandeerd, als ging het bij die blootstellingen om directe blootstellingen met betrekking tot de centrale overheid of de centrale bank, mits bij die directe blootstellingen aan de voorwaarden van artikel 114, lid 4 of lid 7, al naargelang, wordt voldaan.”.

(124) Het volgende artikel 235 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 235 bis

Berekening van risicogewogen posten en verwachte verliesposten in het kader van de substitutiebenadering indien het een volgens de IRB-benadering behandelde gegarandeerde blootstelling betreft en vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever volgens de

standaardbenadering worden behandeld

1. Voor blootstellingen met niet-volgestorte kredietprotectie waarop een instelling de IRB-benadering uit hoofdstuk 3 toepast en indien vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever volgens de standaardbenadering worden behandeld, berekenen instellingen de risicogewogen posten volgens de onderstaande formule:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

waarbij:

E = de blootstellingswaarde, berekend overeenkomstig hoofdstuk 3, afdeling 5. Daartoe berekenen instellingen de blootstellingswaarde voor posten buiten de balansstelling niet zijnde volgens de IRB-benadering behandelde derivaten met gebruikmaking van CCF's van 100 % – in plaats van de in artikel 166, leden 8, 8 bis en 8 ter, vastgestelde SA-CCF's of IRB-CCF's;

G_A = het bedrag aan kredietrisicoprotectie als berekend overeenkomstig artikel 233, lid 3,

(G^*) en nader gecorrigeerd voor looptijd mismatches als beschreven in hoofdstuk 3, afdeling 5;

r = het risicogewicht **■** als gespecificeerd in hoofdstuk 3 *middels gebruikmaking van de PD van de debiteur en de LGD van de blootstelling met betrekking tot de debiteur, zonder rekening te houden met de niet-volgestorte kredietprotectie*;

g = het risicogewicht *dat toepasselijk is voor een directe blootstelling* met betrekking tot de protectiegever als gespecificeerd in hoofdstuk 2.

2. Indien het bedrag van de protectie (G_A) lager is dan de waarde van de blootstelling (E), mogen instellingen de formule uit lid 1 slechts toepassen indien de gedekte en ongedekte delen van de blootstelling dezelfde rangorde hebben.

3. De instellingen kunnen de in artikel 114, leden 4 en 7, vervatte voorkeursbehandeling uitbreiden tot blootstellingen of delen van blootstellingen die door de centrale overheid of de centrale bank worden gegarandeerd, als ging het bij die blootstellingen om directe blootstellingen met betrekking tot de centrale overheid of de centrale bank, mits bij die directe blootstellingen aan de voorwaarden van artikel 114, lid 4 of lid 7, al naargelang, wordt voldaan.

4. De verwachte verliesposten voor het gedekte deel van de blootstellingswaarde bedragen nul.

5. Voor ongedekte delen van de blootstellingswaarde (E) gebruikt de instelling het risicogewicht en het verwachte verlies dat met de onderliggende blootstelling overeenstemt. Voor de in artikel 159 bepaalde berekening wijzen instellingen algemene of specifieke kredietrisicoaanpassingen of in artikel 34 bedoelde aanvullende waardeaanpassingen met betrekking tot de activiteiten in de niet-handelsportefeuille van de instelling of andere aftrekkingen van eigen vermogen met betrekking tot de blootstelling, toe aan het niet-gedekte deel van de blootstellingswaarde.”.

(125) Artikel 236 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Berekening van risicogewogen posten en verwachte verliesposten in het kader van de substitutiebenadering indien het een volgens de IRB-benadering behandelde gegarandeerde blootstelling betreft en een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever volgens de IRB-benadering wordt behandeld”;

b) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Voor een blootstelling met niet-volgestorte kredietprotectie waarop een instelling de IRB-benadering uit hoofdstuk 3 toepast, doch zonder gebruik te maken van haar eigen ramingen van het verlies bij wanbetaling (LGD), en indien vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever volgens de IRB-benadering uit hoofdstuk 3 worden behandeld, bepalen instellingen het gedekte deel van de blootstelling als de laagste van deze beide waarden: de blootstellingswaarde E of de gecorrigeerde waarde van de niet-volgestorte kredietprotectie G_A , ***berekend overeenkomstig artikel 235 bis, lid 1.***

c) de volgende leden 1 bis tot en met 1 quinquies worden ingevoegd:

“1 bis. Een instelling die op vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever de IRB-benadering toepast met gebruikmaking van eigen PD-ramingen, berekent de risicogewogen posten en de verwachte verliesposten voor het gedekte deel van de blootstellingswaarde met gebruikmaking van de PD van de protectiegever en de op een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever toepasselijke LGD uit artikel 161, lid 1, overeenkomstig lid 1 ter. Voor achtergestelde blootstellingen en niet-achtergestelde niet-volgestorte kredietprotectie is de door instellingen op het gedekte deel van de blootstellingswaarde toe te passen LGD de LGD voor niet-achtergestelde schuldvorderingen en ***kan*** die een verklaring zijn voor ***volgestorte kredietprotectie die als zekerheid dient voor de niet-volgestorte kredietprotectie*** overeenkomstig dit hoofdstuk.

1 ter. Instellingen berekenen het risicogewicht en het verwachte verlies dat van toepassing is op het gedekte deel van de onderliggende blootstelling met gebruikmaking van de PD, de in lid 1 bis vermelde LGD en dezelfde risicogewichtsfunctie als die welke voor een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever worden gebruikt, en zij gebruiken, in voorkomend geval, met betrekking tot de onderliggende blootstelling de looptijd M, berekend overeenkomstig artikel 162.

1 quater. Instellingen die op vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever de IRB-benadering toepassen volgens de in artikel 153, lid 5, bepaalde methodiek, gebruiken het risicogewicht en het verwachte verlies dat van toepassing is op het gedekte deel van de blootstelling dat overeenstemt met die uit artikel 153, lid 5, en artikel 158, lid 6.

1 quinquies. Onverminderd lid 1 quater berekenen instellingen die op gegarandeerde blootstellingen de IRB-benadering volgens de methodiek uit artikel 153, lid 5, toepassen, het risicogewicht en het verwachte verlies dat van toepassing is op het gedekte deel van de blootstelling met gebruikmaking van de PD, van de op een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever toepasselijke LGD uit artikel 161, lid 1, overeenkomstig

lid 1 ter, en van dezelfde risicogewichtfunctie als die welke voor een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever worden gebruikt, en zij gebruiken, in voorkomend geval, met betrekking tot de onderliggende blootstelling de looptijd M, berekend overeenkomstig artikel 162. Voor achtergestelde blootstellingen en niet-achtergestelde niet-volgestorte kredietprotectie is de door instellingen op het gedekte deel van de blootstellingswaarde toe te passen LGD de LGD voor niet-achtergestelde schuldvorderingen en die een verklaring kunnen zijn voor zekerheidsstellingen van de onderliggende blootstelling overeenkomstig dit hoofdstuk.”;

d) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Voor ongedekte delen van de blootstellingswaarde (E) gebruiken instellingen het risicogewicht en het verwachte verlies dat met de onderliggende blootstelling overeenstemt. Voor de in artikel 159 bepaalde berekening wijzen instellingen algemene en specifieke kredietrisicoaanpassingen of in artikel 34 bedoelde aanvullende waardeaanpassingen met betrekking tot de activiteiten in de niet-handelsportefeuille van de instelling en andere overeenkomstig artikel 36, lid 1, punt m), met betrekking tot de blootstelling uitgevoerde aftrekkingen van eigen vermogen, toe aan het niet-gedekte deel van de blootstellingswaarde.”.

(126) Het volgende artikel 236 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 236 bis

Berekening van risicogewogen posten en verwachte verliesposten in het kader van de substitutiebenadering indien het een volgens de IRB-benadering met gebruikmaking van eigen ramingen van verlies bij wanbetaling (LGD) behandelde gegarandeerde blootstelling betreft en een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever volgens de IRB-benadering wordt behandeld

1. Voor een blootstelling met niet-volgestorte kredietprotectie waarop een instelling de IRB-benadering uit hoofdstuk 3 toepast met gebruikmaking van haar eigen ramingen van het verlies bij wanbetaling (LGD), en indien vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever volgens de IRB-benadering uit hoofdstuk 3 worden behandeld ***zonder gebruik te maken van de eigen LGD-ramingen***, bepalen instellingen het gedekte deel van de blootstelling als de laagste van deze beide waarden: de blootstellingswaarde E of de gecorrigeerde waarde van de niet-volgestorte kredietprotectie G_A , ***berekend overeenkomstig artikel 235 bis, lid 1***. De risicogewogen posten en de verwachte verliesposten voor het gedekte deel van de blootstellingswaarde worden berekend met gebruikmaking van de PD, de LGD en dezelfde risicogewichtfunctie als die welke voor een vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever worden gebruikt, en gebruiken, in voorkomend geval, met betrekking tot de onderliggende blootstelling de looptijd M, berekend overeenkomstig artikel 162.

2. Instellingen die de IRB-benadering uit hoofdstuk 3 toepassen, doch zonder hun eigen ramingen van het verlies bij wanbetaling (LGD) te gebruiken voor vergelijkbare blootstellingen met betrekking tot de protectiegever, bepalen de LGD overeenkomstig artikel 161. Voor achtergestelde blootstellingen en niet-achtergestelde niet-volgestorte kredietprotectie is de door instellingen op het gedekte

deel van de blootstellingswaarde toe te passen LGD de LGD voor niet-achtergestelde schuldvorderingen en die een verklaring kunnen zijn voor zekerheidsstellingen van de onderliggende blootstelling overeenkomstig dit hoofdstuk.

3. Instellingen die de IRB-benadering uit hoofdstuk 3 toepassen met gebruikmaking van hun eigen LGD-ramingen voor vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever, berekenen het risicogewicht en het verwachte verlies dat van toepassing is op het gedekte deel van de onderliggende blootstelling met gebruikmaking van de PD, de LGD en dezelfde risicogewichtfunctie als die welke voor een dergelijke vergelijkbare directe blootstelling met betrekking tot de protectiegever worden gebruikt, en zij gebruiken, in voorkomend geval, met betrekking tot de onderliggende blootstelling de looptijd M, berekend overeenkomstig artikel 162.

4. Instellingen die op vergelijkbare directe blootstellingen met betrekking tot de protectiegever de IRB-benadering toepassen volgens de in artikel 153, lid 5, bepaalde methodiek, gebruiken het risicogewicht en het verwachte verlies dat van toepassing is op het gedekte deel van de blootstelling dat overeenstemt met die uit artikel 153, lid 5, en artikel 158, lid 6.

5. Voor ongedekte delen van de blootstellingswaarde (E) gebruiken instellingen het risicogewicht en het verwachte verlies dat met de onderliggende blootstelling overeenstemt. Voor de in artikel 159 bepaalde berekening wijzen instellingen algemene en specifieke kredietrisicoaanpassingen of in artikel 34 bedoelde aanvullende waardeaanpassingen met betrekking tot de activiteiten in de niet-handelsportefeuille van de instelling en andere overeenkomstig artikel 36, lid 1, punt m), met betrekking tot de blootstelling uitgevoerde aftrekkingen van eigen vermogen, toe aan het niet-gedekte deel van de blootstellingswaarde.”.

(127) Deel drie, titel II, hoofdstuk 4, afdeling 6, wordt geschrapt.

(128) In artikel 273, lid 3, wordt punt b) vervangen door:

“b) overeenkomstig artikel 183, indien overeenkomstig artikel 143 toestemming is verleend.”.

(129) Artikel 273 ter wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Artikel 273 ter

Niet-naleving van de voorwaarden voor het gebruik van vereenvoudigde methoden ter berekening van de blootstellingswaarde van derivaten en de vereenvoudigde benadering voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico”;

b) in lid 2 wordt de inleidende zin vervangen door:

“Instellingen berekenen de blootstellingswaarden van hun derivatenposities niet langer overeenkomstig afdeling 4 of 5, en berekenen het eigenvermogensvereiste voor CVA-risico niet langer overeenkomstig artikel 385, naargelang het geval, uiterlijk drie maanden nadat zich één van de volgende situaties heeft voorgedaan:”;

c) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Instellingen die de blootstellingswaarden van hun derivatenposities niet langer overeenkomstig afdeling 4 of 5, berekenen en het eigenvermogensvereiste voor CVA-risico niet langer overeenkomstig artikel 385, berekenen, naargelang het geval, mogen de blootstellingswaarde van hun derivatenposities pas opnieuw overeenkomstig afdeling 4 of 5 berekenen en het eigenvermogensvereiste voor CVA-risico pas opnieuw overeenkomstig artikel 385 berekenen wanneer zij ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantonen dat gedurende een ononderbroken periode van één jaar aan alle in artikel 273 bis, lid 1 of lid 2, uiteengezette voorwaarden is voldaan.”.

(130) Artikel 274 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Indien meerdere margeovereenkomsten van toepassing zijn op dezelfde netting set, of dezelfde netting set zowel transacties omvat die onder een margeovereenkomst vallen als transacties die niet onder een margeovereenkomst vallen, berekent een instelling haar blootstellingswaarde als volgt:

- a) de instelling bepaalt de betrokken hypothetische sub-netting sets, bestaande uit in de netting set vervatte transacties, als volgt:
 - i) alle transacties die vallen onder een margeovereenkomst en onder dezelfde overeenkomstig artikel 285, leden 2 tot en met 5, bepaalde magerisicoperiode vallen, worden ondergebracht in dezelfde sub-netting set;
 - ii) alle transacties die niet onder een margeovereenkomst vallen, worden in eenzelfde, van de overeenkomstig punt i) bepaalde sub-netting sets onderscheiden sub-netting set ondergebracht;
- b) de instelling berekent de vervangingswaarde van de in inleidende zin van dit lid bedoelde netting set overeenkomstig artikel 275, lid 2, door rekening te houden met alle transacties binnen de netting set, ongeacht of die onder een margeovereenkomst vallen, en passen daarop al het volgende toe:
 - i) de CMV wordt berekend voor alle transacties binnen een netting set, ongerekend aangehouden of gestorte zekerheden, waarbij bij de berekening van de CMV zowel positieve als negatieve marktwaarden worden verrekend;
 - ii) NICA, VM, TH, en MTA, al naargelang, worden afzonderlijk berekend als het totaal voor dezelfde inputs van toepassing op elke individuele margeovereenkomst van de netting set;
- c) de instelling berekent de in artikel 278 bedoelde potentiële toekomstige blootstelling van de netting set door al het volgende toe te passen:
 - i) de in artikel 278, lid 1, bedoelde multiplicator is gebaseerd op de inputs CMV, NICA en VM, al naargelang, overeenkomstig punt b) van dit lid;
 - ii) $\sum_{\alpha} AddOn^{(\alpha)}$ wordt, overeenkomstig artikel 278, voor elke in punt

- a) bedoelde hypothetische sub-netting set afzonderlijk berekend;”;
- b) aan lid 6 wordt de volgende alinea toegevoegd:
- “In afwijking van de eerste alinea vervangen instellingen een vanilla digitale optie waarvan de uitoefenprijs gelijk is aan K, door de betrokken collar-combinatie van twee verkochte en gekochte vanilla call- of putopties die aan de volgende vereisten voldoen:
- a) de beide opties van de collar-combinatie hebben:
- i) dezelfde expiratiedatum en dezelfde spot- of termijnprijs van het onderliggende instrument als de vanilla digitale optie;
- ii) de uitoefenprijs is gelijk aan, respectievelijk, 0,95 K en 1,05 K;
- b) de collar-combinatie repliceert precies de opbrengst van de vanilla digitale optie buiten de range tussen de beide in punt a) genoemde uitoefenprijzen.

De risicopositie van de beide opties van de collar-combinatie wordt afzonderlijk berekend overeenkomstig artikel 279.”.

(130 bis) In artikel 291, lid 5, wordt punt f) vervangen door:

“f) voor zover hierbij gebruik wordt gemaakt van bestaande marktrisicoberekeningen voor de eigenvermogensvereisten voor het wanbetalingsrisico als beschreven in titel IV, hoofdstuk 1 bis, afdeling 4 of 5, of voor het wanbetalingsrisico met gebruikmaking van een intern wanbetalingsrisicomodel als beschreven in titel IV, hoofdstuk 1 ter, afdeling 3, die al een LGD-aanname bevatten, wordt in de formule een LGD gebruikt gelijk aan 100 %.”.

(131) In deel drie wordt titel III vervangen door:

“TITEL III EIGENVERMOGENSVEREISTEN VOOR OPERATIONEEL RISICO

Artikel 311 bis

Definities

Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

- a) “operationeel-risicogebeurtenis”: een gebeurtenis in verband met een operationeel risico die een of meerdere verliezen veroorzaakt, binnen een of meerdere boekjaren;
- b) “geaggregeerd brutoverlies”: de som van alle brutoverliezen in verband met dezelfde operationele risicogebeurtenis over een of meerdere boekjaren;
- c) “geaggregeerd nettoverlies”: de som van alle nettoverliezen in verband met dezelfde operationele risicogebeurtenis over een of meerdere boekjaren.

HOOFDSTUK 1

Berekening van eigenvermogensvereisten voor operationeel risico

Artikel 312

Eigenvermogensvereiste

Het eigenvermogensvereiste voor operationeel risico is de overeenkomstig artikel 313 berekende Business Indicator Component (BIC).

Artikel 313

Business Indicator Component

Instellingen berekenen hun Business Indicator Component (BIC) volgens de onderstaande formule:

$$BIC = \begin{cases} 0.12 \cdot BI, & \text{where } BI \leq 1 \\ 0.12 + 0.15 \cdot (BI - 1), & \text{where } 1 < BI \leq 30 \\ 4.47 + 0.18 \cdot (BI - 30), & \text{where } BI > 30 \end{cases}$$

waarbij:

BIC = de Business Indicator Component;

BI = de Business Indicator, uitgedrukt in miljard euro, berekend overeenkomstig artikel 314.

Artikel 314

Business Indicator

1. Instellingen berekenen hun Business Indicator volgens de onderstaande formule:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

waarbij:

BI = de Business Indicator, uitgedrukt in miljard euro;

ILDC = de rente-, lease- en dividendcomponent, uitgedrukt in miljard euro en berekend overeenkomstig lid 2;

SC = de dienstcomponent, uitgedrukt in miljard euro en berekend overeenkomstig lid 3;

FC = de financiële component, uitgedrukt in miljard euro en berekend overeenkomstig lid 4.

2. Voor de toepassing van lid 1 wordt de rente-, lease- en dividendcomponent berekend volgens de onderstaande formule:

$$ILDC = \min(IC, 0.0225 * AC) + DC$$

waarbij:

ILDC = de rente-, lease- en dividendcomponent;

IC = de rentecomponent, *bepaald op jurisdictieniveau om rekening te houden met jurisdicties met een hoge respectievelijk lage netto rentemarge*, d.w.z.

de rentebaten van de instelling uit alle financiële activa en andere rentebaten, met inbegrip van financiële inkomsten uit financiële leasing en inkomsten uit operationele leasing en winst behaald met geleasede activa, minus de rentelasten van de instelling uit alle financiële verplichtingen en andere rentelasten, met inbegrip van rentelasten uit financiële en operationele leasing, afschrijving en waardevermindering van, en verlies op, de exploitatie van geleasede activa, berekend als het jaargemiddelde van de absolute waarden van *de verschillen* over de drie voorgaande boekjaren;

AC = de activacomponent, *bepaald op jurisdictieniveau om rekening te houden met jurisdicties met een hoge respectievelijk lage netto rentemarge*, d.w.z. de som van de totale bruto uitstaande leningen, voorschotten, rentedragende effecten, met inbegrip van overheidsobligaties, en leaseactiva van de instelling, berekend als het jaargemiddelde over de drie voorgaande boekjaren op basis van de bedragen per ultimo van elk betrokken boekjaar;

DC = de dividendcomponent, d.w.z. de dividendinkomsten van de instelling uit beleggingen in aandelen en fondsen die niet in de financiële verklaringen van de instelling zijn geconsolideerd, met inbegrip van dividendinkomsten van niet-geconsolideerde dochterondernemingen, verbonden ondernemingen en joint ventures, berekend als het jaargemiddelde over de drie voorgaande boekjaren.

3. Voor de toepassing van lid 1 wordt de dienstencomponent berekend volgens de onderstaande formule:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

waarbij:

SC = de dienstencomponent;

OI = overige bedrijfsinkomsten, d.w.z. het jaargemiddelde over de drie voorgaande boekjaren van de inkomsten van de instelling uit de gewone uitoefening van het bankbedrijf die niet zijn opgenomen in andere elementen van de Business Indicator, maar die van vergelijkbare aard zijn;

OE = overige bedrijfsuitgaven, d.w.z. het jaargemiddelde over de drie voorgaande boekjaren van de uitgaven en verliezen van de instelling bij de gewone uitoefening van het bankbedrijf die niet zijn opgenomen in andere elementen van de Business Indicator, maar die van vergelijkbare aard zijn, en bij operationeel-risicogebeurtenissen;

FI = de component vergoedingen- en provisie-inkomsten, d.w.z. het jaargemiddelde over de drie voorgaande boekjaren van de instelling voor de inkomsten ontvangen uit advies- en dienstverlening, met inbegrip van inkomsten die de instelling als uitbesteder van financiële diensten heeft ontvangen;

FE = de component vergoedingen- en provisie-uitgaven, d.w.z. het jaargemiddelde over de drie voorgaande boekjaren van de door de instelling gedane uitgaven voor het ontvangen van advies en diensten, met inbegrip van door de instelling voor de levering van financiële diensten betaalde uitbestedingsvergoedingen, doch met uitsluiting van uitbestedingsvergoedingen voor de levering van niet-financiële diensten.

3 bis. Na voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit en voor zover het institutioneel protectiestelsel beschikt over geschikte en in uniforme regels voorgeschreven systemen voor de monitoring en classificatie van operationele risico's, kunnen instellingen die aangesloten zijn bij een institutioneel protectiestelsel dat voldoet aan de vereisten van artikel 113, lid 7, de SC berekenen na aftrek van eventuele inkomsten ontvangen van of uitgaven betaald aan instellingen die aangesloten zijn bij hetzelfde institutioneel protectiestelsel.

Eventuele financiële gevolgen die voortvloeien uit de gerelateerde operationele risico's worden onderling gedeeld tussen de leden van institutionele protectiestelsels.

4. Voor de toepassing van lid 1 wordt de financiële component berekend volgens de onderstaande formule:

$$FC = TC + BC$$

waarbij:

FC = de financiële component;

TC = de handelsportefeuillecomponent, d.w.z. het jaargemiddelde van de absolute waarden over de drie voorgaande boekjaren van de nettowinst of het nettoverlies, al naargelang, behaald met de handelsportefeuille van de instelling, inclusief voor handelsdoeleinden aangehouden activa en verplichtingen, met hedge accounting en met wisselkoersverschillen;

BC = de niet-handelsportefeuillecomponent, d.w.z. het jaargemiddelde van de absolute waarden over de drie voorgaande boekjaren van de nettowinst of het nettoverlies, al naargelang, behaald met de niet-handelsportefeuille van de instelling, inclusief tegen reële waarde gewaardeerde financiële activa en verplichtingen met verwerking van waardeveranderingen in winst of verlies, met hedge accounting en met winst en verlies behaald met niet tegen reële waarde gewaardeerde financiële activa en verplichtingen met verwerking van waardeveranderingen in winst of verlies.

5. De instellingen laten de volgende bestanddelen buiten beschouwing bij de berekening van hun Business Indicator:

- a) inkomsten en uitgaven uit het verzekerings- of herverzekeringsbedrijf;
- b) premies betaald en betalingen ontvangen uit gekochte verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten;
- c) beheerskosten, met inbegrip van personeelsuitgaven, uitbestedingsvergoedingen betaald voor de levering van niet-financiële diensten, en overige beheerskosten;
- d) terugvordering van beheerskosten, met inbegrip van namens cliënten verhaalde bedragen;
- e) uitgaven voor gebouwen en vaste activa, behalve wanneer die uitgaven voortvloeien uit *operationeel-risicogebeurtenissen*;
- f) afschrijving van materiële activa en amortisatie van immateriële activa, met uitzondering van afschrijvingen voor de exploitatie van leaseactiva, die bij de uitgaven voor financiële en operationele leasing moeten worden opgenomen;

- g) voorzieningen en terugneming van voorzieningen, behalve wanneer die voorzieningen *operationeel-risicogebeurtenissen* betreffen;
- h) uitgaven in verband met op verzoek onmiddellijk opeisbaar aandelenkapitaal;
- i) bijzondere-waardeverminderingsverliezen en terugneming van bijzondere-waardeverminderingsverliezen;
- j) veranderingen in goodwill verantwoord in winst of verlies;
- k) vennootschapsbelasting.

6. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van:

- a) de componenten van de Business Indicator, door een lijst te ontwikkelen van typische subposten, rekening houdende met internationale reguleringsnormen. *Voor de berekening van de financiële component wordt die lijst niet gebruikt om de TC- en de BC-component te scheiden en verhindert deze lijst niet dat een instelling de subposten van de TC- of de BC-component behandelt overeenkomstig hun prudentiële grens als gedefinieerd in deel drie, titel I, hoofdstuk 3;*
- b) de in lid 5 opgesomde elementen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 18 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

7. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische normen tot vaststelling van de elementen van de Business Indicator door die elementen te mappen met de betrokken rapportagecellen in Uitvoeringsverordening (EU) 2021/451 van de Commissie*⁵.

De EBA dient die ontwerpen van technische *uitvoeringsnormen* uiterlijk [OP: in te voegen datum = 24 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 315

Aanpassingen van de Business Indicator

1. Instellingen nemen Business Indicator-posten van gefuseerde of overgenomen entiteiten of activiteiten op in de berekening van hun Business Indicator vanaf het tijdstip van de fusie of acquisitie, al naargelang, en deze bestrijken de drie voorgaande boekjaren.

2. Instellingen kunnen de bevoegde autoriteit toestemming vragen om Business Indicator-posten met betrekking tot afgestoten entiteiten of activiteiten uit te sluiten van de berekening van hun Business Indicator.

3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van:

- a) de wijze waarop instellingen de in de leden 1 en 2 bedoelde aanpassingen van de Business Indicator bepalen;
- b) de voorwaarden waarop bevoegde autoriteiten de in lid 2 bedoelde toestemming kunnen verlenen;
- c) het tijdschema voor de in lid 2 bedoelde aanpassingen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 18 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

HOOFDSTUK 2

Verzamelen van data en governance

Artikel 316

Berekening van het jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verlies

1. Instellingen met een Business Indicator gelijk aan of groter dan 750 miljoen EUR berekenen hun jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verliezen als de som van alle nettoverliezen over een bepaald boekjaar, berekend overeenkomstig artikel 318, lid 1, die gelijk zijn aan of groter zijn dan de in artikel 319, lid 1 of lid 2, respectievelijk, genoemde drempels voor verliesdata.

In afwijking van de eerste alinea kunnen bevoegde autoriteiten aan instellingen met een Business Indicator van maximaal 1 miljard EUR ontheffing verlenen van het vereiste om een jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verliesrisico te berekenen, op voorwaarde dat de instelling ten genoegen van de bevoegde autoriteit heeft aangetoond dat het voor de instelling te belastend zou zijn om de eerste alinea toe te passen.

2. Voor de toepassing van lid 1 is de betrokken Business Indicator de hoogste waarde van de Business Indicator die de instelling op de laatste acht rapportagereferentiedatums heeft gerapporteerd. Een instelling die haar Business Indicator nog niet heeft gerapporteerd, gebruikt haar meest recente Business Indicator.

3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere invulling van de voorwaarde “overdreven belastend” voor de toepassing van het eerste lid.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 18 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de

artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 317

Dataset met verliesdata

1. Instellingen die jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verliezen overeenkomstig artikel 316, lid 1, berekenen, beschikken over regelingen, processen en mechanismen voor het vormen en op doorlopende basis actueel houden van een dataset met verliesdata waarin voor elke geboekte operationeel-risicogebeurtenis de brutoverliesbedragen, op andere partijen dan verzekeringen verhaalde bedragen, op verzekeringen verhaalde bedragen, *referentiedatums* en gegroepeerde verliezen, met inbegrip van die als gevolg van wanbeleidgebeurtenissen, worden samengebracht.

2. De dataset met verliesdata van de instelling bestrijkt alle operationeel-verliesgebeurtenissen van alle entiteiten die overeenkomstig deel een, titel II, hoofdstuk 2, in de consolidatiekring zijn opgenomen.

3. Voor de toepassing van lid 1 doen de instellingen het volgende:

- a) zij nemen in de dataset met verliesdata elke operationeel-verliesgebeurtenis op die in één of meer boekjaren is geboekt;
- b) zij gebruiken voor het opnemen van verliezen in verband met operationeel-risicogebeurtenissen in de dataset met verliesdata geen datum later dan de datum van administratieve verwerking;
- c) zij wijzen verliezen en daarmee samenhangende geboekte terugontvangsten over meerdere jaren toe aan de overeenkomstige boekjaren van de dataset met verliesdata, in lijn met de boekhoudkundige verwerking ervan.

4. De instellingen verzamelen ook:

- a) informatie over de referentiedatums van operationeel-risicogebeurtenissen, met inbegrip van:
 - i) de datum waarop de operationeel-risicogebeurtenis plaatsvond of voor het eerst begon (“datum van plaatsvinden”), voor zover beschikbaar;
 - ii) de datum waarop de instelling kennis heeft gekregen van de operationeel-risicogebeurtenis (“datum van ontdekking”);
 - iii) de datum of de datums waarop een operationeel-risicogebeurtenis in een verlies resulteert, of de reserve of voorziening tegen verlies, in de verlies- en winstrekening van de instelling opgenomen (“datum van verwerking”);
- b) informatie over terugontvangen brutoverliesbedragen, alsmede beschrijvende informatie over de bepalende factoren of oorzaken van de verliesgebeurtenissen.

Hoe gedetailleerd beschrijvende informatie is, hangt af van de omvang van het brutoverliesbedrag.

5. Een instelling neemt in haar dataset met verliesdata geen operationeel-risicogebeurtenissen in verband met kredietrisico op die in de risicogewogen posten voor kredietrisico in aanmerking zijn genomen. Operationeel-risicogebeurtenissen

die verband houden met kredietrisico, doch niet in aanmerking worden genomen in de risicogewogen posten voor kredietrisico, worden in de dataset met verliesdata opgenomen.

6. Operationeel-risicogebeurtenissen in verband met marktrisico worden als operationeel risico behandeld en worden in de dataset met verliesdata opgenomen.

7. Een instelling is, na een verzoek van de bevoegde autoriteit in die zin, in staat haar historische interne verliesdata te mappen met het type *gebeurtenis*.

8. Voor de toepassing van dit artikel zien instellingen toe op de deugdelijkheid, robuustheid en prestaties van de *IT-systemen en -infrastructuur* die nodig *zijn* om de dataset met verliesdata in stand te houden en te actualiseren, door alle volgende punten te bevestigen:

- a) de IT-systemen en -infrastructuur van de instelling zijn voor de toepassing van dit artikel deugdelijk en veerkrachtig en die deugdelijkheid en veerkracht kan doorlopend worden gehandhaafd;
- b) de voor de toepassing van dit artikel geïmplementeerde *IT-systemen en -infrastructuur* van de instelling *zijn* onderworpen aan processen voor configuratiebeheer, change management en release management;
- c) indien de instelling delen van de instandhouding van de voor de toepassing van dit artikel geïmplementeerde *IT-systemen en -infrastructuur* uitbesteedt, worden de deugdelijkheid, robuustheid en prestaties van de IT-infrastructuur geborgd door ten minste de volgende punten te bevestigen:
 - i) de IT-systemen en -infrastructuur van de instelling zijn voor de toepassing van dit artikel deugdelijk en veerkrachtig en die deugdelijkheid en veerkracht kan doorlopend worden gehandhaafd;
 - ii) het proces voor het plannen, opzetten, testen en uitrollen van de *IT-systemen en -infrastructuur* voor de toepassing van dit artikel is deugdelijk en geschikt wat betreft projectmanagement, risicobeheer, governance, engineering, kwaliteitsborging en testplanning, modellering en ontwikkeling van systemen, kwaliteitsborging voor alle activiteiten, met inbegrip van codereviews en, in voorkomend geval, codeverificatie, en testing, met inbegrip van acceptatie van gebruikers;
 - iii) de *IT-systemen en -infrastructuur* van de instelling voor de toepassing van dit artikel *zijn* onderworpen aan processen voor configuratiebeheer, change management en release management;
 - iv) het proces voor het plannen, opzetten, testen en uitrollen van de *IT-systemen en -infrastructuur* en noodplannen voor de toepassing van dit artikel is goedgekeurd door het leidinggevend orgaan of de directie van de instelling en het leidinggevend orgaan en de directie van de instelling worden periodiek geïnformeerd over de prestaties van de IT-infrastructuur voor de toepassing van dit artikel.

9. Voor de toepassing van lid 7 van dit artikel krijgt de EBA de opdracht ontwerpen van technische reguleringsnormen uit te werken, *die aan internationale normen moeten voldoen*, waarin een risicotaxonomie voor operationeel risico wordt opgesteld en een methodiek voor de indeling, op basis van die risicotaxonomie voor

operationeel risico, van de in de dataset met verliesdata opgenomen verliesgebeurtenissen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 18 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

10. Voor de toepassing van lid 8 ontwikkelt de EBA richtsnoeren die toelichting geven bij de technische elementen die nodig zijn om de deugdelijkheid, robuustheid en prestaties te garanderen van governanceregelingen om de dataset met verliesdata te onderhouden, met bijzondere aandacht voor IT-systemen en -infrastructuur.

Die richtsnoeren worden bekendgemaakt in overeenstemming met artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 318

Berekening nettoverlies en brutoverlies

1. Voor de toepassing van artikel 316, lid 1, berekenen instellingen voor elke operationeel-verliesgebeurtenis een nettoverlies als volgt:

$$\text{Nettoverlies} = \text{brutoverlies} - \text{terugontvangst}$$

waarbij:

brutoverlies = een verlies in verband met een operationeel-verliesgebeurtenis vóór terugontvangsten van enigerlei soort;

terugontvangst = één of meer onafhankelijke gebeurtenissen, die met de oorspronkelijke operationele-risicogebeurtenis verband houden, van elkaar gescheiden in tijd, waarbij middelen of instromen van economische voordelen van een derde partij worden ontvangen.

Instellingen houden op doorlopende basis een geactualiseerde berekening van het nettoverlies voor elke specifieke operationeel-risicogebeurtenis bij. Daartoe actualiseren instellingen de berekening van het nettoverlies op basis van de waargenomen of geraamde variaties van het brutoverlies en de terugontvangst in elk van de tien voorafgaande boekjaren. Indien gedurende meerdere boekjaren binnen die periode van tien jaar verliezen met betrekking tot dezelfde operationeel-risicogebeurtenis worden waargenomen, berekent de instelling de volgende elementen en houdt zij die actueel:

- a) het nettoverlies, het brutoverlies en de verhaalde bedragen voor elk van de boekjaren uit de periode van tien jaar waarin dat nettoverlies, brutoverlies en terugontvangen bedragen werden geboekt;
- b) het geaggregeerde nettoverlies, het geaggregeerde brutoverlies en de geaggregeerde terugontvangen bedragen voor alle betrokken boekjaren uit de periode van tien jaar.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden de volgende posten opgenomen in de berekening van het brutoverlies:

- a) directe lasten, met inbegrip van bijzondere waardeverminderingen, schikkingen, schadevergoedingen, geldboeten, moratoire rente en honoraria van advocaten, voor de winst- en-verliesrekening van de instelling en afschrijvingen als gevolg van de operationeel-risicogebeurtenis, met inbegrip van:
 - i) indien de operationeel-risicogebeurtenis verband houdt met marktrisico: de kosten voor de afwikkeling van marktposities in het *geboekte* verliesbedrag van de operationeel-risicoposten;
 - ii) indien betalingen verband houden met falen of ontoereikende processen van de instelling: geldboeten, rentelasten, vertragsvergoedingen en honoraria van advocaten en, evenwel met uitsluiting van het oorspronkelijk verschuldigde belastingbedrag, belastingen;
- b) kosten gemaakt als gevolg van de operationeel-risicogebeurtenis, met inbegrip van externe uitgaven met een direct verband met de operationeel-risicogebeurtenis en reparatie- of vervangingskosten, gemaakt om de positie te herstellen zoals die bestond voordat de operationeel-risicogebeurtenis is ingetreden;
- c) voorzieningen of reserves die in de winst-en-verliesrekening zijn opgenomen voor mogelijke operationeel-risicoverliezen, met inbegrip van die als gevolg van wanbeleidgebeurtenissen;
- d) verliezen als gevolg van operationeel-risicogebeurtenissen met een definitief financieel effect die tijdelijk worden geboekt op transit- of tussenrekeningen en die niet tot uiting komen in de winst-en-verliesrekening (“te verwachten verliezen”);
- e) negatieve economische effecten die in een boekjaar worden geboekt en die het gevolg zijn van operationeel-risicogebeurtenissen die van invloed zijn op de kasstromen of financiële overzichten van voorgaande financiële jaren (“timingverliezen”).

Voor de toepassing van punt d) worden te verwachten materiële verliezen opgenomen in de dataset met verliesdata binnen een termijn die in verhouding staat tot de omvang en de looptijd van te verwachten post.

Voor de toepassing van punt e) neemt de instelling in de dataset met verliesdata materiële timingverliezen op indien die verliezen het gevolg zijn van operationeel-risicogebeurtenissen die meer dan één boekjaar bestrijken en tot juridisch risico aanleiding geven. Instellingen nemen in het geboekte verliesbedrag van de operationeel-risicopost van een boekjaar verliezen op die het gevolg zijn van de correctie van boekingsfouten die zich in een voorgaand boekjaar hebben voorgedaan, ook al zijn die verliezen niet direct van invloed op derden. Indien er materiële timingverliezen en de operationeel-risicogebeurtenissen direct van invloed zijn op derden, met inbegrip van cliënten, leveranciers en werknemers van de instelling, neemt de instelling ook de officiële aanpassing van voordien gepubliceerde financiële verslagen op.

3. Voor de toepassing van lid 1 worden de volgende posten opgenomen in de berekening van het brutoverlies:

- a) kosten voor de algemeen instandhouding van contracten voor materiële vaste activa;
- b) interne of externe uitgaven ter versterking van het bedrijf na de uit operationeel risico voortvloeiende verliezen, inclusief upgrades, verbeteringen, initiatieven voor en de versterking van risicobeoordelingen;
- c) verzekeringspremies.

4. Voor de toepassing van lid 1 worden terugontvangen bedragen alleen voor het verminderen van brutoverliezen gebruikt indien de instelling betaling heeft ontvangen. Vorderingen gelden niet als terugontvangen bedragen.

Op verzoek van de bevoegde autoriteit verschaft de instelling alle documentatie die nodig is om de ontvangen en bij de berekening van het nettoverlies van een operationeel-risicogebeurtenis meegenomen betalingen te kunnen verifiëren.

Artikel 319

Drempels voor verliesdata

1. Om een jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies overeenkomstig artikel 316, lid 1, te berekenen, nemen instellingen in de dataset met verliesdata operationeel-risicogebeurtenissen in aanmerking met een nettoverlies, berekend overeenkomstig artikel 318, dat gelijk is aan of groter dan 20 000 EUR.
2. Onverminderd lid 1, en ten behoeve van artikel 446, berekenen instellingen ook het jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verlies overeenkomstig artikel 316, lid 1, door in de dataset met verliesdata operationeel-risicogebeurtenissen in aanmerking te nemen met een nettoverlies, berekend overeenkomstig artikel 318, dat gelijk is aan of groter dan 100 000 EUR.
3. Ingeval een operationeel-risicogebeurtenis gedurende meer dan één boekjaar verliezen lijdt, als bedoeld in artikel 318, lid 1, tweede alinea, is het voor de in de leden 1 en 2 genoemde drempels in aanmerking te nemen nettoverlies het geaggregeerde nettoverlies.

Artikel 320

Uitsluiting van verliezen

1. Bevoegde autoriteiten kunnen een instelling toestaan om van de berekening van de jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verliezen uitzonderlijke operationeel-risicogebeurtenissen uit te sluiten die niet langer relevant zijn voor het risicoprofiel van de instelling, indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a) de instelling kan ten genoeg van de bevoegde autoriteit aantonen dat **de oorzaak van** de operationeel-risicogebeurtenis die aan de oorsprong ligt van die uit operationeel risico voortvloeiende verliezen, zich niet opnieuw zal voordoen;
 - b) het uit operationeel risico voortvloeiende verlies is een van de volgende:
 - i) gelijk aan of groter dan **10** % van het gemiddelde jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiend verlies van de instelling, berekend op basis van de in artikel 319, lid 1, genoemde drempel, indien de

operationeel-risicogebeurtenis activiteiten betreft die nog steeds deel uitmaken van de Business Indicator;

- ii) groter dan 0 % van het gemiddelde jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiend verlies van de instelling, berekend op basis van de in artikel 319, lid 1, genoemde drempel, indien de operationeel-risicogebeurtenis afgestoten activiteiten uit de Business Indicator overeenkomstig artikel 315, lid 2, betreft;
- c) het uit operationeel risico voortvloeiende verlies stond voor ten minste één jaar in de verliesdatabase, tenzij het uit operationeel risico voortvloeiende verlies verband houdt met afgestoten activiteiten uit de Business Indicator overeenkomstig artikel 315, lid 2.

Voor de toepassing van punt c) vangt de minimumperiode van één jaar aan op de datum waarop de operationeel-risicogebeurtenis die in de dataset met verliesdata is opgenomen, voor het eerst de in artikel 319, lid 1, bedoelde materialiteitsdrempel heeft overschreden.

2. Een instelling die om de in lid 1 bedoelde toestemming vraagt, verschaft de bevoegde autoriteit een gedocumenteerde onderbouwing voor de uitsluiting van een uitzonderlijk verlies, met inbegrip van:

- a) een beschrijving van de operationeel-risicogebeurtenis waarvoor uitsluiting wordt aangevraagd;
- b) bewijs dat het door de operationeel-risicogebeurtenis ontstane verlies de in lid 1, punt b), genoemde materialiteitsdrempel voor uitsluiting van verliezen overschrijdt, met inbegrip van de datum waarop die operationeel-risicogebeurtenis de materialiteitsdrempel heeft overschreden;
- c) de datum waarop de betrokken operationeel-risicogebeurtenis zou zijn uitgesloten, rekening houdende met de in lid 1, punt c), bedoelde minimumretentieperiode;
- d) de reden waarom de operationeel-risicogebeurtenis niet langer relevant wordt geacht voor het risicoprofiel van de instelling;
- e) het bewijs dat er geen vergelijkbare of resterende juridische blootstellingen zijn en dat de uit te sluiten operationeel-risicogebeurtenis niet relevant is voor andere activiteiten of producten;
- f) verslagen van de onafhankelijke toetsing of validatie door de instelling, die bevestigen dat de operationeel-risicogebeurtenis niet langer relevant is en er geen vergelijkbare of resterende juridische blootstellingen zijn;
- g) bewijs dat bevoegde autoriteiten van de instelling, via de goedkeuringsprocedures voor de instelling, het verzoek tot uitsluiting van de operationeel-risicogebeurtenis hebben goedgekeurd en de datum van die goedkeuring;
- h) het effect van de uitsluiting van de operationeel-risicogebeurtenis op het jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verlies.

3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de voorwaarden die de bevoegde autoriteit overeenkomstig lid 1 moet

beoordelen, met inbegrip van de wijze waarop het jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verlies moet worden berekend en de specificaties voor de informatie die overeenkomstig lid 2 moet worden verzameld of alle verdere informatie die noodzakelijk wordt geacht om die beoordeling te kunnen uitvoeren.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 18 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 321

Opneming van verliezen van gefuseerde of overgenomen entiteiten of activiteiten

1. Verliezen afkomstig van gefuseerde of overgenomen entiteiten of activiteiten worden in de dataset met verliesdata opgenomen zodra de Business Indicator-posten met betrekking tot die entiteiten of activiteiten worden opgenomen in de berekening overeenkomstig artikel 315, lid 1, van de Business Indicator van de instelling. Daartoe nemen instellingen verliezen op die zijn waargenomen over een periode van tien jaar vóór de overname of fusie.

2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen om nader in te vullen hoe instellingen de aanpassingen van hun dataset met verliesdata moeten bepalen nadat de verliezen van gefuseerde of overgenomen activiteiten overeenkomstig lid 1 zijn opgenomen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 18 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 322

Uitgebreidheid, nauwkeurigheid en kwaliteit van de verliesdata

1. Instellingen beschikken over de organisatie en processen om de uitgebreidheid, nauwkeurigheid en kwaliteit van de verliesdata **te garanderen en** onafhankelijk te toetsen.

2. Bevoegde autoriteiten toetsen de kwaliteit van de verliesdata van een instelling die jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verliezen berekent overeenkomstig artikel 316, lid 1.

Artikel 323

Raamwerk voor het beheer van operationeel risico

1. Instellingen beschikken over:

- a) een goed gedocumenteerd beoordelings- en beheerssysteem voor operationeel risico dat nauw geïntegreerd is in de dagelijkse risicobeheersprocessen, integrerend deel uitmaakt van het proces voor monitoring en bewaking van het operationeel-risicoprofiel van de instelling en waarvoor verantwoordelijkheden helder zijn toegedeeld. Het beoordelings- en beheerssysteem voor operationeel risico brengt de blootstellingen van de instelling met betrekking tot operationeel risico in beeld en houdt de betrokken data voor operationeel risico bij, met inbegrip van data over materiële verliezen;
- b) een functie voor het beheer van operationeel risico die onafhankelijk is van de bedrijfseenheden en operationele eenheden van de instelling;
- c) een systeem van rapportage aan de directie dat aan de relevante functies binnen de instelling rapporteert over operationeel risico;
- d) een systeem van regelmatige monitoring van en rapportage over blootstellingen aan operationeel risico en geleden verliezen, en procedures om passende corrigerende maatregelen te nemen;
- e) procedures om naleving te waarborgen en beleidslijnen om niet-naleving aan te pakken;
- f) regelmatige toetsing van de processen en systemen voor beoordeling en beheer van operationeel risico van een instelling, uitgevoerd door interne of externe accountants die over de nodige kennis beschikken om dergelijke onderzoeken uit te voeren;
- g) interne validatieprocessen die degelijk en doeltreffend functioneren;
- h) transparante en toegankelijke datastromen en -processen met betrekking tot het systeem voor het beoordelen van operationeel risico.

2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere bepaling van de verplichtingen krachtens lid 1, punten a) tot en met h), rekening houdende met de omvang en complexiteit van instellingen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 18 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

*5 Uitvoeringsverordening (EU) 2021/451 van de Commissie van 17 december 2020 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de rapportage aan de toezichhoudende autoriteit door instellingen en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 (PB L 97 van 19.3.2001, blz. 1).”.

(132) Artikel 325 wordt als volgt gewijzigd:

- a) de leden 1 tot en met 5 worden vervangen door:
 - “1. Een instelling berekent de eigenvermogensvereisten voor marktrisico voor alle posities in haar handelsportefeuille en alle posities in haar niet-

handelsportefeuille waaraan een valutarisico of een grondstoffenrisico verbonden is, volgens de onderstaande benaderingen:

- a) de alternatieve standaardbenadering van hoofdstuk 1 bis;
- b) de in hoofdstuk 1 ter beschreven alternatieve internemodellenbenadering voor de posities die zijn toegewezen aan tradingafdelingen waarvoor de instelling van bevoegde autoriteiten toestemming heeft gekregen om die alternatieve benadering van artikel 325 terquinquagies, lid 1, te gebruiken;
- c) de in lid 2 van dit artikel bedoelde vereenvoudigde standaardbenadering, mits de instelling aan de voorwaarden uit artikel 325 bis, lid 1, voldoet.

In afwijking van de eerste alinea berekent een instelling geen eigenvermogensvereisten voor valutarisico voor posities in de handelsportefeuille en posities in de niet-handelsportefeuille die aan valutarisico onderhevig zijn, indien die posities van het eigen vermogen van de instelling worden afgetrokken. ***Instellingen documenteren het gebruik van het in dit lid bedoelde voorschrift, inclusief de impact ervan, en stellen de informatie op verzoek ter beschikking aan hun bevoegde autoriteit.***

2. De overeenkomstig de vereenvoudigde standaardbenadering berekende eigenvermogensvereisten voor marktrisico zijn de som van de volgende eigenvermogensvereisten, naargelang het geval:

- a) de eigenvermogensvereisten voor positierisico als bedoeld in hoofdstuk 2, vermenigvuldigd met:
 - i) 1,3 voor de algemene en specifieke risico's van posities in schuldinstrumenten, met uitzondering van in artikel 337 bedoelde securitisatie-instrumenten;
 - ii) 3,5 voor de algemene en specifieke risico's van posities in eigenvermogensinstrumenten;
- b) de eigenvermogensvereisten voor valutarisico als bedoeld in hoofdstuk 3, vermenigvuldigd met 1,2;
- c) de eigenvermogensvereisten voor grondstoffenrisico als bedoeld in hoofdstuk 4, vermenigvuldigd met 1,9;
- d) de eigenvermogensvereisten voor securitisatie-instrumenten als bedoeld in artikel 337.

3. Een instelling die de in lid 1, punt b), bedoelde alternatieve internemodellenbenadering gebruikt voor het berekenen van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico van posities in de handelsportefeuille en de niet-handelsportefeuille die aan valutarisico of grondstoffenrisico onderhevig zijn, rapporteert aan de bevoegde autoriteiten de maandelijkse berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico aan de hand van de in artikel 1, punt a), bedoelde alternatieve standaardbenadering voor elke tradingafdeling waaraan die posities overeenkomstig artikel 104 ter zijn toegewezen.

4. Een instelling mag de in lid 1, punt a), bedoelde alternatieve

standaardbenadering en de in lid 1, punt b), bedoelde alternatieve internemodellenbenadering permanent binnen een groep combineren. De instelling gebruikt geen van deze beide benaderingen in combinatie met de in lid 1, punt c), bedoelde vereenvoudigde standaardbenadering.

5. Een instelling gebruikt de alternatieve internemodellenbenadering van lid 1, punt b), niet voor instrumenten in haar handelsportefeuille die ofwel securitisatieposities zijn, ofwel van de alternatieve correlatiehandelsportefeuille (ACHP) deel uitmakende posities zijn als bedoeld in de leden 6, 7 en 8.”;

b) lid 9 wordt vervangen door:

“9. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de wijze waarop instellingen voor posities in de niet-handelsportefeuille waaraan een valutarisico of een grondstoffenrisico verbonden is, de eigenvermogensvereisten voor marktrisico volgens de benaderingen uit lid 1, punten a) en b), van dit artikel moeten berekenen, rekening houdende met de vereisten van artikel 104 ter, leden 5 en 6, in voorkomend geval.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 9 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(133) Artikel 325 bis wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Voorwaarden voor het gebruik van de vereenvoudigde standaardbenadering”;

b) in lid 1 wordt de eerste alinea vervangen door:

“1. Een instelling mag de eigenvermogensvereisten voor marktrisico aan de hand van de in artikel 325, lid 1, punt c), bedoelde vereenvoudigde standaardbenadering berekenen, op voorwaarde dat de omvang van de activiteiten van de instelling binnen en buiten de balanstelling waaraan marktrisico verbonden is, volgens een maandelijks uitgevoerde toetsing aan de hand van gegevens op de laatste dag van de maand, gelijk is aan of kleiner is dan elk van beide volgende drempelwaarden:”;

c) in lid 2 wordt punt b) vervangen door:

“b) alle posities in de niet-handelsportefeuille waaraan een valuta- of grondstoffenrisico verbonden is, worden in aanmerking genomen, met uitzondering van de posities die overeenkomstig artikel 104 quater van de berekening van eigenvermogensvereisten voor valutarisico zijn uitgesloten of die van het eigen vermogen van de instelling worden afgetrokken;”;

d) in lid 5 wordt de eerste alinea vervangen door:

“5. Binnen drie maanden na een van deze beide situaties berekenen instellingen

de eigenvermogensvereisten voor marktrisico niet langer volgens de benadering van artikel 325, lid 1, punt c):”;

e) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Een instelling die de eigenvermogensvereisten voor marktrisico niet langer overeenkomstig de benadering van artikel 325, lid 1, punt c), berekent, mag de eigenvermogensvereisten voor marktrisico maar aan de hand van die benadering berekenen wanneer zij aan de bevoegde autoriteit aantoont dat gedurende een ononderbroken periode van één volledig jaar aan alle voorwaarden van lid 1 is voldaan.”;

e bis) lid 8 wordt geschrapt.

(134) Aan artikel 325 ter wordt het volgende lid 4 toegevoegd:

“4. Wanneer een bevoegde autoriteit een instelling de in lid 2 bedoelde toestemming niet heeft gegeven voor ten minste één instelling of onderneming van de groep, zijn de volgende vereisten van toepassing voor de berekening op geconsolideerde basis van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico overeenkomstig deze titel:

- a) de instelling berekent nettoposities en eigenvermogensvereisten overeenkomstig deze titel voor alle posities in instellingen of ondernemingen van de groep waarvoor de instelling de in lid 2 bedoelde toestemming heeft gekregen, aan de hand van de in lid 1 beschreven behandeling;
- b) de instelling berekent nettoposities en eigenvermogensvereisten overeenkomstig deze titel individueel voor alle posities in elke instelling of onderneming van de groep waarvoor de instelling niet de in lid 2 bedoelde toestemming heeft gekregen;
- c) de instelling berekent de totale eigenvermogensvereisten overeenkomstig deze titel op geconsolideerde basis door de in de punten a) en b) van dit lid berekende bedragen op te tellen.

Ten behoeve van de in de punten a) en b) bedoelde berekening gebruiken in de punten a) en b) bedoelde instellingen en ondernemingen dezelfde rapportagevaluta als die welke wordt gebruikt om de eigenvermogensvereisten overeenkomstig deze titel op geconsolideerde basis voor de groep te berekenen.”.

(135) Artikel 325 quater wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Toepassingsgebied, structuur en kwalitatieve vereisten van de alternatieve standaardbenadering”;

b) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Instellingen beschikken over een gedocumenteerd samenstel van interne beleidslijnen, procedures en controles voor het monitoren en borgen van de inachtneming van de vereisten van dit hoofdstuk, en stellen deze beschikbaar aan de bevoegde autoriteiten. Aanpassingen van deze beleidslijnen, procedures en controles worden te gelegener tijd ter kennis gebracht van de bevoegde autoriteiten.”;

c) de volgende alinea's worden toegevoegd:

“3. Instellingen beschikken over een afdeling risicobeheersing, die onafhankelijk is van de handelsafdelingen en rechtstreeks aan de directie rapporteert. Die afdeling risicobeheersing is belast met ontwerp en uitvoering van de alternatieve standaardbenadering. Zij is belast met het opstellen en analyseren van maandelijks verslagen over de output van de alternatieve standaardbenadering, alsmede over de geschiktheid van de transactielimieten van de instelling.

4. Instellingen toetsen de alternatieve standaardbenadering die zij ten behoeve van dit hoofdstuk gebruiken, ten genoegen van de bevoegde autoriteiten, hetzij in het kader van hun periodieke interne auditproces; hetzij door een externe onderneming met die toetsing te belasten. ***De uitkomst van die toetsing wordt aan de geëigende beheersorganen gemeld.***

Voor de toepassing van de eerste alinea wordt onder “externe onderneming” verstaan een onderneming die audit- of adviesdiensten ten behoeve van instellingen verricht en die beschikt over personeel dat voldoende onderlegd is op het gebied van marktrisico.

5. De in lid 4 bedoelde toetsing van de alternatieve standaardbenadering bestrijkt zowel de activiteiten van de handelsafdelingen als de onafhankelijke afdeling risicobeheersing en maakt een beoordeling van ***ten minste de*** volgende punten:

- a) de interne beleidslijnen, procedures en controles voor het monitoren en borgen van de inachtneming van de vereisten als bedoeld in lid 1;
- b) de adequaatheid van de documentatie over het risicobeheersysteem en de risicobeheerprocessen en van de organisatie van de afdeling risicobeheersing als bedoeld in lid 2;
- c) de nauwkeurigheid van gevoeligheidsberekeningen en het proces om deze berekeningen af te leiden van de prijsmodellen van de instelling die als basis dienen voor winst- en verliesrapportage aan de directie, als bedoeld in artikel 325 unvicies;
- d) het verificatieproces dat de instelling hanteert voor het beoordelen van de consistentie, tijdigheid en betrouwbaarheid van de bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico aan de hand van de alternatieve standaardbenadering gebruikte databronnen, alsmede van de onafhankelijkheid van die databronnen.

Een instelling voert de in de eerste alinea bedoelde toetsing **■** eenmaal per *twee* jaar uit, of, ***indien*** de bevoegde ***autoriteit van oordeel is dat de omvang en de complexiteit van de instelling een hogere frequentie rechtvaardigt***, op een ***meer*** frequente basis ***tot eenmaal per jaar***.”;

5 bis. De bevoegde autoriteiten verifiëren of de in lid 2 bedoelde berekening, met inbegrip van de naleving door een instelling van de vereisten van dit hoofdstuk en van artikel 325 bis, op integere wijze wordt verricht.

De bevoegde autoriteiten stellen de frequentie en intensiteit van de in de voorgaande alinea bedoelde verificatie vast en houden daarbij rekening met

de omvang, systeemrelevantie, aard, schaal en complexiteit van de werkzaamheden van de desbetreffende instelling, alsmede met het evenredigheidsbeginsel.

5 ter. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere bepaling van de beoordelingsmethodologie aan de hand waarvan de bevoegde autoriteiten de in lid 3 bedoelde verificatie uitvoeren.”;

(136) Artikel 325 undecies wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Een instelling berekent de eigenvermogensvereisten voor het marktrisico van een positie in een instelling voor collectieve belegging (icb) aan de hand van een van de volgende benaderingen:

- a) een instelling die aan de voorwaarde van artikel 104, lid 7, punt a), voldoet, berekent de eigenvermogensvereisten voor marktrisico van die positie door op maandbasis de doorkijkbenadering te hanteren voor de onderliggende posities van de icb, als waren die posities direct door de instelling ingenomen;
- b) een instelling die aan de voorwaarde van artikel 104, lid 7, punt b), voldoet, berekent de eigenvermogensvereisten voor marktrisico van die positie aan de hand van een van deze beide benaderingen:
 - i) zij berekent het eigenvermogensvereiste voor marktrisico van de icb door de positie in de icb te beschouwen als één aandelenpositie die is ondergebracht in de subklasse “Andere sector” van artikel 325 terquadragies, lid 1, tabel 8;
 - ii) zij berekent het eigenvermogensvereiste voor marktrisico van de icb binnen de limieten van het beleggingsbeleid van de icb en het toepasselijke recht.

■
Voor de in punt ii) bedoelde berekening mag de instelling de eigenvermogensvereisten voor tegenpartijkredietrisico en de eigenvermogensvereisten voor het risico van aanpassing van de kredietwaardering van derivatenposities van de icb berekenen aan de hand van de vereenvoudigde benadering van artikel 132 bis, lid 3.”;

b) het volgende lid 1 bis wordt ingevoegd:

“1 bis. Voor de toepassing van de in lid 1, punt b), ■ ii), bedoelde benaderingen doet de instelling het volgende:

- a) zij past de eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico van afdeling 5 en de opslagfactor voor restrisico van afdeling 4 op een positie in een icb toe, indien het beleggingsbeleid van die icb haar toestaat om te beleggen in blootstellingen waarvoor die eigenvermogensvereisten van toepassing zijn. **Indien een instelling de in lid 1, punt b), i), bedoelde berekening gebruikt, beschouwt zij de positie in de icb als één aandelenpositie zonder rating die is ondergebracht in de subklasse “Zonder rating” van artikel 325 sexvicies, lid 1, tabel 2;**

- b) voor alle posities in dezelfde icb maakt zij gebruik van dezelfde benadering uit de in lid 1, punt b), beschreven benaderingen om de eigenvermogensvereisten afzonderlijk te berekenen als een afzonderlijke portefeuille.”;
- c) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Voor de toepassing van lid 1, punt b), ii), kiest een instelling de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico door de hypothetische portefeuille te bepalen die de hoogste eigenvermogensvereisten overeenkomstig artikel 325 quater, lid 2, punt a), zou opleveren op grond van het beleggingsbeleid van de icb of het toepasselijke recht, waarbij, in voorkomend geval, maximaal rekening wordt gehouden met de hefboomwerking.

De instelling maakt van diezelfde, in de eerste alinea bedoelde hypothetische portefeuille gebruik voor het berekenen van, in voorkomend geval, de eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico van afdeling 5 en de opslagfactor voor restrisico van afdeling 4 voor een positie in een icb.

De methodiek die de instelling ontwikkelt om de hypothetische portefeuilles te bepalen voor alle posities in icb's waarvoor de in de eerste alinea bedoelde berekeningen worden gebruikt, moet de goedkeuring van de bevoegde autoriteit van de instelling krijgen.”;

- d) de volgende leden 6 en 7 worden toegevoegd:

“6. **Om** de eigenvermogensvereisten voor marktrisico van een icb-positie overeenkomstig de benadering uit lid 1, punt a), te berekenen, mogen **instellingen** een beroep doen op de berekeningen van een derde, mits aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de derde is een van de volgende entiteiten:
- i) de effectenbewaarinstelling of de financiële effectenbewaarinstelling van de icb, op voorwaarde dat de icb uitsluitend in effecten belegt en alle effecten bij die effectenbewaarinstelling of de financiële effectenbewaarinstelling in bewaring geeft;
 - ii) voor niet onder punt i) vallende icb's: de icb-beheermaatschappij, op voorwaarde dat de icb-beheermaatschappij aan de in lid 132, lid 3, punt a), bepaalde criteria voldoet;

ii bis) een derde-verkoper, op voorwaarde dat de data, informatie of risicomaatstaven worden verstrekt of berekend door de in de punten i) of ii) bedoelde derden, of door een andere derde-verkoper;

- b) de derde verschafft de instelling de data, informatie **of risicomaatstaven** om het eigenvermogensvereiste voor marktrisico van de icb-positie overeenkomstig de in lid 1, punt a), bedoelde benadering te berekenen;
- c) een externe accountant van de instelling heeft de adequaatheid van de in punt b) bedoelde data, informatie **of risicomaatstaven** van de derde

bevestigd en de bevoegde autoriteit van de instelling heeft, op verzoek, onbeperkte toegang tot deze data, informatie *of risicomaatstaven*.

7. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de technische elementen van de methodiek om hypothetische portefeuilles te bepalen ten behoeve van de benadering van lid 4, met inbegrip van de wijze waarop instellingen, in voorkomend geval, hefboomwerking maximaal in die methodiek in aanmerking moeten nemen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 12 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(137) In artikel 325 octodecies wordt lid 2 vervangen door:

“2. De wisselkoersvegarisicofactoren die instellingen moeten toepassen op opties met onderliggende waarden die voor wisselkoersen gevoelig zijn, zijn de impliciete volatiliteiten van wisselkoersen tussen valutaparen. Die impliciete volatiliteiten worden met de volgende looptijden gemapt volgens de looptijden van de overeenkomstige opties die aan eigenvermogensvereisten onderworpen zijn: 0,5 jaar, 1 jaar, 3 jaar, 5 jaar en 10 jaar.”.

(138) In artikel 325 vicies, lid 1, wordt de formule voor s_k vervangen door:

$$s_k = \frac{V_i(0,01 + vol_{k,x,y}) - V_i(vol_{k,x,y})}{0,01} \cdot vol_k$$

(139) Artikel 325 unvicies wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt de tweede alinea vervangen door:

“In afwijking van de eerste alinea kunnen de bevoegde autoriteiten verlangen dat een instelling waaraan toestemming is verleend om van de alternatieve internemodellenbenadering van hoofdstuk 1 ter gebruik te maken, bij de berekening van gevoeligheden krachtens dit hoofdstuk gebruikmaakt van de prijsfuncties van het risicometingssysteem van haar internemodellenbenadering voor de berekening en rapportage van de vereisten als bedoeld in artikel 325, lid 3.”;

b) in lid 5 wordt punt a) vervangen door:

“a) die alternatieve definities worden door een onafhankelijke afdeling risicobeheersing binnen de instelling gebruikt voor doeleinden van intern risicobeheer of om winsten en verliezen aan de directie te rapporteren;”;

c) In lid 6 wordt punt a) vervangen door:

“a) “a) die alternatieve definities worden door een onafhankelijke afdeling risicobeheersing binnen de instelling gebruikt voor doeleinden van intern risicobeheer of om winsten en verliezen aan de directie te rapporteren;”.

(139 bis) Artikel 325 duovicies wordt als volgt gewijzigd:

a) *aan lid 4 wordt het volgende punt toegevoegd:*

“c bis) het instrument dient uitsluitend ter afdekking van de marktrisico's van de handelsportefeuille die eigenvermogensvereisten voor restructurering genereren, op voorwaarde dat de instelling ten genoegen van de bevoegde autoriteit heeft aangetoond dat het instrument als afdekkingspositie moet worden behandeld.”;

b) *het volgende lid wordt toegevoegd:*

“5 bis. Voor de toepassing van lid 4, punt c bis), stelt de EBA ontwerpen van technische reguleringsnormen op tot nadere bepaling van de voorwaarden die de bevoegde autoriteit moet beoordelen om te bepalen of een instrument een afdekkingspositie is.

De EBA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 31 december 2024 bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(140) Aan artikel 325 terzies wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

“3. Bij verhandelde krediet- en aandelenderivaten die niet-securitisatie-instrumenten zijn, worden de JTD-bedragen per individueel bestanddeel bepaald door een doorzichtigheidsbenadering toe te passen.”.

(141) aan artikel 325 sexzies *worden de volgende leden* toegevoegd:

“6. Voor de toepassing van dit artikel wordt aan een blootstelling de kredietkwaliteitscategorie toegewezen die overeenstemt met de kredietkwaliteitscategorie die daaraan op grond van de standaardbenadering voor kredietrisico van titel II, hoofdstuk 2, zou zijn toegewezen.

6 bis. Lange en korte posities in de eigen schuld van de instelling moeten worden uitgesloten van de berekening van eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico.”.

(142) In artikel 325 novizies wordt lid 2 geschrapt.

(143) In artikel 325 duozies wordt lid 3 vervangen door:

“3. De risicogewichten van risicofactoren op basis van de valuta die tot de in artikel 325 septuagies, lid 7, punt b), bedoelde subcategorie van meest liquide valuta behoren, en de nationale valuta van de instelling, zijn de volgende:

a) voor risicovrije-renterisicofactoren: de in lid 1, tabel 3, bedoelde risicogewichten, gedeeld door $\sqrt{2}$;

b) voor de inflatierisicofactor en voor cross-currencybasisrisicofactoren: de in lid 2 bedoelde risicogewichten, gedeeld door $\sqrt{2}$.”.

(144) Artikel 325 quinzies wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) in tabel 4 wordt de sector van subklasse 13 vervangen door:

“Entiteiten uit de financiële sector, met inbegrip van kredietinstellingen

die rechtsgeldig zijn opgericht door een centrale overheid, een regionale overheid of een lokale autoriteit, verstrekkers van stimuleringsleningen en gedekte obligaties”;

ii) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van dit artikel wordt aan een blootstelling de kredietkwaliteitscategorie toegewezen die overeenstemt met de kredietkwaliteitscategorie die daaraan op grond van de standaardbenadering voor kredietrisico van titel II, hoofdstuk 2, zou zijn toegewezen.”;

b) het volgende lid 3 wordt toegevoegd:

“3. In afwijking van lid 2 mogen instellingen een risicoblootstelling van een gedekte obligatie zonder rating toewijzen aan subklasse 4 indien de instelling die de gedekte obligatie heeft uitgegeven, een kredietkwaliteitscategorie van 1, 2 of 3 heeft.”.

(145) In artikel 325 sextricies, lid 1, wordt de definitie van de term “ ρ_{kl} (name)” vervangen door:

“ ρ_{kl} (name) is gelijk aan 1 indien de twee namen van de gevoeligheden k en l identiek zijn; deze term is gelijk aan 35 % indien de twee namen van de gevoeligheden k en l in de subklassen 1 tot en met 18 in artikel 325 quintricies, lid 1, tabel 4, zijn, en anders is deze gelijk aan 80 %.”.

(146) In artikel 325 septtricies wordt de definitie van “ γ_{bc} (rating)” vervangen door:

“ γ_{bc} (rating) is gelijk aan:

- a) 1, indien de subklassen b en c de subklassen 1 tot en met 17 zijn en beide subklassen dezelfde kredietkwaliteitscategorie hebben (“kredietkwaliteitscategorie 1, 2 of 3” of “kredietkwaliteitscategorie 4, 5 of 6”); anders gelijk aan 50 %; Voor die berekening wordt subklasse 1 geacht tot dezelfde kredietkwaliteitscategorie te behoren als de subklassen die kredietkwaliteitscategorie 1, 2 of 3 hebben;
- b) 1, indien subklasse b of c subklasse 18 is;
- c) 1, indien subklasse b of c subklasse 19 is en de andere subklasse een kredietkwaliteitscategorie 1, 2 of 3 heeft; anders gelijk aan 50 %;
- d) 1, indien subklasse b of c subklasse 20 is en de andere subklasse een kredietkwaliteitscategorie 4, 5 of 6 heeft; anders gelijk aan 50 %.”.

(147) artikel 325 octotricies wordt als volgt gewijzigd:

■ a) in de eerste alinea wordt in tabel 6 de sector van subklasse 13 vervangen door:

“Entiteiten uit de financiële sector, met inbegrip van kredietinstellingen die rechtsgeldig zijn opgericht door een centrale overheid, een regionale overheid of een lokale autoriteit, verstrekkers van stimuleringsleningen en gedekte obligaties”;

b) de volgende alinea’s worden toegevoegd:

“Voor de toepassing van dit artikel wordt aan een blootstelling de

kredietkwaliteitscategorie toegewezen die overeenstemt met de kredietkwaliteitscategorie die daaraan op grond van de standaardbenadering voor kredietrisico van titel II, hoofdstuk 2, zou zijn toegewezen.

In afwijking van de tweede alinea mogen instellingen een risicoblootstelling van een gedekte obligatie zonder rating toewijzen aan subklasse 4 indien de instelling die de gedekte obligatie uitgeeft, een kredietkwaliteitscategorie van 1, 2 of 3 heeft.”.

(148) Aan artikel 325 quadragies, lid 1, wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

“3. Voor de toepassing van dit artikel wordt aan een blootstelling de kredietkwaliteitscategorie toegewezen die overeenstemt met de kredietkwaliteitscategorie die daaraan op grond van de standaardbenadering voor kredietrisico van titel II, hoofdstuk 2, zou zijn toegewezen.”.

(149) In artikel 325 sexquadragies wordt tabel 9 als volgt gewijzigd:

a) de naam van subklasse 3 wordt vervangen door:

“Energie – elektriciteit”;

b) het volgende veld wordt ingevoegd:

“3 bis	Energie – Handel in koolstofemissierechten	40 %
--------	--	------

”.

(150) Artikel 325 unquinquagies wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 en 2 worden vervangen door:

“1. Subklassen voor vegarisicofactoren zijn vergelijkbaar met de overeenkomstig dit hoofdstuk, afdeling 3, onderafdeling 1, bepaalde subklassen voor deltarisicofactoren.

2. Risicogewichten voor gevoeligheden voor vegarisicofactoren worden toegewezen overeenkomstig de risicoklasse van de risicofactoren, en wel als volgt:

Tabel 11

Risicoklasse	Risicogewichten
Algemeen renterisico (GIRR)	100 %
Creditspreadrisico voor niet-securitisaties	100 %
Creditspreadrisico voor securitisaties (AHP)	100 %
Creditspreadrisico voor securitisaties (niet-AHP)	100 %
Aandelen (grote kapitalisatie en indexen)	77,78 %
Aandelen (kleine kapitalisatie en andere sector)	100 %

Grondstoffen	100 %
Wisselkoersen	100 %

b) lid 3 wordt geschrapt;

b bis) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Voor de algemeen-rente-, creditspread- en grondstoffencurvatuurrisicofactoren is het curvatuurrisicogewicht de parallelle verschuiving van alle toppunten van elke curve op basis van het hoogste voorgeschreven deltarisicogewicht vermeld in onderafdeling 1 voor de relevante risicosubklasse.”.

(151) Artikel 325 terquinquagies wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De alternatieve internemodellenbenadering mag door een instelling worden gebruikt om haar eigenvermogensvereisten voor marktrisico te berekenen op voorwaarde dat de instelling aan alle vereisten uit dit hoofdstuk voldoet.”;

c) in lid 2 wordt de eerste alinea als volgt gewijzigd:

i) de punten c) en d) worden vervangen door:

“c) de tradingafdelingen hebben aan de in artikel 325 novoquinquagies, lid 3, bedoelde backtestingvereisten voldaan;

d) de tradingafdelingen hebben aan de in artikel 325 sexagies bedoelde vereisten inzake de toeschrijving van winsten en verliezen (“P&L-toeschrijving”) voldaan;”;

ii) het volgende punt g) wordt toegevoegd:

“g) aan de tradingafdelingen zijn geen posities in icb’s toegewezen die aan de voorwaarde van artikel 104, lid 7, punt b), voldoen.”;

c) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Instellingen die toestemming hebben gekregen om de alternatieve internemodellenbenadering te gebruiken, voldoen ook aan het rapportagevereiste van artikel 325, lid 3.”;

c bis) in lid 8 wordt punt b) vervangen door:

“b) de beoordelingsmethode aan de hand waarvan de bevoegde autoriteiten verifiëren of een instelling aan de vereisten van dit hoofdstuk voldoet.”;

d) in lid 9 wordt de eerste alinea als volgt gewijzigd:

i) punt b) wordt vervangen door:

“b) de berekening van de opslagfactor te beperken tot de opslagfactor die resulteert uit overschrijdingen in het kader van backtesting van hypothetische veranderingen als bedoeld in artikel 325 novoquinquagies, lid 6;”;

ii) het volgende punt c) wordt toegevoegd:

“c) de overschrijdingen uit te sluiten die worden geconstateerd door backtesting van hypothetische of werkelijke veranderingen van de berekening van de opslagfactor als bedoeld in artikel 325 novoquinquagies, lid 6.”.

(152) Aan artikel 325 quaterquinquagies wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

“3. Een instelling die van een alternatief intern model gebruikmaakt, berekent de totale eigenvermogensvereisten voor marktrisico voor alle posities in haar handelsportefeuille en alle posities in haar niet-handelsportefeuille die valuta- of grondstoffenrisico's opleveren, volgens de onderstaande formule:

$$AIMA_{total} = \min (AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{all\ portfolio}) + \max (AIMA - AS_{A_{aima}}; 0)$$

waarbij:

$AIMA$ = de som van de in de leden 1 en 2 bedoelde eigenvermogensvereisten;

PLA_{addon} = het in artikel 325 sexagies, lid 2, bedoelde aanvullend-eigenvermogensvereiste;

$ASA_{all\ portfolio}$ = de volgens de in artikel 325, lid 1, punt a), bedoelde alternatieve standaardbenadering berekende eigenvermogensvereisten voor marktrisico, ten aanzien van de portefeuille van alle posities in de handelsportefeuille en alle posities in de niet-handelsportefeuille die valuta- of grondstoffenrisico's opleveren;

$ASA_{non-aima}$ = de volgens de in artikel 325, lid 1, punt a), bedoelde alternatieve standaardbenadering berekende eigenvermogensvereisten voor marktrisico, ten aanzien van de portefeuille van posities in de handelsportefeuille en posities in de niet-handelsportefeuille die valuta- of grondstoffenrisico's opleveren en waarvoor de instelling **de alternatieve standaardbenadering gebruikt** om de eigenvermogensvereisten voor marktrisico te berekenen;

AS = de volgens de in artikel 325, lid 1, punt a), bedoelde alternatieve standaardbenadering berekende eigenvermogensvereisten voor marktrisico, ten aanzien van de portefeuille van posities in de handelsportefeuille en posities in de niet-handelsportefeuille die valuta- of grondstoffenrisico's opleveren en waarvoor de instelling de in artikel 325, lid 1, punt b), bedoelde benadering heeft gebruikt om de eigenvermogensvereisten voor marktrisico te berekenen.”.

(153) Aan artikel 325 sexquinquagies wordt het volgende lid 6 toegevoegd:

“6. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de criteria voor het gebruik van data-inputs in het in dit artikel bedoelde risicometingsmodel, met inbegrip van criteria over de juistheid van data en criteria voor het kalibreren van de data-inputs indien marktdata onvoldoende zijn.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [9 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(154) Artikel 325 octoquingages wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“Ten behoeve van de in lid 1 bedoelde beoordeling kunnen bevoegde autoriteiten instellingen toestaan om door een derde-verkoper verschaft marktdata te gebruiken.”;

b) het volgende lid 1 bis wordt ingevoegd:

“1 bis. Bevoegde autoriteiten kunnen verlangen dat een instelling een risicofactor die door de instelling overeenkomstig lid 1 als modelleerbaar is beoordeeld, als niet-modelleerbaar aanmerkt indien de data-inputs die zijn gebruikt om van de scenario's met toekomstige schokken te bepalen die op de risicofactor zijn toegepast, niet, ten genoegen van de bevoegde autoriteiten, aan de in artikel 325 sexquingages, lid 6, bedoelde vereisten voldoen.”;

c) het volgende lid 2 bis wordt ingevoegd:

“2 bis. In uitzonderlijke omstandigheden, die zich voordoen in perioden van aanzienlijke afname van bepaalde handelsactiviteiten op financiële markten, kunnen bevoegde autoriteiten alle instellingen die de in dit hoofdstuk beschreven benadering gebruiken, toestaan om bepaalde risicofactoren die overeenkomstig lid 1 door deze instellingen als niet-modelleerbaar zijn aangemerkt, als modelleerbaar te beschouwen, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de risicofactoren waarop de behandeling wordt toegepast, stemmen overeen met de handelsactiviteiten die aanzienlijk zijn afgenomen op financiële markten;
- b) de behandeling wordt tijdelijk toegepast, en voor maximaal zes maanden binnen één boekjaar;
- c) de in de eerste alinea bedoelde behandeling doet de totale eigenvermogensvereisten voor marktrisico niet aanzienlijk dalen voor de instellingen die deze behandeling toepassen;
- d) bevoegde autoriteiten stellen de EBA onmiddellijk in kennis van besluiten om instellingen toe te staan de in dit hoofdstuk beschreven benadering toe te passen waarbij bepaalde als niet-modelleerbaar beoordeelde risicofactoren als modelleerbaar worden beschouwd, alsmede van de betrokken handelsactiviteiten, en onderbouwen dat besluit.”;

d) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van de criteria om de modelleerbaarheid van risicofactoren te beoordelen overeenkomstig lid 1, ook wanneer **door derde-verkopers verschaft** marktdata worden gebruikt, alsmede van de frequentie van die beoordeling.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 9 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(155) Artikel 325 novoquinquages wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 6 wordt als volgt gewijzigd:

i) in de eerste alinea wordt de inleidende zin vervangen door:

“De vermenigvuldigingsfactor (mc) is ten minste gelijk aan de som van 1,5 en een overeenkomstig tabel 3 bepaalde opslagfactor. Voor de in lid 5 bedoelde portefeuille wordt de opslagfactor berekend op basis van het aantal overschrijdingen gedurende de laatste 250 werkdagen dat de instelling bij de backtesting van de overeenkomstig punt a) van deze alinea berekende VaR-waarde heeft geconstateerd. De berekening van de opslagfactor is onderworpen aan de volgende vereisten.”;

ii) de laatste alinea wordt vervangen door:

“In uitzonderlijke omstandigheden kunnen bevoegde autoriteiten een instelling toestaan om:

- a) de berekening van de opslagfactor te beperken tot de waarde die resulteert uit de overschrijdingen in het kader van backtesting van hypothetische veranderingen, indien het aantal overschrijdingen in het kader van backtesting op werkelijke veranderingen niet het gevolg is van gebreken in het alternatieve interne model van de instelling;
- b) de overschrijdingen uit te sluiten die worden geconstateerd door backtesting van hypothetische of werkelijke veranderingen van de berekening van de opslagfactor, indien die overschrijdingen niet het gevolg zijn van gebreken in het alternatieve interne model van de instelling.”;

iii) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van de eerste alinea kunnen bevoegde autoriteiten de waarde van mc optrekken tot boven de in die alinea bedoelde som, indien een alternatief intern model van een instelling gebreken vertoont bij het correct meten van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico.”;

b) lid 8 wordt vervangen door:

“8. In afwijking van de leden 2 en 6 van dit artikel kunnen de bevoegde autoriteiten een instelling toestaan een overschrijding niet mee te tellen indien een eendagsverandering in de waarde van haar portefeuille die groter is dan de gerelateerde, aan de hand van het interne model van de instelling berekende VaR-waarde is toe te schrijven aan een niet-modelleerbare risicofactor.”;

c) het volgende lid 10 wordt toegevoegd:

“10. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen om nader te bepalen volgens welke voorwaarden en criteria een instelling kan worden toegestaan een overschrijding niet mee te tellen indien de

eendagsverandering in de waarde van haar portefeuille die groter is dan de gerelateerde, aan de hand van het interne model van de instelling berekende VaR-waarde is toe te schrijven aan een niet-modelleerbare risicofactor.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(156) Artikel 325 sexagies wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 tot en met 2 worden vervangen door:

“1. Een tradingafdeling van een instelling voldoet aan de vereisten inzake P&L-toeschrijving indien de theoretische veranderingen in de waarde van een portefeuille van een tradingafdeling, op basis van het risicometingsmodel van de instelling, dicht of dicht genoeg in de buurt liggen van de op basis van het prijsmodel van de instelling bepaalde hypothetische veranderingen in de waarde van de portefeuille van die tradingafdeling.

2. Onverminderd lid 1, berekent een instelling, indien de theoretische veranderingen in de waarde van een portefeuille van een tradingafdeling, op basis van het risicometingsmodel van de instelling, dicht genoeg in de buurt liggen van de op basis van het prijsmodel van de instelling bepaalde hypothetische veranderingen in de waarde van de portefeuille van die tradingafdeling, voor alle aan die tradingafdeling toegewezen posities een aanvullend-eigenvermogensvereiste op de in artikel 325 quaterquinquagies, leden 1 en 2, bedoelde eigenvermogensvereisten.

■ ”.

b) lid 4 wordt als volgt gewijzigd:

i) de punten a) en b) worden vervangen door:

“a) de criteria om te bepalen of de theoretische veranderingen in de waarde van een portefeuille van een tradingafdeling dicht of dicht genoeg in de buurt liggen van de hypothetische veranderingen in de waarde van een portefeuille van de tradingafdeling voor de toepassing van lid 1, rekening houdende met internationale ontwikkelingen in de regelgeving;

b) het in lid 2 bedoelde aanvullend-eigenvermogensvereiste;”;

ii) punt e) wordt geschrapt;

iii) de twee laatste alinea's worden vervangen door:

“De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [9 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische

reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(157) Artikel 325 unsexagies wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 1 wordt het volgende punt i) toegevoegd:

“i) voor posities in icb’s hanteren instellingen voor onderliggende posities in icb’s ten minste op weekbasis de doorkijkbenadering om hun eigenvermogensvereisten overeenkomstig dit hoofdstuk te berekenen. **Indien een instelling minder frequent dan op dagelijkse basis de doorkijkbenadering hanteert, identificeert, meet en monitort zij elk risico dat bij die minder frequent dan op dagelijkse basis gehanteerde doorkijkbenadering aan het licht komt en vermijdt zij elke significante risico-onderschatting.** Instellingen die niet over adequate data of informatie beschikken om het eigenvermogensvereiste voor marktrisico van een icb-positie overeenkomstig de doorkijkbenadering te berekenen, mogen een beroep doen op een derde om die data-inputs of informatie te verkrijgen, mits aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

i) de derde is een van de volgende entiteiten:

- de effectenbewaarinstelling of de financiële effectenbewaarinstelling van de icb, op voorwaarde dat de icb uitsluitend in effecten belegt en alle effecten bij die effectenbewaarinstelling of de financiële effectenbewaarinstelling in bewaring geeft;
- voor niet onder punt i), eerste streepje, vallende icb’s: de icb-beheermaatschappij, op voorwaarde dat de icb-beheermaatschappij aan de in lid 132, lid 3, punt a), bepaalde criteria voldoet;
- **een derde-verkoper, op voorwaarde dat de data, informatie of risicomaatstaven worden verstrekt of berekend door de in de punten i) of ii) bedoelde derden, of door een andere derde-verkoper;**

ii) de derde verschafft de instelling de **data, informatie of risicomaatstaven** om het eigenvermogensvereiste voor marktrisico van de icb-positie overeenkomstig de in de eerste alinea bedoelde benadering te berekenen;

iii) een externe accountant van de instelling heeft de adequaatheid van de in punt ii) bedoelde data, informatie **of risicomaatstaven** van de derde bevestigd en de bevoegde autoriteit van de instelling heeft, op verzoek, onbeperkte toegang tot deze data, informatie **of risicomaatstaven**.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Een instelling mag binnen brede risicofactorcategorieën en, voor de berekening van de in artikel 325 quinquagies, lid 1, bedoelde “unconstrained expected shortfall”-maatstaf (UESt), tussen brede risicofactorcategorieën empirische correlaties hanteren, doch uitsluitend indien de door de instelling voor het meten van de correlaties gevolgde benadering solide is, consistent is met ofwel de toepasselijke liquiditeitshorizonten of, ten

genoegen van de bevoegde autoriteit van de instelling, de basistijdhorizon van tien dagen van artikel 325 sexquingages, lid 1, en op deugdelijke wijze wordt toegepast.”;

c) lid 3 wordt geschrapt.

(158) In artikel 325 duosexages, lid 1, wordt punt b) als volgt gewijzigd:

“b) een instelling beschikt over een afdeling risicobeheersing die onafhankelijk is van de handelsafdelingen en rechtstreeks aan de directie rapporteert. Die afdeling:

- i) is belast met ontwerp en uitvoering van interne risicometingsmodellen die in de alternatieve internemodellenbenadering voor de toepassing van dit hoofdstuk worden gebruikt;
- ii) is belast met het algemene risicobeheersysteem;
- iii) produceert en analyseert dagelijks rapporten over de output van de voor de berekening van de kapitaalvereisten voor marktrisico's gehanteerde interne modellen en over de inzake transactielimieten te nemen passende maatregelen.

Een van de afdeling risicobeheersing los staande validatieafdeling voert de initiële en doorlopende validatie uit van in de alternatieve modellenbenadering voor de toepassing van dit hoofdstuk gebruikte interne risicometingsmodellen.”.

(158 bis) Aan artikel 325 quinxages, lid 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

“Lange en korte posities in de eigen schuld van de instelling moeten worden uitgesloten van de berekening van eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico.”.

(159) Artikel 325 novosexages wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 5 wordt als volgt gewijzigd:

-i) punt a) wordt vervangen door:

“a) voor de kansen op wanbetaling geldt een minimum van 0,01 % voor emittenten van gedekte obligaties, en van 0,03 % voor alle andere emittenten. Voor blootstellingen waaraan in het kader van de standaardbenadering voor kredietrisico een risicogewicht van 0 % zou worden toegekend overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel II, geldt geen minimum;”;

i) de punten d) en e) worden vervangen door:

“d) een instelling die toestemming heeft gekregen om kansen op wanbetaling overeenkomstig titel II, hoofdstuk 3, afdeling 1, te ramen voor de blootstellingscategorie die en het ratingsysteem dat met een bepaalde uitgevende instelling overeenstemt, gebruikt de daarin vastgestelde methodiek om de kansen op wanbetaling van die uitgevende instelling te berekenen, op voorwaarde dat data voor die raming beschikbaar zijn;

e) een instelling die geen toestemming heeft gekregen om de in punt d) bedoelde kansen op wanbetaling te ramen, ontwikkelt een interne methodiek of maakt gebruik van externe bronnen om deze kansen op wanbetaling consistent met de vereisten van dit artikel ten aanzien van

ramingen van kansen op wanbetaling te ramen.”;

ii) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt d) zijn de data om de raming uit te voeren van de kansen op wanbetaling van een bepaalde uitgevende instelling voor een positie in de handelsportefeuille beschikbaar wanneer, op de datum van berekening, de instelling een positie in de niet-handelsportefeuille heeft voor dezelfde debiteur waarvoor zij overeenkomstig titel II, hoofdstuk 3, afdeling 1, kansen op wanbetaling raamt om haar eigenvermogensvereisten uit dat hoofdstuk te berekenen.”;

b) lid 6 wordt als volgt gewijzigd:

i) de punten c) en d) worden vervangen door:

“c) een instelling die toestemming heeft gekregen om verlies bij wanbetaling overeenkomstig titel II, hoofdstuk 3, afdeling 1, te ramen voor de blootstellingscategorie die en het ratingsysteem dat met een bepaalde uitgevende instelling overeenstemt, gebruikt de daarin vastgestelde methodiek om ramingen van het verlies bij wanbetaling van die uitgevende instelling te berekenen, op voorwaarde dat data voor die raming beschikbaar zijn;

d) een instelling die geen toestemming heeft gekregen om het in punt c) bedoelde verlies bij wanbetaling te ramen, ontwikkelt een interne methodiek of maakt gebruik van externe bronnen om het verlies bij wanbetaling consistent met de vereisten van dit artikel ten aanzien van ramingen van kansen op wanbetaling te ramen.”;

ii) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt c) zijn de data om de raming uit te voeren van het verlies bij wanbetaling van een bepaalde uitgevende instelling voor een positie in de handelsportefeuille, beschikbaar wanneer, op de datum van berekening, de instelling een positie in de niet-handelsportefeuille heeft voor dezelfde blootstelling waarvoor zij overeenkomstig titel II, hoofdstuk 3, afdeling 1, verlies op wanbetaling raamt om haar eigenvermogensvereisten volgens dat hoofdstuk te berekenen.”;

(160) Artikel 337, lid 2, wordt vervangen door:

“2. Bij het bepalen van risicogewichten voor de toepassing van lid 1, maken instellingen uitsluitend gebruik van de benadering van titel II, hoofdstuk 5, afdeling 3.”.

(161) In artikel 338 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

“1. Voor de toepassing van dit artikel bepaalt een instelling haar correlatiehandelsportefeuille overeenkomstig artikel 325, leden 6, 7 en 8.

2. Een instelling stelt het grootste van de volgende bedragen vast als het eigenvermogensvereiste voor specifiek risico voor de correlatiehandelsportefeuille:

a) het totale eigenvermogensvereiste voor specifiek risico dat slechts zou gelden voor de netto lange posities van de correlatiehandelsportefeuille;

- b) het totale eigenvermogensvereiste voor specifiek risico dat slechts zou gelden voor de netto korte posities van de correlatiehandelsportefeuille.”.
- (162) In artikel 352 wordt lid 2 geschrapt.
- (163) **Artikel 361 wordt als volgt gewijzigd:**
- a) **punt c) wordt geschrapt;**
- b) **de tweede alinea wordt vervangen door:**
- “De instellingen die van dit artikel gebruikmaken, stellen hun bevoegde autoriteiten daarvan in kennis.”.**
- (164) Deel drie, titel IV, hoofdstuk 5, wordt geschrapt.
- (165) Aan artikel 381 wordt de volgende alinea toegevoegd:
- “Voor de toepassing van deze titel wordt onder “CVA-risico” verstaan het risico op verliezen als gevolg van verandering in de CVA-waarde, berekend voor de portefeuille van transacties met een tegenpartij overeenkomstig de eerste alinea, als gevolg van bewegingen in de creditspreadrisicofactoren van een tegenpartij en in andere in de transactieportefeuille ingebouwde risicofactoren.”.
- (166) Artikel 382 wordt als volgt gewijzigd:
- a) lid 2 wordt vervangen door:
- “2. Een instelling neemt in de berekening van het krachtens lid 1 vereiste eigen vermogen effectenfinancieringstransacties mee die volgens het op de instelling toepasselijke raamwerk voor financiële verslaggeving tegen reële waarde zijn gewaardeerd, indien de uit die transacties voortvloeiende blootstellingen van de instelling aan CVA-risico materieel zijn.”;
- b) de volgende leden 4 bis en 4 ter worden ingevoegd:
- “4 bis. In afwijking van lid 4 mag een instelling ervoor kiezen om aan de hand van de in artikel 382 bis bedoelde toepasselijke benaderingen een eigenvermogensvereiste voor CVA-risico te berekenen voor de transacties die overeenkomstig lid 4 worden uitgesloten, indien de instelling van overeenkomstig artikel 386 bepaalde in aanmerking komende afdekkingen gebruikmaakt om het CVA-risico voor die transacties te limiteren. Instellingen stellen beleidslijnen vast om te bepalen wanneer zij ervoor kiezen om voor dergelijke transacties aan hun eigenvermogensvereisten voor CVA-risico te voldoen.
- 4 ter. Instellingen rapporteren aan hun bevoegde autoriteit de uitkomsten van de berekeningen van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico voor alle in lid 4 bedoelde transacties. Voor de toepassing van dat rapportagevereiste berekenen instellingen de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico aan de hand van de betrokken benaderingen uit artikel 382 bis, lid 1, die zij zouden hebben gebruikt om aan een eigenvermogensvereiste voor CVA-risico te voldoen indien die transacties niet overeenkomstig lid 4 van het toepassingsgebied waren uitgesloten.”;
- c) het volgende lid 6 wordt toegevoegd:
- “6. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen om de

voorwaarden en criteria vast te stellen die de *instellingen* moeten hanteren om na te gaan of de blootstellingen aan CVA-risico als gevolg van tegen reële waarde gewaardeerde effectenfinancieringstransacties materieel zijn, alsmede de frequentie van die beoordeling.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 2 jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de tweede alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(167) Het volgende artikel 382 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 382 bis

Benaderingen voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico

1. Een instelling berekent voor alle in artikel 382 bedoelde transacties de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico volgens de onderstaande benaderingen:
 - a) de standaardbenadering van artikel 383 indien de instelling van de bevoegde autoriteiten toestemming heeft gekregen om die benadering te gebruiken;
 - b) de basisbenadering van artikel 384;
 - c) de vereenvoudigde benadering van artikel 385, mits de instelling aan de voorwaarden van lid 1 van dat artikel voldoet.
2. Een instelling past de in lid 1, punt c), bedoelde benadering niet toe in combinatie met de in lid 1, punt a) of b), bedoelde benaderingen.
3. Een instelling mag de in lid 1, punten a) en b), bedoelde benaderingen combineren om in de volgende situaties permanent de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico te berekenen:
 - a) voor verschillende tegenpartijen;
 - b) voor verschillende in aanmerking komende netting sets met dezelfde tegenpartij;
 - c) voor verschillende transacties van dezelfde in aanmerking komende netting set, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - i) de instelling splitst de netting set op in twee hypothetische netting sets en brengt voor het berekenen van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico alle onder de in lid 1, punt a), bedoelde benadering vallende transacties onder in dezelfde hypothetische netting set en alle onder de in lid 1, punt b), bedoelde benadering vallende transacties onder in de tweede hypothetische netting set;
 - ii) de in punt a) bedoelde uitsplitsing is consistent met de wijze waarop de instelling de juridische netting bepaalt van de voor boekhoudkundige doeleinden berekende CVA;

- iii) de toestemming van bevoegde autoriteiten om de in lid 1, punt a), bedoelde benadering te gebruiken, blijft beperkt tot de hypothetische netting set waarvoor de instelling de in lid 1, punt a), bedoelde benadering gebruikt om de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico te berekenen.

Instellingen stellen beleidslijnen vast om uit te leggen hoe zij een combinatie van de in lid 1, punten a) en b), bedoelde benaderingen gebruiken en, zoals in dit lid uiteengezet, permanent de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico te berekenen.”.

(168) Artikel 383 wordt vervangen door:

“Artikel 383

Standaardbenadering

1. Bevoegde autoriteit geven een instelling toestemming om voor een portefeuille van transacties met een of meer tegenpartijen haar eigenvermogensvereisten voor CVA-risico te berekenen aan de hand van de standaardbenadering van lid 3, nadat zij hebben nagegaan of de instelling aan de volgende vereisten voldoet:

- a) de instelling heeft een afzonderlijke afdeling opgericht die is belast met de algemene risicobeheersing van de instelling en de afdekking van CVA-risico;
- b) voor elke betrokken tegenpartij heeft de instelling een regelgevings-CVA-model ontwikkeld om de CVA van die tegenpartij overeenkomstig artikel 383 bis te berekenen;
- c) voor elke betrokken tegenpartij is de instelling in staat, en dit ten minste op maandbasis, de gevoeligheden van haar CVA voor de desbetreffende overeenkomstig artikel 383 ter bepaalde risicofactoren te berekenen;
- d) voor alle posities in in aanmerking komende afdekkingen die overeenkomstig artikel 386 in aanmerking worden genomen om de eigenvermogensvereisten van de instelling voor CVA-risico te berekenen aan de hand van de standaardbenadering, is de instelling in staat, en dit ten minste op maandbasis, de gevoeligheden van die posities voor de desbetreffende overeenkomstig artikel 383 ter bepaalde risicofactoren te berekenen.

Voor de toepassing van punt c) wordt onder “gevoeligheid van de CVA van een tegenpartij voor een risicofactor” verstaan de relatieve verandering in waarde van die CVA als gevolg van een verandering in de waarde van een van de betrokken risicofactoren van die CVA, berekend aan de hand van het regelgevings-CVA-model van de instelling overeenkomstig de artikelen 383 decies tot en met 383 undecies.

Voor de toepassing van punt d) wordt onder “gevoeligheid van een positie in een in aanmerking komende afdekking voor een risicofactor” verstaan de relatieve verandering in de waarde van die positie als gevolg van een verandering in de waarde van een van de betrokken risicofactoren van die positie, berekend aan de hand van het prijsmodel van de instelling overeenkomstig de artikelen 383 decies tot en met 383 undecies.

2. Bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico zijn de volgende definities van toepassing:

- a) “risicoklasse”: één van de volgende categorieën:

- i) renterisico;
 - ii) creditspreadrisico van de tegenpartij;
 - iii) referentiecreditspreadrisico;
 - iv) aandelenrisico;
 - v) grondstoffenrisico;
 - vi) valutarisico;
- b) “CVA-portefeuille”: de portefeuille samengesteld uit de geaggregeerde CVA en alle in lid 1, punt d), bedoelde in aanmerking komende afdekkingen;
 - c) “geaggregeerde CVA”: de som van de aan de hand van het regelgevings-CVA-model berekende CVA’s voor alle in lid 1, eerste alinea, bedoelde tegenpartijen.

3. Instellingen bepalen aan de hand van de standaardbenadering de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico als de som van de volgende twee overeenkomstig artikel 383 ter berekende eigenvermogensvereisten:

- a) de eigenvermogensvereisten voor deltarisico, die het risico van veranderingen in de CVA-portefeuille van een instelling weergeven die zijn toe te schrijven aan bewegingen in de desbetreffende niet-volatiliteitsgerelateerde risicofactoren;
- b) de eigenvermogensvereisten voor het vegarisico, die het risico van veranderingen in de CVA-portefeuille van de instelling weergeven die zijn toe te schrijven aan bewegingen in de desbetreffende volatiliteitsgerelateerde risicofactoren.”.

(169) De volgende artikelen 383 bis tot en met 383 quater vicijs worden ingevoegd:

“Artikel 383 bis

Regelgevings-CVA-model

1. Een regelgevings-CVA-model dat voor het berekenen van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico overeenkomstig artikel 383 wordt gebruikt, is conceptueel solide, wordt integer toegepast en neemt alle volgende vereisten in acht:

- a) het regelgevings-CVA-model is in staat om de CVA van een bepaalde tegenpartij te modelleren, door, in voorkomend geval, de netting en de margeovereenkomst op netting-set-niveau overeenkomstig dit artikel in aanmerking te nemen;
- b) de instelling raamt de kansen op wanbetaling van de in punt a) bedoelde tegenpartij op basis van de creditspreads en het *op basis van een consensusvoorspelling verwachte* verlies bij wanbetaling voor die tegenpartij;
- c) het in punt a) bedoelde verwachte verlies bij wanbetaling is hetzelfde als het in punt b) bedoelde *op basis van een consensusvoorspelling verwachte* verlies bij wanbetaling **■**, tenzij de instelling kan verantwoorden dat de hogere rangorde van de portefeuille van transacties met die tegenpartij verschilt van de rangorde van niet-achtergestelde, niet door zekerheden gedekte obligaties die door die

tegenpartij zijn uitgegeven;

- d) op elk toekomstig tijdstip wordt de gesimuleerde gediscoteerde toekomstige blootstelling van de portefeuille van transacties met een tegenpartij aan de hand van een blootstellingsmodel berekend, door alle transacties in die portefeuille te herprijzen, op basis van de gesimuleerde gezamenlijke veranderingen van de voor die transacties van materiële marktrisicofactoren gebruikmakend van een passend aantal scenario's, en door de prijzen aan de hand van risicovrije rentepercentages te disconteren naar de berekeningsdatum;
- e) het regelgevings-CVA-model is in staat om aanzienlijke afhankelijkheid te modelleren tussen de gesimuleerde gediscoteerde toekomstige blootstelling van de portefeuille van transacties met de creditspreads van de tegenpartij;
- f) indien de transacties uit de portefeuille worden opgenomen in een netting set die aan een margeovereenkomst en dagelijkse waardering tegen marktwaarde onderworpen is, worden de in het kader van die overeenkomst gestorte en ontvangen zekerheden, in de gesimuleerde gediscoteerde toekomstige blootstelling als een risicolimiterende factor in aanmerking genomen indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - i) de instelling bepaalt de **■** margerisicoperiode die voor die overeenkomstig de vereisten van artikel 285, leden 2 en 5, voor die netting set relevant is, en brengt die margeperiode tot uiting in de berekening van de gesimuleerde gediscoteerde toekomstige blootstelling;
 - ii) alle toepasselijke aspecten van de margeovereenkomst, met inbegrip van de frequentie van margeopvragingen, het type contractueel in aanmerking komende zekerheden, de drempelbedragen, de minimumoverdrachtbedragen, de Independent Amounts en de initiële marges voor zowel de instelling als de tegenpartij, komen passend tot uiting in de berekening van de gesimuleerde gediscoteerde toekomstige blootstelling;
 - iii) de instelling heeft een afdeling zekerhedenbeheer opgericht die artikel 287 in acht neemt ten aanzien van alle zekerheden die bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico aan de hand van de standaardbenadering in aanmerking worden genomen.

Voor de toepassing van punt a) heeft CVA een positief teken en wordt deze berekend als een functie van het verwachte verlies bij wanbetaling van de tegenpartij, een passende set van de kansen op wanbetaling van de tegenpartij op tijdstippen in de toekomst en een passende set van gesimuleerde gediscoteerde toekomstige blootstellingen van de portefeuille van transacties met die tegenpartij op tijdstippen in de toekomst tot aan het einde van de looptijd van de langstlopende transactie in die portefeuille.

Voor de toepassing van punt b) maakt een instelling, wanneer de spreads voor de kredietverzuimswaps van de tegenpartij op de markt waarneembaar zijn, van die spreads gebruik. Wanneer die spreads voor kredietverzuimswaps niet beschikbaar zijn, gebruikt een instelling een van de volgende benaderingen:

- i) creditspreads van andere door de tegenpartij uitgegeven instrumenten die

actuele marktomstandigheden weergeven;

- ii) proxy spreads die passend zijn gelet op de rating, de bedrijfstak en de regio van de tegenpartij.

Ten behoeve van de in punt d) bedoelde verantwoording laten van de tegenpartij ontvangen zekerheden de rangorde van de blootstelling onverlet.

Voor de toepassing van punt f), iii), hoeft de instelling, wanneer zij reeds dit soort afdeling heeft opgericht voor het gebruik van de in artikel 283 bedoelde internemodellenmethode, geen additionele afdeling zekerhedenbeheer op te richten indien die instelling ten genoegen van haar bevoegde autoriteiten aantoonbaar dat die afdeling de vereisten van artikel 287 in acht neemt ten aanzien van alle voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico's aan de hand van de standaardbenadering in aanmerking genomen zekerheden.

2. Een instelling die een regelgevings-CVA-model gebruikt voldoet aan alle volgende kwalitatieve vereisten:

- a) het in lid 1, punt d), bedoelde blootstellingsmodel maakt deel uit van het interne CVA-risicobeheerssysteem van de instelling dat vaststelling, meting, beheer, goedkeuring en interne rapportage van CVA en CVA-risico voor boekhoudkundige doeleinden omvat;
- b) de instelling beschikt over procedures die de naleving borgen van een gedocumenteerd samenstel van interne beleidslijnen, controles, beoordeling van de prestaties van het model en procedures ten aanzien van het in lid 1, punt d), bedoelde blootstellingsmodel;
- c) de instelling beschikt over een onafhankelijke controleafdeling die belast is met de effectieve initiële en doorlopende validatie van het in lid 1, punt d), bedoelde blootstellingsmodel. Deze afdeling is onafhankelijk van de bedrijfseenheden kredietverlening en de tradingafdelingen, met inbegrip van de in artikel 383, lid 1, punt a), bedoelde afdeling, en rapporteert rechtstreeks aan de directie; zij beschikt over voldoende personeelsleden die op dat punt voldoende onderlegd zijn;
- d) de directie is actief bij de risicobeheersingsprocedure betrokken en beschouwt de beheersing van CVA-risico als een essentieel onderdeel van de activiteiten, waarvoor de nodige hulpbronnen moeten worden ingezet;
- e) de instelling documenteert het proces voor de initiële en doorlopende validatie van haar in lid 1, punt d), bedoelde blootstellingsmodel met een zodanige mate van detail dat een derde kan begrijpen hoe de modellen functioneren, wat de beperkingen en de belangrijkste aannames ervan zijn, en de analyse kan reproduceren. Deze documentatie vermeldt de minimumfrequentie waarmee de doorlopende validatie moet plaatsvinden, alsmede andere omstandigheden (zoals een plotse verandering in marktgedragingen) waarin additionele validatie moet plaatsvinden; zij beschrijft hoe de validatie wordt uitgevoerd ten aanzien van datastromen en portefeuilles, welke analyses worden gebruikt en hoe representatieve tegenpartijportefeuilles worden gebouwd;
- f) de prijsmodellen die in het in lid 1, punt a), bedoelde blootstellingsmodel

worden gebruikt voor een bepaald scenario van gesimuleerde marktrisicofactoren worden, in het kader van het proces voor initiële en doorlopende modelvalidatie, getoetst aan passende onafhankelijke benchmarks voor een breed scala marktsituaties. In prijsmodellen voor opties wordt rekening gehouden met het niet-lineaire karakter van de optiewaarde ten opzichte van marktrisicofactoren;

- g) op regelmatige basis vindt een onafhankelijke toetsing van het in punt a) van dit lid bedoelde interne CVA-risicobeheersingssysteem van de instelling plaats in het kader van het interne auditproces van de instelling. Deze toetsing omvat zowel de activiteiten van de in artikel 383, lid 1, punt a), bedoelde afdeling als de in punt c) van dit lid bedoelde onafhankelijke risicobeheersingsafdeling;
- h) het model dat de instelling gebruikt om de in lid 1, punt a), bedoelde gesimuleerde gedisconteerde toekomstige blootstelling te berekenen, brengt de transactievoorwaarden en specificaties en margeregelingen tijdig, volledig en voorzichtig tot uiting. Die voorwaarden en specificaties zijn opgenomen in een beveiligde database die aan een periodieke en formele audit wordt onderworpen. Ook de doorgifte van data over transactievoorwaarden en specificaties en margeregelingen aan het blootstellingsmodel wordt aan een interne audit onderworpen, en er zijn formele processen voorhanden voor de reconciliatie tussen het interne model en de systemen met brondata, zodat op doorlopende basis kan worden geverifieerd dat transactievoorwaarden, specificaties en margeregelingen correct, of ten minste voorzichtig, in het blootstellingsmodel tot uiting komen;
- i) de inputs van actuele en historische marktdata die worden gebruikt in het model dat de instelling voor de berekening van de in lid 1, punt a), bedoelde gesimuleerde gedisconteerde toekomstige blootstelling gebruikt, worden onafhankelijk van de bedrijfsonderdelen verkregen. Zij worden tijdig en volledig ingevoerd in het model dat de instelling gebruikt voor de berekening van de in lid 1, punt a), bedoelde gesimuleerde gedisconteerde toekomstige blootstelling, en in stand gehouden in een beveiligde database die aan een periodieke en formele audit wordt onderworpen. Een instelling beschikt over een goed ontwikkeld proces voor data-integriteit zodat zij kan omgaan met ongeschikte observaties van data. In gevallen waarin het model van proxy marktdata gebruikmaakt, werkt een instelling interne beleidslijnen uit om geschikte proxy's te identificeren en toont zij op doorlopende basis empirisch aan dat die proxy's een voorzichtige voorstelling van het onderliggende risico geven;
- j) het blootstellingsmodel houdt rekening met transactiespecifieke en contractuele informatie die nodig is om blootstellingen op het niveau van de netting set te kunnen aggregeren. Een instelling vergewist zich ervan dat transacties in het model in de juiste netting set worden ondergebracht.

Voor de in punt a) bedoelde berekening van het eigenvermogensvereiste voor CVA-risico's mag het blootstellingsmodel verschillende specificaties en aannames hebben om aan alle vereisten van artikel 383 bis te voldoen, met dien verstande dat de marktinputdata en inaanmerkingneming van netting dezelfde blijven als die welke voor boekhoudkundige doeleinden worden gebruikt.

3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen om nader te bepalen hoe in lid 1, punt b), ii), bedoelde proxy spreads door de instelling moeten worden vastgesteld om de kansen op wanbetaling te berekenen.

4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen voor het bepalen van:

- a) verdere technische elementen die de instelling in aanmerking moet nemen bij het berekenen van het verwachte verlies bij wanbetaling van de tegenpartij, de kansen op wanbetaling van de tegenpartij en de gesimuleerde gediscoteerde toekomstige blootstelling van de portefeuille van transacties met die tegenpartij en CVA, als bedoeld in lid 1, punt a);
- b) welke andere in lid 1, punt b), i), vermelde instrumenten passend zijn om de kansen op wanbetaling van de tegenpartij te ramen en hoe instellingen die raming moeten maken.

De EBA dient die in de leden 3 en 4 bedoelde ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP: in te voegen datum = 24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot vaststelling van:

- a) de voorwaarden voor het beoordelen van de materialiteit van uitbreidingen van en veranderingen in het gebruik van de standaardbenadering als bedoeld in artikel 383, lid 3;
- b) de beoordelingsmethodiek aan de hand waarvan de bevoegde autoriteiten moeten nagaan of een instelling aan de vereisten van de artikelen 383 en 383 bis voldoet.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk 36 maanden [na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de onderhavige verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 383 ter

Eigenvermogensvereisten voor delta- en vegarisico

1. Instellingen passen de in de artikelen 383 quater tot en met 383 nonies beschreven delta- en vegarisicofactoren en het in de leden 2 tot en met 8 beschreven proces toe voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor delta- en vegarisico.

2. Voor elke in artikel 383, lid 2, bedoelde risicoklasse wordt de gevoeligheid van de geaggregeerde CVA's en de gevoeligheid van alle onder de eigenvermogensvereisten voor delta- en vegarisico vallende posities in in aanmerking komende afdekkingen

voor elk van de bij de betrokken risicoklasse behorende, toepasselijke delta- of vegarisicofactoren berekend volgens de overeenkomstige formules uit de artikelen 383 decies en 383 undecies. Indien de waarde van een instrument van meerdere risicofactoren afhankelijk is, wordt de gevoeligheid voor elke risicofactor afzonderlijk bepaald.

Voor het berekenen van de gevoeligheden van de geaggregeerde CVA's voor vegarisico worden gevoeligheden opgenomen zowel voor volatiliteiten die in het blootstellingsmodel worden gebruikt om risicofactoren te simuleren als voor volatiliteiten die worden gebruikt om optietransacties in de portefeuille met de tegenpartij te herprijzen.

In afwijking van lid 1 kan een instelling, op voorwaarde dat de bevoegde autoriteiten daarvoor toestemming hebben verleend, bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor een positie in de handelsportefeuille krachtens dit hoofdstuk gebruikmaken van alternatieve definities van delta- en vegarisicogevoeligheden, mits de instelling aan alle volgende voorwaarden voldoet:

- a) die alternatieve definities worden door een onafhankelijke afdeling risicobeheersing binnen de instelling gebruikt voor doeleinden van intern risicobeheer en om winsten en verliezen aan de directie te rapporteren;
- b) de instelling toont aan dat die alternatieve definities beter geschikt zijn om de gevoeligheden voor de positie te vatten dan de formules uit de artikelen 383 decies en 383 undecies en dat de daaruit resulterende gevoeligheden niet materieel verschillen van die formules.

3. Wanneer een toelaatbare afdekking een indexinstrument is, berekenen instellingen de gevoeligheden van die toelaatbare afdekking voor alle betrokken risicofactoren door de verschuiving van een van de betrokken risicofactoren toe te passen op elk van de bestanddelen van de index.

4. Een instelling mag, naast de in artikel 383, lid 2, bedoelde risicoklassen, andere risicoklassen invoeren die overeenstemmen met gekwalificeerde indexinstrumenten. Wat deltarisico's betreft, wordt een indexinstrument als gekwalificeerd beschouwd indien het aan de voorwaarden van artikel 325 decies ¶ voldoet. Wat vegarisico's betreft, worden alle indexinstrumenten als gekwalificeerd beschouwd.

Een instelling berekent delta- en vegagevoeligheden voor een gekwalificeerde indexrisicofactor als één gevoeligheid voor de onderliggende gekwalificeerde index. Wanneer 75 % van de bestanddelen van een gekwalificeerde index worden gemapt met dezelfde sector als die uit de artikelen 383 sexdecies, 383 novodecies en 383 unvicies, mapt de instelling de gekwalificeerde index met diezelfde sector. Anders mapt de instelling de gevoeligheid met de toepasselijke gekwalificeerde indexsubklasse.

5. De gewogen gevoeligheden van de geaggregeerde CVA en van de marktwaarde van alle in aanmerking komende afdekkingen voor elke risicofactor worden berekend door de respectieve nettogevoeligheden te vermenigvuldigen met het overeenkomstige risicogewicht, volgens de onderstaande formules:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$
$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

waarbij:

k = de index die de risicofactor k aangeeft;

RW_k = het risicogewicht dat van toepassing is op risicofactor k ;

WS_k^{CVA} = de gewogen gevoeligheid van de geaggregeerde CVA voor risicofactor k ;

S_k^{CVA} = de netto gevoeligheid van de geaggregeerde CVA voor risicofactor k ;

WS_k^{hedges} = de gewogen gevoeligheid van de marktwaarde van alle in aanmerking komende afdekkingen (hedges) in de CVA-portefeuille voor risicofactor k ;

S_k^{hedges} = de netto gevoeligheid van de marktwaarde van alle in aanmerking komende afdekkingen (hedges) in de CVA-portefeuille voor risicofactor k .

6. Instellingen berekenen de netto gewogen gevoeligheid WS_k van de CVA-portefeuille voor risicofactor k volgens de onderstaande formule:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. De netto gewogen gevoeligheden binnen dezelfde subklasse worden geaggregeerd volgens de onderstaande formule, gebruikmakend van de overeenkomstige correlaties ρ_{kl} voor gewogen gevoeligheden binnen dezelfde subklasse uit de artikelen 383 terdecies, 383 vicies en 383 septdecies die aanleiding geven tot de subklasespecifieke gevoeligheid K_b :

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_{k \in b} \sum_{l \in b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \in b} ((WS_k^{hedges})^2)}$$

waarbij:

K_b = de subklasespecifieke gevoeligheid van subklasse b ;

ρ_{kl} = de overeenkomstige parameters voor correlatie binnen de subklasse;

R = de hedging disallowance-parameter gelijk aan 0,01;

WS_k = de netto gewogen gevoeligheden.

8. De subklasespecifieke gevoeligheid wordt voor elke subklasse binnen een risicoklasse berekend overeenkomstig de leden 5, 6 en 7. Nadat voor alle subklassen de subklasespecifieke gevoeligheid is berekend, worden de gewogen gevoeligheden voor alle risicofactoren van alle subklassen volgens de onderstaande formule geaggregeerd, met gebruikmaking van de overeenkomstige correlaties γ_{bc} voor gewogen gevoeligheden in de verschillende subklassen uit de artikelen 383 terdecies, **383 quindecies**, 383 octodecies, **383 vicies**, **383 duovicies en 383 quatervicies**, hetgeen in de risicoklassespecifieke eigenvermogensvereisten voor delta- of vegarisico resulteert:

Risk – class specific own funds requirement for delta or vega risk

$$= m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

waarbij:

m_{CVA} = een vermenigvuldigingsfactor gelijk aan 1. Bevoegde autoriteiten mogen de waarde van m_{CVA} verhogen indien het regelgevings-CVA-model van de instelling tekortkomingen vertoont waardoor de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico niet correct kunnen worden gemeten;

K_b = de subklassespecifieke gevoeligheid van subklasse b;

γ_{bc} = de correlatieparameter tussen de subklassen b en c;

$S_b = \max\{-K_b; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_b)\}$ voor alle risicofactoren in subklasse b;

$S_c = \max\{-K_c; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_c)\}$ voor alle risicofactoren in subklasse c.

Artikel 383 quater

Renterisicofactoren

1. Voor de rentedeltarisicofactoren, met inbegrip van inflatierisico, is er één subklasse per valuta, waarbij elke subklasse telkens verschillende soorten risicofactoren omvat.

De op rentegevoelige instrumenten in de CVA-portefeuille toepasselijke rentedeltarisicofactoren zijn de desbetreffende risicovrije rentes per betrokken valuta en voor elk van de volgende looptijden: 1 jaar, 2 jaar, 5 jaar, 10 jaar en 30 jaar.

De op inflatiegevoelige instrumenten in de CVA-portefeuille toepasselijke rentedeltarisicofactoren zijn de desbetreffende inflatiepercentages per betrokken valuta en voor elk van de volgende looptijden: 1 jaar, 2 jaar, 5 jaar, 10 jaar en 30 jaar.

2. De valuta waarvoor een instelling de rentedeltarisicofactoren overeenkomstig lid 1 toepast, zijn USD, EUR, GBP, AUD, CAD, SEK, JPY en de rapportagevaluta van de instelling.

3. Voor niet in lid 2 vermelde valuta zijn de rentedeltrisicofactoren de absolute verandering van het inflatiepercentage en de parallelle verschuiving van de volledige risicovrije curve voor een bepaalde valuta.

4. Instellingen verkrijgen de risicovrije rentes per valuta van de in hun handelsportefeuille aangehouden geldmarktinstrumenten met het laagste kredietrisico, zoals overnight indexswaps.

5. Indien instellingen de in lid 4 bedoelde benadering niet kunnen toepassen, worden de risicovrije rentes gebaseerd op één of meer door de markt geïmpliceerde swapcurves die door de instellingen worden gebruikt om posities tegen marktwaarde te waarderen, zoals de swapcurves voor de interbankenrente.

Indien de data over de in de eerste alinea van dit lid beschreven door de markt geïmpliceerde swapcurves ontoereikend zijn, mogen de risicovrije rentes worden afgeleid van de meest geschikte overheidsobligatiecurve voor een gegeven valuta.

Artikel 383 quinquies

Wisselkoersrisicofactoren

1. De wisselkoersdeltarisicofactoren die instellingen moeten toepassen op

instrumenten in de CVA-portefeuille die voor contante wisselkoersen gevoelig zijn, zijn alle contante wisselkoersen tussen de valuta waarin een instrument luidt en de rapportagevaluta van de instelling *of de basisvaluta van de instelling wanneer de instelling, overeenkomstig artikel 325 octodecies, lid 7, een basisvaluta gebruikt*. Per valutapaar is er één subklasse; deze subklasse bevat één risicofactor en één nettogevoeligheid.

2. De wisselkoersvegarisicofactoren die instellingen moeten toepassen op instrumenten in de CVA-portefeuille die voor wisselkoersvolatiliteit gevoelig zijn, zijn de impliciete volatiliteiten van wisselkoersen tussen de in lid 1 bedoelde valutaparen. Er is één subklasse voor alle valuta en looptijden, die alle wisselkoersvegarisicofactoren en één nettogevoeligheid bevat.

3. Voor wisselkoersdelta- en wisselkoersvegarisicofactoren hoeven instellingen geen onderscheid te maken tussen onshore- en offshorevarianten van een valuta.

Artikel 383 sexies

Risicofactoren voor tegenpartijcreditspreads

1. De deltarisicofactoren voor tegenpartijcreditspreads die instellingen moeten toepassen op instrumenten in de CVA-portefeuille die voor tegenpartijcreditspread gevoelig zijn, zijn de creditspreads van alle individuele tegenpartijen en referentienamen en gekwalificeerde indexen voor de volgende looptijden: 0,5 jaar, 1 jaar, 3 jaar, 5 jaar en 10 jaar.

2 bis. De creditspreadrisicoklasse van de tegenpartij is niet onderworpen aan vegarisico-eigenvermogensvereisten.

Artikel 383 septies

Risicofactoren voor referentiecriditspreads

1. De deltarisicofactor voor referentiecriditspreads die instellingen moeten toepassen op instrumenten in de CVA-portefeuille die voor referentiecriditspreads gevoelig zijn, zijn de creditspreads van alle looptijden voor alle referentienamen binnen een subklasse. Voor iedere subklasse wordt één nettogevoeligheid berekend.

2. De vegarisicofactor voor referentiecriditspreads die instellingen moeten toepassen op instrumenten in de CVA-portefeuille die voor referentiecriditspreads gevoelig zijn, zijn de volatiliteiten van de creditspreads van alle looptijden voor alle referentienamen binnen een subklasse. Voor iedere subklasse wordt één nettogevoeligheid berekend.

Artikel 383 octies

Aandelenrisicofactoren

1. De subklassen voor alle aandelenrisicofactoren zijn de in artikel 383 vicies genoemde subklassen.

2. De aandelendeltarisicofactoren die instellingen moeten toepassen op instrumenten in de CVA-portefeuille die voor contante aandelenkoersen gevoelig zijn, zijn de contante koersen van alle aandelen die worden gemapt met dezelfde subklasse als die

bedoeld in lid 1. Voor iedere subklasse wordt één nettogevoeligheid berekend.

3. De aandelenvegarisicofactoren die instellingen moeten toepassen op instrumenten in de CVA-portefeuille die voor aandelenvolatiliteit gevoelig zijn, zijn de impliciete volatiliteiten van alle aandelen die worden gemapt met dezelfde subklasse als die bedoeld in lid 1. Voor iedere subklasse wordt één nettogevoeligheid berekend.

Artikel 383 nonies

Grondstoffenrisicofactoren

1. De subklassen voor alle grondstoffenrisicofactoren zijn de in artikel 383 ter vicies genoemde sectorale subklassen.

2. De grondstoffendeltarisicofactoren die instellingen moeten toepassen op instrumenten in de CVA-portefeuille die voor contante grondstoffenprijzen gevoelig zijn, zijn de contante prijzen van alle grondstoffen die worden gemapt met dezelfde sectorale subklasse als die bedoeld in lid 1. Voor iedere sectorale subklasse wordt één nettogevoeligheid berekend.

3. De grondstoffenvegarisicofactoren die instellingen moeten toepassen op instrumenten in de CVA-portefeuille die voor volatiliteiten van grondstoffenprijzen gevoelig zijn, zijn de impliciete volatiliteiten van alle grondstoffen die worden gemapt met dezelfde sectorale subklasse als die bedoeld in lid 1. Voor iedere sectorale subklasse wordt één nettogevoeligheid berekend.

Artikel 383 decies

Deltarisicogevoeligheden

1. Instellingen berekenen uit renterisicofactoren bestaande deltagevoeligheden als volgt:

- a) de deltagevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor risicofactoren bestaande uit risicovrije rentes en uit een toelaatbare afdekking van die risicofactoren worden als volgt berekend:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$
$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(r_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

waarbij:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = de gevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor een risicofactor risicovrije rente;

r_{kt} = de waarde van de risicofactor risicovrije rente k met looptijd t;

V_{CVA} = de geaggregeerde CVA berekend volgens het regelgevings-CVA-model;

x, y = andere risicofactoren dan r_{kt} in V_{CVA} ;

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = de gevoeligheden van de toelaatbare afdekking (hedge) i voor een risicofactor risicovrije rente;

V_i = de prijsfunctie van de toelaatbare afdekking i;

w,z = andere risicofactoren dan r_{kt} in de prijsfunctie V_i .

b) de deltagevoeligheden voor risicofactoren bestaande uit inflatiepercentages en uit een toelaatbare afdekking van die risicofactor worden als volgt berekend:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$
$$S_{infl_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(infl_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

waarbij:

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = de gevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor een inflatierisicofactor;

$infl_{kt}$ = de waarde van een inflatierisicofactor k met looptijd t;

V_{CVA} = de geaggregeerde CVA berekend volgens het regelgevings-CVA-model;

x,y = andere risicofactoren dan $infl_{kt}$ in V_{CVA} ;

$S_{infl_{kt}}^{hedge_i}$ = de gevoeligheden van de toelaatbare afdekking (hedge) i voor een inflatierisicofactor;

V_i = de prijsfunctie van de toelaatbare afdekking i;

w,z = andere risicofactoren dan $infl_{kt}$ in de prijsfunctie V_i .

2. Instellingen berekenen de deltagevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor risicofactoren bestaande uit contante wisselkoersen en uit een toelaatbare afdekking van die risicofactoren als volgt:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k \times 1.01, x, y \dots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \dots)}{0.01}$$
$$S_{FX_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(FX_k \times 1.01, w, z \dots) - V_i(FX_k, w, z \dots)}{0.01}$$

waarbij:

$S_{FX_k}^{CVA}$ = de gevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor een risicofactor contante wisselkoersen;

FX_k = de waarde van de risicofactor contante wisselkoersen k;

V_{CVA} = de geaggregeerde CVA berekend volgens het regelgevings-CVA-model;

x,y = andere risicofactoren dan FX_k in V_{CVA} ;

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = de gevoeligheden van de toelaatbare afdekking (hedge) i voor een risicofactor contante wisselkoersen;

V_i = de prijsfunctie van de toelaatbare afdekking i;

w,z = andere risicofactoren dan FX_k in de prijsfunctie V_i .

3. Instellingen berekenen de deltagevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor risicofactoren bestaande uit tegenpartijcreditspreads en uit een toelaatbare afdekking van die risicofactoren als volgt:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

waarbij:

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = de gevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor een risicofactor tegenpartijcreditspreads;

ccs_{kt} = de waarde van de risicofactor tegenpartijcreditspreads k voor looptijd t;

V_{CVA} = de geaggregeerde CVA berekend volgens het regelgevings-CVA-model;

x, y = andere risicofactoren dan ccs_{kt} in V_{CVA} ;

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = de gevoeligheden van de toelaatbare afdekking (hedge) i voor een risicofactor tegenpartijcreditspreads;

V_i = de prijsfunctie van de toelaatbare afdekking i;

w, z = andere risicofactoren dan ccs_{kt} in de prijsfunctie V_i .

4. Instellingen berekenen de deltagevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor risicofactoren bestaande uit referentiecriditspreads en uit een toelaatbare afdekking van die risicofactoren als volgt:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

waarbij:

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = de gevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor een risicofactor referentiecriditspreads;

rcs_{kt} = de waarde van de risicofactor referentiecriditspreads k voor looptijd t;

V_{CVA} = de geaggregeerde CVA berekend volgens het regelgevings-CVA-model;

x, y = andere risicofactoren dan ccs_{kt} in V_{CVA} ;

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = de gevoeligheden van de toelaatbare afdekking (hedge) i voor een risicofactor referentiecriditspreads;

V_i = de prijsfunctie van de toelaatbare afdekking i;

w, z = andere risicofactoren dan ccs_{kt} in de prijsfunctie V_i .

5. Instellingen berekenen de deltagevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor risicofactoren bestaande uit contante aandelenkoersen en uit een toelaatbare

afdekking van die risicofactoren als volgt:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \mathbf{x} \mathbf{1.01}, x, y \dots) - V_{CVA}(EQ, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ \mathbf{x} \mathbf{1.01}, w, z \dots) - V_i(EQ, w, z \dots)}{0.01}$$

waarbij:

S_{EQ}^{CVA} = de gevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor een risicofactor contante aandelenkoersen;

EQ = de waarde van de contante aandelenkoers;

V_{CVA} = de geaggregeerde CVA berekend volgens het regelgevings-CVA-model;

x, y = andere risicofactoren dan EQ in V_{CVA} ;

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = de gevoeligheden van de toelaatbare afdekking (hedge) i voor een risicofactor contante aandelenkoersen;

V_i = de prijsfunctie van de toelaatbare afdekking i ;

w, z = andere risicofactoren dan EQ in de prijsfunctie V_i .

6. Instellingen berekenen de deltagevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor risicofactoren bestaande uit contante grondstoffenprijzen en uit een toelaatbare afdekking van die risicofactoren als volgt:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1.01CTY, x, y \dots) - V_{CVA}(CTY, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1.01CTY, w, z \dots) - V_i(CTY, w, z \dots)}{0.01}$$

waarbij:

S_{CTY}^{CVA} = de gevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor een risicofactor contante grondstoffenprijzen;

CTY = de waarde van de contante grondstoffenprijs;

V_{CVA} = de geaggregeerde CVA berekend volgens het regelgevings-CVA-model;

x, y = andere risicofactoren dan CTY in V_{CVA} ;

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = de gevoeligheden van de toelaatbare afdekking (hedge) i voor een risicofactor contante grondstoffenprijzen;

V_i = de prijsfunctie van de toelaatbare afdekking i ;

w, z = andere risicofactoren dan CTY in de prijsfunctie V_i .

Artikel 383 undecies

Vegarisicogevoeligheden

Instellingen berekenen de vegarisicogevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor

risicofactoren bestaande uit impliciete volatiliteit en uit een toelaatbare afdekking van die risicofactoren als volgt:

$$S_{vol_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(vol_k, w, z \dots)}{0.01}$$

waarbij:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = de gevoeligheden van de geaggregeerde CVA voor een risicofactor impliciete volatiliteit;

vol_k = de waarde van de risicofactor impliciete volatiliteit, uitgedrukt als een percentage;

V_{CVA} = de geaggregeerde CVA berekend volgens het regelgevings-CVA-model;

x, y = andere risicofactoren dan vol_k in de prijsfunctie V_{CVA} ;

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = de gevoeligheden van de toelaatbare afdekking (hedge) i voor een risicofactor impliciete volatiliteit;

V_i = de prijsfunctie van de toelaatbare afdekking i;

w, z = andere risicofactoren dan vol_k in de prijsfunctie V_i .

Artikel 383 duodecies

Risicogewichten voor renterisico

1. Voor de in artikel 383 quater, lid 2, genoemde valuta zijn de deltagevoeligheden voor risicovrije rente van elke subklasse in tabel 1 als volgt:

Tabel 1

Subklasse	Looptijd	Risicogewicht
1	1 jaar	1,11 %
2	2 jaar	0,93 %
3	5 jaar	0,74 %
4	10 jaar	0,74 %
5	30 jaar	0,74 %

2. Voor valuta niet zijnde de in artikel 383 quater, lid 2, genoemde valuta bedraagt het risicogewicht van deltagevoeligheden voor risicovrije rente 1,58 %.

3. Voor inflatierisico in een van de in artikel 383 quater, lid 2, genoemde valuta bedraagt het risicogewicht van de gevoeligheid voor inflatierisico 1,11 %.

4. Voor inflatierisico in een valuta niet zijnde de in artikel 383 quater, lid 2,

genoemde valuta bedraagt het risicogewicht van de gevoeligheid voor inflatierisico 1,58 %.

5. De op gevoeligheden voor rentevegarisicofactoren en op **inflatievegarisicofactoren** toe te passen risicogewichten bedragen voor alle valuta 100 %.

Artikel 383 terdecies

Intrasubklassecorrelaties voor algemeen renterisico

1. Voor de in artikel 383 quater, lid 2, genoemde valuta zijn de correlatieparameters die instellingen toepassen bij de aggregatie van de deltagevoeligheden voor risicovrije rente tussen de verschillende subklassen uit tabel 2, als volgt:

Tabel 2

Subklasse	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

2. De correlatieparameter die instellingen toepassen voor de aggregatie van inflatiedeltarisicogevoeligheid en risicovrije-rentedeltagevoeligheid die in dezelfde valuta luiden, bedraagt 40 %.

3. De correlatieparameter die instellingen toepassen voor de aggregatie van gevoeligheid voor vegarisicofactor inflatie en gevoeligheid voor vegarisicofactor risicovrije rente die in dezelfde valuta luiden, bedraagt 40 %.

Artikel 383 quaterdecies

Risicogewichten voor wisselkoersrisico

1. De risicogewichten voor alle deltagevoeligheden voor de risicofactor wisselkoers tussen een rapportagevaluta van een instelling en een andere valuta bedraagt 11 %.

2. De risicogewichten voor alle vegagevoeligheden voor de risicofactor wisselkoers bedragen 100 %.

Artikel 383 quindecies

Correlaties voor wisselkoersrisico

1. Voor de aggregatie van gevoeligheden voor de wisselkoersdeltarisicofactor voor alle subklassen is een uniforme correlatieparameter gelijk aan 60 % van toepassing.

2. Voor de aggregatie van gevoeligheden voor de wisselkoersvegarisicofactor voor alle subklassen is een uniforme correlatieparameter gelijk aan 60 % van

toepassing.

Artikel 383 sexdecies

Risicogewichten voor tegenpartijcreditspreadrisico

1. De risicogewichten voor de deltagewoeligheden voor creditspreadrisicofactoren zijn identiek voor alle looptijden (0,5 jaar, 1 jaar, 3 jaar, 5 jaar en 10 jaar) binnen elke subklasse in tabel 3, en zijn als volgt:

Tabel 3

Subklasse nummer	Krediet kwaliteit	Sector	Risicogewicht (procentpunten)
1	Alle	Centrale overheid, met inbegrip van centrale banken, van een lidstaat	0,5 %
2	Kredietkwaliteits categorie 1 t/m 3	Centrale overheid, met inbegrip van centrale banken, van een derde land en in artikel 117, lid 2, en artikel 118 genoemde multilaterale ontwikkelingsbanken en internationale organisaties	0,5 %
3		Regionale of lokale overheden en publiekrechtelijke lichamen	1,0 %
4		Entiteiten uit de financiële sector, met inbegrip van kredietinstellingen die rechtsgeldig zijn opgericht door een centrale overheid, een regionale overheid of een lokale autoriteit, en verstrekkers van stimuleringsleningen	5,0 %
5		Basismaterialen, energie, industrieproducten, landbouw, be- en verwerkende industrie, winning van delfstoffen	3,0 %
6		Consumentengoederen en -diensten, vervoer en opslag, administratieve en ondersteunende diensten	3,0 %
7		Technologie, telecommunicatie	2,0 %
8		Gezondheidszorg, nutsvoorzieningen, professionele en technische activiteiten	1,5 %

9		Andere sector	5,0 %
10		Gekwalificeerde indexen	1,5 %
11	Kredietkwaliteits categorieën 4 t/m 6 en zonder rating	Centrale overheid, met inbegrip van centrale banken, van een derde land en in artikel 117, lid 2, en artikel 118 genoemde multilaterale ontwikkelingsbanken en internationale organisaties	2,0 %
12		Regionale of lokale overheden en publiekrechtelijke lichamen	4,0 %
13		Entiteiten uit de financiële sector, met inbegrip van kredietinstellingen die rechtsgeldig zijn opgericht door een centrale overheid, een regionale overheid of een lokale autoriteit, en verstrekkers van stimuleringsleningen	12,0 %
14		Basismaterialen, energie, industrieproducten, landbouw, be- en verwerkende industrie, winning van delfstoffen	7,0 %
15		Consumentengoederen en -diensten, vervoer en opslag, administratieve en ondersteunende diensten	8,5 %
16		Technologie, telecommunicatie	5,5 %
17		Gezondheidszorg, nutsvoorzieningen, professionele en technische activiteiten	5,0 %
18		Andere sector	12,0 %
19		Gekwalificeerde indexen	5,0 %

2. Om een risicoblootstelling aan een sector toe te wijzen, maken instellingen gebruik van een doorgaans op de markt gehanteerde classificatie voor het groeperen van emittenten per sector. Instellingen wijzen elke emittent slechts aan één van de in tabel 3 vermelde sectorale subklassen toe. Risicoblootstellingen van emittenten die een instelling niet op deze wijze aan een sector kan toewijzen, worden aan subklasse 9 of aan subklasse 18 in tabel 3 toegewezen, afhankelijk van de kredietkwaliteit van de emittent.

3. Instellingen wijzen aan de subklassen 10 en 19 in tabel 3 alleen blootstellingen toe die verwijzen naar gekwalificeerde indexen als bedoeld in artikel 383 ter, lid 4.

4. Instellingen passen een doorkijkbenadering toe om de gevoeligheden te bepalen van een blootstelling die naar een niet-gekwalificeerde index verwijst.

Artikel 383 septdecies

Intrasubklassecorrelaties voor creditspreadrisico van tegenpartijen

1. Tussen de beide gevoeligheden WS_k en WS_l , resulterend uit risicoblootstellingen toegewezen aan sectorale subklassen 1 tot en met 9 en 11 tot en met 18 uit artikel 383 sexdecies, lid 1, tabel 3, wordt de correlatieparameter ρ_{kl} als volgt vastgesteld:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

waarbij:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ gelijk is aan 1 indien de twee toppen van de gevoeligheden k en l identiek zijn, en anders is deze gelijk aan 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ gelijk is aan 1 indien de twee namen (name) van de gevoeligheden k en l identiek zijn, **90 % indien de twee namen verschillend maar juridisch verbonden zijn**, en anders is deze gelijk aan 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ gelijk is aan 1 indien de twee namen beide in de subklassen 1 tot en met 9 of beide in de subklassen 11 tot en met 18 zijn, en anders is deze gelijk aan 80 %.

2. Tussen de beide gevoeligheden WS_k en WS_l , resulterend uit risicoblootstellingen toegewezen aan de sectorale subklassen 10 en 19, wordt de correlatieparameter ρ_{kl} als volgt vastgesteld:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

waarbij:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ gelijk is aan 1 indien de twee toppen van de gevoeligheden k en l identiek zijn, en anders is deze gelijk aan 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ gelijk is aan 1 indien de twee namen (name) van de gevoeligheden k en l identiek zijn en de twee indexen tot dezelfde serie behoren, **90 % indien de twee indexen hetzelfde zijn maar tot verschillende series behoren**, en anders is deze gelijk aan 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ gelijk is aan 1 indien de twee namen beide in de subklasse 10 of beide in de subklasse 19 zijn, en anders is deze gelijk aan 80 %.

Artikel 383 octodecies

Correlaties tussen subklassen voor creditspreaddeltarisico van tegenpartijen

De correlaties tussen subklassen voor creditspreaddeltarisico zijn als volgt:

Tabel 4

Subklasse	1, 2, 3, 11 en 12	4 en 13	5 en 14	6 en 15	7 en 16	8 en 17	9 en 18	10 en 19
1, 2, 3, 11 en 12	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	0 %	45 %

4 en 13		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	0 %	45 %
5 en 14			100 %	20 %	25 %	5 %	0 %	45 %
6 en 15				100 %	25 %	5 %	0 %	45 %
7 en 16					100 %	5 %	0 %	45 %
8 en 17						100 %	0 %	45 %
9 en 18							100 %	0 %
10 en 19								100 %

Artikel 383 novodecies

Risicogewichten voor referentiecriditspreadrisico

1. De risicogewichten voor de deltagewoeligheden voor referentiecriditspreadrisicofactoren zijn identiek voor alle looptijden (0,5 jaar, 1 jaar, 3 jaar, 5 jaar en 10 jaar) en alle referentiecriditspreadblootstellingen binnen elke subklasse in tabel 5, en zijn als volgt:

Tabel 5

Nummer subklasse	Kredietkw aliteit	Sector	Risicogewicht (procentpunten)
1	Alle	Centrale overheid, met inbegrip van centrale banken, van een lidstaat	0,5 %
2	Kredietkw aliteitscategorie 1 t/m 3	Centrale overheid, met inbegrip van centrale banken, van een derde land en in artikel 117, lid 2, en artikel 118 genoemde multilaterale ontwikkelingsbanken en internationale organisaties	0,5 %
3		Regionale of lokale overheden en publiekrechtelijke lichamen	1,0 %
4		Entiteiten uit de financiële sector, met inbegrip van kredietinstellingen die rechtsgeldig zijn opgericht door een centrale overheid, een regionale overheid of een lokale autoriteit, en verstrekkers van stimuleringsleningen	5,0 %

5		Basismaterialen, energie, industrieproducten, landbouw, be- en verwerkende industrie, winning van delfstoffen	3,0 %
6		Consumentengoederen en -diensten, vervoer en opslag, administratieve en ondersteunende diensten	3,0 %
7		Technologie, telecommunicatie	2,0 %
8		Gezondheidszorg, nutsvoorzieningen, professionele en technische activiteiten	1,5 %
10		Gekwalificeerde indexen	1,5 %
11		Kredietkw aliteitscate gorieën 4 t/m 6 en zonder rating	Centrale overheid, met inbegrip van centrale banken, van een derde land en in artikel 117, lid 2, en artikel 118 genoemde multilaterale ontwikkelingsbanken en internationale organisaties
12	Regionale of lokale overheden en publiekrechtelijke lichamen		4,0 %
13	Entiteiten uit de financiële sector, met inbegrip van kredietinstellingen die rechtsgeldig zijn opgericht door een centrale overheid, een regionale overheid of een lokale autoriteit, en verstrekkers van stimuleringsleningen		12,0 %
14	Basismaterialen, energie, industrieproducten, landbouw, be- en verwerkende industrie, winning van delfstoffen		7,0 %
15	Consumentengoederen en -diensten, vervoer en opslag, administratieve en ondersteunende diensten		8,5 %
16	Technologie, telecommunicatie		5,5 %
17	Gezondheidszorg, nutsvoorzieningen, professionele en technische activiteiten		5,0 %
18	Gekwalificeerde indexen		5,0 %
19	Andere sector		12,0 %

1 bis. Risicogewichten voor referentiedebietvolatiliteiten worden vastgesteld

op 100 %.

2. Om een risicoblootstelling aan een sector toe te wijzen, maken instellingen gebruik van een doorgaans op de markt gehanteerde classificatie voor het groeperen van emittenten per sector. Instellingen wijzen elke emittent slechts aan één van de sectorale subklassen in tabel 5 toe. Risicoblootstellingen van emittenten die een instelling niet op deze wijze aan een sector kan toewijzen, worden aan subklasse 19 in tabel 5 toegewezen, afhankelijk van de kredietkwaliteit van de emittent.
3. Instellingen wijzen aan de subklassen 10 en 18 alleen blootstellingen toe die verwijzen naar gekwalificeerde indexen als bedoeld in artikel 383 ter, lid 4.
4. Instellingen passen een doorkijkbenadering toe om de gevoeligheden te bepalen van een blootstelling die naar een niet-gekwalificeerde index verwijst.

Artikel 383 vicies

Intrasubklassecorrelaties voor referentiecriditspreadrisico

1. Tussen de beide gevoeligheden WS_k en WS_l , resulterend uit risicoblootstellingen toegewezen aan sectorale subklassen 1 tot en met 9 en 11 tot en met 18 uit artikel 383 novodecies, lid 1, tabel 5, wordt de correlatieparameter ρ_{kl} als volgt vastgesteld:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

waarbij:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ gelijk is aan 1 indien de twee toppen van de gevoeligheden k en l identiek zijn, en anders is deze gelijk aan 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ gelijk is aan 1 indien de twee namen (name) van de gevoeligheden k en l identiek zijn, **90 % indien de twee namen verschillend maar juridisch verbonden zijn**, en anders is deze gelijk aan 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ gelijk is aan 1 indien de twee namen beide in de subklassen 1 tot en met 9 of beide in de subklassen 11 tot en met 18 zijn, en anders is deze gelijk aan 80 %.

2. Tussen de beide gevoeligheden WS_k en WS_l , resulterend uit risicoblootstellingen toegewezen aan de sectorale subklassen 10 en 19, wordt de correlatieparameter ρ_{kl} als volgt vastgesteld:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

waarbij:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ gelijk is aan 1 indien de twee toppen van de gevoeligheden k en l identiek zijn, en anders is deze gelijk aan 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ gelijk is aan 1 indien de twee namen (name) van de gevoeligheden k en l identiek zijn en de twee indexen tot dezelfde serie behoren, **90 % indien de twee namen verschillend maar juridisch verbonden zijn**, en anders is deze gelijk aan 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ gelijk is aan 1 indien de twee namen beide in de subklasse 10 of beide in de subklasse 19 zijn, en anders is deze gelijk aan 80 %.

Artikel 383 vicies bis

Correlaties tussen subklassen voor het referentiecreditspreadrisico

1. De correlaties tussen subklassen voor het deltareferentiecreditspreadrisico en het vegareferentiecreditspreadrisico zijn dezelfde als de correlaties tussen subklassen voor het deltategenpartijcreditspreadrisico, als bedoeld in artikel 383 octodecies, tabel 4.

2. In afwijking van lid 1 worden de in lid 1 berekende waarden van de correlaties tussen subklassen gedeeld door twee voor de subklassen 1 t/m 8 en 11 t/m 17.

Artikel 383 unvicies

Risicogewichtsubklassen voor aandelenrisico

1. De risicogewichten voor de deltagevoeligheden voor contante-aandelenkoersenrisicofactoren zijn identiek voor alle aandelenrisicoblootstellingen binnen elke subklasse in tabel 6, en zijn als volgt:

Tabel 6

Nummer subklasse	Marktkapitalisatie	Economie	Sector	Risicogewicht voor contante aandelenkoersen (procentpunten)
1	Groot	Opkomende economie	Consumentengoederen en -diensten, vervoer en opslag, administratieve en ondersteunende diensten, gezondheidszorg, nutsvoorzieningen	55 %
2			Telecommunicatie, industrieproducten	60 %
3			Basismaterialen, energie, landbouw, be- en verwerkende industrie, winning van delfstoffen	45 %
4			Financiële instellingen, met inbegrip van door de overheid gesteunde financiële instellingen, vastgoedactiviteiten,	55 %

			technologie	
5		Geavanceerde economie	Consumentengoederen en -diensten, vervoer en opslag, administratieve en ondersteunende diensten, gezondheidszorg, nutsvoorzieningen	30 %
6			Telecommunicatie, industrieproducten	35 %
7			Basismaterialen, energie, landbouw, be- en verwerkende industrie, winning van delfstoffen	40 %
8			Financiële instellingen, met inbegrip van door de overheid gesteunde financiële instellingen, vastgoedactiviteiten, technologie	50 %
9	Klein	Opkomende economie	Alle onder de subklassen 1, 2, 3 en 4 beschreven sectoren	70
10		Geavanceerde economie	Alle onder de subklassen 5, 6, 7 en 8 beschreven sectoren	50 %
11	Andere sector			70 %
12	Groot	Geavanceerde economie	Gekwalificeerde indexen	15 %
13	Andere		Gekwalificeerde indexen	25 %

2. Voor de toepassing van lid 1 wordt in de in artikel 325 septuagies, lid 7, bedoelde technische reguleringsnormen nader bepaald wat onder een kleine en een grote marktkapitalisatie moet worden verstaan.

3. Voor de toepassing van lid 1 wordt in de in artikel 325 terquadragies, lid 3, bedoelde technische reguleringsnormen nader bepaald wat onder een opkomende en een geavanceerde economie moet worden verstaan.

4. Om een risicoblootstelling aan een sector toe te wijzen, maken instellingen gebruik van een doorgaans op de markt gehanteerde classificatie voor het groeperen van emittenten per bedrijfstak. Instellingen wijzen elke emittent aan één van de in lid 1, tabel 6, vermelde sectorale subklassen toe en wijzen alle emittenten uit dezelfde bedrijfstak aan dezelfde sector toe. Risicoblootstellingen van emittenten die een instelling niet aan een sector kan toewijzen, worden aan subklasse 11 toegewezen. Multinationale of in meerdere sectoren actief zijnde emittenten van aandelen worden op basis van de belangrijkste regio en sector waarin de emittent van aandelen opereert, aan een bepaalde subklasse toegewezen.

5. De risicogewichten voor aandelenvegarisico worden vastgesteld op 78 % voor de subklassen 1 tot en met 8 en subklasse 12 en op 100 % voor alle overige subklassen.

Artikel 383 duovicies

Correlaties tussen subklassen voor aandelenrisico

De parameter voor correlaties tussen subklassen wordt voor aandelendelta- en aandelenvegarisico vastgesteld op:

- a) 15 % indien de beide subklassen onder de subklassen 1 tot en met 10 uit artikel 383 unvicies, lid 1, tabel 6, vallen;
- b) 75 % indien de beide subklassen de subklassen 12 tot en met 13 uit artikel 383 unvicies, lid 1, tabel 6, zijn;
- c) 45 % indien een van de subklassen subklasse 12 *of* 13 uit artikel 383 unvicies, lid 1, tabel 6, is, en de andere subklasse onder de subklassen 1 tot en met 10 uit artikel 383 unvicies, lid 1, tabel 6, valt;
- d) 0 % indien een van de beide subklassen subklasse 11 van artikel 383 unvicies, lid 1, tabel 6, is.

Artikel 383 tervicies

Risicogewichtsubklassen voor grondstoffenrisico

1. De risicogewichten voor de deltagevoeligheden voor contante-grondstoffenrijzenrisicofactoren zijn identiek voor alle grondstoffenrisicoblootstellingen binnen elke subklasse in tabel 7, en zijn als volgt:

Tabel 7

Nummer subklasse	Naam subklasse	Risicogewicht voor contante grondstoffenprijs (procentpunten)
1	Energie – Vaste brandstoffen	30 %
2	Energie – Vloeibare brandstoffen	35 %

3	Energie – Elektriciteit	60 %
4	Energie – Handel in koolstofemissierechten	40 %
5	Goederenvervoer	80 %
6	Niet-edele metalen	40 %
7	Gasvormige brandstoffen	45 %
8	Edele metalen (incl. goud)	20 %
9	Granen en oliehoudende zaden	35 %
10	Vee en zuivel	25 %
11	Soft commodities en andere landbouwgoederen	35 %
12	Andere grondstof	50 %

2. De risicogewichten voor grondstoffenvegarisico worden op 100 % vastgesteld.

Artikel 383 quatercicies

Risicogewichtsubklassen voor grondstoffenrisico

1. De parameter voor correlaties tussen subklassen wordt voor grondstoffendeltarisico vastgesteld op:

- a) 20 % indien de beide subklassen onder de subklassen 1 tot en met 11 uit artikel 383 tervicies, lid 1, tabel 7, vallen;
- b) 0 % indien een van de beide subklassen subklasse 12 van artikel 383 tervicies, lid 1, tabel 7, is.

2. De parameter voor correlaties tussen subklassen wordt voor grondstoffenvegarisico vastgesteld op:

- a) 20 % indien de beide subklassen onder de subklassen 1 tot en met 11 uit artikel 383 tervicies, lid 1, tabel 7, vallen;
- b) 0 % indien een van de beide subklassen subklasse 12 van artikel 383 tervicies, lid 1, tabel 7, is.”.

(170) De artikelen 384, 385 en 386 worden vervangen door:

“Artikel 384

Basisbenadering

1. Een instelling berekent de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico overeenkomstig lid 2 of lid 3, al naargelang, voor een portefeuille van transacties met één of meer tegenpartijen aan de hand van een van de volgende formules, al naargelang:

- a) de formule uit lid 2 indien de instelling in de berekening één of meer overeenkomstig artikel 386 in aanmerking genomen in aanmerking komende afdekkingen in de berekening opneemt;
- b) de formule uit lid 3 indien de instelling in de berekening geen van de overeenkomstig artikel 386 in aanmerking genomen in aanmerking komende afdekkingen in de berekening opneemt.

De benaderingen uit de punten a) en b) worden niet in combinatie gebruikt.

2. Een instelling die aan de voorwaarde uit lid 1, punt a), voldoet, berekent de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico's als volgt:

$$BACVA^{total} = DS_{CVA} \cdot (\beta \cdot BACVA^{csr - unhedged} + (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr - hedged})$$

waarbij:

$BACVA^{total}$ = de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico volgens de basisbenadering;

$BACVA^{csr - unhedged}$ = de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico volgens de basisbenadering, berekend overeenkomstig lid 3 voor een instelling die aan de voorwaarde uit lid 1, punt b), voldoet;

$$DS_{CVA} = 0,65;$$

$$\beta = 0,25;$$

$$BACVA^{csr - hedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

waarbij:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

$$a = 1,4;$$

$$\rho = 0,5;$$

c = de index die alle tegenpartijen aangeeft waarvoor de instelling de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico berekent aan de hand van de in dit artikel vastgestelde benadering;

NS = de index die alle netting sets met een bepaalde tegenpartij aangeeft waarvoor de instelling de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico berekent aan de hand van de in dit artikel vastgestelde benadering;

h = de index die alle single-name-instrumenten aangeeft die overeenkomstig

artikel 386 als in aanmerking komende afdekkingen in aanmerking zijn genomen voor een bepaalde tegenpartij waarvoor de instelling de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico berekent aan de hand van de in dit artikel vastgestelde benadering;

i = de index die alle indexinstrumenten aangeeft die overeenkomstig artikel 386 als in aanmerking komende afdekkingen in aanmerking zijn genomen voor alle tegenpartijen waarvoor de instelling de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico berekent aan de hand van de in dit artikel vastgestelde benadering;

RW_c = het op tegenpartij “c” toepasselijke risicogewicht. Tegenpartij “c” wordt gemapt met een van de risicogewichten gebaseerd op een combinatie van sector en kredietkwaliteit en vastgesteld overeenkomstig tabel 1.

M_{NS}^c = de werkelijke looptijd voor netting set NS met tegenpartij c.

Voor een instelling die van de in titel II, hoofdstuk 6, afdeling 6, beschreven methoden gebruikmaakt, wordt M_{NS}^c berekend overeenkomstig artikel 162, lid 2, punt g). Voor die berekening wordt M_{NS}^c evenwel niet tot vijf jaar beperkt, maar tot de langste resterende looptijd van een contract in de netting set.

Voor een instelling die niet van de in titel II, hoofdstuk 6, afdeling 6, beschreven methoden gebruikmaakt, is M_{NS}^c de gemiddelde notionele gewogen looptijd als bedoeld in artikel 162, lid 2, punt b). Voor die berekening wordt M_{NS}^c evenwel niet tot vijf jaar beperkt, maar tot de langste resterende looptijd van een contract in de netting set.

EAD_{NS}^c = de blootstellingswaarde voor tegenpartijkredietrisico van netting set NS met tegenpartij c, met inbegrip van het effect van zekerheidstelling volgens de in titel II, hoofdstuk 6, afdelingen 3 tot en met 6, beschreven methoden, zoals van toepassing op de berekening van de eigenvermogensvereisten voor tegenpartijkredietrisico overeenkomstig artikel 92, lid 4, punten a) en f);

DF_{NS}^c = de disconteringsvoet voor toezichtsdoeleinden voor netting set NS met tegenpartij c.

Voor een instelling die van de in titel II, hoofdstuk 6, afdeling 6, beschreven methoden gebruikmaakt, wordt de disconteringsfactor voor toezichtsdoeleinden vastgesteld op 1. In alle overige gevallen wordt de disconteringsfactor voor toezichtsdoeleinden als volgt berekend:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{NS}^c}}{0.05 \cdot M_{NS}^c}$$

r_{hc} = de correlatiefactor voor toezichtsdoeleinden tussen het creditspreadrisico van tegenpartij c en het creditspreadrisico van een single-name-instrument in aanmerking genomen als toelaatbare afdekking h voor tegenpartij c, bepaald overeenkomstig tabel 2;

M_h^{SN} = de **resterende** looptijd van een als toelaatbare afdekking in aanmerking genomen single-name-instrument;

B_h^{SN} = het notionele bedrag van een als toelaatbare afdekking in aanmerking genomen single-name-instrument;

DF_h^{SN} = de disconteringsfactor voor toezichtsdoeleinden van een als toelaatbare afdekking in aanmerking genomen single-name-instrument, berekend als volgt:

$$\frac{1 - e^{-0.05M_h^{SN}}}{0.05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = het risicogewicht voor toezichtsdoeleinden van een als toelaatbare afdekking in aanmerking genomen single-name-instrument. Die risicogewichten zijn gebaseerd op een combinatie van sector en kredietkwaliteit van de referentiecriditspread van het afdekkingsinstrument en worden vastgesteld overeenkomstig tabel 1;

M_i^{ind} = de **rasterende** looptijd van één of meer posities in hetzelfde als toelaatbare afdekking in aanmerking genomen indexinstrument. In het geval van meer dan één positie in hetzelfde indexinstrument is M_i^{ind} de notioneel gewogen looptijd van al die posities;

B_i^{ind} = de volledige notionele waarde van één of meer posities in hetzelfde als toelaatbare afdekking in aanmerking genomen indexinstrument. In het geval van meer dan één positie in hetzelfde indexinstrument is B_i^{ind} de notioneel gewogen looptijd van al die posities;

DF_i^{ind} = de disconteringsfactor voor toezichtsdoeleinden van één of meer posities in hetzelfde als toelaatbare afdekking in aanmerking genomen indexinstrument, berekend als volgt:

$$\frac{1 - e^{-0.05M_i^{ind}}}{0.05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = het risicogewicht voor toezichtsdoeleinden van een als toelaatbare afdekking in aanmerking genomen afdekking. RW_i^{ind} is gebaseerd op een combinatie van sector en kredietkwaliteit van alle indexinstrumenten, berekend als volgt:

- indien alle bestanddelen van de index tot dezelfde sector behoren en dezelfde kredietkwaliteit hebben, zoals bepaald overeenkomstig tabel 1, wordt RW_i^{ind} berekend als het betrokken risicogewicht uit tabel 1 voor die sector en kredietkwaliteit, vermenigvuldigd met 0,7;
- indien alle bestanddelen van de index niet tot dezelfde sector behoren of niet dezelfde kredietkwaliteit hebben, wordt RW_i^{ind} berekend als het gewogen gemiddelde van de risicogewichten van alle bestanddelen van de index, zoals bepaald overeenkomstig tabel 1, vermenigvuldigd met 0,7;

Tabel 1

Sector tegenpartij	Kredietkwaliteit	
	Kredietkwaliteitscategorie 1 t/m 3	Kredietkwaliteits categorieën 4 t/m 6 en zonder rating

Centrale overheid, met inbegrip van centrale banken, ■ en in artikel 117, lid 2, of artikel 118 genoemde multilaterale ontwikkelingsbanken <i>van een derde land</i> en internationale organisaties	0,5 %	2,0 %
Regionale of lokale overheden en publiekrechtelijke lichamen	1,0 %	4,0 %
Entiteiten uit de financiële sector, met inbegrip van kredietinstellingen die rechtsgeldig zijn opgericht door een centrale overheid, een regionale overheid of een lokale autoriteit, en verstrekkers van stimuleringsleningen	5,0 %	12,0 %
Basismaterialen, energie, industrieproducten, landbouw, be- en verwerkende industrie, winning van delfstoffen	3,0 %	7,0 %
Consumentengoederen en -diensten, vervoer en opslag, administratieve en ondersteunende diensten	3,0 %	8,5 %
Technologie, telecommunicatie	2,0 %	5,5 %
Gezondheidszorg, nutsvoorzieningen, professionele en technische activiteiten	1,5 %	5,0 %
Andere sector	5,0 %	12,0 %

Tabel 2

Correlaties tussen creditspread tegenpartij en single-name-afdekking	
Single-name-afdekking h van tegenpartij i	Waarde van r_{hc}

Tegenpartijen bedoeld in artikel 386, lid 3, punt a), i)	100 %
Tegenpartijen bedoeld in artikel 386, lid 3, punt a), ii)	80 %
Tegenpartijen bedoeld in artikel 386, lid 3, punt a), iii)	50 %

2. Een instelling die aan de voorwaarde uit lid 1, punt b), voldoet, berekent de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico als volgt:

$$BACVA^{csr - unhedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

indien alle termen de termen uit lid 2 zijn.

Artikel 385

Vereenvoudigde benadering

1. Een instelling die aan alle voorwaarden van artikel 273 bis, lid 2, voldoet, **of van haar bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 273 bis, lid 4, toestemming heeft gekregen om de in artikel 282 bedoelde benadering te hanteren**, mag de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico berekenen als de risicogewogen posten voor tegenpartijrisico voor posities in, respectievelijk, de niet-handelsportefeuille en de handelsportefeuille, als bedoeld in artikel 92, lid 3, punten a) en f), gedeeld door 12,5.

2. Voor de in lid 1 bedoelde berekening zijn de volgende voorwaarden van toepassing:

- a) alleen voor transacties waarvoor de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico uit artikel 382 van toepassing zijn, geldt die berekening;
- b) kredietderivaten die als interne afdekkingen van blootstellingen met betrekking tot tegenpartijrisico's in aanmerking worden genomen, worden niet in die berekening opgenomen.

3. Een instelling die niet langer aan één of meer van de voorwaarden van artikel 273 bis, lid 2, voldoet, voldoet aan de voorwaarden van artikel 273 ter.

Artikel 386

In aanmerking komende afdekkingen

1. Posities in afdekkingsinstrumenten worden als “in aanmerking komende afdekkingen” in aanmerking genomen bij de berekening van eigenvermogensvereisten voor CVA-risico overeenkomstig de artikelen 383 en 384 indien die posities aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- a) die posities worden gebruikt om CVA-risico te limiteren en worden als dusdanig beheerd;
- b) die posities kunnen worden ingenomen bij derden of bij de handelsportefeuille van de instelling als interne afdekking; in dat geval voldoen zij aan het vereiste

van artikel 106, lid 7;

- c) alleen posities in afdekkingsinstrumenten als bedoeld in de leden 2 en 3 kunnen bij de berekening van eigenvermogensvereisten voor CVA-risico overeenkomstig, respectievelijk, artikel 383 en artikel 384 in aanmerking worden genomen als in aanmerking komende afdekkingen.
- d) een bepaald afdekkingsinstrument is één positie in een in aanmerking komende afdekking en kan niet worden opgesplitst in meer dan één positie in meer dan één in aanmerking komende afdekking.

2. Voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico overeenkomstig artikel 383 worden alleen posities in de volgende afdekkingsinstrumenten als in aanmerking komende afdekking in aanmerking genomen:

- a) instrumenten die variabiliteit van tegenpartijcreditspread afdekken, met uitzondering van de in artikel 325, lid 5, bedoelde instrumenten;
- b) instrumenten die variabiliteit van het blootstellingsbestanddeel van CVA-risico afdekken, met uitzondering van de in artikel 325, lid 5, bedoelde instrumenten.

3. Voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico overeenkomstig artikel 384 worden alleen posities in de volgende afdekkingsinstrumenten als in aanmerking komende afdekking in aanmerking genomen:

- a) single-name kredietverzuimswaps (CDS) en single-name contingent-credit default swaps (CCDS), die verwijzen naar:
 - i) de tegenpartij rechtstreeks;
 - ii) een met de tegenpartij juridisch verbonden entiteit, waarbij “juridisch verbonden” ziet op gevallen waar de referentienaam en de tegenpartij ofwel een moederonderneming en haar dochteronderneming, ofwel twee dochterondernemingen van een gezamenlijke moederonderneming zijn;
 - iii) een entiteit uit dezelfde sector en regio als de tegenpartij;
- b) index-kredietverzuimswaps.

4. Bij derden ingenomen posities in afdekkingsinstrumenten die overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 als in aanmerking komende afdekkingen in aanmerking worden genomen en die worden opgenomen in de berekening van de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico, vallen niet onder de eigenvermogensvereisten voor marktrisico uit titel IV.

5. Posities in afdekkingsinstrumenten die niet overeenkomstig dit artikel als in aanmerking komende afdekkingen in aanmerking worden genomen, vallen onder de eigenvermogensvereisten voor marktrisico uit titel IV.”.

(170 bis) *Het volgende artikel 395 bis wordt ingevoegd:*

“Artikel 395 bis

Geaggregeerde limieten voor blootstellingen met betrekking tot schaduwbankentiteiten

Uiterlijk op 30 juni 2023 beoordeelt de Commissie, in nauwe samenwerking met de EBA, de passendheid en de impact van het opleggen van limieten voor blootstellingen met betrekking tot schaduwbankentiteiten. De Commissie brengt verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad, in voorkomend geval vergezeld van een wetgevingsvoorstel betreffende limieten voor blootstellingen met betrekking tot schaduwbankentiteiten.”

(171) Artikel 402 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) de eerste alinea wordt vervangen door:

“Instellingen kunnen voor de berekening van blootstellingswaarden voor de toepassing van artikel 395, tenzij zulks uit hoofde van het toepasselijke nationale recht verboden is, de waarde van een blootstelling of een deel van een blootstelling die door niet-zakelijk onroerend goed wordt gedekt overeenkomstig artikel 125, lid 1, verminderen met het in zekerheid gegeven bedrag van de onroerendgoedwaarde, met dien verstande dat dit bedrag niet hoger mag zijn dan 55 % van de onroerendgoedwaarde, mits aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:”;

ii) punt a) wordt vervangen door:

“a) de bevoegde autoriteiten van de lidstaat hebben geen risicogewicht bepaald dat hoger is dan 20 % voor blootstellingen of delen van blootstellingen die door niet-zakelijk onroerend goed worden gedekt, overeenkomstig artikel 124, lid 7;”;

b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) de eerste alinea wordt vervangen door:

“Instellingen kunnen voor de berekening van blootstellingswaarden voor de toepassing van artikel 395, tenzij zulks uit hoofde van het toepasselijke nationale recht verboden is, de waarde van een blootstelling of een deel van een blootstelling die door zakelijk onroerend goed wordt gedekt overeenkomstig artikel 126, lid 1, verminderen met het in zekerheid gegeven bedrag van de onroerendgoedwaarde, met dien verstande dat dit bedrag niet hoger mag zijn dan 55 % van de onroerendgoedwaarde, mits aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:”;

ii) punt a) wordt vervangen door:

“a) de bevoegde autoriteiten van de lidstaat hebben geen risicogewicht bepaald dat hoger is dan 60 % voor blootstellingen of delen van blootstellingen die door **zakelijk** onroerend goed zijn gedekt, overeenkomstig artikel 124, lid 7;”;

(172) In artikel 429 wordt lid 6 vervangen door:

“6. Voor de toepassing van lid 4, punt e), van dit artikel en van artikel 429 octies wordt onder “aankoop of verkoop volgens standaardmarktconventies” verstaan een

aankoop of een verkoop van een financieel actief in het kader van contracten op grond waarvan het financieel actief moet worden geleverd binnen de termijn die algemeen bij wet of overeenkomst in de betrokken markt is vastgesteld.”.

(172 bis) Aan artikel 429 bis, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:

“c bis) indien de instelling deel uitmaakt van het in artikel 113, lid 7, bedoelde netwerk, blootstellingen waaraan een risicogewicht van 0 % wordt toegekend overeenkomstig artikel 114 en die voortvloeien uit activa die equivalent zijn aan deposito's in dezelfde valuta als van andere leden van dat netwerk uit hoofde van een wettelijk of statutair minimumdeposito overeenkomstig artikel 422, lid 3, punt b). In een dergelijk geval zijn blootstellingen van andere leden van dat netwerk die een wettelijk of statutair minimumdeposito zijn, niet onderworpen aan punt c).”.

(173) Artikel 429 quater wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 3 wordt punt a) vervangen door:

“a) bij transacties die niet via een GCTP worden geclarend, worden de contanten die de ontvangende tegenpartij ontvangt, niet gescheiden van de activa van de instelling;”;

b) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Voor de toepassing van lid 1 van dit artikel nemen instellingen geen ontvangen zekerheden op in de berekening van het NICA als omschreven in artikel 272, punt 12 bis.”;

c) het volgende lid 4 bis wordt ingevoegd:

“4 bis. In afwijking van de leden 3 en 4 mag een instelling overeenkomstig deel drie, titel II, hoofdstuk 6, afdeling 3, ontvangen zekerheden in aanmerking nemen indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

a) de zekerheid is van een cliënt ontvangen voor een door de instelling namens die cliënt geclarend derivatencontract;

b) het in punt a) bedoelde contract wordt via een GCTP geclarend;

c) indien de zekerheid in de vorm van initiële marge is ontvangen, wordt die zekerheid gescheiden gehouden van de activa van de instelling.”;

d) in lid 6 wordt de eerste alinea vervangen door:

“In afwijking van lid 1 van dit artikel, kunnen instellingen de in deel drie, titel II, hoofdstuk 6, afdelingen 4 en 5, beschreven methodiek gebruiken om de blootstellingswaarde van de in bijlage II ■ vermelde derivatencontracten **en van de kredietderivaten** te bepalen, doch uitsluitend indien zij die methodiek ook gebruiken om de blootstellingswaarde van die contracten te bepalen om aan de eigenvermogensvereisten van artikel 92, lid 1, punten a), b) en c), te voldoen.”.

(174) Artikel 429 septies wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Instellingen berekenen overeenkomstig artikel 111, lid 2, de blootstellingswaarde van posten buiten de balanstelling, exclusief

derivatencontracten opgenomen in bijlage II, kredietderivaten, effectenfinancieringstransacties en de posities als bedoeld in artikel 429 quinquies.

Indien een verplichting betrekking heeft op de uitbreiding van een andere verplichting, is artikel 166, lid 9, van toepassing.”;

b) lid 3 wordt geschrapt.

(175) In artikel 429 octies wordt lid 1 vervangen door:

“1. Instellingen behandelen contanten met betrekking tot aankopen volgens standaardmarktconventies en financiële activa met betrekking tot aankopen volgens standaardmarktconventies die tot aan de afwikkelingsdatum op de balans blijven staan, als activa overeenkomstig artikel 429, lid 4, punt a).”.

(176) **Artikel 430 wordt als volgt gewijzigd:**

a) in lid 1 wordt het volgende punt h) toegevoegd:

“h) hun blootstellingen met betrekking tot ESG-risico’s, **met inbegrip van:**

i) hun bestaande en nieuwe blootstellingen met betrekking tot entiteiten uit de sector fossiele brandstoffen;

ii) hun blootstellingen met betrekking tot activiteiten die geacht worden significant afbreuk te doen aan een van de milieudoelstellingen zoals vastgesteld in Verordening (EU) 2020/852;

iii) hun blootstellingen met betrekking tot fysieke risico’s en transitierisico’s;

iv) de relevante blootstellingen van de pools van leningen die ten grondslag liggen aan door instellingen uitgegeven gedekte obligaties, hetzij rechtstreeks, hetzij via de overdracht van leningen aan een special purpose vehicle (SPV);”;

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

“8 bis. Ten laatste op 1 januari 2024 en daarna elk jaar publiceert de EBA een voortgangsverslag over de tenuitvoerlegging van het in lid 8 van dit artikel verstrekte mandaat. De EBA schetst in dit verslag in detail de vooruitgang die is geboekt in de richting van de verwezenlijking van de in punt e) van lid 8 bedoelde doelstelling.”.

(177) **Artikel 430 bis wordt als volgt gewijzigd:**

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Instellingen rapporteren aan hun bevoegde autoriteiten jaarlijks de volgende geaggregeerde data voor elke nationale onroerendgoedmarkt met betrekking waartoe zij blootstellingen hebben:

a) verliezen die voortvloeien uit blootstellingen waarvoor een instelling niet-zakelijk onroerend goed als zekerheid heeft opgenomen, tot het laagste van het in zekerheid gegeven bedrag en 55 % van de onroerendgoedwaarde, tenzij anders besloten krachtens artikel 124, lid 7;

b) de totale verliezen die voortvloeien uit blootstellingen waarvoor een instelling niet-zakelijk onroerend goed als zekerheid heeft opgenomen, tot het gedeelte

van de blootstelling dat overeenkomstig artikel 124, lid 2, punt a), door niet-zakelijk onroerend goed wordt gedekt;

- c) de blootstellingswaarde van alle uitstaande blootstellingen waarvoor een instelling niet-zakelijk onroerend goed als zekerheid heeft opgenomen, beperkt tot het gedeelte dat overeenkomstig artikel 124, lid 2, punt a), door niet-zakelijk onroerend goed wordt gedekt;
- d) verliezen die voortvloeien uit blootstellingen waarvoor een instelling zakelijk onroerend goed als zekerheid heeft opgenomen, tot het laagste van het in zekerheid gegeven bedrag en 55 % van de onroerendgoedwaarde, tenzij anders besloten krachtens artikel 124, lid 7;
- e) de totale verliezen die voortvloeien uit blootstellingen waarvoor een instelling zakelijk onroerend goed als zekerheid heeft opgenomen, tot het gedeelte van de blootstelling dat overeenkomstig artikel 124, lid 2, punt c), door zakelijk onroerend goed wordt gedekt;
- f) de blootstellingswaarde van alle uitstaande blootstellingen waarvoor een instelling zakelijk onroerend goed als zekerheid heeft opgenomen, beperkt tot het gedeelte dat overeenkomstig artikel 124, lid 2, punt c), door zakelijk onroerend goed wordt gedekt.”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De bevoegde autoriteiten publiceren jaarlijks op geaggregeerde basis de in lid 1, onder a) tot en met f), bepaalde gegevens, samen met historische gegevens, indien deze beschikbaar zijn, voor elke nationale onroerendgoedmarkt waarvoor dergelijke gegevens worden verzameld. Een bevoegde autoriteit verstrekt op verzoek van een andere bevoegde autoriteit in een lidstaat of van de EBA aan die bevoegde autoriteit of de EBA nadere informatie over de staat van de markten voor niet-zakelijk en zakelijk onroerend goed in die lidstaat.”.

(178) Artikel 433 wordt vervangen door:

“Artikel 433

Frequentie en reikwijdte van openbaarmakingen

Instellingen publiceren de krachtens de titels II en III vereiste openbaarmakingen op de wijze als beschreven in dit artikel, in de artikelen 433 bis, 433 ter, 433 quater en 434.

De EBA publiceert jaarlijkse openbaarmakingen op haar website op dezelfde datum als de datum waarop instellingen hun financiële overzichten publiceren, of zo spoedig mogelijk nadien.

De EBA publiceert halfjaarlijkse en kwartaalopenbaarmakingen op haar website op dezelfde datum als de datum waarop instellingen, in voorkomend geval, hun financiële verslagen voor de desbetreffende periode publiceren, of zo spoedig mogelijk nadien.

Vertragingen tussen de datum van publicatie van de krachtens dit deel vereiste openbaarmakingen en de betrokken financiële overzichten zijn redelijk en mogen in geen geval de termijn overschrijden die door de bevoegde autoriteiten op grond van artikel 106 van Richtlijn 2013/36/EU is vastgesteld.”.

- (179) In artikel 433 bis *wordt lid 1 als volgt gewijzigd*:
- a) *Aan punt b) wordt het volgende punt toegevoegd*:
“*xv) Artikel 449 bis*”;
 - b) *in punt c) wordt punt i) vervangen door*:
“i) artikel 438, punten d), d bis) en h);”.
- (180) **█** Artikel 433 ter *wordt vervangen door*:
- “Artikel 433 ter*
- Openbaarmakingen door kleine en niet-complexe instellingen***
- 1. Kleine en niet-complexe instellingen maken de hieronder beschreven informatie op jaarbasis openbaar***
- i) *artikel 435, lid 1, punten a), e) en f)*;
 - ii) *artikel 438, punten c), d) en d bis)*;
 - iii) *artikel 450, lid 1, punten a) tot en met d), h), i) en j)*;
 - iv) *de in artikel 447 bedoelde kernmaatstaven*;
 - v) “g) artikel 442, punten c) en d);
 - vi) *Artikel 449 bis*
- 2. In afwijking van lid 1 van dit artikel maken kleine en niet-complexe instellingen die niet-beursgenoteerde instellingen zijn, de in artikel 447 bedoelde kernmaatstaven om de twee jaar openbaar.*”.**
- (181) In artikel 433 quater wordt lid 2 als volgt gewijzigd:
- a) punt d) wordt vervangen door:
“d) artikel 438, punten c), d) en d bis);”;
 - b) *de volgende punten worden toegevoegd*:
“g) artikel 442, punten c) en d);”;
 - “h) de in artikel 449 bis bedoelde informatie halfjaarlijks.”.***
- (182) Artikel 434 wordt vervangen door:

“Artikel 434

Openbaarmakingsmiddelen

1. Instellingen niet zijnde kleine en niet-complexe instellingen dienen alle krachtens de titels II en III vereiste informatie in elektronisch formaat bij de EBA in uiterlijk op dezelfde datum als die waarop instellingen hun financiële overzichten of financiële verslagen, al naargelang, voor de desbetreffende periode publiceren, of zo spoedig mogelijk nadien. De EBA maakt ook de datum waarop die informatie is ingediend, bekend.

De EBA ziet erop toe dat de openbaarmakingen op de EBA-website dezelfde informatie bevatten als die welke instellingen bij de EBA hebben ingediend. Instellingen hebben het recht om de informatie opnieuw bij de EBA in te dienen

overeenkomstig de in artikel 434 bis bedoelde technische normen. De EBA stelt op haar website de datum beschikbaar waarop die herindiening heeft plaatsgevonden.

De EBA bereidt het instrument voor, en houdt dit actueel, waarin de mapping van de templates en tabellen voor openbaarmakingen met die voor toezichtsrapportage nader wordt geregeld. Het mappinginstrument is publiek beschikbaar op de EBA-website.

Instellingen mogen een op zichzelf staand document blijven publiceren dat gebruikers van die informatie voorziet van een gemakkelijk toegankelijke bron van prudentiële informatie, of dat een afzonderlijk onderdeel is dat deel uitmaakt van of gehecht is aan financiële overzichten of financiële verslagen van instellingen, en dat de vereiste openbaarmakingen bevat en voor die gebruikers gemakkelijk herkenbaar is. Instellingen mogen op hun website een link opnemen naar de EBA-website waar de prudentiële informatie centraal wordt gepubliceerd.

2. Grote instellingen en andere instellingen niet zijnde grote instellingen of kleine en niet-complexe instellingen dienen bij de EBA de in, respectievelijk, artikel 433 bis en artikel 433 quater bedoelde openbaarmakingen *in elektronisch formaat* in, doch uiterlijk op de publicatiedatum van de financiële overzichten of financiële verslagen voor de desbetreffende periode, of zo spoedig mogelijk nadien. ***Indien de financiële verslagen vóór de indiening van de toezichtsverslagen overeenkomstig artikel 430 voor dezelfde periode worden gepubliceerd, kunnen de openbaarmakingen op dezelfde datum als de toezichtsverslagen worden ingediend, of zo spoedig mogelijk nadien.*** Indien openbaarmaking vereist is voor een periode waarin een instelling geen financieel verslag opstelt, dient de instelling die informatie over openbaarmakingen zo snel als praktisch doenbaar is bij de EBA in.

3. De EBA publiceert op haar website de openbaarmakingen van kleine en niet-complexe instellingen op basis van de door die instellingen overeenkomstig artikel 430 aan de bevoegde autoriteiten gerapporteerde informatie.

4. Hoewel het eigendom van de data en de verantwoordelijkheid voor de nauwkeurigheid ervan blijft berusten bij de instellingen die deze data produceren, maakt de EBA op haar website de informatie beschikbaar die overeenkomstig dit deel moet worden openbaargemaakt. Dat archief wordt toegankelijk gehouden voor een periode die niet korter is dan de in het nationale recht vastgestelde bewaringstermijn voor informatie in de financiële verslagen van instellingen.

5. De EBA monitort het aantal bezoeken van haar single access point voor openbaarmakingen van instellingen (ESAP) en neemt de daarmee samenhangende statistische gegevens op in haar jaarverslagen.”.

(183) Artikel 434 bis wordt als volgt gewijzigd:

a) in de eerste alinea wordt de eerste zin vervangen door:

“De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen tot vaststelling van uniforme openbaarmakingsformats, de daarbij behorende instructies, informatie over het beleid inzake het opnieuw indienen van openbaarmakingen, en IT-oplossingen voor de krachtens de titels II en III vereiste openbaarmakingen.”;

b) in de eerste alinea wordt de vierde zin vervangen door:

“De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [OP:

in te voegen datum = 1 jaar na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.”.

(184) Artikel 438 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt b) wordt vervangen door:

“b) het bedrag van de aanvullend-eigenvermogensvereisten op basis van de procedure voor toetsing door de toezichthouder als bedoeld in artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU om risico niet zijnde het risico van buitensporige hefboomwerking en de samenstelling daarvan tegen te gaan;”;

b) punt d) wordt vervangen door:

“d) de totale risicoposten als berekend overeenkomstig artikel 92, lid 3, en de overeenkomstige totale eigenvermogensvereisten als bepaald overeenkomstig artikel 92, lid 2, uit te splitsen naar de verschillende **risicocategorieën of risicoblootstellingsklassen**, al naargelang, uit deel drie en, in voorkomend geval, een toelichting over de gevolgen voor de berekening van het eigen vermogen en de risicogewogen posten die voortvloeit uit de toepassing van kapitaalvloeren en het niet van het eigen vermogen aftrekken van bestanddelen;”;

c) het volgende punt d bis) wordt toegevoegd:

“d bis) indien voor het berekenen van de volgende posten vereist, het totaal van de risicoposten zonder ondergrens als berekend overeenkomstig artikel 92, lid 4, en het standaardtotaal van de risicoposten berekend overeenkomstig artikel 92, lid 5, uit te splitsen naar de verschillende risicocategorieën en -subcategorieën, al naargelang, uit deel drie en, in voorkomend geval, een toelichting over de gevolgen voor de berekening van het eigen vermogen en de risicogewogen posten die voortvloeit uit de toepassing van kapitaalvloeren en het niet van het eigen vermogen aftrekken van bestanddelen;”;

c bis) punt e) wordt vervangen door:

“e) de blootstellingen binnen en buiten de balanstelling, de risicogewogen posten en de gerelateerde verwachte verliezen voor elke categorie van gespecialiseerde kredietverlening, bedoeld in tabel 1 van artikel 153, lid 5, en de blootstellingen binnen en buiten de balanstelling en de risicogewogen posten voor de categorieën van blootstellingen met betrekking tot aandelen die zijn vermeld in artikel 133, leden 3 tot en met 6, en artikel 495 bis, lid 3.”.

(185) Artikel 445 wordt vervangen door:

“Artikel 445

Openbaarmaking van blootstellingen aan marktrisico volgens de standaardbenadering

1. Instellingen die van bevoegde autoriteiten geen toestemming hebben gekregen om de alternatieve internemodellenbenadering voor marktrisico van artikel 325 terquinquages te gebruiken, en die de vereenvoudigde standaardbenadering van artikel 325 bis of van deel drie, titel IV, hoofdstuk 1 bis, gebruiken, maken een algemeen overzicht van hun posities in de handelsportefeuille openbaar.

2. Instellingen die eigenvermogensvereisten overeenkomstig deel drie, titel IV, hoofdstuk 1 bis, berekenen, maken hun totale eigenvermogensvereisten, hun eigenvermogensvereisten voor de op gevoeligheden gebaseerde methoden, hun eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico en hun eigenvermogensvereisten voor restrisico's openbaar. De openbaarmakingen van eigenvermogensvereisten voor de maatstaven van de op gevoeligheden gebaseerde methode en voor wanbetalingsrisico worden voor de volgende instrumenten uitgesplitst:

- a) financiële instrumenten niet zijnde in de handelsportefeuille gehouden securitisatie-instrumenten, met een uitsplitsing naar risicoklasse, en een afzonderlijke identificatie van de eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico;
- b) niet in de ACHP gehouden securitisatie-instrumenten, met een afzonderlijke identificatie van de eigenvermogensvereisten voor creditspreadrisico en de eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico;
- c) in de ACHP gehouden securitisatie-instrumenten, met een afzonderlijke identificatie van de eigenvermogensvereisten voor creditspreadrisico en de eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico.”.

(186) Het volgende artikel 445 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 445 bis

Openbaarmaking van CVA-risico

1. Instellingen waarvoor de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico gelden, maken de volgende informatie openbaar:

- a) een algemeen overzicht van hun processen om hun CVA-risico in kaart te brengen, te meten, af te dekken en te monitoren;
- b) de vraag of instellingen aan alle voorwaarden van artikel 273 bis, lid 2, voldoen; indien aan die voorwaarden wordt voldaan, de vraag of instellingen ervoor hebben gekozen om de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico te berekenen aan de hand van de vereenvoudigde benadering van artikel 385; indien instellingen ervoor hebben gekozen om de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico te berekenen aan de hand van de vereenvoudigde benadering, de eigenvermogensvereisten voor CVA-risico overeenkomstig die benadering;
- c) het totale aantal tegenpartijen waarvoor de standaardbenadering wordt gehanteerd, met een uitsplitsing naar type tegenpartij.

2. Instellingen die de in artikel 383 vastgestelde standaardbenadering hanteren voor de berekening van eigenvermogensvereisten voor CVA-risico, maken, naast de in lid 1 bedoelde informatie, de volgende informatie openbaar:

- a) de structuur, organisatie en governance van hun interne risicobeheerfunctie voor CVA-risico;
- b) hun totale eigenvermogensvereisten voor CVA-risico volgens de standaardbenadering, met een uitsplitsing naar risicoklasse;
- c) een overzicht van de bij die berekening gebruikte in aanmerking komende afdekkingen, met een uitsplitsing volgens de in artikel 386, lid 2, bepaalde soorten.

3. Instellingen die de in artikel 384 vastgestelde basisbenadering hanteren voor de berekening van eigenvermogensvereisten voor CVA-risico, maken, naast de in lid 1 bedoelde informatie, de volgende informatie openbaar:

- a) hun totale eigenvermogensvereisten voor CVA-risico volgens de basisbenadering, en de bestanddelen $BACVA^{total}$ en $BACVA^{csr-hedged}$;
- b) een overzicht van de bij deze berekening gebruikte in aanmerking komende afdekkingen, met een uitsplitsing volgens de in artikel 386, lid 3, bepaalde soorten.”.

(187) Artikel 446 wordt vervangen door:

“Artikel 446

Openbaarmaking van operationeel risico

1. Instellingen maken de volgende informatie openbaar:

- a) de belangrijkste kenmerken en elementen van hun raamwerk voor het beheer van operationeel risico;
- b) hun eigenvermogensvereisten voor operationeel risico;
- c) de Business Indicator Component berekend overeenkomstig artikel 313;
- d) de Business Indicator, berekend overeenkomstig artikel 314, lid 1, en de bedragen van elke van de **componenten en hun subcomponenten** van de Business Indicator voor elk van de voor berekening van de Business Indicator relevante jaren;
- e) het aantal en de bedragen van de Business Indicator-posten die overeenkomstig artikel 315, lid 2, van de berekening van de Business Indicator zijn uitgesloten, alsmede de desbetreffende verantwoordingen voor die uitsluiting.

2. Instellingen die hun jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verliezen overeenkomstig artikel 316, lid 1, berekenen, maken, naast de in lid 1 opgesomde informatie, de volgende informatie openbaar:

- a) hun jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verliezen voor elk van de laatste tien jaar, berekend overeenkomstig artikel 316, lid 1;
- b) het aantal en de bedragen van de uit operationeel risico voortvloeiende verliezen die overeenkomstig artikel 320, lid 1, van de berekening van de jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verliezen zijn uitgesloten, **voor elk van de afgelopen tien jaar**, alsmede de betrokken verantwoording voor die uitsluiting.”.

(188) Artikel 447 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt a) wordt vervangen door:

“a) de samenstelling van hun eigen vermogen en hun risicogebaseerde kapitaalratio’s, berekend overeenkomstig artikel 92, lid 2;”;

b) het volgende punt a bis) wordt **ingevoegd**:

“a bis) in voorkomend geval de risicogebaseerde kapitaalratio’s, berekend overeenkomstig artikel 92, lid 2, gebruikmakend van het totaal van de risicoposten zonder ondergrens in plaats van de totale risicoposten;”;

- c) punt b) wordt vervangen door:
 - “b) de overeenkomstig artikel 92, lid 3, berekende totale risicoposten en, in voorkomend geval, het overeenkomstig artikel 92, lid 4, berekende totaal van de risicoposten zonder ondergrens;”;
- d) punt d) wordt vervangen door:
 - “d) het gecombineerd buffervereiste dat de instellingen overeenkomstig titel VII, hoofdstuk 4, van Richtlijn 2013/36/EU moeten aanhouden;”.

(189) Artikel 449 bis wordt vervangen door:

“Artikel 449 bis

Openbaarmaking van ecologische, sociale en governancerisico’s (ESG-risico’s)

Instellingen maken *het volgende openbaar*:

- a) informatie over ESG-risico’s, met inbegrip van fysieke risico’s en transitierisico’s, *en het totale bedrag van blootstellingen met betrekking tot entiteiten uit de sector fossiele brandstoffen in de zin van artikel 4, punt 152 bis*);
- b) *klimaatstreefdoelen en transitieplannen, met inbegrip van absolute koolstofemissiereductiedoelstellingen, ingediend overeenkomstig artikel 76, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU, en de progressie die is geboekt in de richting van de verwezenlijking daarvan*;
- c) *de wijze waarop in het bedrijfsmodel en de strategie van de instelling rekening wordt gehouden met ESG-risico’s waarmee de onderneming te maken heeft*.

De in de eerste alinea bedoelde informatie wordt op jaarbasis door kleine en niet-complexe instellingen openbaar gemaakt en op halfjaarbasis door de overige instellingen.

De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen tot vaststelling van eenvormige openbaarmakingsformats voor ESG-risico’s, zoals vastgesteld in artikel 434 bis, om ervoor te zorgen dat deze coherent zijn met en de handhaving borgen van het evenredigheidsbeginsel. Voor kleine en niet-complexe instellingen vergen de formats geen openbaarmaking van andere informatie dan die welke overeenkomstig artikel 430, lid 1, *punten h) en i)*, aan de bevoegde autoriteiten moet worden gerapporteerd.”.

(189 bis) *Het volgende artikel wordt ingevoegd:*

“Artikel 449 ter

Openbaarmaking van blootstellingen met betrekking tot schaduwbankentiteiten

1. Kredietinstellingen maken informatie openbaar over hun individuele blootstellingen met betrekking tot schaduwbankentiteiten, met inbegrip van alle potentiële risico’s voor de instelling die uit dergelijke blootstellingen voortvloeien, de potentiële gevolgen van die risico’s, alsook de toezichtsregeling die op hun niet-bancaire financiële intermediairs-tegenpartijen van toepassing is.

2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter bepaling van de informatie die instellingen openbaar moeten maken, als bedoeld in lid 1, om duplicatie van de openbaarmakingsverplichtingen te voorkomen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”.

(190) Aan artikel 451, lid 1, wordt het volgende punt f) toegevoegd:

“f) het bedrag van de aanvullend-eigenvermogensvereisten op basis van de procedure voor toetsing door de toezichthouder als bedoeld in artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU om het risico van buitensporige hefboomwerking en de samenstelling daarvan tegen te gaan.”.

(190 bis) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 451 ter

Openbaarmaking van blootstellingen met betrekking tot cryptoactiva en daarmee verband houdende activiteiten

1. Instellingen maken de volgende informatie openbaar over cryptoactiva en cryptoactivadiensten, alsook over alle activiteiten in verband met cryptoactiva:

- a) de bedragen inzake directe en indirecte blootstelling met betrekking tot cryptoactiva, met inbegrip van de bruto lange en korte componenten van nettoblootstellingen;**
- b) de risicogewogen posten voor elk cryptoactief, aangevuld met een uitsplitsing naar categorie en de daaraan gerelateerde kapitaalvraag;**
- c) het totaal van de risicoposten voor operationeel risico, uitgesplitst naar bedrijfs onderdeel als vermeld in tabel 2 van artikel 317;**
- d) de boekhoudkundige indeling voor blootstellingen met betrekking tot cryptoactiva;**
- e) een beschrijving van de bedrijfsactiviteiten met betrekking tot cryptoactiva en de gevolgen daarvan voor het risicoprofiel van de instelling; instellingen verstrekken meer gedetailleerde informatie over materiële bedrijfsactiviteiten, met inbegrip van de uitgifte van significante asset-referenced tokens in de zin van de artikelen 43 en 44 van de MiCA-verordening, significante e-money-tokens in de zin van de artikelen 56 en 57 van de MiCA-verordening en het verrichten van diensten [op grond van artikel 9, punt c), d), van de MiCA-verordening];**
- f) een specifieke beschrijving van hun risicobeheerbeleid inzake blootstellingen met betrekking tot cryptoactiva en diensten in verband met cryptoactiva.**

2. Instellingen passen de in artikel 432 neergelegde uitzondering niet toe voor de openbaarmakingsvereisten van lid 1.”.

(191) Artikel 455 wordt vervangen door:

“Artikel 455

Gebruik van interne modellen voor marktrisico

1. Een instelling die van de in artikel 325 terquinguagies bedoelde interne modellen gebruikmaakt om eigenvermogensvereisten voor marktrisico te berekenen, maakt het volgende openbaar:

- a) de doelstellingen van de instelling bij het verrichten van handelsactiviteiten en de processen die worden geïmplementeerd om de marktrisico's van de instelling te identificeren, te meten, te monitoren en te beheersen;
- b) de in artikel 104, lid 1, bedoelde beleidslijnen om te bepalen welke posities in de handelsportefeuille moeten worden opgenomen;
- c) een algemene beschrijving van de structuur van de tradingafdelingen die onder de in artikel 325 terquinguagies bedoelde interne modellen vallen, met voor elke afdeling een algemene beschrijving van de gehanteerde bedrijfsstrategie van de afdeling, de instrumenten die daarin zijn toegestaan en de belangrijkste types risico die aan die afdeling verbonden zijn;
- d) een algemeen overzicht van de posities in de handelsportefeuille die niet onder de in de artikel 325 terquinguagies bedoelde interne modellen vallen, met een algemene beschrijving van de afdelingsstructuur en het type instrumenten dat overeenkomstig artikel 104 ter in de afdelingen of categorieën afdelingen is opgenomen;
- e) de structuur en organisatie van de marktriscobeheerfunctie en governance;
- f) het toepassingsgebied, de hoofdkenmerken en de centrale modelleringskeuzes van de verschillende in artikel 325 terquinguagies bedoelde interne modellen die worden gebruikt voor het berekenen van de risicoposten voor de op geconsolideerd niveau gebruikte belangrijkste modellen en een beschrijving van de mate waarin die interne modellen alle op het geconsolideerde niveau gebruikte modellen vertegenwoordigen, indien van toepassing met inbegrip van:
 - i) een algemene beschrijving van de in modelleringsbenadering voor het berekenen van de in artikel 325 quinquagies, lid 1, punt a), bedoelde "expected shortfall", met inbegrip van de frequentie waarmee data worden bijgewerkt;
 - ii) een algemene beschrijving van de methodiek voor het berekenen van de in artikel 325 quinquagies, lid 1, punt b), bedoelde stressscenariorisicomaatstaf, niet zijnde de in artikel 325 quatersexagies, lid 3, bedoelde specificaties;
 - iii) een algemene beschrijving van de modelleringsbenadering voor het berekenen van het in artikel 325 quinquagies, lid 2, bedoelde eigenvermogensvereiste voor wanbetalingsrisico, met inbegrip van de frequentie waarmee data worden bijgewerkt.

2. Instellingen maken op geaggregeerde basis voor alle tradingafdelingen die onder de in artikel 325 terquinguagies bedoelde interne modellen vallen, de volgende bestanddelen bekend, in voorkomend geval:

- a) de meest recente waarde alsmede de hoogste, laagste en gemiddelde waarde

voor de voorgaande 60 werkdagen van:

- i) de “unconstrained expected shortfall”-maatstaf als bepaald in artikel 325 quinquagies, lid 1;
 - ii) de “unconstrained expected shortfall”-maatstaf als bepaald in artikel 325 quinquagies, lid 1, voor elke in de regelgeving opgenomen brede risicofactorcategorie;
- b) de meest recente waarde en de gemiddelde waarde voor de voorgaande 60 werkdagen van:
- i) de “expected shortfall”-risicomaatstaf als bepaald in artikel 325 quinquagies, lid 1;
 - ii) de stressscenario-*risicomaatstaf* als bepaald in artikel 325 quaterquinquagies, lid 1, punt b);
 - iii) het eigenvermogensvereiste voor wanbetalingsrisico als bepaald in artikel 325 quaterquinquagies, lid 2;
 - iv) de som van de in artikel 325 quinquagies, leden 1 en 2, bepaalde eigenvermogensvereisten, met inbegrip van de toepasselijke vermenigvuldigingsfactor;
- c) het aantal overschrijdingen bij backtestingprogramma’s gedurende de laatste 250 werkdagen bij het 99e percentiel als bedoeld in artikel 325 novoquinquagies, lid 1, punten a) en b), afzonderlijk.

4. Instellingen maken op geaggregeerde basis voor alle tradingafdelingen de eigenvermogensvereisten voor marktrisico’s openbaar die overeenkomstig hoofdstuk 1 bis van deze titel zouden worden berekend, indien de instellingen geen toestemming hadden gekregen om voor die tradingafdelingen hun interne modellen te gebruiken.”.

(192) Artikel 458 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Indien lidstaten de overeenkomstig dit artikel vastgestelde maatregelen erkennen, stellen zij het ESRB daarvan in kennis. Het ESRB geleidt die kennisgeving onverwijld door naar de Raad, de Commissie, de EBA en de lidstaat die tot het toepassen van de maatregelen gemachtigd is.”;

b) lid 9 wordt vervangen door:

“9. Vóór het verstrijken van de overeenkomstig de leden 2 en 4 verleende machtiging evalueert de betrokken lidstaat, in overleg met het ESRB, de EBA en de Commissie, de situatie en kan hij volgens de in de leden 2 en 4 bedoelde procedure een nieuw besluit vaststellen waarbij de toepassingstermijn van nationale maatregelen met telkens maximaal twee jaar extra wordt verlengd.”.

(193) Artikel 461 bis wordt vervangen door:

“Artikel 461 bis

Eigenvermogensvereiste voor marktrisico's

De Commissie monitort *de verschillen tussen* de uitvoering van internationale normen inzake eigenvermogensvereisten voor marktrisico *van de Unie* en de uitvoering daarvan in derde landen, onder meer wat betreft het effect van de regels in termen van eigenvermogensvereisten en wat betreft de datum van toepassing ervan.

Indien er aanzienlijke verschillen worden waargenomen, wordt de Commissie gemachtigd om overeenkomstig artikel 462 een gedelegeerde handeling vast te stellen tot wijziging van de onderhavige verordening door:

- a) waar zulks, *tot de inwerkingtreding van het in de vierde alinea bedoelde wetgevingsvoorstel of gedurende ten hoogste drie jaar bij ontstentenis van een dergelijk voorstel*, voor het tot stand brengen van een gelijk speelveld vereist is, **■** *multiplicators* gelijk aan of groter dan 0 en kleiner dan 1 toe te passen op de eigenvermogensvereisten voor marktrisico van instellingen, berekend voor specifieke risicoklassen en specifieke risicofactoren, gebruikmakend van een van de in artikel 325, lid 1, bedoelde benaderingen, en vastgesteld in:
 - i) de artikelen 325 quater tot en met 325 duoquingages, waarin de alternatieve standaardbenadering nader wordt uitgewerkt;
 - ii) de artikelen 325 terquingages tot en met artikel 325 novosexages, waarin de alternatieve internemodellenbenadering nader wordt uitgewerkt;
 - iii) de artikelen 326 tot en met 361, waarin de vereenvoudigde standaardbenadering nader wordt uitgewerkt, om die waargenomen verschillen tussen voorschriften van derde landen en het Unierecht te compenseren;
- b) de datum vanaf wanneer instellingen de eigenvermogensvereisten voor marktrisico van deel drie, titel IV, of de in artikel 325, lid 1, bedoelde benaderingen om eigenvermogensvereisten voor marktrisico te berekenen, moeten toepassen, *tot twee jaar uit te stellen.*”;

Ten laatste op 31 december 2025 legt de EBA aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie een verslag voor over de uitvoering van internationale normen inzake eigenvermogensvereisten voor marktrisico in derde landen.

Indien nodig dient de Commissie, op basis van dat verslag, bij het Europees Parlement en de Raad een wetgevingsvoorstel in om wereldwijd een gelijk speelveld te waarborgen.

(194) Het volgende artikel 461 ter wordt ingevoegd:

“Artikel 461 ter

Prudentiële behandeling van cryptoactiva

1. De Commissie dient, in voorkomend geval, uiterlijk op 30 juni 2023 bij het Europees Parlement en de Raad een wetgevingsvoorstel in om een specifieke prudentiële behandeling van blootstellingen met betrekking tot cryptoactiva ten uitvoer te leggen, waarbij terdege rekening wordt gehouden met de onlangs gepubliceerde internationale normen en de vereisten van [verwijzing naar de

MiCA-verordening invoegen]. Dit wetgevingsvoorstel omvat onder meer het volgende:

- a) criteria voor de indeling van cryptoactiva in verschillende categorieën cryptoactiva op basis van hun risicokenmerken en de naleving van specifieke voorwaarden;*
- b) specifieke eigenvermogensvereisten voor alle risico's die aan elke categorie cryptoactiva verbonden zijn;*
- c) specifieke toezichtsbevoegdheden inzake de indeling van blootstellingen met betrekking tot cryptoactiva, en de monitoring en berekening van eigenvermogensvereisten;*
- d) specifieke liquiditeitsvereisten voor blootstellingen met betrekking tot cryptoactiva;*
- e) openbaarmakingsvereisten.*

2. Tot en met 30 december 2024 passen instellingen bij de berekening van hun eigenvermogensvereisten een risicogewicht van 1 250 % toe op hun blootstellingen met betrekking tot cryptoactiva. Instellingen passen de aftrek overeenkomstig artikel 36, lid 1, punt b), niet toe voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten.”.

(195) Artikel 462 wordt als volgt gewijzigd:

- a) de leden 2 en 3 worden vervangen door:

“2. De in **artikel 47 bis**, artikel 244, lid 6, artikel 245, lid 6, de artikelen 456 tot en met 460, de **artikelen** 461 bis en 461 ter, **en artikel 500** bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van 28 juni 2013.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in **artikel 47 bis**, artikel 244, lid 6, artikel 245, lid 6, de artikelen 456 tot en met 460, de artikelen 461 bis en 461 ter, **en artikel 500** bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.”;

- b) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Een overeenkomstig **artikel 47 bis**, artikel 244, lid 6, artikel 245, lid 6, de artikelen 456 tot en met 460, de artikelen 461 bis en 461 ter **en artikel 500** vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met drie maanden verlengd.”.

(196) Artikel 465 wordt vervangen door:

“Artikel 465

Overgangsregelingen voor de output floor

1. In afwijking van artikel 92, *lid 3* ■, kunnen moederinstellingen, financiële moederholdings, gemengde financiële moederholdings, stand-alone-instellingen in de Unie of stand-alone-dochterinstellingen in lidstaten de volgende factor “x” toepassen bij het berekenen van de TREA:

- a) 50 % gedurende de periode van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025;
- b) 55 % gedurende de periode van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026;
- c) 60 % gedurende de periode van 1 januari 2027 tot en met 31 december 2027;
- d) 65 % gedurende de periode van 1 januari 2028 tot en met 31 december 2028;
- e) 70 % gedurende de periode van 1 januari 2029 tot en met 31 december 2029;

2. In afwijking van artikel 92, lid 3, punt a), kunnen EU-moederinstellingen, financiële EU-moederholdings of gemengde financiële EU-moederholdings, stand-alone-instellingen in de Unie of stand-alone-dochterinstellingen in lidstaten tot en met 31 december 2029 de volgende formule toepassen bij het berekenen van de TREA:

$$TREA = \min\{\max\{U - TREA; x \cdot S - TREA\}; 125\% \cdot U - TREA\}$$

Bij die berekening houden EU-moederinstellingen, financiële EU-moederholdings of gemengde financiële EU-moederholdings rekening met de relevante in lid 1 bedoelde factoren “x”.

3. In afwijking van artikel 92, lid 5, punt a), i), kunnen moederinstellingen, financiële moederholdings of gemengde financiële moederholdings, stand-alone-instellingen in de Unie of stand-alone-dochterinstellingen in lidstaten:

– tot en met 31 december **2030** een risicogewicht van 65 % toekennen aan blootstellingen met betrekking tot ondernemingen *en* waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI voorhanden is, op voorwaarde dat die entiteit de PD van die blootstellingen, berekend overeenkomstig deel drie, titel II, hoofdstuk 3, niet hoger raamt dan 0,5 %;

– *gedurende de periode van 1 januari 2031 tot en met 31 december 2032 een risicogewicht van 70 % toekennen aan blootstellingen met betrekking tot ondernemingen waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI voorhanden is, op voorwaarde dat die entiteit de PD van die blootstellingen, berekend overeenkomstig deel drie, titel II, hoofdstuk 3, niet hoger raamt dan 0,5 %.*

De EBA, *de Eiopa en de ESMA zullen* het gebruik van de in de eerste alinea bepaalde overgangsbehandeling ■ monitoren en *met name het volgende beoordelen:*

- i) de beschikbaarheid van kredietbeoordelingen door aangewezen EKBI's voor blootstellingen met betrekking tot ondernemingen ■ ;*
- ii) de ontwikkeling van ratingbureaus, belemmeringen voor de toegang tot de markt van nieuwe Europese ratingbureaus, het percentage Europese ondernemingen dat ervoor kiest een rating te krijgen van een of meerdere*

van deze bureaus;

- iii) *de ontwikkeling van particuliere of door de overheid aangestuurde oplossingen zoals kredietscore en ratings van centrale banken om kredietbeoordelingen te verstrekken;*
- iv) *de geschiktheid van de risicoweging van blootstellingen en de gevolgen in termen van financiële stabiliteit;*
- v) *de benaderingen van andere rechtsgebieden met betrekking tot de toepassing van de output floor op blootstellingen met betrekking tot ondernemingen zonder rating en overwegingen inzake gelijke concurrentievoorwaarden op lange termijn die daaruit zouden kunnen voortvloeien;*
- vi) *naleving van internationale normen en mogelijke gevolgen voor de nalevingsbeoordelingsschaal van het Bazels Comité voor banktoezicht.*

De EBA, de Eiopa en de ESMA brengen uiterlijk 31 december 2028 aan de Commissie verslag uit over *hun* bevindingen.

Op basis van dat verslag en terdege rekening houdende met de daarmee samenhangende internationaal overeengekomen standaarden die het BCBS ontwikkelt, dient de Commissie, in voorkomend geval, uiterlijk 31 december 2031 een wetgevingsvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad *teneinde de in lid 3, derde alinea, bedoelde toepassing van de behandeling met maximaal vier jaar te verlengen.*

4. In afwijking van artikel 92, lid 5, punt a), iv), kunnen moederinstellingen, financiële moederholdings of gemengde financiële moederholdings, stand-alone-instellingen in de Unie of stand-alone-dochterinstellingen in lidstaten tot en met 31 december 2029, bij de berekening van de blootstellingswaarde van de in bijlage II vermelde contracten overeenkomstig de benaderingen uit deel drie, titel II, hoofdstuk 6, afdelingen 3 en 4, alfa vervangen door 1 indien voor het totaal van de risicoposten zonder ondergrens dezelfde blootstellingswaarden worden berekend overeenkomstig de benadering uit deel drie, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

De Commissie kan, rekening houdende met het in artikel 514 bedoelde verslag van de EBA, een *wetgevingsvoorstel* vaststellen overeenkomstig artikel 462 om, in voorkomend geval, de waarde van alfa **■** te wijzigen.

5. In afwijking van artikel 92, lid 5, punt a), i), kunnen lidstaten moederinstellingen, financiële moederholdings of gemengde financiële moederholdings, stand-alone-instellingen in de Unie of stand-alone-dochterinstellingen in lidstaten toestaan om de volgende risicogewichten toe te kennen, mits aan alle voorwaarden uit de tweede alinea wordt voldaan:

- a) tot en met 31 december 2032: een risicogewicht van 10 % voor het gedeelte van de blootstellingen dat wordt gedekt door hypotheek op niet-zakelijk vastgoed, tot 55 % van de onroerendgoedwaarde die overblijft na aftrek van niet door de instelling gehouden hoger of gelijk gerangschikte pandrechten;
- b) tot en met 31 december 2029: een risicogewicht van 45 % voor resterende delen van de blootstellingen die worden gedekt door hypotheek op niet-zakelijk vastgoed, tot 80 % van de onroerendgoedwaarde die overblijft na aftrek van niet door de instelling gehouden hoger of gelijk gerangschikte

pandrecht, op voorwaarde dat de in artikel 501 bedoelde aanpassing van eigenvermogensvereisten voor kredietrisico niet wordt toegepast.

Om de risicogewichten overeenkomstig de eerste alinea te mogen toewijzen, wordt aan alle volgende voorwaarden voldaan:

- a) de kwalificerende blootstellingen zijn gevestigd in de lidstaat die de discretie heeft uitgeoefend;
- b) de laatste **acht** jaar bedragen de verliezen op het deel van de blootstellingen tot 55 % van de onroerendgoedwaarde, voor al die blootstellingen samen, niet meer dan 0,25 % van het totale bedrag van in een bepaald jaar uitstaande kredietverplichtingen;
- c) voor de kwalificerende blootstellingen heeft de instelling de volgende twee vorderingen bij wanbetaling of niet-betaling door de debiteur:
 - i) een vordering op het niet-zakelijke onroerend goed dat de blootstelling dekt;
 - ii) een vordering op de overige activa en inkomsten van de debiteur;
- d) de bevoegde autoriteit heeft zich ervan vergewist dat aan de voorwaarden uit de punten a), b) en c) is voldaan.

Indien de in de eerste alinea bedoelde discretie is uitgeoefend en aan alle daarmee samenhangende voorwaarden uit de tweede alinea is voldaan, mogen instellingen tot en met 31 december 2032 de volgende risicogewichten toekennen aan het resterende deel van de in de tweede alinea, punt b), bedoelde blootstellingen:

- a) 52,5 % gedurende de periode van 1 januari 2030 tot en met 31 december 2030;
- b) 60 % gedurende de periode van 1 januari 2031 tot en met 31 december 2031;
- c) 67,5 % gedurende de periode van 1 januari 2032 tot en met 31 december 2032.

Ingeval lidstaten die discretie uitoefenen, stellen zij de EBA daarvan in kennis en onderbouwen zij hun besluit. Bevoegde autoriteiten stellen de EBA in kennis van de details van alle in de eerste alinea, punt c), bedoelde verificaties.

De EBA monitort het gebruik van de overgangsbehandeling uit de eerste alinea en brengt uiterlijk 31 december 2028 aan de Commissie verslag uit over de geschiktheid van de daarmee samenhangende risicogewichten.

Op basis van dat verslag en terdege rekening houdende met de daarmee samenhangende internationaal overeengekomen standaarden die het BCBS ontwikkelt, dient de Commissie, in voorkomend geval, uiterlijk 31 december 2031 een wetgevingsvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad ***teneinde de in lid 5 bedoelde toepassing van de behandeling met maximaal vier jaar te verlengen;***

5 bis. In afwijking van artikel 92, lid 5, is het, wanneer de gestandaardiseerde risicogewogen posten voor het kredietrisico en het verwateringsrisico als bedoeld in lid 4, punt a), en voor tegenpartijrisico dat voortvloeit uit de handelsportefeuilleactiviteiten als bedoeld in punt f) van dat lid, worden berekend aan de hand van de SEC-SA overeenkomstig artikel 261 of artikel 262, moederinstellingen, financiële moederholdings of gemengde financiële moederholdings, stand-alone-instellingen in de Unie toegestaan, tot de voltooiing

van de uitgebreide herziening van het EU-securitisatiekader als onderdeel van het actieplan voor de kapitaalmarktenunie, de volgende wijzigingen toe te passen:

- a) $p = 0,25$ voor een positie in een STS-securitisatie;*
- b) $p = 0,5$ voor een positie in een niet-STS-securitisatie.”.*

(197) Het volgende artikel 494 quinquies wordt ingevoegd:

“Artikel 494 quinquies

Van de IRB-benadering teruggrijpen op de standaardbenadering

In afwijking van artikel 149, leden 1, 2 en 3, mag een instelling van **[PB: in te voegen datum = de datum van inwerkingtreding van deze verordening]** tot en met 31 december 2027 teruggrijpen op de standaardbenadering voor één of meer van de blootstellingscategorieën van artikel 147, lid 2, indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de instelling bestond reeds op [OP: in te voegen datum = 1 dag vóór de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] en had de toestemming van haar bevoegde autoriteit om die blootstellingscategorieën volgens de IRB-benadering te behandelen;
- b) de instelling verzoekt in **de dit artikel vastgestelde** periode **█** slechts eenmaal om op de standaardbenadering te mogen teruggrijpen;
- c) het verzoek om op de standaardbenadering te mogen teruggrijpen, gebeurt niet om aan regelgevingsarbitrage te doen;
- d) de instelling heeft de bevoegde autoriteit formeel van het feit dat zij voor die blootstellingscategorie op de standaardbenadering wil teruggrijpen, in kennis gesteld ten minste zes maanden voordat zij daadwerkelijk op die benadering teruggrijpt;
- e) de bevoegde autoriteit heeft binnen drie maand na ontvangst van de in punt d) bedoelde kennisgeving geen bezwaar gemaakt tegen het verzoek van de instelling om op die benadering te mogen teruggrijpen.”.

(198) Artikel 495 wordt vervangen door:

“Artikel 495

Behandeling van blootstellingen in aandelen volgens de IRB-benadering

1. In afwijking van artikel 107, lid 1, **█** berekenen instellingen die de toestemming hebben gekregen om voor het berekenen van de risicogewogen posten voor blootstellingen in aandelen de interneratingbenadering toe te passen, tot en met 31 december 2029 **en onverminderd artikel 495 bis, lid 3**, de risicogewogen posten voor elke blootstelling in aandelen waarvoor zij toestemming hebben gekregen om de interneratingbenadering toe te passen, als het hoogste van deze beide bedragen:

- a) de risicogewogen posten berekend overeenkomstig artikel 495 bis, leden 1 en 2;
- b) de risicogewogen posten berekend krachtens de onderhavige verordening in de versie van vóór [OP: in te voegen datum = de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening].

2. In plaats van de behandeling uit lid 1 toe te passen, mogen instellingen die de toestemming hebben gekregen om voor het berekenen van de risicogewogen posten voor blootstellingen in aandelen de interneratingbenadering toe te passen, *subsidiair* ervoor kiezen om op enig tijdstip in de periode tot en met 31 december 2019 de behandeling van artikel 133 en de overgangsregelingen van artikel 495 bis op al hun blootstellingen in aandelen toe te passen.

Voor de toepassing van dit lid zijn de voorwaarden van artikel 149 om op minder verfijnde benaderingen te mogen terugrijpen, niet van toepassing.

3. Instellingen die de behandeling van lid 1 toepassen, berekenen EL overeenkomstig artikel 158, leden 7, 8 of 9, al naargelang, in de versie van die leden per ... *[dag vóór de inwerkingtreding van deze verordening]*.

Overeenkomstig artikel 158, leden 7, 8 of 9, al naargelang, in de versie van die leden per ... [dag vóór de inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] berekende verwachte verliesposten worden afgetrokken van tier 1-kernkapitaalbestanddelen zoals bedoeld in artikel 36, lid 1, punt d).

4. Indien instellingen om toestemming vragen om voor het berekenen van de risicogewogen posten voor blootstellingen in aandelen de IRB-benadering te mogen toepassen, verlenen bevoegde autoriteiten die toestemming niet na [OP: in te voegen datum = de datum van toepassing van deze verordening].”.

(199) De volgende artikelen worden ingevoegd:

“Artikel 495 bis

Overgangsregelingen voor blootstellingen in aandelen

1. In afwijking van de behandeling van artikel 133, lid 3, krijgen blootstellingen in aandelen *het hoogste van de op ... [één dag vóór de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] toepasselijke risicogewicht, gemaximeerd op 250 % en* de volgende risicogewichten toegekend:

- a) 100 % gedurende de periode van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025;
- b) 130 % gedurende de periode van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026;
- c) 160 % gedurende de periode van 1 januari 2027 tot en met 31 december 2027;
- d) 190 % gedurende de periode van 1 januari 2028 tot en met 31 december 2028;
- e) 220 % gedurende de periode van 1 januari 2029 tot en met 31 december 2029.

2. In afwijking van de behandeling van artikel 133, lid 4, krijgen blootstellingen in aandelen *het hoogste van de op ... [één dag vóór de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] toepasselijke risicogewichten en* de volgende risicogewichten toegekend:

- a) 100 % gedurende de periode van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025;
- b) 160 % gedurende de periode van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026;
- c) 220 % gedurende de periode van 1 januari 2027 tot en met 31 december 2027;
- d) 280 % gedurende de periode van 1 januari 2028 tot en met 31 december 2028;
- e) 340 % gedurende de periode van 1 januari 2029 tot en met 31 december 2029.

3. In afwijking van artikel 133 mogen instellingen hetzelfde risicogewicht blijven toekennen als dat wat op [OP: in te voegen datum = 1 dag vóór de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] van toepassing was op blootstellingen in aandelen, **met inbegrip van het deel van de blootstellingen die niet zijn afgetrokken van de eigen middelen overeenkomstig artikel 471**, voor entiteiten waarvan zij op [datum vaststelling] gedurende zes opeenvolgende jaren aandeelhouder waren en waarover zij – **of samen met het netwerk waar de instellingen toe behoren** – invloed van betekenis uitoefenen of controle in de zin van Richtlijn 2013/34/EU of de standaarden voor jaarrekeningen die op grond van Verordening (EG) nr. 1606/2002 voor een instelling gelden, of waarmee zij een vergelijkbare verhouding tussen natuurlijke personen of rechtspersonen **of netwerk van instellingen** en een onderneming hebben, **of wanneer een instelling het recht heeft ten minste een lid van het bestuursorgaan van de entiteit te benoemen**.

Artikel 495 ter

Overgangsregelingen voor blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening

1. In afwijking van artikel 161, lid 4, zijn de LGD-input floors voor blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening die volgens de IRB-benadering worden behandeld waarbij eigen LGD-ramingen worden gebruikt, de toepasselijke LGD-input floors van artikel 161, lid 4, vermenigvuldigd met de volgende factoren:

- a) 50 % gedurende de periode van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2027;
- b) 80 % gedurende de periode van 1 januari 2028 tot en met 31 december 2028;
- c) 100 % gedurende de periode van 1 januari 2029 tot en met 31 december 2029.

2. De EBA stelt een verslag op over de passende kalibrering van risicoparameters, **met inbegrip van de haircutparameter**, voor blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening volgens de IRB-benadering, en met name over eigen LGD-ramingen en over LGD-input floors, **voor elke specifieke categorie van gespecialiseerde kredietverlening in de zin van artikel 122 bis, lid 3, punten a), b) en c)**. De EBA neemt in haar verslag met name data op over gemiddelde aantallen wanbetalingen en gerealiseerde verliezen zoals die in de Unie voor uiteenlopende steekproeven van instellingen met uiteenlopende activiteiten en risicoprofielen worden waargenomen. **De EBA beveelt specifieke kalibraties aan van risicoparameters, met inbegrip van de haircutparameter, die het specifieke en verschillende risicoprofiel van elk van de bovengenoemde categorieën blootstellingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening weerspiegelen.**

De EBA brengt uiterlijk 31 december 2025 over haar bevindingen verslag uit aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Op basis van dat verslag **en terdege rekening houdende met de daarmee samenhangende internationaal overeengekomen standaarden die het BCBS ontwikkelt, dient de Commissie** , in voorkomend geval, **uiterlijk 31 december 2027 een wetgevingsvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad teneinde de in lid 1 bedoelde afwijking met maximaal vier jaar te verlengen.**

Artikel 495 quater

Overgangsregelingen voor leasingblootstellingen als techniek inzake

kredietrisicolimitering

1. In afwijking van artikel 230 is de toepasselijke waarde van H_c die overeenstemt met “andere fysieke zekerheden” voor de in artikel 199, lid 7, bedoelde blootstellingen waarbij het **geleasede actief** overeenstemt met het type van volgestorte kredietprotectie, de waarde van H_c voor “andere fysieke zekerheden” uit artikel 230, lid 2, tabel 1, vermenigvuldigd met de volgende factoren:

- a) 50 % gedurende de periode van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2027;
- b) 80 % gedurende de periode van 1 januari 2028 tot en met 31 december 2028;
- c) 100 % gedurende de periode van 1 januari 2029 tot en met 31 december 2029.

2. De EBA stelt een verslag op over de passende kalibrering van risicoparameters voor leasingblootstellingen volgens de IRB-benadering, **en van de risicogewichten volgens de standaardbenadering**, en met name over LGDs en H_c uit artikel 230. De EBA neemt in haar verslag met name data op over gemiddelde aantallen wanbetalingen en gerealiseerde verliezen zoals die in de Unie voor uiteenlopende soorten geleasede onroerende goederen en uiteenlopende soorten instellingen die leaseactiviteiten verrichten, worden waargenomen.

De EBA brengt uiterlijk 30 juni 2026 over haar bevindingen verslag uit aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Op basis van dat verslag **en rekening houdende met de daarmee samenhangende internationaal overeengekomen standaarden die het BCBS ontwikkelt, dient de Commissie** , in voorkomend geval, **uiterlijk 31 december 2027 een wetgevingsvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad teneinde de in lid 1 bedoelde afwijking met maximaal vier jaar te verlengen.**

Artikel 495 quinquies

Overgangsregelingen voor onvoorwaardelijk opzegbare kredietlijnen

1. In afwijking van artikel 111, lid 2, berekenen instellingen de blootstellingswaarde van een post buiten de balanstelling in de vorm van een onvoorwaardelijk opzegbare kredietlijn door het percentage uit dat artikel te vermenigvuldigen met de volgende factoren:

- a) 0 % gedurende de periode van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2029;
- b) 25 % gedurende de periode van 1 januari 2030 tot en met 31 december 2030;
- c) 50 % gedurende de periode van 1 januari 2031 tot en met 31 december 2031;
- d) 75 % gedurende de periode van 1 januari 2032 tot en met 31 december 2032.

2. De EBA stelt een verslag op met een beoordeling van de vraag of de in lid 1, punt a), bedoelde afwijking na 31 december 2032 moet worden verlengd, en **specificeert**, indien nodig, op welke voorwaarden die afwijking behouden dient te blijven.

De EBA brengt uiterlijk 31 december 2028 over haar bevindingen verslag uit aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Op basis van dat verslag en terdege rekening houdende met de daarmee samenhangende internationaal overeengekomen standaarden die het BCBS

ontwikkelt, *en de gevolgen van deze maatregelen voor de financiële stabiliteit*, dient de Commissie, in voorkomend geval, uiterlijk 31 december 2031 een wetgevingsvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad *teneinde de in lid 2 van dit artikel bedoelde behandeling met maximaal vier jaar te verlengen.*”.

(199 bis) Artikel 500 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt b) wordt vervangen door:

“b) de verkopen van blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling hebben na 23 november 2016 doch uiterlijk op 31 december 2024 plaatsgevonden;

ii) de tweede alinea wordt vervangen door:

De in de eerste alinea bedoelde bijstelling mag enkel plaatsvinden tot en met 31 december 2024 en de effecten ervan mogen net zolang duren als de overeenkomstige blootstellingen deel uitmaken van de eigen LGD-ramingen van de instelling.”;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

“2 bis. De Commissie beoordeelt uiterlijk op 31 december 2026, en vervolgens om de twee jaar, of het niveau van de blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling op de balansen van de instellingen aanzienlijk is toegenomen, of zij een aanzienlijke verslechtering van de kwaliteit van de activa van de instellingen verwacht, of dat de secundaire markten voor blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling niet voldoende ontwikkeld zijn om efficiënte verkopen door instellingen van blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling te waarborgen, mede rekening houdende met de ontwikkelingen in de regelgeving inzake securitisatie.

De Commissie evalueert de geschiktheid van de in lid 1 bedoelde afwijking en stelt, in voorkomend geval, overeenkomstig artikel 462 gedelegeerde handelingen vast om de in dit artikel bedoelde aanpassing zo nodig uit te breiden, opnieuw in te voeren of te wijzigen.”.

(200) In artikel 501, lid 2, wordt punt b) vervangen door:

“b) een kmo in de zin van artikel 5, punt 8;”.

(201) Artikel 501 bis, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) punt a) wordt vervangen door:

“a) “a) de blootstelling is opgenomen in de categorie blootstellingen met betrekking tot ondernemingen als bedoeld in artikel 112, punt g), of in artikel 147, lid 2, punt c), met uitsluiting van blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling;”;

b) punt f) wordt vervangen door:

“f) het herfinancieringsrisico van de █ debiteur is laag of voldoende gelimiteerd, rekening houdende met toelagen, subsidies of financiering van één of meer van de in lid 2, punt b), i) en ii), vermelde entiteiten;”;

b bis) punt o) wordt vervangen door:

“o) voor blootstellingen geïnitieerd na ... [datum van de bekendmaking van deze verordening] heeft de debiteur vastgesteld dat de gefinancierde activa bijdragen aan de verwezenlijking van één of meerdere van de milieudoelstellingen als bedoeld in artikel 9 van Verordening (EU) 2020/852;”.

(202) Artikel 501 quater wordt vervangen door:

“Artikel 501 quater

Prudentiële behandeling van blootstellingen met betrekking tot ecologische en/of sociale factoren

De EBA beoordeelt, na overleg met het ESRB, op basis van beschikbare data **■**, of een specifieke prudentiële behandeling van blootstellingen met betrekking tot activa *of passiva*, daaronder begrepen securitisaties, of activiteiten die onderhevig zijn aan effecten van ecologische en/of sociale factoren, **moet worden aangepast**. De EBA onderzoekt met name:

- a) *de beschikbaarheid en toegankelijkheid van betrouwbare en consistente ESG-gegevens voor elke blootstellingscategorie, bepaald overeenkomstig deel 3, titel II;*
- b) *de haalbaarheid van de invoering van een classificatiesysteem voor het identificeren en kwalificeren van blootstellingen voor elke overeenkomstig deel 3, titel II, bepaalde blootstellingscategorie, op basis van een gemeenschappelijke reeks beginselen voor ESG-risicoclassificatie, waarbij gebruik wordt gemaakt van de informatie over transitie- en fysieke risico-indicatoren die beschikbaar zijn gesteld in de in de Unie vastgestelde kaders voor duurzaamheidsrapportage en, voor zover beschikbaar op internationaal niveau, de richtsnoeren en conclusies uit de stresstests voor toezichtdoeleinden of scenarioanalyses van klimaatgerelateerde financiële risico's die door de EBA of de bevoegde autoriteiten zijn uitgevoerd en, als die de ESG-risico's naar behoren weerspiegelen, de relevante ESG-score van de EKBI-kredietrisicorating door een aangewezen EKBI;*
- c) *de daadwerkelijke risicogevoeligheid van blootstellingen met betrekking tot activa en activiteiten die aan effecten van ecologische en/of sociale factoren onderhevig zijn, in vergelijking met de risicogevoeligheid van andere blootstellingen;*
- d) *de potentiële gevolgen op korte, middellange en lange termijn van een aangepaste specifieke prudentiële behandeling van blootstellingen met betrekking tot activa en activiteiten die aan effecten van ecologische en/of sociale factoren onderhevig zijn, voor de financiële stabiliteit en de bancaire kredietverlening in de Unie;*
- e) *de gerichte verbeteringen die binnen het huidige prudentiële kader kunnen worden overwogen en de mogelijke aanvullende en uitgebreidere herzieningen van het kader die moeten worden overwogen, rekening houdende met de ontwikkelingen die op internationaal niveau door het Bazels Comité zijn overeengekomen.*

De EBA brengt uiterlijk **31 december 2024** over haar bevindingen verslag uit aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Op basis van dat verslag dient de Commissie, in voorkomend geval, binnen een jaar na de publicatie van het EBA-verslag een wetgevingsvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad.

(203) De artikelen 505 en 506 worden vervangen door:

“Artikel 505

Evaluatie van landbouwfinanciering

Uiterlijk 31 december 2030 brengt de EBA aan de Commissie verslag uit over de effecten van de vereisten van de onderhavige verordening op landbouwfinanciering, **waaronder:**

- a) ***de geschiktheid van een specifiek risicogewicht voor eigenvermogensvereisten voor kredietrisico berekend overeenkomstig deel 3, titel II, voor blootstellingen met betrekking tot een landbouwonderneming;***
- b) ***indien van toepassing, uit prudentieel oogpunt gerechtvaardigde criteria voor de toepassing van een specifiek risicogewicht, met inbegrip van landbouwpraktijken, en het opnemen van blootstellingen in de categorie blootstellingen met betrekking tot ondernemingen, particulieren en kleine partijen of onroerend goed;***
- c) ***de overeenstemming met de van “boer tot bord”-strategie en het respectieve milieueffect als bedoeld in Verordening (EU) 2020/852, met name met de indicatoren die zijn verzameld binnen het informatienet inzake landbouwbedrijfsboekhoudingen van de Unie, waarbij de scores van bijdragen worden weergegeven met betrekking tot:***
 - i) ***netto broeikasgasemissies per hectare;***
 - ii) ***gebruik van pesticiden en meststoffen per hectare;***
 - iii) ***de mineralenefficiëntieratio's van de bodem, met inbegrip van koolstof, ammoniak, fosfaat en stikstof per hectare;***
 - iv) ***efficiëntie van het watergebruik;***
 - v) ***een bevestiging van een positief effect op deze vier indicatoren met een EU-keurmerk voor biologische landbouw als bedoeld in Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad*.***

De Commissie legt hierover een verslag voor aan het Europees Parlement en de Raad. In voorkomend geval gaat dat verslag vergezeld van een wetgevingsvoorstel tot wijziging van deze verordening om de negatieve gevolgen ervan voor de financiering van de landbouw te verzachten.

Artikel 506

Kredietrisico – kredietverzekering

Uiterlijk op **30 juni 2024** brengt de EBA ***in nauwe samenwerking met de Eiopa*** verslag uit aan de Commissie over de toelaatbaarheid en het gebruik van verzekeringspolissen als kredietrisicolimiteringstechnieken, **waaronder:**

- a) de geschiktheid van de in deel drie, titel II, hoofdstukken 3 en 4, bedoelde

daarmee samenhangende risicoparameters;

- b) *een analyse van de effectieve en waargenomen risicograad van kredietrisicoblootstellingen waarbij een kredietverzekering als kredietrisicolimiteringstechniek is erkend;*
- c) *het stroken van de in deze verordening vastgestelde eigenvermogensvereisten met de uitkomsten van de analyses krachtens de punten a) en b) van dit lid.*

Op basis van *dat* verslag *dient* de Commissie **■**, in voorkomend geval, *bij het Europees Parlement en de Raad een wetgevingsvoorstel in* tot wijziging van de behandeling van kredietverlening krachtens deel drie, titel II.

** Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2092/91 (PB L 189 van 20.7.2007, blz. 1)."*

(204) Het volgende artikel 506 quater wordt ingevoegd:

"Artikel 506 quater

Kredietrisico – interactie tussen aftrekkingen van tier 1-kernkapitaal en kredietrisicoparameters

Uiterlijk 31 december 2026 brengt de EBA aan de Commissie verslag uit over de coherentie tussen de actuele meting van kredietrisico en de individuele kredietrisicoparameters, alsmede over de behandeling van aanpassingen ten behoeve van de berekening van het in artikel 159 bedoelde IRB-tekort of -overschot, en over de consistentie met de vaststelling van de blootstellingswaarde overeenkomstig artikel 166 van de onderhavige verordening en de LGD-raming. Het verslag onderzoekt het maximaal mogelijke economische verlies als gevolg van een wanbetalingsgebeurtenis samen met de bereikte dekking ervan in termen van aftrekkingen van tier 1-kernkapitaal, rekening houdende met boekhoudkundige aftrekkingen van tier 1-kernkapitaal, met inbegrip van te verwachten kredietverliezen of aanpassingen van de reële waarde, en disagio's op ontvangen blootstellingen, en de gevolgen ervan voor wettelijke disagio's."

(204 bis) *De volgende artikelen worden ingevoegd:*

"Artikel 506 quater bis

Prudentiële behandeling van securitisatie

Uiterlijk 31 december 2025 brengt de EBA, in nauwe samenwerking met de ESMA, aan de Commissie verslag uit over de prudentiële behandeling van securitisatietransacties, met een onderscheid per type securitisatie, met inbegrip van synthetische securitisatie. De EBA beoordeelt met name in hoeverre de toepassing van de output floor op securitisatieblootstellingen van invloed zou zijn op de kapitaalvermindering die door initiërende banken wordt verkregen bij transacties waarvoor een aanzienlijke risico-overdracht is erkend, de risicogevoeligheid buitensporig zou verminderen en de economische levensvatbaarheid van nieuwe transacties zou beïnvloeden. In zulke gevallen van verminderde risicogevoeligheden kan de EBA overwegen een neerwaartse herkalibratie voor te stellen van de niet-neutraliteitsfactoren voor transacties

waarvoor een significante risico-overdracht is erkend.

Indien nodig dient de Commissie, op basis van dat verslag, uiterlijk 31 december 2026 een wetgevingsvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad.”;

Artikel 506 quater ter

Prudentiële behandeling van effectenfinancieringstransacties

Uiterlijk 31 december 2025 brengt de EBA, in nauwe samenwerking met de ESMA, verslag uit aan de Commissie over het effect van het nieuwe kader voor effectenfinancieringstransacties wat kapitaalvereisten betreft. De EBA beoordeelt of een herkalibratie van de bijbehorende risicogewichten in de standaardbenadering passend is, gezien de daaraan verbonden risico's met betrekking tot korte looptijden, met name voor resterende looptijden van minder dan één jaar.

Indien nodig dient de Commissie, op basis van dat verslag, uiterlijk 31 december 2027 een wetgevingsvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad .”.

(204 ter) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 518 quater

Niveau van toepassing van de output floor

1. Uiterlijk 31 december 2027 komt de EBA met een beoordeling en een advies over de mate waarin artikel 92 bis, lid 2, wordt nageleefd in het licht van potentiële bezorgdheid over de financiële stabiliteit en de ontwikkelingen in de bankenunie wat betreft een meer uniforme dekking van depositoverzekeringen tussen de lidstaten en de bundeling van middelen op het niveau van de Unie.

2. Nadat de EBA het in lid 1 bedoelde advies heeft bekendgemaakt, dient de Commissie, in voorkomend geval, bij het Europees Parlement en de Raad een wetgevingsvoorstel in tot wijziging van het in artikel 92 bis, lid 1, van deze verordening vastgestelde toepassingsniveau, rekening houdende met het in lid 1 van dit artikel bedoelde advies.”.

(205) De volgende artikelen 519 quater en 519 quinquies worden ingevoegd:

“Artikel 519 quater

Raamwerk vloeren minimumhaircuts voor SFT's

De EBA brengt, in nauwe samenwerking met de ESMA, uiterlijk [OP: in te voegen datum = 12 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] aan de Commissie verslag uit over de vraag of het passend is het raamwerk vloeren minimumhaircuts voor SFT's om te zetten in Unierecht als antwoord op de mogelijke opbouw van hefboomen buiten de banksector.

Het in de eerste alinea bedoelde verslag onderzoekt alle volgende punten:

- a) de omvang van hefboomen buiten het bankstelsel in de Unie en de mate waarin het raamwerk vloeren minimumhaircuts die hefboomen zou kunnen verminderen indien die hefboomen buitensporig zouden worden;
- b) de materialiteit van de SFT's die door instellingen in de EU worden gehouden en waarop het raamwerk vloeren minimumhaircuts van toepassing is, met inbegrip van de uitsplitsing van die SFT's die de vloeren voor minimumhaircuts niet in acht nemen;

- c) het geschatte effect van het raamwerk vloeren minimumhaircuts voor instellingen uit de EU in de twee door de FSB aanbevolen benaderingen – marktregulering of een strikter eigenvermogensvereiste op grond van de onderhavige verordening – in een scenario waarbij instellingen de haircuts van hun SFT's niet zouden aanpassen om aan de vloeren voor minimumhaircuts te voldoen, en een alternatief scenario waarin zij die haircuts wél zouden aanpassen om aan de vloeren voor minimumhaircuts te voldoen;
- d) de belangrijkste bepalende factoren voor deze geschatte effecten, alsmede eventuele onbedoelde gevolgen van de invoering van vloeren voor minimumhaircuts op het functioneren van SFT-markten in de EU;
- e) de omzettingsbenadering die het doeltreffendst zou zijn om de prudentiële doelstellingen van het raamwerk vloeren minimumhaircuts te behalen, gelet op de overwegingen uit de punten a) tot en met d) en rekening houdende met het gelijke speelveld in de financiële sector in de Unie.

Op basis van dat verslag en terdege rekening houdende met de FSB-aanbeveling om het voor SFT's geldende raamwerk vloeren minimumhaircuts uit te voeren, alsmede de daarmee samenhangende internationaal overeengekomen standaarden die het BCBS ontwikkelt, dient de Commissie, in voorkomend geval, uiterlijk [OP: in te voegen datum = 24 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] bij het Europees Parlement en de Raad een wetgevingsvoorstel in.

Artikel 519 quinquins

Operationeel risico

Uiterlijk [OP: in te voegen datum = 24 maanden na de toepassing van deel drie, titel III] brengt de EBA aan de Commissie verslag uit over alle volgende punten:

- a) het gebruik van verzekering bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor operationeel risico;
- b) de vraag of de inaanmerkingneming van op verzekeringen verhaalde bedragen mogelijkheden biedt voor regelgevingsarbitrage door de jaarlijkse uit operationeel risico voortvloeiende verliezen te verminderen zonder een evenredige vermindering van de daadwerkelijke blootstelling met betrekking tot operationeel verlies;
- c) de vraag of de inaanmerkingneming van op verzekeringen verhaalde bedragen een verschillend effect op, respectievelijk, de passende dekking van recurrente verliezen en op potentiële verliezen in de staart van de verdeling heeft;

c bis) de beschikbaarheid en kwaliteit van data die instellingen gebruiken bij de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor operationeel risico.

Op basis van dat verslag dient de Commissie, in voorkomend geval, uiterlijk [OP: in te voegen datum = 36 maanden na de datum van toepassing van deel drie, titel III] bij het Europees Parlement en de Raad een wetgevingsvoorstel in.”.

(205 bis) *Het volgende artikel wordt ingevoegd:*

“Artikel 519 quinquies bis

Evenredigheid

De EBA stelt een verslag op waarin de mogelijkheden worden onderzocht om, ter versterking van de evenredigheid van het prudentiële kader, specifieke prudentiële, governance- en transparantievereisten voor kleine en niet-complexe instellingen in te voeren in het prudentiële kader, met inbegrip van:

- a) de relevantie van kleine en niet-complexe instellingen op het niveau van de instellingen en per regio voor het handhaven van de financiële stabiliteit;***
- b) in voorkomend geval, aanbevelingen over de wijze waarop het prudentiële kader de verschillende maten van relevantie van categorieën kleine en niet-complexe instellingen voor de financiële stabiliteit beter kan weerspiegelen.***

De EBA brengt uiterlijk 31 december 2027 aan de Commissie verslag uit over haar bevindingen. (206) Bijlage I wordt vervangen door de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Inwerkingtreding en datum van toepassing

1. Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
2. Deze verordening is van toepassing vanaf 1 januari 2025, met de volgende uitzonderingen:
 - a) het bepaalde in punt 1), a), (b) en c), e) tot en met h), j), u), v) en x), betreffende bepaalde definities, het bepaalde in punt 6 betreffende de prudentiële consolidatiekring, alsmede het bepaalde in de punten 8, 10 tot en met 12 en 14 tot en met 23 betreffende eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, is van toepassing vanaf [OP: in te voegen datum = 6 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening];
 - b) het bepaalde in punt 1, d), en punt 4 betreffende wijzigingen overeenkomstig Verordening (EU) 2019/2033 en het bepaalde in punt 47 betreffende de behandeling van blootstellingen in wanbetaling, is van toepassing vanaf de datum van inwerkingtreding van de onderhavige verordening;
 - c) het bepaalde in punt 9, punt 26, a), punt 27, punt 28, a), punt 29, de punten 34, 41, 42, 44, 47 en 54, punt 59, c), punt 60, c), punt 61, g) en h), punt 64, c), punt 66, d), de punten 69 en 81, punt 85, b), punt 90, c), punt 91, c), punt 92, c), punt 131, punt 132, b), punt 136, d), punt 153, punt 154, d), punt 155, c), punt 156, b), punt 166, c), de punten 169, 178, 182, 183, 189, 192, 194, 196 en 199 en de punten 201 tot en met 205 dat vereist dat Europese toezichthoudende autoriteiten (ESA's) of het ESRB bij de Commissie ontwerpen van reguleringsnormen of technische uitvoeringsnormen en verslagen indienen, de bepalingen die vereisen dat de Commissie verslagen opstelt, de bepalingen die de Commissie machtigen om gedelegeerde handelingen of uitvoeringshandelingen vast te stellen, de bepalingen inzake evaluatie en de bepalingen die vereisen dat de Europese toezichthoudende autoriteiten richtsnoeren uitvaardigen, zijn van toepassing vanaf de datum van inwerkingtreding van de onderhavige verordening.
3. ***In artikel 3 van Verordening (EU) 2019/876 wordt lid 6 vervangen door:***

6. Punt 53 wat betreft artikel 104 bis van Verordening (EU) nr. 575/2013, en punten 55 en 69 van artikel 1 van deze verordening, die de bepalingen betreffende de invoering van de nieuwe eigenvermogensvereisten voor marktrisico bevatten, zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2025.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

*Voor het Europees Parlement
De voorzitter*

*Voor de Raad
De voorzitter*

BIJLAGE

Indeling van posten buiten de balanstelling

Subklasse	Posten
1	<ul style="list-style-type: none">• Algemene schuldgaranties, met inbegrip van stand-by-accreditieven die dienen als financiële garanties voor leningen en effecten, en accepten, met inbegrip van endossementen met het karakter van accepten, alsmede [alle] overige directe kredietsubstituten;• Overeenkomsten inzake cessie en retrocessie van activa en verkoop van activa met regres, waarbij het kredietrisico bij de instelling blijft;• Effecten geleend door de instelling of door de instelling als zekerheid gedeponeerde effecten, met inbegrip van gevallen waarin deze voortvloeien uit repo-achtige transacties;• Termijnaankoop activa, forward deposits en niet-volgestorte aandelen en effecten, die kredietlijnen zijn die zeker worden benut;• Posten buiten de balanstelling die een kredietvervanging vormen, voor zover niet uitdrukkelijk in een andere categorie opgenomen;• Overige posten buiten de balanstelling met vergelijkbaar risico, zoals aan de EBA meegedeeld.
2	<ul style="list-style-type: none">• Note Issuance Facilities (NIF's) en Revolving Underwriting Facilities (RUF's), ongeacht de looptijd van de onderliggende faciliteit;• Uitvoeringsgaranties, inschrijvingsgaranties, garanties en stand-by-accreditieven met betrekking tot bepaalde transacties en vergelijkbare transactiegerelateerde voorwaardelijke posten, met uitzondering van posten buiten de balanstelling in verband met handelsfinanciering als bedoeld in subklasse 4;• Posten buiten de balanstelling die geen kredietsubstituut vormen, voor zover niet uitdrukkelijk in een andere categorie opgenomen;• Overige posten buiten de balanstelling met vergelijkbaar risico, zoals aan de EBA meegedeeld.
3	<ul style="list-style-type: none">• Kredietlijnen, ongeacht de looptijd van de onderliggende faciliteit, tenzij deze onder een andere categorie vallen;• Overige posten buiten de balanstelling met vergelijkbaar risico, zoals aan de EBA meegedeeld.
4	<ul style="list-style-type: none">• Posten buiten de balanstelling in verband met handelsfinanciering:

	<ul style="list-style-type: none"> - <i>documentaire kredieten met de onderliggende zendingen als zekerheid en andere zelfliquiderende transacties;</i> - <i>garanties (met inbegrip van inschrijvings- en uitvoeringsgaranties, en bijbehorende voorschot- en inhoudingsgaranties) en garanties die niet het karakter van kredietvervangingen hebben;</i> - <i>onherroepelijke stand- by-accreditieven die niet het karakter van kredietvervangingen hebben;</i> • Kortlopende, zelfliquiderende accreditieven waaraan goederenhandel ten grondslag ligt, met name documentaire kredieten met de onderliggende zendingen als zekerheid, in het geval van een kredietopenende instelling of een confirmerende instelling; • Overige posten buiten de balanstelling met vergelijkbaar risico, zoals aan de EBA meegedeeld.
5	<ul style="list-style-type: none"> • Onvoorwaardelijk opzegbare verplichtingen; • Het onbenutte bedrag van aan particulieren en kleine partijen toegekende kredietlijnen die de instelling krachtens de daaraan verbonden voorwaarden kan opzeggen in de volle mate waarin dat door de wetgeving inzake consumentenbescherming en aanverwante wetgeving is toegestaan; • Niet-opgenomen kredietfaciliteiten voor inschrijvings- en uitvoeringsgaranties die te allen tijde onvoorwaardelijk zonder opzegtermijn kunnen worden opgezegd of waarvoor expliciet is bepaald dat zij automatisch kunnen worden opgezegd op grond van de verminderde kredietwaardigheid van de debiteur; • Overige posten buiten de balanstelling met vergelijkbaar risico, zoals aan de EBA meegedeeld.

PROCEDURE VAN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Titel	Wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft vereisten inzake kredietrisico, risico van aanpassing van de kredietwaardering, operationeel risico, marktrisico en de output floor			
Document- en procedurenummers	COM(2021)0664 – C9-0397/2021 – 2021/0342(COD)			
Datum indiening bij EP	28.10.2021			
Bevoegde commissie Datum bekendmaking	ECON 17.1.2022			
Rapporteurs Datum benoeming	Jonás Fernández 25.10.2021			
Behandeling in de commissie	31.3.2022	20.4.2022	13.6.2022	31.8.2022
Datum goedkeuring	24.1.2023			
Uitslag eindstemming	+: –: 0:	41 14 1		
Bij de eindstemming aanwezige leden	Rasmus Andresen, Anna-Michelle Asimakopoulou, Marek Belka, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Valentino Grant, José Gusmão, Eero Heinäluoma, Michiel Hoogeveen, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, France Jamet, Othmar Karas, Billy Kelleher, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Csaba Molnár, Denis Nesci, Lefteris Nikolaou-Alavanos, Dimitrios Papadimoulis, Piernicola Pedicini, Sirpa Pietikäinen, Eva Maria Poptcheva, Evelyn Regner, Dorien Rookmaker, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Paul Tang, Irene Tinagli, Ernest Urtsun, Inese Vaidere, Johan Van Overtveldt, Stéphanie Yon-Courtin, Marco Zanni			
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Karima Delli, Herbert Dorfmann, Eider Gardiazabal Rubial, Valérie Hayer, Eugen Jurzyca, Chris MacManus, Ville Niinistö, Erik Poulsen, René Repasi			
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 209, lid 7)	Susanna Ceccardi, José Manuel Fernandes, Pierre Larrourou, Alessandro Panza			
Datum indiening	10.2.2023			

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

41	+
ECR	Denis Nesci
ID	Susanna Ceccardi, Valentino Grant, France Jamet, Alessandro Panza, Marco Zanni
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Herbert Dorfmann, Markus Ferber, José Manuel Fernandes, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Aušra Maldeikienė, Sirpa Pietikäinen, Ralf Seekatz, Inese Vaidere
Renew	Gilles Boyer, Engin Eroglu, Giuseppe Ferrandino, Valérie Hayer, Billy Kelleher, Georgios Kyrtzos, Eva Maria Poptcheva, Erik Poulsen, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Marek Belka, Jonás Fernández, Eider Gardiazabal Rubial, Eero Heinäluoma, Pierre Larrousurou, Pedro Marques, Csaba Molnár, Evelyn Regner, René Repasi, Joachim Schuster, Paul Tang, Irene Tinagli

14	-
ECR	Michiel Hoogeveen, Eugen Jurzyca, Dorien Rookmaker, Johan Van Overtveldt
NI	Andor Deli, Lefteris Nikolaou-Alavanos
The Left	José Gusmão, Chris MacManus
Verts/ALE	Rasmus Andresen, Stasys Jakeliūnas, Philippe Lamberts, Ville Niinistö, Piernicola Pedicini, Ernest Urtasun

1	0
The Left	Dimitrios Papadimoulis

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding